

The Epistle to the Hebrews

Cecil N. Wright

INTRODUCTION

1. **Content.** Its author refers to it as a "word of exhortation" (13:22) -- an expression used in Acts 13:15 of a sermon or homily. And its structure is said to show many parallels to a synagogue sermon: (a) thesis (1:1-4), (b) development of arguments in a logical order, and (c) interspersed with hortatory [exhort, encourage -rd] sections ("let us"). Significantly, its exhortations are strongly based doctrinally. Chapters 1:1 to 10:18 are predominantly doctrinal, with exhortations interspersed; Chapters 10:19 to 13:17 are predominantly hortatory, interwoven with related instruction; and Chapter 13:18-25 ends the document with personal messages, including one brief exhortation (v.22). Moreover, no part of Holy Writ is more replete with typology -- Old Testament type and corresponding New Testament antitype.

Style. The document has been described as beginning like an essay or treatise (1:1-4), proceeding as a sermon (through 13:17), and ending like an epistle or letter (13:18-25) -- in v.22 even using the verb *epesteila* ("I have written"), the usual expression for writing a letter, and in the AV is rendered "I have written a letter." But it ends without identifying its author or naming the locale of its addresses. They seem, however, to have been well acquainted with each other (v.19; 10:34 AV) and mutually acquainted with Timothy (v.23), a convert of and fellow worker with the apostle Paul. It could be that the epistle was designed for a wider readership than those to whom originally sent and its writer left anonymous to prevent its rejection because of prejudice against him (a view early held), though messengers bearing it would likely inform those to whom first sent. (See the third paragraph of the next section.)

3. **Authorship.** The ancient church in the East considered it to be of Pauline authorship. But that view was not always to be uncritically held elsewhere. Clement of Alexandria (155-215 A.D.) held that Paul wrote the epistle in Hebrew and Luke translated it into Greek (because, while compatible in sentiment with Paul's other epistles, in the main its Greek is more polished and its literary style

எபிரேயருக்கு எழுதிய கடிதம்

சிசில் என். ரைட்

அறிமுகம்

1. உள்ளடக்கம். அதன் ஆசிரியர் அதை "உபதேச வார்த்தை" (13:22) என்று குறிப்பிடுகிறார் -- ஒரு பிரசங்கம் அல்லது பிரசங்கத்தின் அப்போஸ்தலர் 13:15 இல் பயன்படுத்தப்பட்ட ஒரு வெளிப்பாடு. மேலும் அதன் அமைப்பு ஒரு ஜெப ஆலய பிரசங்கத்திற்கு பல இணைகளைக் காட்டுவதாகக் கூறப்படுகிறது: (அ) ஆய்வறிக்கை (1:1-4), (ஆ) தர்க்க ரீதியில் வாதங்களை உருவாக்குதல், மற்றும் (இ) சொற்பொழிவுகளுடன் குறுக்கிடப்பட்டது.] பிரிவுகள் ("எங்களை விடுங்கள்"). குறிப்பிடத்தக்க வகையில், அதன் அறிவுரைகள் கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் வலுவாக உள்ளன. அத்தியாயங்கள் 1:1 முதல் 10:18 வரை முக்கியமாக கோட்பாட்டுக்குரியவை, அறிவுரைகள் இடையிடையே உள்ளன; 10:19 முதல் 13:17 வரையிலான அத்தியாயங்கள் முக்கியமாகப் பேசும், தொடர்புடைய அறிவுறுத்தலுடன் பின்னிப் பிணைந்துள்ளன; மற்றும் அத்தியாயம் 13:18-25 தனிப்பட்ட செய்திகளுடன் ஆவணத்தை முடிக்கிறது, இதில் ஒரு சுருக்கமான அறிவுரையும் அடங்கும் (v.22). மேலும், ஹோலி ரிட்டின் எந்தப் பகுதியும் அச்சுக்கலை நிறைந்ததாக இல்லை -- பழைய ஏற்பாட்டு வகை மற்றும் அதனுடன் தொடர்புடைய புதிய ஏற்பாட்டு எதிர் வகை.

உடை. இந்த ஆவணம் ஒரு கட்டுரை அல்லது கட்டுரை (1:1-4), ஒரு பிரசங்கம் (13:17 மூலம்), மற்றும் ஒரு கடிதம்

more elevated and rhetorical than theirs) -- and later, Eusebius (263-339) A.D.) saying some believed Luke translated it, and others that Clement of Rome did, himself believed the latter more probably did because its style was more like Clement's. (Yet no witness for a Hebrew original has ever been cited, and the opinion that there was one rests on no historical basis; besides, it seems to be the consensus of language experts that the text in Greek does not read like a Greek translation.) In the West, Tertullian (160-230 A.D.) held that Barnabas was its author. Origen (about 185-254 A.D.), however, expressed himself as follows: "But I would say, that the thoughts are the apostle's, but the diction and phraseology belong to someone who has recorded what the apostle said, and as one who noted down at his leisure what his master dictated. If, then, any church considers this Epistle as coming from Paul, let it be commended for this, for neither did those ancient men deliver it as such without cause. But who it was that really wrote the Epistle, God only knows."

Significantly, nobody questioned its inspiration. And by the middle, and especially near the end, of the 4th century (the 300s) its authorship was generally accepted as Pauline, without the qualifications of Clement of Alexandria, Eusebius, and Origen as mentioned above, and without being seriously challenged again for more than eleven hundred years, in the sixteenth century, when, during the Protestant Reformation, the question of authorship was reopened.

Other names that have been suggested as probable authors (not as translators or as amanuenses) include Apollos, Luke, Barnabas, Sylvanas, and Clement of Rome. Also, Priscilla (with the assistance of her husband, Aquila) was suggested in 1900 A.D. by Harnack, a German theologian. (Except for Clement of Rome [who died A.D. 97?], these were personal friends and fellow workers with Paul and presumably would have reflected his theology. All are purely speculative, of course.)

Because of uncertainty as to authorship on the part of some during the Reformation era, this document occupies a unique position in the New Testament scriptures in the order we now have them in most English versions -- the same as in the Latin

அல்லது கடிதம் (13:18-25) போன்ற முடிவடைகிறது -- v இல் விவரிக்கப்பட்டுள்ளது. 22 கடிதம் எழுதுவதற்கான வழக்கமான வெளிப்பாடான எபெஸ்டீலா ("நான் எழுதியுள்ளேன்") என்ற வினைச்சொல்லைப் பயன்படுத்தினாலும், AV இல் "நான் ஒரு கடிதம் எழுதியுள்ளேன்" என்று வழங்கப்படுகிறது. ஆனால் அது அதன் ஆசிரியரை அடையாளம் காணாமலோ அல்லது அதன் முகவரிகளின் இடத்தைப் பெயரிடாமலோ முடிகிறது. இருப்பினும், அவர்கள் ஒருவரையொருவர் நன்கு அறிந்தவர்களாகவும் (வ. 19; 10:34 ஏ.வி.) மற்றும் அப்போஸ்தலன் பவுலின் மதமாற்றம் மற்றும் சக ஊழியரான தீமோத்தியுடன் (வ. 23) பரஸ்பரம் பழகியதாகவும் தெரிகிறது. இந்த நிருபம் முதலில் அனுப்பப்பட்டவர்களை விட பரந்த வாசகர்களுக்காக வடிவமைக்கப்பட்டிருக்கலாம் மற்றும் அதன் எழுத்தாளர் அவருக்கு எதிரான தப்பெண்ணத்தின் காரணமாக அதன் நிராகரிப்பைத் தடுக்க அநாமதேயமாக விட்டுவிட்டார் (ஆரம்பத்தில் ஒரு பார்வை), அதைத் தாங்கிய தூதர்கள் முதலில் அனுப்பியவர்களுக்குத் தெரிவிக்கலாம். (அடுத்த பகுதியின் மூன்றாவது பத்தியைப் பார்க்கவும்.)

3. ஆசிரியர். கிழக்கில் உள்ள பழங்கால தேவாலயம் இது பவுலின் ஆசிரியருக்கு சொந்தமானது என்று கருதியது. ஆனால் அந்தக் கண்ணோட்டம் எப்போதுமே விமர்சனத்திற்கு இடமில்லாமல் வேறொரு இடத்தில் இருக்கக் கூடாது. அலெக்ஸாண்டிரியாவின் கிளெமென்ட் (கி.பி. 155-215) பவுல்

manuscripts, beginning before unequivocal acceptance of Pauline authorship -- namely, between the definitely Pauline epistles and the so-called general epistles. Had it been considered of Pauline authorship for certain, it likely would have been placed, because of its length, after 2 Corinthians. However, in most of the Greek manuscripts it occurs between 2 Thessalonians and 1 Timothy.

Some have insisted, however, that the very fact that the document is anonymous is presumptive evidence that it was written by Paul, the historical situation being what it was. It was alleged by various early church "fathers" that he did not affix his name to it least its appearance might prevent many of his Jewish brethren from reading it, and judging it on its own merits. And that there was no other against whom there was so strong and general prejudice among both the converted and unconverted Jews of that age, is an uncontroverted fact of history.

Perhaps the strongest argument against Pauline authorship is that in 2:1-4 the writer seems to place himself among those to whom the gospel had been brought by men who had heard the Lord and through whom it had been confirmed by miracle, whereas Paul is on record as explicitly disavowing that he had received it from man or had been taught it except "through revelation of Jesus Christ" (Galatians 1:11-12).

But Robert Milligan, in the introduction to his commentary on Hebrews (pp.14-15), in this reply: "Does not the author often associate himself with his readers for the purpose of more effectually winning their hearts and softening his own admonitions? In the sixth chapter of this same Epistle, the author says, 'Wherefore leaving the first principles of the doctrine of Christ, let us go on to perfection; not laying again the foundation of repentance from dead works, and of faith toward God, of the doctrine of baptisms, and of the laying on of hands, and of the resurrection of the dead, and of eternal judgment. And this we will do if God permit.'"

Continuing, he says: "Now are we to infer from this, that the writer of this Epistle was as delinquent

எபிரேய மொழியில் நிருபத்தை எழுதினார் என்றும் லூக்கா அதை கிரேக்க மொழியில் மொழிபெயர்த்தார் என்றும் கூறினார் (ஏனென்றால், பவுலின் மற்ற நிருபங்களுடன் உணர்வுடன் இணக்கமாக இருந்தாலும், முக்கியமாக அதன் கிரேக்கம் மிகவும் மெருகூட்டப்பட்டது மற்றும் அதன் இலக்கிய பாணி மேலும் உயர்ந்தது மற்றும் அவர்களுடையதை விட சொல்லாட்சி) -- பின்னர், யூசிபியஸ் (கி.பி. 263-339) லூக்கா இதை மொழிபெயர்த்தார் என்று சிலர் நம்பினர், மேலும் சிலர் ரோமின் கிளெமென்ட் மொழிபெயர்த்ததாக நம்பினர், பிந்தையது கிளெமென்ட்டின் பாணியைப் போலவே இருந்ததால் பிந்தையவர் அதிகமாக இருக்கலாம் என்று நம்பினார். (இருப்பினும் ஒரு எபிரேய மூலத்திற்கு எந்த சாட்சியும் இதுவரை மேற்கோள் காட்டப்படவில்லை, மேலும் ஒன்று இருந்தது என்ற கருத்து வரலாற்று அடிப்படையில் இல்லை; தவிர, கிரேக்க மொழியில் உள்ள உரை கிரேக்க மொழிபெயர்ப்பாக இல்லை என்பது மொழி வல்லுனர்களின் ஒருமித்த கருத்து.) மேற்கில், டெர்டுல்லியன் (கி.பி. 160-230) பர்னபாஸ் தான் அதன் ஆசிரியர் என்று கருதினார். இருப்பினும், ஆரிஜென் (கி.பி. 185-254) பின்வருமாறு தன்னை வெளிப்படுத்திக் கொண்டார்: "ஆனால், எண்ணங்கள் இறைத்தூதர்களுடையது என்று நான் கூறுவேன், ஆனால் சொற்பொழிவும் சொற்றொடரும் இறைத்தூதர் கூறியதைப் பதிவுசெய்து, குறிப்பிட்ட ஒருவருக்குச் சொந்தமானது. ஓய்வு நேரத்தில், அவருடைய எஜமானர் கட்டளையிட்டதை, எந்த தேவாலயமும் பவுலிடமிருந்து வந்ததாகக் கருதினால், அதைப்

as were those to whom he wrote? Must we infer from this that he, as well as they, needed to be urged and admonished to go on to perfection in Christian knowledge; and that he, as well as his readers, was really in danger of apostatizing in consequence of his inexcusable neglect of the word of God? Surely not. The Epistle itself is a full and perfect refutation of any and every such allegation. But by a common figure of speech, the Apostle here associates himself with his readers, for the purpose of softening his admonitions; and referring the more delicately to their common trials, interest, and prospects."

Finally, Milligan says (pp.18-19): "That Luke may have served as Paul's amanuensis in composing it; and that, as an inspired man, he may with Paul's consent have modified in some measure the style of the Apostle, is not at all improbable. But unless we wholly ignore the testimony of the Christian Fathers, we are constrained to believe that Paul himself is the real author of this Epistle."

4. **Destination.** Although there is no hint as to the geographical destination of the document (some have argued for Jerusalem, others for Rome, or for Alexandria, though it may have been neither), it appears to have been designed principally for Jewish Christians in danger not only of backsliding (2:1; 4:1) but also of outright apostasy (6:4-6; 10:26-29). There is no point of controversy with either pagans or Gentile Christians touched on, and not even a mention of Gentiles as such (cf. 2:16), but a grave danger of either becoming irreligious or reverting to Judaism -- the latter principally -- hence a heavy emphasis on the superiority of Christianity over Judaism and of Christ over all created beings in heaven or on earth.

The general tenor of the document -- (a) use of occasional Hellenistic philosophical terms and (b) all Old Testament quotations being, not from the Hebrew text, but from the Greek translation of the LXX, used by Hellenistic Jews and Greek-speaking Christians -- may indicate the addressees to have been in an environment of Hellenistic Judaism rather than that of Jerusalem or Palestine. But this is not conclusive. For Paul is said to have quoted from both the Hebrew text and the LXX in the epistles bearing his name and addressed to

பாராட்ட வேண்டும், ஏனென்றால் அந்த பண்டைய மனிதர்களும் காரணமின்றி அதை வழங்கவில்லை, ஆனால் அது உண்மையில் எழுதியது யார்? நிருபம், கடவுளுக்கு மட்டுமே தெரியும்." ஏனென்றால், அந்த பூர்வ மனிதர்களும் காரணமின்றி அதை அப்படியே வழங்கவில்லை. ஆனால் நிருபத்தை எழுதியது யார் என்பது கடவுளுக்கு மட்டுமே தெரியும். ஏனென்றால், அந்த பூர்வ மனிதர்களும் காரணமின்றி அதை அப்படியே வழங்கவில்லை. ஆனால் நிருபத்தை எழுதியது யார் என்பது கடவுளுக்கு மட்டுமே தெரியும்.

குறிப்பிடத்தக்க வகையில், அதன் உத்வேகத்தை யாரும் கேள்வி கேட்கவில்லை. 4 ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் மற்றும் குறிப்பாக இறுதியில் (300 கள்) அதன் ஆசிரியர் பொதுவாக பவுலின் என ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது, மேலே குறிப்பிட்டுள்ளபடி கிளெமென்ட் ஆஃப் அலெக்ஸாண்ட்ரியா, யூசீபியஸ் மற்றும் ஆரிஜென் ஆகியோரின் தகுதிகள் இல்லாமல், மீண்டும் கடுமையாக சவால் செய்யப்படவில்லை. பதினொரு நூறு ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக, பதினாறாம் நூற்றாண்டில், புராட்டஸ்டன்ட் சீர்திருத்தத்தின் போது, ஆசிரியர் பற்றிய கேள்வி மீண்டும் திறக்கப்பட்டது.

சாத்தியமான ஆசிரியர்களாக பரிந்துரைக்கப்பட்ட மற்ற பெயர்களில் அப்பல்லோஸ், ஜாக், பர்னபாஸ், சில்வானாஸ் மற்றும் ரோமின் கிளெமென்ட் ஆகியவை அடங்கும். மேலும், பிரிசில்லா (அவரது கணவர் அகிலாவின் உதவியுடன்) கி.பி 1900 இல் ஜெர்மன் இறையியலாளர் ஹர்னாக்

Jewish and Gentile believers alike in the Hellenistic world. And in Jerusalem itself Pilate placed a superscription over the cross of Christ not only in Hebrew but in Latin and Greek (Hellenistic) as well (Luke 23:38, AV; John 19:20). So, the text of Hebrews actually affords no genuine clue to the precise locale of its addressees.

In the King James Version, the document's title reads, "The Epistle of Paul the Apostle to the Hebrews," and the term "Hebrews" at the time of the document usually, but not always, referred to Palestinian Jews. That title, however, rests on late manuscripts and is not authoritative. Yet the title in the oldest manuscripts said to be simply "To Hebrews", is no different as to addressees. And, while not likely to have been a part of the original document either, it was added at a very early date - - and quite likely indicates a very early belief that it was written to Jews living in Palestine.

It is true that Paul spoke of himself as a "Hebrew of Hebrew" (Philippians 3:5), though a citizen of Tarsus, a city of Cilicia (Acts 21:39). But he was also "brought up in this city [Jerusalem], at the feet of Gamaliel, instructed according to the strict manner of the law of our fathers" (Acts 22:3). It was the latter seemingly that entitled him to call himself a Hebrew.

5. Time of Writing. There is no sure proof in the text in regard to that either. The latest time possible would have been the early 90s A.D., for it is quoted by Clement of Rome about 95 or 96 A.D. But there is no evidence that militates against its having been written at least as early as some time in the decade preceding the destruction of Jerusalem in A.D. 70 -- which may well have been "the day drawing nigh" of 10:25, as has been held by a respectable number of scholars. And the texts of 8:4 and 10:11 seem to indicate that the daily sacrifices were still being offered, which was not true after the destruction of Jerusalem and its temple. (See also the following paragraph.)

6. Place of Writing. Some have taken 13:24 ("They of Italy salute you") to indicate that the author was outside of Italy among Italian companions who were sending greetings back home to a community somewhere in Italy -- which

என்பவரால் பரிந்துரைக்கப்பட்டார். (கி.பி. 97 இல் இறந்த ரோம் கிளெமென்ட்டைத் தவிர, இவர்கள் பவுலுடன் தனிப்பட்ட நண்பர்கள் மற்றும் சக பணியாளர்கள் மற்றும் அவரது இறையியலை பிரதிபலித்திருக்கலாம். அனைத்தும் முற்றிலும் ஊகங்களே.)

சீர்திருத்த சகாப்தத்தில் சிலரின் படைப்புரிமை குறித்த நிச்சயமற்ற தன்மையின் காரணமாக, இந்த ஆவணம் புதிய ஏற்பாட்டு வேதங்களில் ஒரு தனித்துவமான இடத்தைப் பிடித்துள்ளது -- இதற்கு முன் தொடங்கி லத்தீன் கையெழுத்துப் பிரதிகளில் உள்ளதைப் போலவே, பெரும்பாலான ஆங்கில பதிப்புகளிலும் அவற்றை நாங்கள் வைத்திருக்கிறோம். பாலின் எழுத்துரிமையை சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி ஏற்றுக்கொள்வது -- அதாவது, நிச்சயமாக பவுலின் நிருபங்கள் மற்றும் பொது நிருபங்கள் என்று அழைக்கப்படுபவை. இது பாலின் ஆசிரியர் என்று உறுதியாகக் கருதப்பட்டிருந்தால், அதன் நீளம் காரணமாக, 2 கொரிந்தியர்களுக்குப் பிறகு அது வைக்கப்பட்டிருக்கும். இருப்பினும், பெரும்பாலான கிரேக்க கையெழுத்துப் பிரதிகளில் இது 2 தெசலோனிக்கேயர் மற்றும் 1 தீமோத்தேயு இடையே காணப்படுகிறது.

எவ்வாறாயினும், அந்த ஆவணம் அநாமதேயமானது என்பது பவுலால் எழுதப்பட்டது என்பதற்கான ஊகமான ஆதாரம் என்று சிலர் வலியுறுத்தியுள்ளனர், வரலாற்று சூழ்நிலையில் அது இருந்தது. அவர் தனது பெயரை அதனுடன் இணைக்கவில்லை என்று பல்வேறு ஆரம்பகால தேவாலய

would make Rome the document's most likely destination. But such does not necessarily follow. The passage could just as well mean that the author was in Italy, writing to a community somewhere else and that the Italians referred to were local residents sending greetings to the readers. In case Paul was the author, however, most likely this was written from Rome shortly after release from his first imprisonment, about 63 A.D.

7. **Relevance.** Though written to a particular local group of Christians at a particular time in history, the document is of perpetual relevance for all Christians -- for both edification and exhortation -- in that human nature does not change, and similar dangers await Christians of every generation -- our generation being by no means an exception. Providing one of the richest studies in Holy Writ, it has been said that "no book of the Bible is more completely recognized by universal consent as giving a divine view of the gospel, full of lessons for all time." And this value is apart from where written, by whom penned, or to whom originally sent, and whether we can or cannot ascertain said data to our complete satisfaction.

Overview

1. God, having spoken at many times and in many ways of old to the fathers by the prophets, in these last days spoke to us by a Son -- a greater Messenger (implied) -- a comparison between THEN and NOW (vs. 1-2).

2. This Son (a) God appointed heir of all things; (b) through him he made the worlds (*aionas*, ages); (c) he is the radiance of God's glory and the exact likeness of his Being, (d) and is upholding all things by his powerful word; (e) when he had made purification of sins [a priestly function], he sat down on the right hand of the Majesty on high [indicative of kingship, sharing the sovereignty of the universe], (f) becoming so much better than the angels stated explicitly, have inherited a more excellent name than they (this thought elaborated in the remainder of Chapter 1 [Cf. Philippians 2:5-11] and its implications discussed in Chapter 2) (vs.2b-4).

"தந்தைகளால்" குற்றம் சாட்டப்பட்டது, குறைந்தபட்சம் அதன் தோற்றம் அவரது யூத சகோதரர்கள் பலரைப் படிப்பதைத் தடுக்கலாம், மேலும் அதன் சொந்த தகுதியின் அடிப்படையில் அதைத் தீர்ப்பது. அன்றைய காலத்தில் மதம் மாறிய மற்றும் மாறாத யூதர்களிடையே இவ்வளவு வலுவான மற்றும் பொதுவான தப்பெண்ணம் வேறு யாருக்கும் இல்லை என்பது வரலாற்றின் மறுக்க முடியாத உண்மை.

பவுலின் எழுத்தாளருக்கு எதிரான வலுவான வாதம் என்னவென்றால், 2:1-4 இல், எழுத்தாளர் கர்த்தரைக் கேட்ட மனிதர்களால் சுவிசேஷும் கொண்டு வரப்பட்டவர்களில் தன்னை இணைத்துக்கொள்வதாகத் தெரிகிறது மற்றும் யாரால் அது அற்புதத்தால் உறுதிப்படுத்தப்பட்டது, ஆனால் பவுல் "இயேசு கிறிஸ்துவின் வெளிப்பாட்டின் மூலம்" (கலாத்தியர் 1:11-12) தவிர, மனிதனிடமிருந்து அவர் அதைப் பெற்றார் அல்லது கற்பிக்கப்பட்டார் என்பதை வெளிப்படையாக மறுப்பதாக பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

ஆனால் ராபர்ட் மில்லிகன், எபிரேயர் பற்றிய தனது வர்ணனையின் முன்னுரையில் (பக்.14-15), இந்த பதிலில்: "ஆசிரியர் தனது வாசகர்களின் இதயங்களை மிகவும் திறம்பட வெல்வதற்காகவும், தனது சொந்த அறிவுரைகளை மென்மையாக்குவதற்காகவும் அடிக்கடி அவர்களுடன் தன்னை இணைத்துக் கொள்ளவில்லையா? இதே நிருபத்தின் ஆறாவது அத்தியாயத்தில், ஆசிரியர் கூறுகிறார், "எனவே, கிறிஸ்துவின் கோட்பாட்டின் முதல் கொள்கைகளை

NOTE: The "son" through whom God has now spoken is the "Lord" (2:4), "Jesus" (2:9). The "Apostle and High Priest of our confession" (3:1), and "Christ" (3:6). These and the above are to be elaborated as the text proceeds.

II. SON GREATER THAN THE ANGELS (1:5 - 2:18).

1. Facts Supporting That Affirmation (1:5-14): (a) God told no angel, "Thou art my Son" (v.5); (b) When Son came into world, angels commanded to worship him (v.6); (c) God makes his angels spirits (not flesh), and his ministers (the angels) a flame of fire (possibly in sense that God is a consuming fire, 12:29) (v.7) -- who, exalted and mighty though they are, nevertheless worship the Son (which seems to be the implication); (d) The Son called God, has an everlasting kingdom, and is anointed with oil of gladness above his "fellows" (above all other kings, making him "Lord of lords, and King of kings," Revelation 17:14) (vs.8-9); (e) The Son called Lord, and had part in creation of the universe, which will perish, be changed, but he will remain the same and his years not fail (vs.10-12); (f) No angel ever told by God, as was the Son, "Sit thou on my right hand" (v.13; cf. Acts 2:34-36); (g) Angels are all ministering spirits (not rulers), sent forth to do service for the heirs of salvation (v.14).

2. Implications Involved in Said Affirmation (2:1-18): (a) Need of taking the message spoken through the Son even more seriously than that spoken through angels (as the law of Moses was, Acts 7:53; Galatians 3:19) (vs.1-4); (b) The world to come has not been subjected to angels, but to man in the person of the Jesus, his Son, partaker of flesh and blood (not of the nature of angels, and not to help angels) so as to be able to die for his brethren (human beings, with whom he identified himself), overcome death, and deliver them from its bondage, becoming their High Priest and making propitiation for their sins (vs.6-18).

III. SON GREATER THAN MOSES

(APOSTLE OF GOD TO ISRAEL, AND A TYPE OF CHRIST) (3:1 - 4:13)

விட்டுவிட்டு, முழுமைக்கு செல்வோம்; செத்த கிரியைகளிலிருந்து மனந்திரும்புதல் மற்றும் கடவுள் மீதான நம்பிக்கை ஆகியவற்றின் அடித்தளத்தை மீண்டும் போடக்கூடாது. ஞானஸ்நானம், கைகளை வைப்பது, இறந்தவர்களின் உயிர்த்தெழுதல் மற்றும் நித்திய நியாயத்தீர்ப்பு ஆகியவற்றின் கோட்பாடு. கடவுள் அனுமதித்தால் நாங்கள் இதைச் செய்வோம்.

தொடர்ந்து, அவர் கூறுகிறார்: "இந்த நிருபத்தை எழுதியவரும் அவர் எழுதியவர்களைப் போலவே குற்றமற்றவர் என்பதை இதிலிருந்து நாம் ஊகிக்க வேண்டுமா? அவரும் அவர்களும் வலியுறுத்தப்பட வேண்டும் மற்றும் அறிவுறுத்தப்பட வேண்டும் என்பதை நாம் ஊகிக்க வேண்டுமா? கிறிஸ்தவ அறிவில் பரிபூரணத்திற்குச் செல்வதற்கும், அவரும் அவருடைய வாசகர்களும், கடவுளுடைய வார்த்தையை மன்னிக்க முடியாத வகையில் புறக்கணித்ததன் விளைவாக, உண்மையில் விசுவாச துரோகத்தின் ஆபத்தில் இருந்தாரா? நிச்சயமாக இல்லை, நிருபமே முழுமையும் முழுமையான மறுப்பு. அத்தகைய குற்றச்சாட்டுகள் யாவும். ஆனால், ஒரு பொதுவான பேச்சின் மூலம், இங்குள்ள அப்போஸ்தலர் தனது அறிவுரைகளை மென்மையாக்கும் நோக்கத்திற்காகவும், அவர்களின் பொதுவான சோதனைகள், ஆர்வம் மற்றும் வாய்ப்புகள் ஆகியவற்றை மிகவும் நுட்பமாக குறிப்பிடுவதற்காகவும் தனது வாசகர்களுடன் தன்னை இணைத்துக் கொள்கிறார்."

இறுதியாக, மில்லிகன் கூறுகிறார் (பக்.18-19): "அதை இயற்றுவதில்

1. Fact of Superior Greatness (1:1-6): (a) Had a part in building God's house (Israel), Moses did not (vs.1-4); (b) Moses was a faithful servant in God's house, but Christ as a Son over God's house -- "whose house are we, if we hold fast our boldness and the glorying of our hope firm unto the end" (vs.5-6).

2. Exhortations to Meet the Qualifications for Constituting the House of God (3:7 - 4:13); (a) "Harden not your hearts, as in the provocation . . . in the wilderness" (3:7-19); (b) "Let us fear" coming short of the promise of entering into God's rest for his people" (4:1-11) -- for we cannot deceive him with whom we have to do (vs.12-13).

IV. SON GREATER THAN AARON

(HIGH PRIEST TO ISRAEL, AND A TYPE OF CHRIST) (4:14 - 6:20).

1. Greater Qualifications of Christ (4:14 - 5:14); (a) Passed "through the heavens," with immediate access to God, but can be "touched with the feelings of our infirmities," because he had been "tempted like as we are, yet without sin"; hence, we should "approach with boldness unto the throne of grace, that we may receive mercy, and may find grace to help us in time of need" (4:14-16); (b) Qualifications of a high priest taken from among men (5:1-4); (c) Christ's qualifications superior, including being a priest for ever after the order of Melchisedek (5:5-10) -- difficult to discuss because readers had become "dull of hearing" (vs.11-14).

2. Exhortations Based Upon the Precarious Condition of Readers (6:1-20); (a) To leave first principles and go on unto perfection (spiritual maturity) (vs.1-3); (b) To avoid apostasy and its certain doom (vs.4-8); (c) To be 'not sluggish, but imitators of them who through faith and patience (*makromimetai*, long-suffering) inherit the promises" (vs.9-12); (d) To be assured, as was Abraham, by the immutability of God's counsel, so as to have "strong encouragement" and steadfast hope as an "anchor of the soul," reaching beyond the "veil," where Jesus as a forerunner has entered for us, "having become a high priest for ever after the order of Melchizedek" (vs.13-20).

லுக்கா பவுலின் அமானுயென்சிஸாகச் செயல்பட்டிருக்கலாம்; மேலும், தூண்டப்பட்ட மனிதராக, பவுலின் ஒப்புதலுடன் அவர் அப்போஸ்தலரின் பாணியை ஓரளவு மாற்றியமைத்திருக்கலாம். ஆனால், கிறிஸ்தவ பிதாக்களின் சாட்சியத்தை நாம் முற்றிலுமாகப் புறக்கணிக்காத வரையில், பவுல்தான் இந்த நிருபத்தின் உண்மையான ஆசிரியர் என்று நம்புவதற்குத் தடையாக இருக்கிறோம்."

4. இலக்கு. ஆவணத்தின் புவியியல் இலக்கு குறித்து எந்த குறிப்பும் இல்லை என்றாலும் (சிலர் ஜெருசலேம், மற்றவர்கள் ரோம் அல்லது அலெக்ஸாண்டிரியாவக்காக வாதிட்டனர், ஆனால் அது இல்லை என்றாலும்), இது முக்கியமாக ஆபத்தில் உள்ள யூத கிறிஸ்தவர்களுக்காக வடிவமைக்கப்பட்டதாகத் தெரிகிறது. பின்வாங்குதல் (2:1; 4:1) ஆனால் முற்றிலும் விசுவாச துரோகம் (6:4-6; 10:26-29). புறஜாதிகள் அல்லது புறஜாதி கிறிஸ்தவர்களுடன் சர்ச்சையில் எந்த அர்த்தமும் இல்லை, மேலும் புறஜாதிகளைப் பற்றி குறிப்பிடுவது கூட இல்லை (cf. 2:16), ஆனால் மதச்சார்பற்றவர்களாக மாறுவது அல்லது யூத மதத்திற்கு திரும்புவது ஒரு பெரிய ஆபத்து -- பிந்தையது முக்கியமாக - - எனவே யூத மதத்தை விட கிறிஸ்தவத்தின் மேன்மை மற்றும் பரலோகத்திலோ அல்லது பூமியிலோ உருவாக்கப்பட்ட அனைத்து உயிரினங்களையும் விட கிறிஸ்துவின் மேன்மைக்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படுகிறது.

ஆவணத்தின் பொதுவான காலம் -- (அ) எப்போதாவது ஹெலனிஸ்டிக்

V. SUPERIORITY OF MELCHIZEDEK PRIESTHOOD OVER AARONIC

(LEVITICAL) PRIESTHOOD (7:1-28).

1. Ways in Which Melchizedek was Different and Superior (vs.1-25); (a) Melchizedek both king and priest (true of Christ also, but not of Aaron) (vs.1-2); (b) His priesthood not hereditary, and having no recorded beginning of days or end of life, he "abideth a priest continually" as it were, (true of Christ also, but not of Aaron) (v.3); (c) He was greater than Abraham, blessing him ("the less is blessed of the better"), and receiving tithes of him, so that, so to say, Levi (a great-grandson of Abraham and father of Israel's priests) paid tithes to him through Abraham, for he was yet in the loins of the latter (vs.4-10).

2. Imperfection of the Levitical Priesthood Under Which the Law (of Moses) Had been Received (vs.11-14): (a) Seen in the need for another priest after the order of Melchizedek, and not after the order of Aaron (v.11); Seen in a change of the law, to allow a priest to rise from the tribe of Judah, of which Moses spoke nothing concerning priests (vs.12-14).

3. Superiority of the Priesthood of Christ After the Order of Melchizedek (vs.15-28): (a) Made, not after the law of a carnal commandment, but after the power of an endless (*akatalutou*, indestructible) life (vs.15-17); (b) Brought in a better hope than the law that had been annulled provided, by which we draw near unto God (vs.18-19); (c) Made with an oath whereas the Levitical priesthood was not, and Jesus as Priest became "the surety of a better covenant" (vs.20-22); (d) Provides an unchangeable priesthood, so that the Priest after the new order can save to the uttermost those who draw near to God through him, whereas the Levitical priests could not, because they were themselves hindered by death from continuing (vs.23-25); (e) Proved and illustrated by Christ's own pure and spotless character and the perfection of his one offering for the sins of the world (vs.26-28).

VI. SUPERIORITY OF THE SON'S HIGH-PRIESTLY MINISTRY

தத்துவ சொற்களின் பயன்பாடு மற்றும் (ஆ) பழைய ஏற்பாட்டு மேற்கோள்கள் அனைத்தும் எபிரேய உரையிலிருந்து அல்ல, ஆனால் எல்எக்ஸ்எக்ஸின் கிரேக்க மொழிபெயர்ப்பிலிருந்து வந்தவை, ஹெலனிஸ்டிக் யூதர்கள் மற்றும் கிரேக்கர்கள் பயன்படுத்துகின்றனர்-பேசும் கிரிஸ்துவர் -- ஜெருசலேம் அல்லது பாலஸ்தீனத்தை விட ஹெலனிஸ்டிக் யூத மதத்தின் சூழலில் இருந்த முகவரிகளை குறிப்பிடலாம். ஆனால் இது முடிவானதல்ல. பவுல் தனது பெயரைக் கொண்ட நிருபங்களில் எபிரேய வாசகம் மற்றும் எல்எக்ஸ்எக்ஸ் இரண்டிலிருந்தும் மேற்கோள் காட்டியதாகவும், ஹெலனிஸ்டிக் உலகில் உள்ள யூத மற்றும் புறஜாதி விசுவாசிகளுக்கு உரையாற்றியதாகவும் கூறப்படுகிறது. மேலும் எருசலேமிலேயே பிலாத்து கிறிஸ்துவின் சிலுவையின் மேல் ஹீப்ருவில் மட்டுமல்ல, லத்தீன் மற்றும் கிரேக்க மொழியிலும் (லூக்கா 23:38, AV; யோவான் 19:20) ஒரு மேலெழுத்தை வைத்தார். அதனால்,

கிங் ஜேம்ஸ் பதிப்பில், ஆவணத்தின் தலைப்பு, "எபிரேயருக்கு அப்போஸ்தலனாகிய பவுலின் நிருபம்" என்றும், ஆவணத்தின் போது "ஹீப்ருக்கள்" என்ற சொல் பொதுவாக பாலஸ்தீனிய யூதர்களைக் குறிக்கும். இருப்பினும், அந்த தலைப்பு தாமதமான கையெழுத்துப் பிரதிகளில் உள்ளது மற்றும் அதிகாரப்பூர்வமானது அல்ல. ஆயினும் கூட, பழமையான கையெழுத்துப் பிரதிகளில் உள்ள தலைப்பு வெறுமனே "எபிரேயர்களுக்கு" என்று கூறப்பட்டது, முகவரியாளர்களைப்

(WITH IMAGERY BORROWED FROM RITUAL OF THE GREAT DAY OF ATONEMENT) (8:1-18).

1. In a superior (Heavenly) Tabernacle (8:1-5).
2. Under a New and Better Covenant (8:6-13).
3. Elaborations on the Foregoing (9:1-28): (a) Nature and limitations of first covenant and its ordinances (9:1-10); (b) Greater and more efficacious sacrifice under the New Covenant (9:11-14); (c) Christ, not Moses, the Mediator of the New Covenant (9:15-22); (d) Christ himself, not animals, the perfect sacrifice under the New Covenant (9:23-28).
4. Reality (Antitype) Now Versus Shadow (Type) Previously (10:1-18): (a) Levitical system (under the law of Moses) contained only a shadow of good things to come, and not fully efficacious (vs.1-4); (b) Christ, the final sacrifice, represents the supreme reality foreshadowed, and the sacrifice of himself is completely efficacious (vs.5-18).

VII. HORTATORY AND PRACTICAL SECTION BASED ON FOREGOING (10:19 - 13:17).

1. Exhortation the Draw Near to God Through Christ and Not Apostatize (10:19-39): (a) Draw near with a true heart in fullness of faith (vs.19-22); (b) Hold fast the confession of our faith (v.23); (c) Consider one another to provoke unto love and good works, not forsaking assembling together (vs.24-25); (d) If we 'sin willfully after having received the knowledge of the truth,' we incur with certainty the vengeance of God (vs. 26-31); (e) But remember your former days, after you were enlightened, how you suffered and sacrificed, and see that you lose not your recompense of reward, persevering in your faith to the saving of the soul rather than shrinking back into perdition (vs.32-39).
2. The Faith of Past Heroes Held Up as Examples to Imitate (11:1-40): (a) Nature of faith (vs.1-3); (b) Examples of antediluvians: Abel (v.4), Enoch (vs.5-6), Noah (v.7), (c) Faith of Abraham, Isaac, Jacob, Sarah, and Joseph (vs.8-22); (d) Faith of Moses and the Israelites, also of Rahab (vs.23-31); (e) Other examples of faith (vs. 32-40).

பொறுத்தவரை வேறுபட்டதல்ல. மேலும், அசல் ஆவணத்தின் ஒரு பகுதியாக இருந்திருக்க வாய்ப்பில்லை என்றாலும், இது மிக ஆரம்ப தேதியில் சேர்க்கப்பட்டது - மேலும் இது பாலஸ்தீனத்தில் வாழும் யூதர்களுக்கு எழுதப்பட்டது என்ற மிக ஆரம்பகால நம்பிக்கையைக் குறிக்கிறது.

சிலிசியாவின் நகரமான தர்சஸின் குடிமகனாக இருந்தாலும், பவுல் தன்னை "எபிரேய எபிரேய" (பிலிப்பியர் 3:5) என்று பேசியது உண்மைதான் (அப்போஸ்தலர் 21:39). ஆனால் அவர் "இந்த நகரத்தில் [ஜெருசலேம்], கமாலியேலின் காலடியில் வளர்க்கப்பட்டார், நம் முன்னோர்களின் சட்டத்தின்படி கற்பிக்கப்பட்டார்" (அப்போஸ்தலர் 22:3). பிந்தையது தான் தன்னை ஒரு ஹீப்ரு என்று அழைக்க அவருக்கு உரிமை அளித்தது.

5. எழுதும் நேரம். அதற்கும் உரையில் உறுதியான ஆதாரம் இல்லை. கி.பி 95 அல்லது 96 இல் ரோமின் கிளெமென்ட் மேற்கோள் காட்டியதால், சமீபத்திய நேரம் கி.பி 90 களின் முற்பகுதியாக இருந்திருக்கும். கி.பி 70 இல் ஜெருசலேம் -- இது 10:25 "நாள் நெருங்கி விட்டது" என, மதிப்பிற்குரிய பல அறிஞர்களால் நடத்தப்பட்டது. 8:4 மற்றும் 10:11 இன் உரைகள் தினசரி பலிகள் இன்னும் செலுத்தப்படுகின்றன என்பதைக் குறிக்கிறது, இது ஜெருசலேம் மற்றும் அதன் ஆலயம் அழிக்கப்பட்ட பிறகு உண்மை இல்லை. (பின்வரும் பத்தியையும் பார்க்கவும்.)

6. எழுதும் இடம். சிலர் 13:24 ("They of Italy salute you") என்ற வரியை எடுத்துக்கொண்டனர். அந்த

3. The Example of Jesus (12:1-3): (a) Surrounded by such a cloud of witnesses as the foregoing, let us run with patience (*hupomones*, steadfastness, perseverance) the race set before us (v.1); (b) Do it looking (*aphorontes*, looking away) unto Jesus, the author (*archegon*, chief leader, pioneer) and perfecter of our faith, that you do not wax weary, fainting in your souls (vs.2-3); (c) hardships and trials of the Christian life are benevolently intended as discipline to mold our characters (vs.4-11).

4. Further Exhortation to Persevere (12:12-29); (a) Based on the foregoing (vs.12-17); (b) BASED ALSO ON THE TREMENDOUS SUPERIORITY OF OUR EXPERIENCE IN COMING TO GOD AT MOUNT ZION IN THE HEAVENLY JERUSALEM THROUGH CHRIST OVER THAT OF COMING TO GOD AT MOUNT SINAI ON EARTH UNDER MOSES (vs.18-29).

5. Exhortation to Duties of the Christian Life (13:1-17); (a) Social duties -- brotherly love, hospitality, remembrance of those in bonds, marriage held in honor and immorality avoided, freedom from the love of money, contentment with what we have (vs.1-6); (b) Religious duties -- remembering former leaders (possibly now dead) and imitating their faith (because Jesus is the same always and expects of us what he expected of them), avoid being carried away by various and strange teachings, be established with grace (through Christ, though it brings reproach) and not with Jewish ritualism, by Christ offer praise to God continually, do good and share what you have, obey them that have the rule over you (*tois hegoumenois humon*, the leading ones of you) -- your present leaders (vs.7-17).

VIII. EPISTOLARY CONCLUSION (13:18-25).

1. Request by Writer -- for prayer of readers, that he might be restored to them the sooner (vs.18-19).

2. Benediction (vs.20-21).

3. Personal Messages (vs.22-23): (a) Exhortation to "bear with the word of exhortation" that the writer had just written (v.22); (b) Information that "our brother Timothy hath been set at liberty," with the writer expressing hope of seeing them with him

எழுத்தாளர் இத்தாலிக்கு வெளியே இத்தாலியில் உள்ள ஒரு சமூகத்திற்கு வாழ்த்துக்களை அனுப்பிய இத்தாலிய தோழர்களிடையே இருந்தார் என்பதைக் குறிக்கிறது -- இது ஆவணத்தின் முக்கிய இடமாக ரோம் மாறும். ஆனால் அது கண்டிப்பாக பின்பற்றப்படுவதில்லை. ஆசிரியர் இத்தாலியில் இருந்தார், வேறு எங்காவது ஒரு சமூகத்திற்கு எழுதுகிறார், மேலும் இத்தாலியர்கள் குறிப்பிடப்பட்ட உள்ளூர்வாசிகள் வாசகர்களுக்கு வாழ்த்துக்களை அனுப்புகிறார்கள் என்பதையும் இந்த பத்தியில் அர்த்தப்படுத்தலாம். பவுல் ஆசிரியராக இருந்திருந்தால், அநேகமாக இது அவரது முதல் சிறையிலிருந்து விடுவிக்கப்பட்ட சிறிது நேரத்திலேயே, அதாவது கி.பி 63 இல் ரோமில் இருந்து எழுதப்பட்டிருக்கலாம்.

7. சம்பந்தம். வரலாற்றில் ஒரு குறிப்பிட்ட நேரத்தில் ஒரு குறிப்பிட்ட உள்ளூர் கிறிஸ்தவக் குழுவிற்கு எழுதப்பட்டாலும், இந்த ஆவணம் அனைத்து கிறிஸ்தவர்களுக்கும் நிரந்தரப் பொருத்தமானது -- மேம்படுத்துதல் மற்றும் அறிவுரை ஆகிய இரண்டிற்கும் -- மனித இயல்பு மாறாது, மேலும் ஒவ்வொரு தலைமுறை கிறிஸ்தவர்களுக்கும் இதுபோன்ற ஆபத்துகள் காத்திருக்கின்றன. -- எங்கள் தலைமுறை விதிவிலக்கல்ல. பரிசுத்த எழுத்தில் உள்ள செழுமையான ஆய்வுகளில் ஒன்றை வழங்குவதன் மூலம், "பைபிளின் எந்தப் புத்தகமும் உலகளாவிய ஒப்புதலால் முழுமையாக

அங்கீகரிக்கப்படவில்லை, இது எல்லா காலத்திற்கும் பாடங்கள் நிறைந்த நற்செய்தியின் தெய்வீக பார்வையை அளிக்கிறது." மேலும் இந்த மதிப்பு

shortly (v.23); (c) Request that readers salute their leaders, and all the saints -- presumably for him (v.24a); (d) The ones of (*apo*, from, or of) Italy (who presumably are with the writer) salute the readers (v.24b).

4. Final Benediction (v.25).

Angels - His Ministers

Chapter 1:7 (From Psalm 104:4)

Translations:

Psalm 104:4 "Who maketh his angels spirits, His ministers a flame of fire" -- with "servants" as an alternate reading for "angels" (NKJ V).

"Who maketh winds his messengers; Flames of fire his minister" -- with "his angels winds" as an alternate reading for "winds his messengers" (American Standard Version).

Hebrews 1:7: "And of the angels, He says: 'Who makes his angels spirits And His ministers a flame of fire'" (New King James Version).

"And of the angels he saith, Who maketh his angels winds, And his minister a flame of fire" (American Standard Version).

Paraphrases and/or Commentaries:

James Macknight, The Apostolical Epistles: "Who made His angels spiritual substances, and his ministers a flame of fire; -- that is, the greatest thing said of angels is, that they are beings not clogged with flesh, who serve God with utmost activity."

Neil R. Lightfoot, Jesus Christ Today: "But another rendering of the Hebrew [of Psalm 1:4:4 in the American Standard Version] is possible which, instead of making winds His messengers makes His messengers (or angles) winds. This is the translation of the Septuagint, which is followed by the author [of Hebrews], showing that God is able to do with angels whatever he desires. He can change them into winds or into flames of fire. Angels, at their highest, are mere servants. They have no will or rule of their own.* They do not give orders, they obey them."

எங்கிருந்து எழுதப்பட்டது, யாரால் எழுதப்பட்டது அல்லது யாருக்கு முதலில் அனுப்பப்பட்டது, மேலும் கூறப்பட்ட தரவை நாம் முழுமையாக திருப்திப்படுத்த முடியுமா இல்லையா என்பதைத் தவிர.

கண்ணோட்டம்

1. கடவுள், தீர்க்கதரிசிகள் மூலம் பிதாக்களிடம் பல முறை மற்றும் பல வழிகளில் பேசி, இந்த கடைசி நாட்களில் ஒரு மகன் மூலம் நம்மிடம் பேசினார் -- ஒரு பெரிய தூதுவர் (மறைமுகமாக) -- அப்போதைய மற்றும் இப்போது (vs. 1-2).

2. இந்த மகன் (அ) கடவுள் எல்லாவற்றுக்கும் வாரிசாக நியமித்தார்; (ஆ) அவர் மூலம் அவர் உலகங்களை உருவாக்கினார் (அயோனாஸ், யுகங்கள்); (இ) அவர் கடவுளின் மகிமையின் பிரகாசம் மற்றும் அவரது இருப்பின் சரியான தோற்றம், (ஈ) மற்றும் அவரது சக்திவாய்ந்த வார்த்தையால் எல்லாவற்றையும் நிலைநிறுத்துகிறார்; (ஐ) அவர் பாவங்களைச் சுத்திகரித்து [ஒரு ஆசாரியச் செயல்பாடு] செய்தபின், அவர் மாட்சிமையின் வலது பக்கத்தில் அமர்ந்தார் [அரசாட்சியின் அடையாளம், பிரபஞ்சத்தின் இறையாண்மையைப் பகிர்ந்து], (ஊ) தேவதூதர்கள், அவர்களை விட சிறந்த பெயரைப் பெற்றுள்ளனர் என்று வெளிப்படையாகக் கூறினார் (இந்த எண்ணம் அத்தியாயம் 1 [Cf. பிலிப்பியர் 2:5-11] மற்றும் அத்தியாயம் 2 இல் விவாதிக்கப்பட்ட அதன் தாக்கங்களில் விவரிக்கப்பட்டுள்ளது) (vs.2b-4).

* They have no will of their own except either to obey or disobey God, as is true of Christians. But they can sin, and some have (2 Peter 2:4; Jude 6). - C.N.W.

Cambridge Bible Commentary: "Quotation: Psa.104:4. Originally a statement about God: 'He who makes winds his angels [i.e. messengers], and the fiery flames his servants [ministers]' (C.T.). Our writer inverts the meaning -- perhaps following the writer of 2 Esdras 8:22, who does the same -- so that it means that the angels do God's tasks in the world of nature. They are God's servants."

Tyndale New Testament Commentaries: "The translation of the Hebrew [of Psalm 104:4] could be 'God makes winds His messengers, and flames of fire His servants.' The LXX, which is followed by the author has 'He makes His angels winds, and His servants a flame of fire.' . . . Some have suggested that God often clothes the angels 'with the changing garment of phenomena,' transforming them, as it were, into winds and flames. It is better to take angels as God's messengers clothed with God's powers to accomplish His will in the realm of nature. To achieve this they are allowed to cooperate with the storm winds and flames of fire as they did on Mt. Sinai. But, however important their service, and however perfect its performance, they are still the messengers and servants of God. The Son, on the contrary, is addressed by the Father not as a messenger but as God, who occupies an eternal throne, and as Sovereign, who rules his kingdom with righteousness."

A. T. Robertson, Word Pictures in the New Testament: "Luneman holds that the Hebrew here is wrongly rendered and means that God makes the winds his messengers (not angels) and flaming fire his servants. That is all true [that he does such], but that is not the point of this passage. Preachers also are sometimes like a wind storm or a fire."

NOTE: In the figure of speech called a metaphor, the comparison is not stated by "as" or "like," but as reality, as in the poet's statement, "My love is a red, red rose," or in Hebrews 12:29, "Our God is a consuming fire." In effect, Robertson is

குறிப்பு: கடவுள் இப்போது பேசிய "மகன்" "கர்த்தர்" (2:4), "இயேசு" (2:9). "நம்முடைய வாக்குமூலத்தின் அப்போஸ்தலரும் பிரதான ஆசாரியரும்" (3:1), மற்றும் "கிறிஸ்து" (3:6). இவையும் மேற்கூறியவற்றையும் உரை தொடரும் போது விரிவாகக் கூற வேண்டும்.

II. தேவதூதர்களை விட பெரிய மகன் (1:5 - 2:18).

1. அந்த உறுதிமொழியை ஆதரிக்கும் உண்மைகள் (1:5-14): (அ) கடவுள் எந்த தேவதையிடமும், "நீ என் குமாரன்" (வ. 5); (ஆ) குமாரன் உலகத்திற்கு வந்தபோது, அவரை வணங்கும்படி தேவதூதர்கள் கட்டளையிட்டனர் (வ.6); (இ) கடவுள் தம்முடைய தூதர்களை ஆவிகளாகவும் (மாம்சம் அல்ல), அவருடைய ஊழியர்களை (தேவதூதர்களை) நெருப்பின் சுடராகவும் ஆக்குகிறார் (கடவுள் எரிக்கும் நெருப்பாக இருக்கலாம், 12:29) (வ. 7) -- யார், உயர்ந்தவர் மற்றும் அவர்கள் வலிமைமிக்கவர்களாக இருந்தாலும், குமாரனை வழிபடுங்கள் (அதன் உட்குறிப்பாகத் தெரிகிறது); (ஈ) கடவுள் என்று அழைக்கப்படும் குமாரன் ஒரு நித்திய ராஜ்யத்தைக் கொண்டிருக்கிறார், மேலும் அவருடைய "சகாக்களுக்கு" மேலாக மகிழ்ச்சியின் எண்ணெயால் அபிஷேகம் செய்யப்பட்டார் (மற்ற எல்லா ராஜாக்களுக்கும் மேலாக, அவரை "கர்த்தாக்களின் ஆண்டவராகவும், ராஜாக்களின் ராஜாவாகவும்" ஆக்குகிறார், வெளிப்படுத்துதல் 17:14) (vs.8-9); (இ) மகன் இறைவன் என்று அழைக்கப்பட்டான், மேலும் பிரபஞ்சத்தின் படைப்பில் பங்கு பெற்றான், அது அழியும், மாற்றப்படும், ஆனால் அவன்

representing Hebrews 1:7 as a metaphorical statement.

Preacher's Homiletic Commentary: "The force of the passage lies in the vividness with which it presents the thought of the Most High served by angels who 'at his bidding speed,' untiring as the wind, subtle as the fire." (In effect, another representation of the passage as metaphorical.)

Expositor's Greek Testament: "The writer [of Hebrews] accepts the LXX translation [of Psalm 104:4] and it serves his purpose of exhibiting that the characteristic function of angels is service, and that their form and appearance depend on the will of God. This was the current Jewish view."

R. Milligan, Epistle to the Hebrews: "But what is the meaning of the word *pneumata* in the first clause? Does it mean spirits, as in our Common Version [King James Version], or does it mean winds, as some have alleged? This must be determined by the scope of the passage, which evidently is, not to degrade, but to exalt the angels as far as possible, with the view of exalting the Son still higher by comparison."

"To say, then, that God makes his angels as strong as the irresistible winds and tempests, would harmonize very well with the Apostle's design; and also with the scope and construction of the next clause in which God's ministers are compared, not merely with fire, but with a flame of fire. [This would be to understand the passage metaphorically. – C.N.W.] But in this case, though the word *ruach* might have been used in the Hebrew [and was], it most likely would have been rendered by the Greek *anemos*, as in Ex.10:13, 19; 14:21, etc., and not by *pneuma*, the current meaning of which in both classic and sacred literature, is breath or spirit. Seldom, if ever, does it denote a violent wind or tempest, unless when used figuratively, as in Ex.15.8, 10, for the breath of Jehovah.

"Much more, then, in harmony with the context and general usage is the word spirit as given in our English Version. Throughout the entire Bible, the word spirit often stands in antithesis with the word flesh; the latter being used symbolically for

அப்படியே இருப்பான், அவனது ஆண்டுகள் தோல்வியடையாது (vs.10-12); (f) எந்த தேவதையும் கடவுளால் சொல்லப்படவில்லை, மகனைப் போலவே, "நீ என் வலது பக்கத்தில் உட்காரும்" (v.13; cf. அப்போஸ்தலர் 2:34-36); (g) தேவதூதர்கள் அனைவரும் ஊழியம் செய்யும் ஆவிகள் (ஆட்சியாளர்கள் அல்ல), இரட்சிப்பின் வாரிசுகளுக்கு சேவை செய்ய அனுப்பப்பட்டவர்கள் (வ.14).

2. கூறப்பட்ட உறுதிமொழியில் உள்ள தாக்கங்கள் (2:1-18) :19) (vs.1-4); (ஆ) வரவிருக்கும் உலகம் தேவதூதர்களுக்கு உட்பட்டது அல்ல, மாறாக இயேசுவின் மனிதனுக்கு, அவருடைய குமாரன், மாம்சத்திலும் இரத்தத்திலும் பங்குள்ளவர் (தேவதைகளின் இயல்பு அல்ல, தேவதூதர்களுக்கு உதவக்கூடாது) அவரது சகோதரர்களுக்காக (மனிதர்கள், அவர் தன்னை அடையாளம் கண்டுகொண்டவர்கள்), மரணத்தை வென்று, அதன் அடிமைத்தனத்திலிருந்து அவர்களை விடுவித்து, அவர்களின் பிரதான ஆசாரியராகவும், அவர்களின் பாவங்களுக்குப் பரிகாரம் செய்யவும் முடியும் (vs.6-18).

III. மோசையை விட பெரிய மகன்

(இஸ்ரவேலுக்கான கடவுளின் அப்போஸ்தலரும், கிறிஸ்துவின் ஒரு வகையும்) (3:1 - 4:13)

1. உயர்ந்த மகத்துவத்தின் உண்மை (1:1-6): (அ) கடவுளின் வீட்டைக் (இஸ்ரேல்) கட்டுவதில் ஒரு பங்கு இருந்தது, மோசே செய்யவில்லை (vs.1-4); (ஆ) மோசே கடவுளின் வீட்டில் உண்மையுள்ள ஊழியராக இருந்தார், ஆனால் கிறிஸ்து கடவுளின் வீட்டிற்கு

whatever is weak, frail, depraved, and corruptible; and the former, in like manner, for what is strong, pure, and incorruptible. ... In no other, way, therefore, could our author effectually exalt the angels in the estimation of his Hebrew brethren than by calling them spirits; that is, beings 'who excel in strength,' and who are wholly removed from all the weaknesses, impurities, and imperfections of the flesh."

"This, too, corresponds well with the history of these pure celestial intelligences, so far as it is given in the Holy Scriptures. They have always served as God's ministers (*leitourgoi*), before whom the enemies of Jehovah have often melted away as wax or stubble before a flame of fire. This is abundantly proved and illustrated by the overthrow of Sodom and Gomorrah (Gen. Xix.1-26); the destruction of the firstborn of the Egyptians (Ex.xii,29,30); the punishment of the Israelites under David (2 Sam.xxiv.15-17); the discomfiture of the hosts of Benhadad King of Syria (2 Kings vi.8-23); and the overthrow of the army of Sennacherib (2 Kings xix.35)."

Concluding Remarks:

The reader can see that Hebrews 1:7 presents a problem of translation. It is represented in the differences between the texts of the New King James Version (as well as the old KJV) and the American Standard Version, and by alternate readings in their margins. It chiefly has to do, however, with whether *pneumata* is to be translated as "spirits" or "winds".

If translated "winds," then both "winds" and "fire" are most likely to be understood metaphorically, as per a goodly number of commentators. If translated "spirits," as by the King James Versions, "fire" is still most likely to be understood metaphorically.

Macknight and Milligan are in agreement, and both are in harmony with the King James and New King James textual rendering. But Milligan takes pains to argue at length in support of that rendition, and makes what to this writer is a convincing case.

That accounts for the wording of II, I, (c) in his outline of Hebrews as follows: "God makes his

ஒரு குமாரனாக இருந்தார் --
"நம்முடைய தைரியத்தையும்
நம்பிக்கையின் மகிமையையும் நாம்
இறுதிவரை உறுதியாகப்
பற்றிக்கொண்டால், நாம் யாருடைய
வீடு" (vs.5- 6)

2. கடவுளின் இல்லத்தை
அமைப்பதற்கான தகுதிகளைப்
பூர்த்தி செய்வதற்கான அறிவுரைகள்
(3:7 - 4:13); (அ) "வனாந்தரத்தில்
ஆத்திரமூட்டுவதைப் போல உங்கள்
இருதயங்களைக்
கடினப்படுத்தாதீர்கள்" (3:7-19); (ஆ)
கடவுளுடைய மக்களுக்காக
அவருடைய இளைப்பாறுதலில்
பிரவேசிக்கும் வாக்குறுதிக்கு
"அஞ்சுவோம்" (4:1-11) -- நாம் யாருடன்
செய்ய வேண்டுமோ அவரை ஏமாற்ற
முடியாது (vs.12-13).

IV. ஆரோனை விட பெரிய மகன்

(இஸ்ரவேலுக்கான பிரதான
பாதிரியார் மற்றும் ஒரு வகை
கிறிஸ்துவின்) (4:14 - 6:20).

1. கிறிஸ்துவின் பெரிய தகுதிகள் (4:14 -
5:14); (அ) கடவுள் உடனடி அணுகலுடன்
"வானங்கள் வழியாக" கடந்து
சென்றார், ஆனால் "நம்முடைய
பலவீனங்களின் உணர்வுகளால்"
அவர் "நம்மைப் போலவே
சோதிக்கப்பட்டார், ஆனால் பாவம்
செய்யவில்லை"; எனவே, "நாம்
இரக்கத்தைப் பெறுவதற்கும்,
தேவைப்படும் நேரத்தில் நமக்கு உதவ
கிருபையைப் பெறுவதற்கும்,
தைரியத்துடன் கிருபையின்
சிங்காசனத்தை அணுக வேண்டும்"
(4:14-16); (ஆ) ஒரு பிரதான
ஆசாரியரின் தகுதிகள் (5:1-4); (c)
கிறிஸ்துவின் தகுதிகள் மேலானவை,
மெல்கிசேடெக்கின் (5:5-10)

angels spirits (not flesh), and his ministers (the angels) a flame of fire (possibly in a sense that God is a consuming fire, 12:29)" -- that is, metaphorically.

World to Come

Chapter 2:5, 9

1. HEBREWS 2:5: "For not unto the angels did he subject the world to come, whereof we speak."

In our common English versions of the New Testament, there are four different words translated "world" (*aion*, age, 38 times; *ge*, earth, 1 time; *kosmos*, usually referring to the universe, 186 times; and *oikoumene*, referring to the habitable or inhabited earth, 14 times). The latter is the word for "world" in the above text. It occurs in the New Testament 15 times, translated as "world" in Matt; 24:14; Lk.2:1; 4:5; Acts 11:28; 17:6,31; 19:27; 24:5; Rom.10:18; Heb. 1:6 (above); 2:5; Rev.3:10; 12:9; 16:14, and translated "earth" in Lk. 21:26.

With the possible exception of "the world to come" in the above text, all references are to our present earth or, figuratively speaking, its inhabitants, as can be seen by examining each passage. But there is not complete agreement among commentators as to the meaning of "the world to come" (*ten oikoumen ten mellousan*, the coming inhabited earth, 2:5), which is not the same expression in Greek as "the world to come" in 6:5 (*mellontos aionos*, a coming age). Note the following:

1. The Cambridge Bible Commentary: "the world to come: the heavenly world, which in a sense is the theme of the whole letter."

2. B. W. Johnson, People's New Testament with Notes: "Literally, 'the inhabited earth of the future.' The Jewish dispensation was called by the Jews 'the present world.' A dispensation following it would be the world to come.' The reference is rather to the future gospel ages than to the eternal world."

PERSONAL OBSERVATIONS: Whether or the not Johnson's conclusion is correct, the reasoning by which he reaches it is not conclusive. It might or might not be correct with reference to

வரிசைக்குப் பிறகு என்றென்றும் ஒரு பாதிரியாராக இருப்பது உட்பட -- விவாதிப்பது கடினம், ஏனெனில் வாசகர்கள் "கேட்பதில் மந்தமாக" (vs.11-14).

2. வாசகர்களின் ஆபத்தான நிலையை அடிப்படையாகக் கொண்ட அறிவுரைகள் (6:1-20); (அ) முதல் கொள்கைகளை விட்டுவிட்டு முழுமைக்கு செல்ல (ஆன்மீக முதிர்ச்சி) (vs.1-3); (ஆ) துரோகம் மற்றும் அதன் குறிப்பிட்ட அழிவைத் தவிர்க்க (vs.4-8); (இ) நம்பிக்கை மற்றும் பொறுமையின் மூலம் (மக்ரோமிமேடை, நீடிய பொறுமை) வாக்குறுதிகளைப் பெறுபவர்களைப் பின்பற்றுபவர்களாக இருக்க வேண்டும்" (vs.9-12) கடவுளின் அறிவுரையின் மாறாத தன்மை, "பலமான ஊக்கம்" மற்றும் "ஆன்மாவின் நங்கூரமாக" உறுதியான நம்பிக்கையைப் பெற, "முக்காடு" தாண்டி, இயேசு நமக்காக ஒரு முன்னோடியாக நுழைந்து, "என்றென்றும் பிரதான ஆசாரியரானார். மெல்கிசெதேக்கின் வரிசைக்குப் பிறகு" (vs.13-20).

V. ஆரோனிக்கை விட மெல்கிசெதெக் பாதிரியார்களின் மேன்மை

(லெவிடிகல்) ஆசாரியத்துவம் (7:1-28).

1. மெல்கிசெதெக் வித்தியாசமாகவும் உயர்ந்ததாகவும் இருந்த வழிகள் (vs.1-25); (அ) மெல்கிசெதேக் ராஜா மற்றும் பாதிரியார் (கிறிஸ்துவுக்கும் உண்மை, ஆனால் ஆரோனின் அல்ல) (vs.1-2); (ஆ) அவரது ஆசாரியத்துவம் பரம்பரை அல்ல, மேலும் நாட்களின் ஆரம்பம் அல்லது வாழ்க்கையின் முடிவு எதுவும் பதிவு செய்யப்படாததால், அவர் "ஒரு பாதிரியார் தொடர்ந்து

Matt.12:32, "neither in this world, nor in that which is to come" (*oute en touto to aioni oute en mellonti*), uttered while Christ was still living and before the Jewish age had ended. But in Eph. 1:21, written after the Jewish age had ended and the gospel age had already succeeded it, "not only in this world, but also in that which is to come" (*ou monon en to aioni touto alla kai en to mellonti*), obviously means not only in the present Christian dispensation on earth but also in the eternal age to follow.

And Jesus himself (Mark 10:30; Lk. 18:30), before the Jewish age had ended, promised his apostles certain blessings "now in this time. . . .and in the world to come eternal life" (*nun en to kairo. . . kai en to aioni to erchomeno zoen aionion*) -- obviously referring to blessings in their lifetime on earth and eternal life in the eternal world to come.

Moreover, in Lk.20:34-36 Jesus said: "The sons of this world (*ainos touto*, this age) marry, and are given in marriage: but they that are accounted worthy to attain to that world (*ainos ekainou*, that age), and the resurrection from the dead, neither marry, nor are given in marriage: for neither can they die any more: for they are equal unto the angels; and are sons of God, being sons of the resurrection." Clearly this does not have reference to the Jewish age as "this world" and to the Christian dispensation on earth as "that world."

So it would seem that Johnson's conclusion, whether correct or not, is not adequately supported by his premise.)

3. Thomas Hewitt, Tyndale Commentaries: "Some have understood the world to come, *he oikoumene he mellousa*, as having the same meaning as in the verse, 'Nevertheless we, according to his promise, look for new heavens and a new earth, wherein dwelleth righteousness' (2 Pet.3:13). In 6:5 the expression occurs again, but instead of *oikoumene* (the inhabited earth) *aion* (age) is used. The expression most probably carries the same breadth of meaning as 'at the end of these days' (1:2, RV). Such terms as these have extensive meanings, embracing the entire divine activity to bring about the salvation of man. Calvin remarks that 'the world to come is not that which we hope for after

தங்கியிருக்கிறார்", (கிறிஸ்துவுக்கும் உண்மை, ஆனால் ஆரோனின் அல்ல) (v.3); (இ) அவர் ஆபிரகாமை விட பெரியவராக இருந்தார், அவரை ஆசீர்வதித்தார் ("குறைந்தவர் சிறந்தவர் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவர்") மற்றும் அவரிடமிருந்து தசமபாகம் பெற்றார், அதனால், லேவி (ஆபிரகாமின் கொள்ளுப் பேரன் மற்றும் இஸ்ரவேலின் ஆசாரியர்களின் தந்தை) ஆபிரகாம் மூலம் அவருக்கு தசமபாகம் செலுத்தினார், ஏனென்றால் அவர் இன்னும் பிந்தையவரின் இடுப்பில் இருந்தார் (vs.4-10).

2. (மோசேயின்) சட்டம் பெறப்பட்ட லேவி ஆசாரியத்துவத்தின் அபூரணம் (vs.11-14): (அ) மெல்கிசேதேக்கின் கட்டளைக்குப் பிறகு மற்றொரு பாதிரியார் தேவைப்படுவதைக் காணலாம், ஆரோனின் கட்டளைக்குப் பிறகு அல்ல (v.11); யூதா கோத்திரத்தில் இருந்து ஒரு பாதிரியார் எழும்ப அனுமதிக்கும் சட்டத்தின் மாற்றத்தில் பார்க்கப்பட்டது, அதில் மோசே பாதிரியார்கள் பற்றி எதுவும் பேசவில்லை (vs.12-14).

3. மெல்கிசெதேக்கின் வரிசைக்குப் பிறகு கிறிஸ்துவின் ஆசாரியத்துவத்தின் மேன்மை (vs.15-28): (அ) ஒரு சரீர கட்டளையின் சட்டத்திற்குப் பிறகு அல்ல, ஆனால் முடிவில்லாத (அகதாலுடோ, அழியாத) வாழ்க்கையின் சக்திக்குப் பிறகு (vs .15-17); (ஆ) வழங்கப்பட்ட ரத்து செய்யப்பட்ட சட்டத்தை விட சிறந்த நம்பிக்கை கொண்டு வரப்பட்டது, இதன் மூலம் நாம் கடவுளிடம் நெருங்கி வருகிறோம் (vs.18-19); (இ) லேவியரின் ஆசாரியத்துவம் இல்லாத நிலையில் ஒரு பிரமாணத்துடன்

the resurrection, but that which began at the beginning of Christ's Kingdom, but it no doubt will have its full accomplishment in our final redemption.' Whatever meaning is applied to the phrase it is not put in subjection to angels; it merely states that the new order will not be in subjection then but to Christ, the Son of man."

4. James Macknight, Apostolical Epistles: "The gospel dispensation is called *ainos milloutos*, the age to come, Heb.6:5, but never *oikoumene millousan*, the inhabitable world to come. The phrase, if I mistake not, signifies the heavenly country promised to Abraham and his spiritual seed. Wherefore, as *oikoumene*, the world, Lk.2:1, and elsewhere, by a usual figure of speech, signifies the inhabitants of the world, the phrase *oikoumene millousan* may very well signify the inhabitants of the world to come, called [in] Heb.1:14 'Them who shall inherit salvation.'"

5. Robert Milligan, Epistle to the Hebrews: " The world to come (*he oikoumene he mellousa*) means, not the coming age (*ho aion ho mellon*) as in Matt.12:39, etc., but the habitable world under the reign and government of the Messiah (ch.1:6). It is the world in which we now live; and in which, when it shall have been purified from sin [emphasis added], the redeemed shall live forever. For man, it was first created (Gen.1:28-31); and to man, it still belongs by the immutable decree of Jehovah."

PERSONAL OBSERVATIONS: Milligan's comment makes the inhabited earth to embrace both the present and future worlds (ages) under the reign of the Messiah, and seems to have much to commend it.

The time will come when the first heaven and first earth (the earth with its surrounding expanse called heaven, also called heavens) shall pass away but be replaced by a new heaven and a new earth as a continuum, wherein dwells righteousness (2 Pet.3:12-13; Rev.20:11; 21:1-2), with a city, the new Jerusalem, come down out of heaven from God (Rev.21:10-11), inhabited by those whose names are written in the Lamb's book of life (Rev.21:24-27).

செய்யப்பட்டது, மேலும் இயேசு ஆசாரியராக "ஒரு சிறந்த உடன்படிக்கையின் உத்தரவாதமாக" ஆனார் (vs.20-22); (ஈ) மாற்ற முடியாத ஆசாரியத்துவத்தை வழங்குகிறது, இதனால் புதிய வரிசைக்குப் பிறகு பாதுகாப்பாக அவர் மூலம் கடவுளிடம் நெருங்கி வருபவர்களை முற்றிலுமாக காப்பாற்ற முடியும், அதேசமயம் லேவிய ஆசாரியர்களால் முடியவில்லை, ஏனெனில் அவர்கள் மரணத்தால் அவர்கள் தொடர்வதற்குத் தடையாக இருந்தனர் (vs.23 -25);

VI. மகனின் உயர் பூசாரி ஊழியத்தின் மேன்மை

(பாவநிவிர்த்தி செய்யும் பெருநாளின் சடங்கிலிருந்து கடன் வாங்கப்பட்ட உருவத்துடன்) (8:1-18).

1. ஒரு உயர்ந்த (பரலோக) கூடாரத்தில் (8:1-5).

2. புதிய மற்றும் சிறந்த உடன்படிக்கையின் கீழ் (8:6-13).

3. மேற்கூறியவை பற்றிய விளக்கங்கள் (9:1-28): (அ) முதல் உடன்படிக்கையின் இயல்பு மற்றும் வரம்புகள் மற்றும் அதன் கட்டளைகள் (9:1-10); (ஆ) புதிய உடன்படிக்கையின் கீழ் பெரிய மற்றும் மிகவும் பயனுள்ள தியாகம் (9:11-14); (இ) புதிய உடன்படிக்கையின் மத்தியஸ்தரான மோசே அல்ல, கிறிஸ்து (9:15-22); (ஈ) கிறிஸ்துவே, விலங்குகள் அல்ல, புதிய உடன்படிக்கையின் கீழ் பரிபூரண தியாகம் (9:23-28).

4. நிஜம் (ஆன்டிடைப்) இப்போது வெர்சஸ் ஷேடோ (வகை) முன்பு (10:1-18): (அ) லேவிய முறை (மோசேயின் சட்டத்தின் கீழ்) வரவிருக்கும் நல்ல விஷயங்களின் நிழலை மட்டுமே

Moreover, since his resurrection and ascension Christ has had all authority in heaven and on earth (Matt.28:19), and will reign in both till all enemies have been put under his feet (Acts 2:33-35), the last of which will be death, and upon its destruction (see Rev.20:13-14) and the end of the present earth, he will deliver up the kingdom to the Father, becoming subject to him (1 Cor.15:20-28) -- evidently, however, though subordinate, being co-regent forever and ever (see Heb.1:8; Isa.9:6-7; Dan. 2:44; Rev.22:1-5). Note: Should it be insisted that the first three of these passages do not necessarily embrace eternity, surely Rev.22:1-5 does, during which there is to be "the throne of God and of the Lamb" -- in the "heavenly Jerusalem" (Heb.12:22) come to the "new earth" (Rev.21:1-2, 10) -- heaven and earth become one, as it were.

II. HEBREWS 2:9: "(a) But we behold him who hath been made a little lower than the angels, even Jesus, -- (b) because of the suffering of death crowned with glory and honor, -- (c) that by the grace of God he should taste death for every man."

Such (from the ASV) is as near a literal rendering of the original as possible, and to represent and highlight the original grammatically we have introduced its three major components with (a), (b), and (c) and separated them by dashes.

That makes it evident that (b) and (c) are equally related to (a), and that either (b) or (c) could be omitted without doing violence to the grammatical structure of the sentence. Yet to do so would not say all the author wanted to impress. It likewise becomes evident that (b) relates more closely thought-wise to the preceding v.8, and (c) more closely to the following vs.10-18; and this likely accounts for the order of mention contrary to the order of occurrence.

Various translations have sought to improve the thought communication by paraphrasing, some to a greater degree than others -- but not without blurring to some extent the precise thought connections we have just mentioned. The following examples are offered, with increasing degrees of paraphrase, and the reader will judge as

கொண்டிருந்தது, மேலும் முழுமையாக பலனளிக்கவில்லை (vs. 1-4); (b) கிறிஸ்து, இறுதி தியாகம், முன்னறிவிக்கப்பட்ட மிக உயர்ந்த யதார்த்தத்தை பிரதிபலிக்கிறது, மேலும் தன்னை தியாகம் செய்வது முற்றிலும் பயனுள்ளதாக இருக்கும் (vs.5-18).

VII. மேற்கூறியவற்றின் அடிப்படையில் ஹோட்டரி மற்றும் நடைமுறைப் பிரிவு (10:19 - 13:17).

1. கிறிஸ்துவின் மூலம் கடவுளிடம் நெருங்கி வருவதற்கான அறிவுரை மற்றும் விசுவாச துரோகம் செய்யாதீர்கள் (10:19-39): (அ) முழு நம்பிக்கையுடன் உண்மையான இதயத்துடன் நெருங்கி வாருங்கள் (vs.19-22); (ஆ) எங்கள் நம்பிக்கையின் வாக்குமூலத்தை உறுதியாகப் பிடித்துக் கொள்ளுங்கள் (v.23); (இ) ஒருவரையொருவர் அன்பிற்கும் நற்செயல்களுக்கும் தூண்டுவதைக் கருத்தில் கொள்ளுங்கள், ஒன்று கூடுவதை விட்டுவிடாதீர்கள் (vs.24-25); (ஈ) சத்தியத்தைப் பற்றிய அறிவைப் பெற்ற பிறகு நாம் வேண்டுமென்றே பாவம் செய்தால், நிச்சயமாக கடவுளின் பழிவாங்கலுக்கு ஆளாகிறோம் (எதிர். 26-31); (இ) ஆனால் நீங்கள் அறிவொளி பெற்ற பிறகு, உங்கள் முந்தைய நாட்களை நினைவில் கொள்ளுங்கள். துன்பம் மற்றும் தியாகம், மற்றும் உங்கள் வெகுமதியை இழக்காமல் பார்த்துக் கொள்ளுங்கள், உங்கள் நம்பிக்கையில் விடாமுயற்சியுடன் இருந்து ஆன்மாவைக் காப்பாற்றுவதற்குப் பதிலாக அழிவுக்குள் சுருங்குவதை விட (vs.32-39).

to whether they present an overall improvement for him or her, and how much.

NIV: "but we see Jesus, who was made a little lower than the angels, now crowned with glory and honor because he suffered death, so that by the grace of God he might taste death for everyone."

NAB: "But we do see Jesus crowned with glory and honor because he suffered death: Jesus, who was made a little while lower than the angels, that through God's gracious will he might taste death for the sake of all men."

Barclay: "What we see is Jesus. For a short time, he was made lower than the angels. But now we see him crowned with glory and honor, because of the death he suffered, for it was the gracious purpose of God that Jesus should experience death for all."

Phillips: "What we actually see is Jesus, after being made temporarily inferior to the angels (and so subject to pain and death), in order that he should, by God's grace, taste death for every man, now crowned with glory and honor." (Phillips does a beautiful job of rearranging according to the order of occurrence, but in so doing does blur the precise thought connections mentioned above.)

Word ... Dividing Soul & Spirit

Chapter 4:12-13

Text (ASV): "12. For the word of God is living, and active, and sharper than any two-edged sword, and piercing even to the dividing of soul and spirit, of both joints and marrow, and quick to discern the thoughts and intents of the heart. 13. And there is no creature that is not manifest in his sight: but all things are naked and laid open before the eyes of him with whom we have to do."

These verses are the climax of an urgent exhortation for Christians, under Christ, not to make the mistake that Israel had made under Moses, and by disobedience to the word of God forfeited the prospect and promise of entering Canaan with its rest from Egyptian bondage and the rigors of their wilderness journeying, which was a type of the rest in the heavenly Canaan for all the faithful children of God -- of which the

2. கடந்த கால மாவீரர்களின் நம்பிக்கையைப் பின்பற்றுவதற்கான எடுத்துக்காட்டுகள் (11:1-40); (அ) நம்பிக்கையின் தன்மை (vs.1-3); (ஆ) முன்னோடிகளின் எடுத்துக்காட்டுகள்: ஆபேல் (வ.4), ஏனோக் (எதிர்.5-6), நோவா (வ.7), (இ) ஆபிரகாம், ஐசக், ஜேக்கப், சாரா மற்றும் ஜோசப்பின் நம்பிக்கை (எதிர்.8- 22); (ஈ) மோசே மற்றும் இஸ்ரவேலர்களின் விசுவாசம், மேலும் ராஹாப் (vs.23-31); (இ) விசுவாசத்தின் மற்ற உதாரணங்கள் (Vs. 32-40).

3. இயேசுவின் உதாரணம் (12:1-3): (அ) மேற்கூறியதைப் போன்ற சாட்சிகளின் மேகம் சூழ்ந்துள்ளதால், பொறுமையுடன் (ஹூபோமோன்ஸ், உறுதிப்பாடு, விடாமுயற்சி) நமக்கு முன் வைக்கப்பட்டுள்ள ஓட்டப்பந்தயத்தில் ஓடுவோம் (வ.1) ; (ஆ) உங்கள் ஆன்மாக்களில் நீங்கள் சோர்வடைந்து, மயக்கம் அடையாமல் இருக்க, நமது நம்பிக்கையின் ஆசிரியரும் (ஆர்கோகன், தலைமைத் தலைவர், முன்னோடி) மற்றும் பரிபூரணமானவருமான இயேசுவைப் பார்த்து (அபோரோன்டெஸ், விலகிப் பார்த்து) செய்யுங்கள் (vs.2-3); (c) கிறிஸ்தவ வாழ்க்கையின் கஷ்டங்களும் சோதனைகளும் நமது குணாதிசயங்களை வடிவமைக்கும் ஒழுக்கமாக கருணையுடன் நோக்கப்படுகின்றன (vs.4-11).

4. விடாமுயற்சிக்கு மேலும் அறிவுரை (12:12-29); (அ) தொடரும் (vs.12-17) அடிப்படையில்; (ஆ) பரலோக ஜெருசலேமில் உள்ள மவுண்ட் சீயோனில் கடவுளிடம் வருவதில் நம்முடைய அனுபவத்தின் மகத்தான மேன்மையின் அடிப்படையிலும்,

weekly Sabbath given to fleshly Israel was also a type.

Verse 12 deals with the subjective influence of the word of God with reference to our hearts if we allow it proper access and operation. Verse 13 describes a comparable objective function of the part of God himself with reference to ourselves -- which ought to be a strong motivation for allowing his word to hold sway in our lives.

1. "The word of God." Here the phrase obviously refers to the word of God as spoken through prophets (1:1). Angels (2:2), and his Son (1:2; 2:3), and not to Christ as the Word incarnate, as in Rev.19:13 (cf. Jno.1:1,14; 2: Jno.1). But the introductory word "for" makes its specific application have to do with the "Sabbath rest for the people of God" (4:4), and particularly as to whom may or may not enter it, as spoken through Moses (3:5) and David (4:7) and here through Christ's inspired spokesman, the writer of the Epistle to the Hebrews (3:7 - 4:11), and no doubt through others of his spokesmen as well (see 4:1-2, 11).

2. "Living, and active." That is, God's word is applicable and binding and effectual -- as much so today under and through Christ as ever in times past -- and in some respects even more so (see 2:1-4; 10:26-31).

Christ is the mediator of a better covenant, with better promises, than the old covenant with fleshly Israel, of which Moses was the mediator (8:6). While God gave fleshly Israel the seventh day, his day of rest from creation, as a weekly Sabbath, was a "shadow" of something better yet to come through Christ (Col.2:16; cf. Heb.8:4-5; 9:11; 10:1).

The weekly Sabbath is not binding on Christians - - because the covenant requiring its observance was abrogated at the death of Christ ("He taketh away the first, that he may establish the second," 10:9), and weekly Sabbath observance was not enjoined under the new covenant mediated by Christ.

கிறிஸ்துவின் மூலம் கடவுளிடம் வருவதைப் பற்றி (2000-2018))

5. கிறிஸ்தவ வாழ்க்கையின் கடமைகளுக்கான அறிவுரை (13:1-17); (அ) சமூகக் கடமைகள் -- சகோதர அன்பு, விருந்தோம்பல், பிணைப்பில் உள்ளவர்களை நினைவு கூர்தல், மரியாதைக்குரிய திருமணம் மற்றும் ஒழுக்கக்கேடு தவிர்க்கப்பட்டது, பண ஆசையில் இருந்து விடுதலை, நம்மிடம் இருப்பதில் திருப்தி (vs.1-6); (ஆ) மதக் கடமைகள் -- முன்னாள் தலைவர்களை (இப்போது இறந்து இருக்கலாம்) நினைவு கூர்தல் மற்றும் அவர்களின் நம்பிக்கையைப் பின்பற்றுதல் (ஏனென்றால் இயேசு எப்போதும் ஒரே மாதிரியாக இருப்பார், அவர் அவர்களிடமிருந்து எதிர்பார்ப்பதை நம்மிடம் எதிர்பார்ப்பதால்), பல்வேறு மற்றும் விசித்திரமான போதனைகளால் எடுத்துச் செல்லப்படுவதைத் தவிர்க்கவும். கிருபை (கிறிஸ்து மூலம், அது நிந்தையை கொண்டு வந்தாலும்) யூத சடங்குகளுடன் அல்ல, கிறிஸ்துவால் கடவுளுக்கு தொடர்ந்து துதியை வழங்குங்கள், நன்மை செய்யுங்கள் மற்றும் உங்களிடம் உள்ளதைப் பகிர்ந்து கொள்ளுங்கள், உங்கள் மீது ஆளுகை செய்பவர்களுக்குக் கீழ்ப்படியுங்கள் (டோயிஸ் ஹெகோமெனோயிஸ் ஹியூமன், உங்களில் முன்னணி) -- உங்கள் தற்போதைய தலைவர்கள் (vs.7-17).

VIII. எபிஸ்டோலரி முடிவு (13:18-25).

1. எழுத்தாளரின் வேண்டுகோள் -- வாசகர்களின் பிரார்த்தனைக்காக, அவர் விரைவில் அவர்களுக்கு மீட்டெடுக்கப்படுவார் (vs.18-19).

2. ஆசீர்வாதம் (vs.20-21).

As already stated, it was a "shadow" of something better to come through Christ -- a shadow of the Sabbath rest that remains for the people of God (4:6) -- a better rest for the faithful of fleshly Israel of times past as well as of spiritual Israel of these last days. It will be entered when we rest from our works on earth as God rested from his work of creating the heavens and the earth and its inhabitants (Heb. 4:9-11; cf. Rev.14:13).

And it is for the ones "obedient" to the "living, and active" word of God of all earthly dispensations, but not for the "disobedient of any dispensation.

3. "Sharper than any two-edged sword" -- the most penetrating kind. In Eph. 6:17, the word of God is called "the sword of the Spirit," used in spiritual combat. The word of God is contemplated here, however, in relation to its ability to penetrate and expose to introspection the inward being of each individual.

4. "Piercing even to the dividing of soul and spirit, of both joints and marrow."

"Soul" and "spirit" are often used interchangeably for the "inward man" versus the "outward man" (2 Cor.4:16). But when they are distinguished from each other, "soul" (*psuche*) has reference to physical animation which man has in common with the animal creation, and "spirit" (*pneuma*) refers to that part of man created in the image of God, which makes man akin to God in a way the animals are not.

"Joints" are mostly where bones are so fitted and joined together as to facilitate movement in relation to each other. And "marrow" was used figuratively of the depth of the soul, as by Euripides in the 5th century B.C., in Hippolytus 225, "to form moderate friendships, and not to the deep marrow of the soul" (Vincent, Word Studies in the New Testament).

So, the above phrase is a figurative expression for the depths of the inward man, penetrated by the word of God and its parts laid open as it were, for introspection -- not that it separates the "soul" from the "spirit" or the "joints" from the "marrow" -- but

3. தனிப்பட்ட செய்திகள் (vs.22-23): (அ) எழுத்தாளர் இப்போது எழுதிய "அறிவுரையின் வார்த்தையைத் தாங்க" அறிவுறுத்தல் (v.22); (ஆ) "எங்கள் சகோதரர் தீமோத்தேயு விடுதலை செய்யப்பட்டார்" என்ற தகவல், எழுத்தாளர் அவர்களை விரைவில் அவருடன் சந்திப்பார் என்ற நம்பிக்கையை வெளிப்படுத்தினார் (வ.23); (c) வாசகர்கள் தங்கள் தலைவர்களுக்கும், அனைத்து புனிதர்களுக்கும் -- மறைமுகமாக அவருக்காக (v.24a); (ஈ) இத்தாலியில் உள்ளவர்கள் (எழுத்தாளருடன் இருக்கலாம்) வாசகர்களுக்கு வணக்கம் செலுத்துகிறார்கள் (v.24b).

4. இறுதி ஆசீர்வாதம் (v.25).

தேவதைகள் - அவருடைய அமைச்சர்கள்

அத்தியாயம் 1:7 (சங்கீதம் 104:4 இலிருந்து)

மொழிபெயர்ப்புகள்:

சங்கீதம் 104:4" அவரது தேவதைகளை ஆவிகளாகவும், அவருடைய ஊழியர்களை நெருப்புச் சுடராகவும் ஆக்குபவர்" -- "வேலைக்காரர்கள்" என்பது "தேவதாதர்கள்" (NKJ V) என்பதற்கான மாற்று வாசிப்பாக உள்ளது.

"எவர் காற்றை தனது தூதுவர்களாக்குகிறார்; நெருப்பின் ஜ்வாலைகள் அவரது மந்திரி" -- "அவரது தேவதாதர்கள் காற்று" -- "அவருடைய தூதுவர்களைக் காற்று" (அமெரிக்கன் ஸ்டாண்டர்ட் பதிப்பு) என்பதற்கான மாற்று வாசிப்பாக.

that it penetrates to the "dividing" of all these parts, figuratively speaking.

5. "Quick to discern the thoughts and intents of the heart." This further and more literally expresses and defines the foregoing, except that "quick to discern" does not seem to do justice to the verbal adjective, *kritikos*, in the Greek text, which means skilled or able in discerning or judging. (Our English word "critic" comes from it.)

"The word carries on the thought of dividing. From *krinein* to divide or separate, which runs into the sense of judge, the usual meaning in the N. T., judgment involving the sifting out and analysis of evidence. In *kritikos* the ideas of discrimination and judgment are blended." (Vincent, Word Studies.) With proper access to an operation within the human heart, the word of God lays bare to the individual himself the character not only of his conduct but also of "the thoughts and intents of the heart" -- his own heart.

"In addition, this (*kai*), the inward operation of the word finds its counterpart in the searching, inevitable inquisition of God himself with whom we have to do" (Marcus Dodds, in his commentary on "Hebrews" in The Expositor's Greek Testament). That additional fact is stated in the next verse, as follows:

6. "13. And there is no creature that is not manifest in his sight: BUT ALL THINGS ARE NAKED AND LAID OPEN BEFORE THE EYES OF HIM WITH WHOM WE HAVE TO DO" -- or to whom we have to give account.

Hence, among all other things, God knows even our innermost reactions and attitudes toward his WORD, even if we succeed in keeping them secret from many or all of our fellow men. And this ought to be a most POWERFUL motivation for GLADLY allowing it to hold FULL SWAY in our lives, so as not to forfeit the prospect of the Sabbath rest promised to all OBEDIENT children of God after our labors and lives on earth are ended.

எபிரேயர் 1:7: "மேலும் தேவதூதர்களைப் பற்றி, அவர் கூறுகிறார்: 'அவர் தனது தேவதைகளை ஆவிகளாகவும், அவருடைய ஊழியர்களை நெருப்புச் சுடராகவும் ஆக்குகிறார்' (புதிய கிங் ஜேம்ஸ் பதிப்பு).

"மேலும் தேவதூதர்களைப் பற்றி அவர் கூறுகிறார், யார் தம்முடைய தூதர்களைக் காற்றுகளாகவும், அவருடைய ஊழியரை நெருப்புச் சுடராகவும் ஆக்குகிறார்கள்" (அமெரிக்கன் ஸ்டாண்டர்ட் பதிப்பு).

பொழிப்புரைகள் மற்றும்/அல்லது வர்ணனைகள்:
ஜேம்ஸ் மேக்நைட், தி அப்போஸ்தலிகல் எபிஸ்டல்ஸ்: "அவர் தம்முடைய தூதர்களை ஆன்மீகப் பொருட்களாகவும், அவருடைய ஊழியர்களை நெருப்புச் சுடராகவும் ஆக்கினார்; -- அதாவது, தேவதூதர்களைப் பற்றிச் சொல்லப்பட்ட பெரிய விஷயம் என்னவென்றால், அவர்கள் சதையால் அடைக்கப்படாதவர்கள், கடவுளுக்கு மிகவும் சேவை செய்கிறார்கள். செயல்பாடு."

நீல் ஆர். லைட்ஃபுட், ஜீசஸ் கிறிஸ்ட் டுடே: "ஆனால் ஹீப்ருவின் மற்றொரு ரெண்டரிங் [சங்கீதம் 1:4:4 இன் அமெரிக்கன் ஸ்டாண்டர்ட் பதிப்பில்] சாத்தியமாகும், இது காற்றை உருவாக்குவதற்குப் பதிலாக அவரது தூதர்களை (அல்லது கோணங்களை) காற்றுகளை உருவாக்குகிறது. இது செப்டுவஜின்ட்டின் மொழிபெயர்ப்பானது, [எபிரேயரின்] ஆசிரியரால் பின்பற்றப்படுகிறது, கடவுள் தேவதூதர்களுடன் அவர் விரும்பியதைச் செய்ய முடியும் என்பதைக் காட்டுகிறது. அவர்

Doctrine of Baptisms

"Baptized for the Dead"

Chapter 6:2

This is to discuss a question asked as to whether Chapter 6:2 was intended to include "baptized for the dead" (1 Cor.15:29). While it may not have been intended for that purpose, it is not inappropriate for us to discuss that in connection with it.

Because v.30 introduces another argument of the same sort (that continues through v.32), or else, as thought by some, may even be a part of the same argument, we shall give both together, though directing most of our attention to v.29.

Scripture Text (ASV)

29 Else what shall they do that are baptized for the dead? If the dead are not raised at all, why then are they baptized for them? 30 why do we also stand in jeopardy every hour?

This is what is called an argument *ad hominem* -- that is, to the man -- exposing, in this case, an inconsistency between practice and fact if there is no resurrection of the dead.

It makes it obvious (1) that some persons somewhere, if not in Corinth (where it would nearly have to be for an *ad hominem* argument to be effective against error there), were being "baptized for the dead," whatever that means; (2) that the writer took for granted that his readers were acquainted with that fact; also (3) that it was not a general practice, for those engaged in it were designated as "they", which seems also to exclude the writer. Yet (4) no condemnation is expressed, which seems a little strange if it was wrong, and especially so if there were cases of it at Corinth since the general purpose of the Epistle was to correct moral, spiritual, and doctrinal aberrations in the church there.

While Paul's original readers would have understood the historical setting for his argument without any further elaboration on his part, we today do not have that advantage. And lack of it, plus the flexibility of the word translated "for" in

அவர்களை காற்றாக அல்லது நெருப்புச் சுடர்களாக மாற்ற முடியும். தேவதூதர்கள், மிக உயர்ந்த நிலையில் உள்ளனர் வெறும் வேலையாட்கள், அவர்களுக்கு விருப்பமோ ஆட்சியோ இல்லை.* அவர்கள் கட்டளையிடுவதில்லை, கீழ்ப்படிகிறார்கள்."

* கிறிஸ்தவர்களைப் போலவே கடவுளுக்குக் கீழ்ப்படியவோ அல்லது கீழ்ப்படியாததைத் தவிர அவர்களுக்கு சொந்த விருப்பம் இல்லை. ஆனால் அவர்கள் பாவம் செய்யலாம், சிலர் பாவம் செய்யலாம் (2 பேதுரு 2:4; யூதா 6). -- CNW

கேம்பிரிட்ஜ் பைபிள் வர்ணனை: "மேற்கோள்: சங்.104:4. முதலில் கடவுளைப் பற்றிய ஒரு கூற்று: 'காற்றை தனது தேவதைகளை [அதாவது தூதர்களை] உருவாக்குபவர், மற்றும் அக்கினி ஜுவாலை தனது ஊழியர்களை [அமைச்சர்களை]' (CT) நம் எழுத்தாளர் தலைகீழாக்குகிறார் - ஒருவேளை 2 எஸ்ட்ராஸ் 8:22-ன் எழுத்தாளரைப் பின்பற்றி, அவர் அதையே செய்கிறார் -- இயற்கை உலகில் தேவதூதர்கள் கடவுளின் பணிகளைச் செய்கிறார்கள் என்று அர்த்தம். அவர்கள் கடவுளின் ஊழியர்கள்."

டிண்டேல் புதிய ஏற்பாட்டின் விளக்கங்கள்: "[சங்கீதம் 104:4-ன்] எபிரேய மொழியின் மொழிபெயர்ப்பு, 'கடவுள் காற்றைத் தம்முடைய தூதுவர்களாக்குகிறார், நெருப்புச் சுடர்களைத் தம்முடைய ஊழியர்களாக்குகிறார்.'

எல்எக்ஸ்எக்ஸ், ஆசிரியரால் தொடர்ந்து வரும் 'அவர் தம்முடைய தேவதைகளை காற்றுகளாகவும், அவருடைய ஊழியர்களை நெருப்புச்

the expression "for the dead," has spawned almost endless theories (between 30 and 40), some obviously false, others more nearly tenable, but none conclusive or completely decisive.

So the best we can do seems to be (1) to notice the most practical ones for our consideration, with whatever comments seem in order, and likewise (2) to call attention to uses of the Greek word *huper*, also transliterated *hyper*, and translated "for" in the expression "baptized for the dead" -- which we shall do in reverse order.

In its literal sense *huper* means over or above or beyond. But in the New Testament, and likewise in the LXX, it occurs only in non-literal senses.

Huper in the New Testament

Huper has 160 occurrences in the New Testament. In 134 of these it occurs with words in the genitive case, including our text; and in 104 it is translated "for" in the KJV; in 12, "of"; in 8, "for" (one's) sake"; in 3, "on (one's) behalf; in 2, "in (one's) stead"; in 5, miscellaneous -- one each of the following: "on (one's) part (Mk.9:40); "concerning" (Rom.9:27); "toward" (2 Cor.7:7); "in the behalf of" (Phil. 1:29a); "by" (2 Thess.2:1).

Huper with the accusative case occurs 20 times, translated "above" 12 times; "more than," 3 times; "than," 2 times; "beyond," once (2 Cor.8:3); "to" once (2 Cor.12:13); "over," once (Eph.1:22).

Huper as an adverb occurs 6 times, translated "very chiefest" 2 times; "more," once (2 Cor.11:23); "exceeding abundantly," once (Eph.3:20b); "exceedingly," once (1 Thess.3:10); "very highly," once (1 Thess.5:13).

Huper with the genitive, as defined by Arndt & Gingrich, Greek-English Lexicon of the New Testament and Other Early Christian Literature: (a). for, in behalf of, for the sake of someone or something; (b). With genitive of the thing, in order to do whatever is under consideration for it; (c). In the place of, instead of, in the name of. (Sometimes this merges with on behalf of, for the sake of.); (d). To denote the MOVING CAUSE or the REASON,* because of, for the sake of, for; (e).

சுடராகவும் ஆக்குகிறார்.' கடவுள் அடிக்கடி தேவதைகளை 'மாறுகின்ற நிகழ்வுகளின் ஆடைகளை அணிவித்து,' காற்று மற்றும் தீப்பிழம்புகளாக மாற்றுகிறார் என்று சிலர் கருத்து தெரிவிக்கின்றனர். கடவுளின் விருப்பத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு கடவுளின் சக்திகளை உடையணிந்த கடவுளின் தூதர்களாக தேவதூதர்களை எடுத்துக்கொள்வது நல்லது. இயற்கையின் சாம்ராஜ்யத்தில் இதை அடைய அவர்கள் சினாய் மலையில் செய்ததைப் போல புயல் காற்று மற்றும் நெருப்புச் சுடர்களுடன் ஒத்துழைக்க அனுமதிக்கப்படுகிறார்கள். மாறாக, குமாரன், தந்தையால் ஒரு தூதராக அல்ல, கடவுள் என்று அழைக்கப்படுகிறார்.

ராபர்ட்சன், வேர்ட் பிக்சர்ஸ் இன் தி நியூ டெஸ்டமென்ட்: "இங்குள்ள ஹீப்ரு தவறாக மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது என்று லுன்மேன் கூறுகிறார், மேலும் கடவுள் காற்றை தனது தூதர்களாக (தேவதைகள் அல்ல) மற்றும் எரியும் நெருப்பை தனது ஊழியர்களாக ஆக்குகிறார். அது உண்மைதான் [அவர் அப்படிச் செய்கிறார்], ஆனால் அது இந்த பத்தியின் கருத்து அல்ல, சாமியார்கள் சில சமயங்களில் காற்று புயல் அல்லது நெருப்பு போன்றவர்கள்."

குறிப்பு: ஒரு உருவகம் என்று அழைக்கப்படும் பேச்சு உருவத்தில், ஒப்பீடு "என" அல்லது "போன்றது" என்று கூறப்படவில்லை, ஆனால் கவிஞரின் கூற்றுப்படி, "என் காதல் ஒரு சிவப்பு, சிவப்பு ரோஜா" அல்லது எபிரேயர் 12 இல் உள்ள உண்மையாக உள்ளது. :29, "நம்முடைய தேவன்

above and beyond is possible in *huper tes eudokias* (Phil.2:13); (f). About, concerning (about equivalent to *peri*, and frequently interchanges in MSS).

Huper with the accusative: in the sense of excelling, surpassing, over and above, beyond, more than.

Huper as an adverb: more (2 Cor.11:23). (See translations above.)

* Thayer likewise: "4. Of the IMPELLING or MOVING CAUSE; on account of, for the sake of, any person or thing."

Selected Interpretations

1. Baptism of Proxies on Behalf of Dead Persons. "The only tenable explanation is that there existed amongst some of the Christians at Corinth the practice of baptizing a living Christian in the stead of some convert who had died before that sacrament had been administered to him. Such a practice existed among the Marcionites in the second century [Marcion flourished about 144 A.D.], and still earlier amongst a sect called Cerinthians [Cerinthus flourished about 100 A.D.]. The idea evidently was that whatever benefit flowed from baptism might thus be vicariously secured for the deceased Christian. St. Chrysostom [died 407 A.D.] gives the following description of it: -- 'After a catechumen (i.e., one prepared for baptism, but not actually baptized) was dead, they hid a living man under the bed of the deceased; then coming to the bed of the dead man they spake to him, and he making no answer, the other replied in his stead, and so they baptized the "living for the dead."' Does St. Paul then, by what he here says, sanction the superstitious practice? Certainly not. He carefully separates himself from the Corinthians, to whom he immediately addresses himself, from those who adopted the custom. He no longer uses the first or second person; it is 'they' throughout this passage. It is no proof to others; it is simply the *argumentum ad hominem*. Those who do that, and disbelieve a resurrection, refute themselves. This custom possibly sprang up amongst the Jewish converts, who had been accustomed to something similar in their own faith.

எரிக்கிற அக்கினி." உண்மையில், ராபர்ட்சன் எபிரேயர் 1:7 ஐ ஒரு உருவக் அறிக்கையாகக் குறிப்பிடுகிறார்.

பிரசங்கியின் ஹோமில்லிக் வர்ணனை: "அந்தப் பத்தியின் சக்தியானது, 'அவருடைய ஏல வேகத்தில்,' காற்றைப் போல அயராத, நெருப்பைப் போல நுட்பமான தேவதூதர்களால் சேவை செய்யும் உன்னதமானவரின் சிந்தனையை வெளிப்படுத்தும் தெளிவான தன்மையில் உள்ளது." (விளைவாக, பத்தியின் மற்றொரு பிரதிநிதித்துவம் உருவகமாக உள்ளது.)

எக்ஸ்போசிட்டுரின் கிரேக்க ஏற்பாடு: "[எபிரேயரின்] எழுத்தாளர் [சங்கீதம் 104:4] LXX மொழிபெயர்ப்பை ஏற்றுக்கொள்கிறார், மேலும் இது தேவதூதர்களின் சிறப்பியல்பு செயல்பாடு சேவை என்பதையும், அவர்களின் வடிவமும் தோற்றமும் கடவுளின் விருப்பத்தைப் பொறுத்தது என்பதையும் வெளிப்படுத்தும் அவரது நோக்கத்திற்கு உதவுகிறது. இது தற்போதைய யூத பார்வை."

ஆர். மில்லிகன், எபிஸ்டல் ௫ தி எபிஸ்டல்: "ஆனால் முதல் உட்பிரிவில் உள்ள நியூமேட்டா என்ற வார்த்தையின் அர்த்தம் என்ன? இது நமது பொதுவான பதிப்பில் உள்ளதைப் போல ஆவிகள் என்று அர்த்தமா அல்லது சிலர் குற்றம் சாட்டுவது போல் காற்றைக் குறிக்குமா? ?இது பத்தியின் நோக்கத்தால் தீர்மானிக்கப்பட வேண்டும், இது வெளிப்படையாக, இழிவுபடுத்துவதற்கு அல்ல, ஆனால் தூதர்களை முடிந்தவரை உயர்த்துவது, ஒப்பிடுவதன் மூலம்

If a Jew died without having been purified from some ceremonial uncleanness, some living person had the necessary ablution performed on them [sic], and the dead were so accounted clean." (Ellicott's Commentary on the whole Bible, late 19th century A.D.)

"If the dead rise not at all, what shall they do that are baptized for the dead?' (ver.29) -- an inquiry of which the Corinthians no doubt felt the full force, but which is rather lost upon us because we do not know what it means. . . .

"The plain meaning of the words, however, seems to point to a vicarious baptism, in which a living friend received baptism as a proxy for a person who had died without baptism. . . . Then, as now, it sometimes happened that on the approach of death, the thoughts of unbelieving persons were strongly turned towards the Christian faith, but before baptism could be administered death cut down the intending Christian. Baptism was generally postponed until youth or even middle life, was passed, in order that a large number of sins might be washed away in baptism, or that fewer might stain the soul after it. But naturally, miscalculations sometimes occurred, and sudden death anticipated a long-delayed baptism. In such cases friends of the deceased derived consolation from vicarious baptism. Someone who was persuaded of the faith of the departed answered for him and was baptized in his stead." (W. Robertson Nicoll, ed., The Expositor's Bible, early 20th century A.D.)

NOTE: However plausible, a great deal of supposition is involved in the above quotations. Particularly it is not known whether it later grew out of his writing, as believed by many. The flexibility of the word "for" (*huper*) by no means limits the linguistic possibilities or probabilities to proxy baptism.

2. Baptism of Living Converts to be United with Christ. "Some understand of our Savior himself. Why are persons baptized in the name of the dead Savior, a Savior who remains among the dead, if the dead rise not? But it is, I believe, an instance perfectly singular for *hoi nekron* to mean more than one dead person; it is a signification which the

குமாரனை இன்னும் உயர்வாக உயர்த்தும் பார்வையில்."

"அப்படியானால், கடவுள் தம்முடைய தூதர்களை எதிர்க்க முடியாத காற்று மற்றும் சூறாவளிகளைப் போல் வலிமையாக்குகிறார் என்று கூறுவது, அப்போஸ்தலரின் வடிவமைப்போடும், கடவுளின் ஊழியர்களை ஒப்பிடும் அடுத்த உட்பிரிவின் நோக்கம் மற்றும் கட்டுமானத்தோடும் நன்றாக ஒத்துப்போகிறது. நெருப்பு, ஆனால் நெருப்புச் சுடருடன் [இது பத்தியை உருவகமாகப் புரிந்துகொள்வதாக இருக்கும். - CNW] ஆனால் இந்த விஷயத்தில், ருவாச் என்ற சொல் எபிரேய மொழியில் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கலாம் என்றாலும், அது பெரும்பாலும் மொழிபெயர்க்கப்பட்டிருக்கும். கிரேக்க அனிமோஸ் மூலம், Ex.10:13, 19; 14:21, போன்றவற்றில் உள்ளது, ஆனால் நியூமாவால் அல்ல, கிளாசிக் மற்றும் புனித இலக்கியங்களில் இதன் தற்போதைய பொருள் மூச்சு அல்லது ஆவி. அரிதாக, எப்போதாவது, யெகோவாவின் சுவாசத்திற்காக Ex.15.8, 10 இல் உள்ளதைப் போல, அடையாளப்பூர்வமாகப் பயன்படுத்தப்படாவிட்டால், அது வன்முறைக் காற்று அல்லது புயலைக் குறிக்கிறது.

"அப்படியானால், சூழல் மற்றும் பொதுவான பயன்பாட்டிற்கு இசைவாக நமது ஆங்கிலப் பதிப்பில் ஆவி என்ற வார்த்தை உள்ளது. முழு பைபிள் முழுவதிலும், ஆவி என்ற வார்த்தை பெரும்பாலும் சதை என்ற வார்த்தைக்கு எதிராக நிற்கிறது; பிந்தையது எதற்கும் அடையாளமாக பயன்படுத்தப்படுகிறது. பலவீனமான, பலவீனமான, சீரழிந்த

words have nowhere else." (Matthew Henry's Commentary, first half of 18th century A.D.)

NOTE: The foregoing phrase, referred to by Matthew Henry and translated "the dead," is plural, not singular, in the Greek text, which he is saying makes it most unlikely to refer to Christ -- and surely correctly so.

3. Baptism of Living Converts to be United with Christ and the Christian Dead. "If the dead are not raised, why then are these converts buried in baptism on their account, or with a view to them? Rom.6:3-11 makes Paul's meaning in this passage very plain. The dead are a class of whom Christ is the head and firstfruits unto resurrection. By baptism we symbolically unite ourselves with that class, and so with Christ, and we do this because of the hope that we shall be raised with that class through the power of Christ (Rom.6:5). But if the dead are not raised at all, then why should converts be united with them by a symbolic burial? Why should they be baptized on their account, or with reference to them? If there is no resurrection, baptism, which symbolizes it, is meaningless. Commentators belonging to churches which have substituted sprinkling for baptism make sad havoc of this passage. Having lost sight of the symbolic meaning of baptism -- that of a union of a convert with the dead and buried Christ as their head and firstfruits unto life -- they are at a loss to know how to interpret the apostle's words, and in despair assert that Christians were in the habit of being baptized vicariously for their friends who died without baptism. Long after Paul wrote, a similar misunderstanding of this passage led the followers both of Marcion and Cerinthus to practice such vicarious baptisms; but the practice grew out of Paul's words, instead of his words being called forth by the practice." (McGarvey and Pendleton, Thessalonians, Corinthians, Galatians, and Romans, published 1916 but written through Romans 8 before July 16, 1908.

NOTE: Rom.6:3-11 does speak of our being in baptism "united with (Christ) in the likeness of his death" and "shall be in the likeness of his resurrection." But it does not mention the Christian dead, who would be "they" or "them" (third person) -- only "we" or "our" (first person, embracing all

மற்றும் சிதைக்கக்கூடிய; மற்றும் முந்தையது, வலிமையானது, தூய்மையானது மற்றும் அழியாதது. எபிரேய சகோதரர்களை ஆவிகள் என்று அழைப்பதை விட, அதாவது, 'வலிமையில் சிறந்தவர்கள்,' மற்றும் சதையின் அனைத்து பலவீனங்கள், அசுத்தங்கள் மற்றும் குறைபாடுகளிலிருந்து முழுவதுமாக அகற்றப்பட்டவர்கள்."

"இதுவும், பரிசுத்த வேதாகமத்தில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள இந்த தூய வான புத்திசாலித்தனத்தின் வரலாற்றுடன் நன்றாக ஒத்துப்போகிறது. அவர்கள் எப்போதும் கடவுளின் ஊழியர்களாக (லீடூர்கோய்) பணியாற்றினர், அவர்களுக்கு முன்பாக யெகோவாவின் எதிரிகள் பெரும்பாலும் மெழுகாக உருகியிருக்கிறார்கள். அல்லது அக்கினி ஜுவாலைக்கு முன் சுடுகாடு, இது சோதோம் மற்றும் கொமோரா (ஜெனரல் Xix.1-26) அகற்றப்பட்டதன் மூலம் ஏராளமாக நிரூபிக்கப்பட்டு விளக்கப்பட்டுள்ளது, எகிப்தியர்களின் முதல் குழந்தைகளின் அழிவு (Ex.xii,29,30); தாவீதின் கீழ் இஸ்ரவேலர்களின் தண்டனை (2 சாம்.xxiv.15-17); சிரியாவின் பெனாதாத் ராஜாவின் படைகளின் குழப்பம் (2 கிங்ஸ் vi.8-23); மற்றும் சனகெரிபின் இராணுவத்தின் கவிழ்ப்பு (2 கிங்ஸ் xix. 35)"

இறுதியான குறிப்புகள்:

எபிரேயர் 1:7 மொழிபெயர்ப்பின் சிக்கலை முன்வைப்பதை வாசகர் காணலாம். இது புதிய கிங் ஜேம்ஸ் பதிப்பு (அதே போல் பழைய KJV) மற்றும் அமெரிக்கன் ஸ்டாண்டர்ட் பதிப்பின் உரைகளுக்கு இடையே உள்ள வேறுபாடுகள் மற்றும்

who are "baptized into Christ") and "him," "his," or "Christ" (third person, not the dead also who are in Christ -- to whom we do not sustain quite the same relationship as that with Christ being discussed in Romans). Such being the case, it is difficult to see how the Roman passage makes "very plain" the meaning of "baptized for the dead" in 1 Cor.15:29-30, where Paul speaks of "we" (himself and others in his category) as distinguished from "they" of another category (who are "baptized for the dead"). Thus he seems to make himself not to have been "baptized for the dead" in the sense of the latter passage, whereas, according to McGarvey and Pendleton, he was thus baptized - a flat contradiction.

4. Baptism of Converts with a View to the Resurrection of the Dead. "The Greek expositors took it to be about the dead (*huper* in the sense of *peri* as often as in 2 Cor.1:6) since baptism is a burial and a resurrection (Rom.6:2-6)." (Robertson, Word Pictures in the New Testament, 1931.)

"The Greek expositors regarded the words the dead as equivalent to the resurrection of the dead, and the baptism as a manifestation of belief in the doctrine of the resurrection." (Vincent, Word Studies in the New Testament, 1890.)

NOTE: If by "the dead" Paul meant "the resurrection of the dead," why does he seem to exclude himself from those so believing -- saying "what shall they do" that are baptized for the dead?" instead of "what shall we do?"

5. Baptism of Converts in Hope of the Resurrection of the Dead. "The purpose, scope, and connection will admit of but one meaning - If the dead rise not, what shall they do who are baptized in hope of the resurrection?

"In view of their dying, they are baptized in order to their well-being after death. If they are not raised from the dead, why are they baptized to fit them for the resurrection?"

"[There is no doubt that the allusion is to some act performed in expectation of future benefit for themselves (emphasis added), which would be lost if the dead did not rise. And the view given here

அவற்றின் விளிம்புகளில் உள்ள மாற்று வாசிப்புகளால் குறிப்பிடப்படுகிறது. இருப்பினும், நியூமேட்டாவை "ஆவிகள்" அல்லது "காற்றுக்கள்" என்று மொழிபெயர்க்க வேண்டுமா என்பதை முக்கியமாகச் செய்ய வேண்டும்.

"காற்றுக்கள்" என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டால், "காற்று" மற்றும் "நெருப்பு" ஆகிய இரண்டும் ஒரு நல்ல எண்ணிக்கையிலான வர்ணனையாளர்களின் படி, உருவகமாகப் புரிந்து கொள்ளப்படும். கிங் ஜேம்ஸ் பதிப்புகளால் "ஆவிகள்" என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டால், "நெருப்பு" என்பது இன்னும் உருவகமாக புரிந்து கொள்ளப்பட வாய்ப்புள்ளது.

மேக்நைட் மற்றும் மில்லிகன் உடன்பாடு கொண்டுள்ளனர், மேலும் இருவரும் கிங் ஜேம்ஸ் மற்றும் நியூ கிங் ஜேம்ஸ் உரை விளக்கத்துடன் இணக்கமாக உள்ளனர். ஆனால் மில்லிகன் அந்த விளக்கத்திற்கு ஆதரவாக நீண்ட நேரம் வாதிடுவதற்கு சிரத்தை எடுத்துக்கொள்கிறார், மேலும் இந்த எழுத்தாளருக்கு என்ன செய்வது என்பது ஒரு உறுதியான வழக்கு.

இது II, I, (c) இன் எபிரேயர்களின் அவுட்லைனில் பின்வருமாறு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது: "கடவுள் தம்முடைய தூதர்களை ஆவிகளாகவும் (மாம்சமாக அல்ல), மற்றும் அவரது மந்திரிகளை (தேவதைகளை) நெருப்பின் சுடராகவும் (ஒருவேளை கடவுள் என்ற அர்த்தத்தில்) உருவாக்குகிறார். எரியும் நெருப்பு, 12:29)" -- அதாவது உருவகமாக.

suits the argument and agrees with the context. Foreseeing that faith would cost them the loss of all things, perhaps of life itself, not a few persons, in being baptized, did so, virtually saying with the apostle, 'We who live are always delivered unto death for Jesus; sake.' (2 Cor.4:11.) The meaning then is: What is to become of those who on being baptized do so knowing that it may prove their death warrant, if the dead rise not?]" (Lipscomb and Shepherd, 1 Corinthians, 1935.)

NOTE: This is close akin to No.4 above, but more recent exegetes. The first two paragraphs are by David Lipscomb, and the paragraph in brackets is by J. W. Shepherd. While what Lipscomb says is properly descriptive of all thoughtful converts, and what Shepherd says is further descriptive, and no doubt properly so, of most if not all converts conscious of risking their lives by being baptized into Christ, that within itself is not proof of being Paul's meaning. And it does not seem to be, since he appears to be excluding himself from those he had in mind and was describing.

6. Baptism of New Coverts to Take the Place of Christians Recently Martyred. "Else if it [resurrection of the dead] were not so, what should they do who are baptized in token of their embracing the Christian faith in the room of the dead, who have just fallen in the cause of Christ, but are yet supported by a succession of new converts, who immediately offer themselves to fill their place, as ranks of soldiers that advance to the combat in the room of their companions, who have just been slain in their sight? If the doctrine I oppose be true, and the dead are not raised at all, why are they nevertheless thus baptized in the room of the dead, as cheerfully ready, at the peril of their lives, to keep up the cause of Jesus in the world? And indeed, how could my conduct be accounted for in any other light, but supposing we act with a steady and governing view to this great principle and this glorious hope? Why otherwise are we every hour exposed to so much danger in the service of a Master from whom it is evident we have no secular rewards to expect?" (Philip Doddridge, The Family Expositor, 15th Edition, 1845.)

வரவிருக்கும் உலகம்

அத்தியாயம் 2:5, 9

1. எபிரேயர் 2:5: "நாம் பேசும் உலகத்தை அவர் தேவதூதர்களுக்குக் கீழ்ப்படுத்தவில்லை."

புதிய ஏற்பாட்டின் எங்கள் பொதுவான ஆங்கிலப் பதிப்புகளில், "உலகம்" என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்ட நான்கு வெவ்வேறு சொற்கள் உள்ளன (aion, வயது, 38 முறை; ge, Earth, 1 முறை; kosmos, பொதுவாக பிரபஞ்சத்தைக் குறிக்கும், 186 முறை; மற்றும் oikoumene, குறிப்பிடுகிறது வாழக்கூடிய அல்லது வசிக்கும் பூமி, 14 முறை). பிந்தையது மேலே உள்ள உரையில் "உலகம்" என்ற வார்த்தையாகும். இது புதிய ஏற்பாட்டில் 15 முறை நிகழ்கிறது, மாட்டில் "உலகம்" என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது; 24:14; லூக்.2:1; 4:5; அப்போஸ்தலர் 11:28; 17:6,31; 19:27; 24:5; ரோ.10:18; ஹெப். 1:6 (மேலே); 2:5; வெளி.3:10; 12:9; 16:14, மற்றும் Lk இல் "பூமி" என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. 21:26.

மேலே உள்ள உரையில் "வரவிருக்கும் உலகம்" தவிர, அனைத்து குறிப்புகளும் நமது தற்போதைய பூமி அல்லது, அடையாளப்பூர்வமாகச் சொன்னால், அதன் குடிமக்கள், ஒவ்வொரு பத்தியையும் ஆய்வு செய்வதன் மூலம் காணலாம். ஆனால் வர்ணனையாளர்களிடையே "வரவிருக்கும் உலகம்" (பத்து ஓய்கூமென் டென் மெல்லெளசன், வரவிருக்கும் வசித்த பூமி, 2:5) என்பதன் அர்த்தத்தில் முழுமையான உடன்பாடு இல்லை, இது கிரேக்க மொழியில் "வரவிருக்கும் உலகம்" போன்ற அதே வெளிப்பாடு அல்ல. 6:5 இல் (மெல்லோண்டோஸ்

NOTE: The word *huper* would lend itself to this interpretation, linguistically. But we have no evidence of a historical context to support such as an *ad hominem* argument at Corinth at or before the time of 1 Corinthians, or anywhere else on such a large scale till later, when it came to be said that the blood of the martyrs was the "seed of the kingdom."

Paul does, however, make the *ad hominem* argument with reference to himself as mentioned above -- but seemingly not for the purpose including himself among those he spoke of as being "baptized for the dead," as seems implied above -- for he spoke of them as "they" rather than "we."

Nevertheless, because of the nature of his mission, he was himself in danger of death every day. Later, in 2 Cor.1:8-11, and again in 11:23-33, he describes his dangers and sufferings. The Book of Acts also details a great deal of such (9:22-25, 28-30); 14:19-20; 19:23-41; 21:27-36) -- and the actual martyrdom of Stephen (7:54-60) and of the apostle James (12:1-2) -- but no widespread martyrdoms as yet, and none at all documented for Corinth.

7. Baptism Because of Persons No Longer Living.
"Paul is referring rather to a much commoner, indeed a normal experience, that the death of Christians leads to the conversion of survivors, who in the first instance 'for the sake of the dead' (the beloved dead), and in hope of reunion, turn to Christ -- e.g., when a dying mother wins her son by the appeal, 'Meet me in heaven!' Such appeals, and their frequent salutary effect, give strong and touching evidence of faith in the resurrection; some recent examples of the kind may have suggested this reference. Paul designates such converts "baptized for the dead," since Baptism seals the new believer and commits him to the Christian life, with all its losses and hazards. The hope of future blessedness, allying itself with family affections and friendship, was one of the most powerful factors in the spread of Christianity. ... The hope on which these baptisms rest will be stultified, without a resurrection; it will betray them (Rom.5:5)."

அயோனோஸ், வரவிருக்கும் வயது). பின்வருவனவற்றைக் கவனியுங்கள்:

1. கேம்பிரிட்ஜ் பைபிள் வர்ணனை: "வரவிருக்கும் உலகம்: பரலோக உலகம், இது ஒரு வகையில் முழு கடிதத்தின் கருப்பொருளாகும்."

2. BW ஜான்சன், குறிப்புகளுடன் கூடிய மக்கள் புதிய ஏற்பாடு: "உண்மையில், 'எதிர்காலத்தின் மக்கள் வசிக்கும் பூமி.' யூத காலகட்டத்தை யூதர்கள் 'தற்போதைய உலகம்' என்று அழைத்தனர். அதைத் தொடர்ந்து ஒரு காலகட்டம் வரவிருக்கும் உலகமாக இருக்கும். நித்திய உலகத்தைக் காட்டிலும் எதிர்கால நற்செய்தி யுகங்களைப் பற்றிய குறிப்பு."

தனிப்பட்ட அவதானிப்புகள்: ஜான்சனின் முடிவு சரியானதா இல்லையா, அவர் அதை அடையும் தர்க்கம் முடிவானதாக இல்லை. இது மத்.12:32 ஐக் குறிக்கும் போது சரியாக இருக்கலாம் அல்லது இல்லாமல் இருக்கலாம், "இவ்வுலகிலும் இல்லை, வரவிருக்கும் உலகிலும் இல்லை" (oute en touto to aioni oute en mellonti), கிறிஸ்து இன்னும் வாழ்ந்த காலத்திலும் அதற்கு முன்பும் உச்சரிக்கப்பட்டது. யூத யுகம் முடிவுக்கு வந்தது. ஆனால் Eph இல். 1:21, யூத சகாப்தம் முடிந்து, நற்செய்தி யுகம் ஏற்கனவே வெற்றியடைந்த பிறகு எழுதப்பட்டது, "இந்த உலகில் மட்டுமல்ல, வரவிருக்கும் உலகிலும்" (ஒ மோனோன் என் டு அயோனி டூடோ அல்லா கை என் டு மெல்லோண்டி), பூமியில் உள்ள தற்போதைய கிறிஸ்தவ காலத்தில் மட்டுமல்ல, நித்திய யுகத்தையும் பின்பற்ற வேண்டும் என்பது தெளிவாகிறது.

மேலும் இயேசுவே (மாற்கு 10:30; லூக். 18:30), யூத யுகம் முடிவடைவதற்கு

(G.G. Findlay, The Expositor's Greek Testament, ed., W. Robertson Nicoll, early 20th century A.D.)

NOTE: This fits precisely one of the definitions of huper with the genitive -- namely, "to denote the moving cause or the reason because of, for the sake of, for" (Arndt & Gingrich); "of the impelling or moving cause; on account of, for the sake of, any person or thing" (Thayer).

In most instances of conversion to and baptism into Christ, some other person or persons have been the chief intermediate and moving cause. And in some instances said person or persons have died before the occurrence of the baptism itself. In such a case, whatever the details may be, the convert has in a very real sense been baptized because of, or on account of, said person or persons. Whether or not this was Paul's meaning, we cannot know for certain. But it very well could have been -- which this writer cannot say with equal confidence of any other interpretation known to him.

Conclusion

Whether being "baptized for the dead" came within the intended scope of the "teaching of baptisms" mentioned in Heb.6:2, it surely did not include a condoning of proxy or vicarious baptism for the dead, as practiced by some heretical sects in early Christian centuries and by Mormons in our own day. For the scriptures make it clear that each is to be judged and rewarded according to his works (Matt.16:27; Rev.2:23; 20:12, 13; 22:12) -- and by works done by each in the body (2 Cor.5:10) -- not after death, nor in the body of another.

Altar or Censer?

Chapter 9:4

The American Standard Version of Hebrews 9:4 speaks of the Holy of Holies as "having a golden altar of incense" along with the ark of the covenant" and other objects, but in the margin, it reads, "Or, censer." And the King James Version and a few others read "the golden censer." But the majority of the newer translations read as does the text of the American Standard Version, including The New King James Bible. And this indicates a textual and/or translation problem that it is well for

முன்பு, அவருடைய அப்போஸ்தலர்களுக்கு சில ஆசீர்வாதங்களை வாக்களித்தார் "இப்போது இந்த நேரத்தில். மேலும் உலகில் நித்திய ஜீவன்" (nun en கைரோ.

மேலும், Lk.20:34-36 இல் இயேசு கூறினார்: "இந்த உலகத்தின் மகன்கள் (ஐனோஸ் டூடோ, இந்த வயது) திருமணம் செய்துகொள்கிறார்கள், திருமணம் செய்துகொள்கிறார்கள்: ஆனால் அவர்கள் அந்த உலகத்தை அடைய தகுதியானவர்கள் (ஐனோஸ் என்கனோ, அந்த வயது), மற்றும் மரித்தோரிலிருந்து உயிர்த்தெழுதல், திருமணம் செய்யவோ அல்லது திருமணம் செய்யவோ இல்லை: ஏனென்றால் அவர்கள் இனி இறக்க முடியாது: ஏனென்றால் அவர்கள் தேவதூதர்களுக்கு சமமானவர்கள்; மேலும் கடவுளின் மகன்கள், உயிர்த்தெழுதலின் மகன்கள்." இது யூத யுகத்தை "இந்த உலகம்" என்றும், பூமியில் உள்ள கிறிஸ்தவ காலகட்டத்தை "அந்த உலகம்" என்றும் குறிப்பிடவில்லை.

எனவே ஜான்சனின் முடிவு, சரியானதோ இல்லையோ, அவரது முன்மாதிரியால் போதுமான அளவு ஆதரிக்கப்படவில்லை என்று தோன்றுகிறது.)

இந்த சொற்றொடருக்கு எந்த அர்த்தமும் பயன்படுத்தப்பட்டாலும் அது தேவதூதர்களுக்குக் கீழ்ப்படியவில்லை; புதிய ஒழுங்கு அப்போது மனித குமாரனாகிய கிறிஸ்துவுக்குக் கீழ்ப்படிந்திருக்காது என்று அது கூறுகிறது."

4. ஜேம்ஸ் மேக்நைட், அப்போஸ்தலிகல் நிருபங்கள்:

us to recognize, whether we think we or others have the solution for it or not.

The Problem Stated

(1) There is no mention of the "altar of incense" in the Holy Place, as distinguished from the Holy of Holies, in the accepted Greek text of Hebrews in the New Testament scriptures, whereas it is a prominent feature in the Old Testament text. (2) There is likewise no mention in the Old Testament text of a "golden censer" in either the Holy Place or the Holy of Holies of the Tabernacle, as in the Hebrews text of the King James Version -- though a censer was used for the burning of incense by the high priest "within the veil" (Leviticus 16:12-13) - - that is, inside the Most holy place, where he entered once a year.

As Macknight, in his Apostolical Epistles, comments: "The apostle may [emphasis added, because likewise he may not] have learned from the priests, that the censer used by the high-priest on the day of atonement was of gold, and that it was left by him in the inward tabernacle, so near the veil, that, when he was about to officiate next year, by putting his hand under the veil he could draw it out to fill it with burning coals, before he entered the most holy place to burn incense, agreeably to the direction, Levit. 16:12,13."

But, if so (even if there is no proof of it in scripture), there is yet the glaring fact that no "altar of incense" is mentioned in Hebrews as being in the Holy Place, as in the Old Testament text, and no mention in the Old Testament text of such an altar being within the Most Holy Place. And we are still left to search for the simplest explanation that explains the most in the most satisfactory manner. So, we begin with the relevant Old Testament texts and then work our way from there.

Relevant Old Testament Texts

1. Exodus 25-27; 30:1-21 (supplementary), Instructions for Making and Use of the Tabernacle and Its Furniture and Court: (a) Sanctuary or Tabernacle (25:1-9); (b) Ark, with testimony placed in it (25:10-16); (c) Mercy-seat with cherubim above it, placed upon the ark (25:17-22); (d) Table of showbread (25:23-30); (e) Candlestick, with its lamps (25:31-40); (f)

"நற்செய்தி விநியோகம் ஐனோஸ் மில்லுடோஸ் என்று அழைக்கப்படுகிறது, வரவிருக்கும் வயது, எபி.6:5, ஆனால் ஒருபோதும் ஒய்கோமெனே மில்லெளசன், வரவிருக்கும் வசிப்பிட உலகம். இந்த சொற்றொடர், நான் தவறு செய்யாவிட்டால், பரலோகத்தை குறிக்கிறது. நாடு ஆபிரகாமுக்கும் அவனது ஆவிக்குரிய சந்ததிக்கும் வாக்களிக்கப்பட்டது. எனவே, ஒய்கெளமெனே, உலகம், லூக்.2:1, மற்றும் பிற இடங்களில், வழக்கமான பேச்சின் மூலம், உலகில் வசிப்பவர்களைக் குறிக்கிறது. வரப்போகும் உலகத்தின், எபி.1:14 'இரட்சிப்பைச் சதந்தரிப்பவர்கள்' என்று அழைக்கப்பட்டார்கள்."

5. ராபர்ட் மில்லிகன், ஹீப்ருக்களுக்கு எழுதிய கடிதம்: " வரப்போகும் உலகம் (he oikoumene he mellousa) என்பது, Matt.12:39, போன்றவற்றில் உள்ள வரவிருக்கும் வயது (ho aion ho mellon) அல்ல, ஆனால் கீழ் வாழும் உலகம். மேசியாவின் ஆட்சி மற்றும் அரசாங்கம் (அதிகாரம்.1:6) இது நாம் இப்போது வாழும் உலகம்; அதில், பாவத்திலிருந்து சுத்திகரிக்கப்படும் போது, மீட்கப்பட்டவர்கள் என்றென்றும் வாழ்வார்கள். அது முதலில் சிருஷ்டிக்கப்பட்டது (ஆதி.1:28-31); அது இன்னும் மனிதனுடையது, யெகோவாவின் மாறாத ஆணையால்."

தனிப்பட்ட அவதானிப்புகள்: மில்லிகனின் கருத்து, மக்கள் வாழும் பூமியை மேசியாவின் ஆட்சியின் கீழ் நிகழ்கால மற்றும் எதிர்கால உலகங்களை (வயதுகள்) தழுவிக்கொள்ளச் செய்கிறது, மேலும்

Curtains, for covering of tabernacle (26:1-14); (g) Boards, overlaid with gold, for walls (26:15-30); (h) Veil, to separate the Holy Place and Most Holy Place, with the ark and its mercy-seat in MOST HOLY PLACE, and with table and candlestick "without the veil" on the south and north sides respectively of HOLY PLACE (26:31-35); SCREEN for the door of Tent (26:36-37) -- by which the Tent was entered; Altar of burnt offering, overlaid with brass (27:1-8), to be placed in Court of the Tabernacle before the door of the Tent; Court of Tabernacle (27:9-19).

SUPPLEMENTARY: (a) Altar of incense, overlaid with gold, and placed "before the veil" [NIV, "in front of the curtain"] that is by [NIV, "before"] the ark of the testimony, before the mercy-seat that is over the testimony" (30:1-10), which may mean it was centered in the Holy Place as the ark and mercy-seat likely were centered in the Most Holy Place -- hence, in the fore part of the tabernacle, which was analogous to that part of the "temple of the Lord" where Zacharias, a priest (but not high priest) and father of John the Baptist, burned incense, and where the "altar of incense" was located (Luke 1:8-11) -- that is, in the HOLY PLACE, not the Most Holy Place, where only the high priest could enter; (b) Laver, made of brass, placed outside the Tent of meeting and between it and the altar (of burnt offering), for Aaron and his sons (high priest and priests) to wash their hands and feet before ministering either inside the Tent or at the altar on the outside (30:17-21).

2. Exodus 40:1-8, Instructions for Rearing of Tabernacle and Placement of Furniture: (a) Rear TABERNACLE of the Tent of meeting (vs.1-2); (b) Place ark of the testimony in the Tabernacle, and screen it with the VEIL (vs.3) -- which would put it within the veil and thus in the Most Holy Place; (c) Bring in table and candlestick (vs.4); (d) Place the golden altar for incense before the ark of the testimony (which would be next to the veil and likely centered rather than being on either side of the Holy Place, just as the ark was likely centered in the Most Holy Place), and put the screen of the DOOR to the Tabernacle of the Tent of Meeting (vs.5) -- which would put the table, candlestick, and altar of incense between the two screens, or inside the Holy Place; (e) Set the altar of burnt

அதைப் பாராட்டுவதற்கு அதிகம் இருப்பதாகத் தெரிகிறது.

முதல் வானமும் முதல் பூமியும் (வானம் என்றும் அழைக்கப்படும் அதன் சுற்றுப்புற விரிவைக் கொண்ட பூமி) மறைந்துவிடும், ஆனால் ஒரு புதிய வானமும் புதிய பூமியும் ஒரு தொடர்ச்சியாக மாற்றப்படும், அதில் நீதி வாழும் காலம் வரும் (2 பேதுரு. 3:12-13; Rev.20:11; 21:1-2), ஒரு நகரத்துடன், புதிய ஜெருசலேம், கடவுளிடமிருந்து பரலோகத்திலிருந்து இறங்கிவருகிறது (வெளி. 21:10-11), அதன் பெயர்கள் உள்ளவர்கள் வசிக்கின்றனர். ஆட்டுக்குட்டியின் வாழ்க்கை புத்தகத்தில் எழுதப்பட்டுள்ளது (வெளி.21:24-27).

மேலும், கிறிஸ்துவின் உயிர்த்தெழுதல் மற்றும் விண்ணேற்றம் முதல் வானத்திலும் பூமியிலும் எல்லா அதிகாரமும் உள்ளது (மத்.28:19), மேலும் எல்லா எதிரிகளும் அவருடைய பாதங்களுக்குக் கீழே போடப்படும் வரை (அப்போஸ்தலர் 2:33-35) இரண்டிலும் ஆட்சி செய்வார். அதில் மரணம் இருக்கும், அதன் அழிவு (பார்க்க வெளி. 20:13-14) மற்றும் தற்போதைய பூமியின் முடிவில், அவர் ராஜ்யத்தை பிதாவிடம் ஒப்படைத்து, அவருக்குக் கீழ்ப்படிவார் (1 கொரி.15:20- 28) -- வெளிப்படையாக, இருப்பினும், கீழ்ப்படிந்திருந்தாலும், எப்போதும் என்றென்றும் இணை ஆட்சியாளராக இருத்தல் (பார்க்க எபி.1:8; ஏசா.9:6-7; டான். 2:44; வெளி.22:1-5). குறிப்பு: இந்த பத்திகளில் முதல் மூன்று பத்திகள் நித்தியத்தை அவசியம் தழுவவில்லை என்று வலியுறுத்தப்பட வேண்டுமா, நிச்சயமாக Rev.22:1-5, "கடவுள் மற்றும் ஆட்டுக்குட்டியின் சிம்மாசனம்" இருக்க வேண்டும். பரலோக

offering before the door of the Tabernacle (vs.6) -- which would be outside the Tabernacle; (f) Set the laver between the Tent of meeting and the altar, and put water in it (vs.7); (g) Set up the COURT round about, and hang up the SCREEN of the gate (that is, the gateway) of the court (vs.8).

3. Exodus 40:17-33, Account of Rearing Up of Tabernacle and Placing Its Furniture: (a) TABERNACLE itself reared up (vs.17-19); (b) "Testimony" put into ark, mercy-seat placed above it, and they were put in the Tabernacle and screened with the VEIL (vs.20-21) -- thus separating them from what is mentioned next; (c) Table (for showbread) placed in Tabernacle on north side "without the veil" (vs.22-23) -- that is, in the Holy Place, separated from the Most Holy Place by the veil; (d) Candlestick placed on south side of Tabernacle opposite the table of showbread on the north side (vs.24-25); (e) Golden altar for incense placed in tent of meeting "before the veil" (vs.26-27) -- that is, "in front of the curtain" (NIV) that separated the Holy Place from the Most Holy Place; (f) SCREEN of the door (doorway) to the Tabernacle was placed (vs.28) -- separating the Holy Place and its furniture from the court outside; (g) Altar of burnt-offering set at the door of the Tabernacle (vs.29) -- but outside of it; (h) Laver placed between the Tent of meeting and altar, where Aaron and his sons (high Priest and priests) washed their hands and feet when they went into the tent of meeting and when they came near the altar (of burnt offering) (vs.30-31); (i) COURT round about the Tabernacle and altar reared up, and SCREEN of the gate of the court set up (vs.33).

The Greek Text of Hebrews 9:4

The Greek word translated in the older versions as "censer" and in most newer versions as "altar," is thumiaterion, from thumiao, to burn incense. It occurs in the New Testament in this passage only, and in the LXX (Greek translation of the Old Testament) only twice, in 2 Chronicles 26:19 and Ezekiel 8:1, and in both places it is spoken of as being held in the hand, and in all Old Testament versions of which I am aware the translation in these passages is "censer." Moreover, "In the inscriptions, papyri,, and classical Greek the meaning of thumiaterion seems to be censer"

ஜெருசலேம்" (எபி.12:22) "புதிய பூமிக்கு" வாருங்கள் (வெளி. 21:1-2, 10) -- வானமும் பூமியும் ஒன்றாகிறது,

II. எபிரெயர் 2:9: "(அ) ஆனால், தேவதூதர்களைவிட சற்றுத் தாழ்ந்தவராக ஆக்கப்பட்டவராகிய இயேசுவையே நாம் காண்கிறோம் -- (ஆ) மரணத்தின் துன்பத்தின் காரணமாக மகிமையினாலும் கனத்தினாலும் முடிசூட்டப்பட்டவர் -- (இ) கடவுளின் அருளால் அவர் ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் மரணத்தை சுவைக்க வேண்டும்."

அத்தகைய (ASV இலிருந்து) முடிந்தவரை அசலின் நேரடியான ரெண்டரிங் அருகில் உள்ளது, மேலும் அசல் இலக்கணத்தை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தவும் முன்னிலைப்படுத்தவும் அதன் மூன்று முக்கிய கூறுகளை (a), (b) மற்றும் (c) உடன் அறிமுகப்படுத்தி அவற்றைப் பிரித்துள்ளோம். கோடுகள்.

(b) மற்றும் (c) ஆகியவை (a) உடன் சமமாக தொடர்புடையவை என்பதையும், வாக்கியத்தின் இலக்கண கட்டமைப்பில் வன்முறை செய்யாமல் (b) அல்லது (c) தவிர்க்கப்படலாம் என்பதையும் இது தெளிவாக்குகிறது. இன்னும் அவ்வாறு செய்ய அனைத்து ஆசிரியர் ஈர்க்க வேண்டும் என்று சொல்ல முடியாது. அது போலவே (b) முந்தைய v.8 உடன் சிந்தனை ரீதியாக மிகவும் நெருக்கமாக தொடர்புடையது என்பது தெளிவாகிறது, மேலும் (c) பின்வரும் vs.10-18 உடன் மிகவும் நெருக்கமாக உள்ளது; மேலும் இது நிகழ்வின் வரிசைக்கு மாறாக குறிப்பிடப்பட்ட வரிசைக்கு காரணமாக இருக்கலாம்.

(Tyndale New Testament Commentaries [1960] on Hebrews 9:4).

The usual word in the LXX for "altar," and in the New Testament also, is *thusiasterion*, which makes a strong case for translating the other word as "censer" in Hebrews as well as in 2 Chronicles and Ezekiel, as the older versions do. And, since the writer of Hebrews makes use mostly of the LXX in his references to and quotations from the Old Testament, the case for translating *thumiaterion* as "censer" is made stronger still. In fact, Vine's Expository Dictionary of New Testament Words (New One-Volume Edition, 1952), a reputable and widely used work, under "CENSER" makes no mention of any other meaning for the latter Greek word.

Yet, over against such considerations, is the fact that Philo (dying about A.D. 50) and Josephus (dying about A.D. 95), both partially contemporary with the writer of Hebrews and both noted Jewish writers using Greek, employed *thumiaterion* when speaking of the golden altar along with the candlestick and the table in the Holy Place. And later, two other writers, Clement of Alexandria (dying A.D. 215) and Origen (A.D. 185?-245?), did likewise. That would indicate the possibility that the word simply meant, or had at least come to mean, an instrument or a place connected with the offering of incense, and so could mean either a "censer" or an "altar" used for burning incense, and that the writer of Hebrews uses it in the latter sense -- a viewpoint reflected in the majority of modern translations.

Moreover, according to Thayer's Greek-English Lexicon of the New Testament, both Philo and Josephus, mentioned above, used *thumiaterion* and *thusiasterion* interchangeably for the golden altar of incense -- at times one, and at other times the other. Also, according to The Expositor's Greek Testament, two Greek translations of the Hebrew Old Testament -- by Theodotion, about the middle of 2nd century A.D. (before 160), and by Symmachus, about the beginning of the 3rd century (the 200s A.D.) --- both employ *thumiaterion* for "altar of incense" in Exodus 31. (The chapter citation, however, is obviously a typographical error, and should be corrected to

பல்வேறு மொழிபெயர்ப்புகள் கருத்துப் பரிமாற்றம் மூலம் சிந்தனைத் தொடர்பை மேம்படுத்த முயல்கின்றன, சில மற்றவற்றை விட அதிக அளவில் -- ஆனால் நாம் குறிப்பிட்டுள்ள துல்லியமான சிந்தனைத் தொடர்புகளை ஓரளவிற்கு மங்கலாக்காமல் இல்லை. பின்வரும் எடுத்துக்காட்டுகள், சொற்பொழிவின் அளவு அதிகரிப்புடன் வழங்கப்படுகின்றன, மேலும் அவை அவனுக்கோ அவளுக்கோ ஒட்டுமொத்த முன்னேற்றத்தை அளிக்கின்றனவா, எவ்வளவு என்பதை வாசகரே தீர்ப்பார்.

என்.ஐ.வி: "ஆனால், தேவதூதர்களை விட சற்று தாழ்ந்தவராக ஆக்கப்பட்ட இயேசு, கடவுளின் கிருபையால் அனைவருக்கும் மரணத்தை ருசிப்பதற்காக, அவர் மரணத்தை அனுபவித்ததால், இப்போது மகிமை மற்றும் மரியாதையுடன் முடிசூட்டப்படுவதைக் காண்கிறோம்."

NAB: "ஆனால், இயேசு மரணத்தை அனுபவித்ததால் மகிமையினாலும் மரியாதையினாலும் முடிசூட்டப்பட்டதைக் காண்கிறோம்: இயேசு, தேவதூதர்களை விட சற்று தாழ்ந்தவர், கடவுளின் கிருபையின் மூலம் அவர் எல்லா மனிதர்களுக்காகவும் மரணத்தை ருசிக்க வேண்டும்."

பார்க்லே: "நாம் பார்ப்பது இயேசுவை சிறிது காலத்திற்கு, அவர் தேவதூதர்களை விட தாழ்ந்தவராக இருந்தார். ஆனால் இப்போது நாம் அவரை மகிமையினாலும் கனத்தினாலும் முடிசூட்டப்படுவதைக் காண்கிறோம், ஏனெனில் அவர் இறந்த மரணத்தின் காரணமாக, அது

read Exodus 30 -- verses 1-10 being the part that is applicable).

Agreeably with what we conceded above as a possibility, it needs now to be noted that Thayer says *thumiaterion* properly refers to "a utensil for fumigating or burning incense. Arndt & Gingrich, in their Greek-English Lexicon of the New Testament and other Early Christian Literature, likewise say that the word means "properly a place or vessel for the burning of incense," and "usually a censer." But they add: "However, Hb 9:4 altar of incense (as Hdt.2,162; Aelian, V.H.12,51; esp. Of the altar of incense in the Jewish temple: Philo, Rer. Div. Her.220, Mos.2,94; Jos., Bell.5,218, Ant 3,147; 198." Also, Moulton and Milligan, in their Vocabulary of the Greek Testament Illustrated from the Papyri and Other Non-Literary Sources, cite several 2nd-century sources of its use, in some of which it refers to a censer "obviously," and "in many contexts, we cannot say whether the censer was fixed or movable" -- that is, whether it would be thought of as an altar or as a censer in terms of the foregoing definitions.

The sum and substance, then, of the foregoing is that the writer of Hebrews most assuredly could have used the Greek word that he did in the sense of "altar of incense," but falls short of proving that he did. If he did, however, that only solves one problem by creating another: (1) It relieves us of having to wonder why he would omit the mention of a piece of tabernacle furniture referred to as prominently as it is in the Old Testament, and substitute "golden censer" not mentioned at all in the Old Testament scriptures as a furnishing of the tabernacle; but (2) it associates the "golden altar of incense" with the Most Holy Place, whereas the Old Testament scriptures give its location as the Holy Place.

So, unless there can be such an association in some sense without its being physically "in" the Most Holy Place, we still have a contradiction between the text of Hebrews and the Old Testament texts. The text of Hebrews 9:4 speaks of the Holy of Holies as "having" a "golden altar of incense" (if that translation is correct), whereas the Old Testament evidence is overwhelming that the altar of incense was located in the Holy Place, next to

கடவுளின் கருணை நோக்கமாக இருந்தது. அனைவருக்கும் மரணத்தை அனுபவியுங்கள்."

பிலிப்பஸ்: "நாம் உண்மையில் பார்ப்பது இயேசுவை, தேவதூதர்களை விட தற்காலிகமாக தாழ்த்தப்பட்ட பிறகு (மற்றும் வலி மற்றும் மரணத்திற்கு உட்பட்டது), அவர் கடவுளின் கிருபையால், ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் மரணத்தை சுவைக்க வேண்டும் என்பதற்காக, இப்போது மகிமை மற்றும் மரியாதையுடன் முடிசூட்டப்பட்டார். " (பிலிப்பஸ் நிகழ்வின் வரிசைக்கு ஏற்ப மறுசீரமைக்கும் ஒரு அழகான வேலையைச் செய்கிறார், ஆனால் அவ்வாறு செய்வதன் மூலம் மேலே குறிப்பிட்டுள்ள துல்லியமான சிந்தனை இணைப்புகளை மங்கலாக்குகிறது.)

வார்த்தை ... ஆன்மாவையும் ஆவியையும் பிரிக்கிறது

அத்தியாயம் 4:12-13

உரை (ASV): "12. ஏனென்றால், கடவுளுடைய வார்த்தை ஜீவனும், சுறுசுறுப்பானது, எந்த இரு முனைகள் கொண்ட பட்டயத்தை விடவும் கூர்மையானது, மேலும் ஆன்மாவையும் ஆவியையும், மூட்டுகள் மற்றும் மஜ்ஜை இரண்டையும் பிளவுபடுத்தும் வரை துளையிடுகிறது, மேலும் விரைவாகப் பகுத்தறிய முடியும். இதயத்தின் எண்ணங்களும் நோக்கங்களும் 13. அவருடைய பார்வையில் வெளிப்படாத எந்த உயிரினமும் இல்லை;

மோசேயின் கீழ் இஸ்ரவேலர் செய்த தவறை கிறிஸ்துவின் கீழ்

the veil separation it from the Most Holy Place, but not "in" the Most Holy Place itself.

Therefore, we are faced with the question as to whether the expression "having (*echousa*) a golden altar of incense" is sufficiently comprehensive or flexible to admit the meaning of belonging in some sense without necessarily having it within. Or does it require us to understand the writer as meaning beyond any doubt that the "altar of incense" was indeed within the Most Holy Place? The answer to that question is crucial to any satisfactory solution to the problem posed at the outset of this review.

Upon a little reflection, it seems necessary to admit the possibility regardless of whether the probability is conceded or not. Each of us has a heart, liver, and lungs within the cavity of the body, and likewise arms and legs as appendages outside the body. And in the same sense the "golden altar of incense" surely could have been considered an appendage of the Holy of Holies, although not spatially within it. And we shall be noticing that later.

But, as of now, we still have the question, What is the simplest explanation that explains the most in the most satisfactory manner? And the answer, so far as each is concerned, will depend somewhat on one's attitude toward the scriptures and their human authors. There are two main types of approach we wish to consider on the part of those who believe "altar of incense" instead of "censer" to be the correct translation in the passage under consideration, besides two others that have never gained much currency. We shall begin with the latter.

Efforts at Explaining Apparent Contradiction

1. Possible Reference to Solomon's Temple Instead of Tabernacle (1 Kings 7:48-50; 2 Chronicles 4:19-22): It is true that "censers" ("firepans," American Standard Version) are mentioned as being in Solomon's Temple, but as part of the lavish furnishings of the Holy Place (unless they were stored elsewhere in "the house of God" but used in the Holy Place and possibly elsewhere also) -- not as being in the Most Holy Place, called "the oracle." The latter is not described till the 8th chapter of 1 Kings and the 5th chapter of 2 Chronicles, respectively, and is there

செய்யக்கூடாது என்றும்,
கடவுளுடைய வார்த்தைக்கு
கீழ்படியாததால் என்கிப்திய
அடிமைத்தனத்திலிருந்து ஓய்வு
பெற்று கானானுக்குள் நுழையும்
வாய்ப்பையும் வாக்குறுதியையும்
இழந்துவிட்டதாக கிறிஸ்துவின் கீழ்
கிறிஸ்தவர்களுக்கான அவசர
அறிவுரையின் உச்சக்கட்டம் இந்த
வசனங்கள். அவர்களின் வனாந்தரப்
பயணத்தின் கடுமைகள், இது
பரலோக கானானில் உள்ள அனைத்து
கடவுளின் உண்மையுள்ள
பிள்ளைகளுக்கும் ஒரு வகையான
ஓய்வு -- மாம்ச இஸ்ரவேலுக்கு
வழங்கப்பட்ட வாராந்திர
ஓய்வுநாளும் ஒரு வகை.

வசனம் 12 கடவுளுடைய
வார்த்தையின் அகநிலை
செல்வாக்கைக் குறிக்கிறது, அதை
நாம் சரியான அணுகல் மற்றும்
செயல்பாட்டிற்கு அனுமதித்தால், நம்
இதயங்களைக் குறிப்பிடுகிறது.
வசனம் 13, நம்மைப் பற்றிய கடவுளின்
ஒரு பகுதியின் ஒப்பிடக்கூடிய
புறநிலை செயல்பாட்டை
விவரிக்கிறது -- இது அவருடைய
வார்த்தை நம் வாழ்வில் ஆதிக்கம்
செலுத்த அனுமதிக்கும் ஒரு வலுவான
உந்துதலாக இருக்க வேண்டும்.

1. "கடவுளின் வார்த்தை." இங்கே
சொற்றொடர் தீர்க்கதரிசிகள் மூலம்
சொல்லப்பட்ட கடவுளின்
வார்த்தையைக் குறிக்கிறது (1:1).
தேவதூதர்கள் (2:2), மற்றும் அவரது
மகன் (1:2; 2:3), மற்றும்
வெளிப்படுத்தல். 19:13 (cf. Jno.1:1,14; 2: Jno
.1). ஆனால் அறிமுக வார்த்தையான
"க்காக" அதன் குறிப்பிட்ட பயன்பாடு
"கடவுளின் மக்களுக்கான சப்பாத்
ஓய்வு" (4:4) உடன் தொடர்புடையதாக
உள்ளது, மேலும் குறிப்பாக

not referred to as having any furniture except the ark of the covenant and the cherubim covering it. (See vs.6-8 and vs. 7-8, respectively, in the above chapters.)

The items of stationary furniture for the Holy Place are stated as (1) the golden altar, (2) table of showbread, and (3) candlesticks (ten of them instead of one as in the Tabernacle, and situated "before the oracle" instead of located on the south side as in the Tabernacle). And accessories are listed as flowers and lamps (parts or else spare parts of the lampstands or "candlesticks"), and tongs, cups, snuffers, basins, spoons, and firepans ("censers," King James Version, "ash pans" in margin) -- all of gold. Most of the accessories are thought to have been for use in connection with servicing the lamps and the altar of incense, and possibly the table of showbread.

Incidentally, the Hebrew word (*machtah*) used in the foregoing passages and translated either "censer"/"ash pan" (KJV or "firepan" (ASV), in not the one that occurs in 2 Chronicles 26:19 and Ezekiel 8:11, namely, *miqtereth*, translated *thumiaterion* in the LXX and "censer" in the English versions. And in the foregoing passages referred to, there is neither a golden *miqtereth* nor a golden *machtah* referred to as being in the "oracle" or Most Holy Place of Solomon's Temple. So those passages offer no assistance whatever in dealing with the problem of Heb. 9:2-4.

2. Wilson's Emphatic Diaglott (1864): This is a work based upon Griesbach's recension of the Greek text and various readings of the Vatican Manuscript, so called on account of having been in the Vatican Library since at least 1481. In reference to Hebrews 9:2, Wilson explains in a footnote as follows: "The reading of the Vatican MS. Has been adopted as giving a solution of an acknowledged difficulty, and as perfectly harmonizing with the Mosaic account." And he renders it thus: "For a tabernacle was prepared -- the first -- in which were both the lamp-stand, and the table, and the loaves of the presence, AND THE GOLDEN ALTAR OF INCENSE [capitals added]; this is named the Holy Place." And he omits reference in v.4 to the Most Holy Place "having a golden censer."

மோசேயின் மூலம் சொல்லப்பட்ட (3: 5) மற்றும் டேவிட் (4:7) மற்றும் இங்கே கிறிஸ்துவின் ஏவப்பட்ட செய்தித் தொடர்பாளர் மூலமாகவும், எபிரேயருக்கு எழுதிய நிருபத்தை (3:7 - 4:11) எழுதியவர் மூலமாகவும், அவருடைய செய்தித் தொடர்பாளர்கள் மூலமாகவும் (பார்க்க 4:1- 2, 11).

2. "வாழ்க, மற்றும் செயலில்." அதாவது, கடவுளுடைய வார்த்தை பொருந்தக்கூடியது மற்றும் பிணைப்பு மற்றும் பயனுள்ளது -- இன்றும் கிறிஸ்துவின் கீழ் மற்றும் கடந்த காலங்களில் எப்பொழுதும் -- சில விஷயங்களில் இன்னும் அதிகமாக உள்ளது (பார்க்க 2:1-4; 10:26-31).

மோசே மத்தியஸ்தராக இருந்த மாம்ச இஸ்ரவேலுடனான பழைய உடன்படிக்கையை விட, சிறந்த வாக்குறுதிகளுடன் கூடிய சிறந்த உடன்படிக்கையின் மத்தியஸ்தராக கிறிஸ்து இருக்கிறார் (8:6). தேவன் மாம்சமான இஸ்ரவேலுக்கு ஏழாவது நாளைக் கொடுத்தபோது, படைப்பிலிருந்து அவனுடைய ஓய்வு நாள், வாராந்திர ஓய்வு நாளாக, கிறிஸ்துவின் மூலம் வரவிருக்கும் இன்னும் சிறப்பான ஒன்றின் "நிழலாக" இருந்தது (கொலோ.2:16; cf. எபி.8:4-5 ; 9:11; 10:1).

வாராந்திர சப்பாத்த கிறிஸ்தவர்களுக்குக் கட்டுப்படுவதில்லை -- ஏனென்றால், அதைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய உடன்படிக்கை கிறிஸ்துவின் மரணத்தின் போது ரத்து செய்யப்பட்டது ("அவர் முதலாவதாக எடுத்துக்கொள்கிறார், அவர் இரண்டாவது ஸ்தாபிக்க," 10:9),

This does indeed harmonize with the Mosaic account. But it seems as if this is the only such reading in all the abundance of manuscripts extant; and Westcott and Hort, who prized the Vatican Manuscript very highly (much too highly, some have thought), in their New Testament in Greek, include it in their "List of Noteworthy Rejected Readings" instead of in their Greek text. They testify though to its using the Greek word thumiaterion in 9:2 and omitting it in 9:4. So that does put Wilson's Emphatic Diaglott on the side of those who would translate the word "altar of incense" as well as "censer," according to context. But it has such infinitesimal support that it is exceedingly precarious to rest a case upon it.

(NOTE: Though there are multiple sources for the next two approaches to resolving the apparent contradiction between the text of Hebrews 9:4 as it occurs in generally accepted Greek readings and the Old Testament texts on the subject, we shall select only one as representative of the rest in their respective categories.)

3. The Cambridge Commentary on the New English Bible (1967): "Exod.30:6 say it [the altar of incense] stands 'before the veil . . . before the mercy seat, and Exod.40:26 shows that this means outside the veil. Our writer seems to have followed Exod.30:6 and to have thought that the golden altar was inside the veil."

That is equivalent to saying "our writer" did indeed use "having" in the sense of having the "altar of incense" in the Most Holy Place, but misunderstood the Old Testament scripture he followed and therefore was mistaken. That, however, gives him no credit for being either (a) divinely inspired (which likely the commentator, being a liberal, did not intend to do), or (b) the astute student of the Old Testament scriptures that his epistle otherwise shows him to be (if not inspired). It is equivalent to saying he either (1) did not know that the Old Testament scriptures represent the altar of incense as having been located in the Holy Place instead of in the Most Holy Place, or else knowing some of them do, (2) thought them to be in error -- either of which is surely unthinkable if there is any solution otherwise -- which we are convinced there is.

மற்றும் வாராந்திர ஓய்வுநாள் அனுசரிப்பு இல்லை. கிறிஸ்துவால் மத்தியஸ்தம் செய்யப்பட்ட புதிய உடன்படிக்கையின் கீழ் கட்டளையிடப்பட்டது.

ஏற்கனவே கூறியது போல், இது கிறிஸ்துவின் மூலம் வரும் சிறந்த ஒன்றின் "நிழலாக" இருந்தது -- தேவனுடைய மக்களுக்கு எஞ்சியிருக்கும் சப்பாத் ஓய்வு நேரத்தின் நிழல் (4:6) -- காலத்தின் மாம்ச இஸ்ரவேலின் விசுவாசிகளுக்கு ஒரு சிறந்த ஓய்வு. கடந்த கால மற்றும் இந்த கடைசி நாட்களின் ஆன்மீக இஸ்ரேல். வானங்களையும் பூமியையும் அதன் குடிகளையும் சிருஷ்டிக்கும் தம்முடைய வேலையிலிருந்து கடவுள் ஓய்வெடுத்தது போல பூமியில் நம்முடைய வேலைகளிலிருந்து நாம் ஓய்வெடுக்கும்போது அது நுழையப்படும் (எபி. 4:9-11; cf. Rev.14:13).

மேலும் இது அனைத்து பூமிக்குரிய காலகட்டங்களின் "வாழும் மற்றும் செயலில் உள்ள" கடவுளின் வார்த்தைக்கு "கீழ்ப்படிந்தவர்களுக்கானது", ஆனால் "எந்தவொரு காலகட்டத்திற்கும் கீழ்ப்படியாதவர்களுக்கு" அல்ல.

3. "எந்தவொரு இரு முனைகள் கொண்ட வாளை விடவும் கூர்மையானது" -- மிகவும் ஊடுருவக்கூடிய வகை. Eph இல். 6:17, கடவுளின் வார்த்தை "ஆவியின் வாள்" என்று அழைக்கப்படுகிறது, இது ஆன்மீகப் போரில் பயன்படுத்தப்படுகிறது. இருப்பினும், கடவுளின் வார்த்தை இங்கு சிந்திக்கப்படுகிறது, இருப்பினும், ஒவ்வொரு தனிநபரின் உள்ளார்ந்த

Surely, then, the explanation given above is to be categorically rejected.

(NOTE: The next quotation is an excerpt from one long paragraph in the original, but will here be divided into several sub-paragraphs for greater ease of separating and comprehending its succession of thoughts. While it, too, favors the translation of "altar of incense" instead of "censer," it presents an altogether different rationale, that does not have the objectionable qualities of that presented above, whether entirely accurate in all details or not. It argues its case vigorously, from various angles, and is recommended for serious consideration before either accepting or rejecting its major thrust and thesis.

4. The Pulpit Commentary (1950) reprint: "Between them [the table of showbread and the golden candlestick], close to the veil stood the golden altar of incense; which, nevertheless, is not mentioned here as part of the furniture of the 'first tabernacle,' being associated with the 'second,' for reasons which will be seen. The 'second veil' was that between the holy place and the holy of holies (Ex.26:35), the curtain at the entrance of the holy place (Ex.36:37) being regarded as the first. The inner sanctuary behind the veil is spoken of as having (echousa) in the first place 'a golden censer,' as the word thumiaterion is translated in the A.V. (so also in the Vulgate, thuribulum).

"But it assuredly means, 'golden altar of incense,' though it stands locally outside the veil. For (1) otherwise there would be no mention at all of this altar, which was so important in the symbolism of the Tabernacle, and so prominent in the Pentateuch, from which the whole description is taken.

"(2) The alternate view of its being a censer reserved for the use of the high priest when he entered behind the veil on the Day of Atonement, has no support from the Pentateuch, in which no such censer is mentioned as a part of the standing furniture of the tabernacle, and none of gold is spoken of at all; nor, had it been so, would it have been placed, any more than the altar of incense,

உள்ளுணர்வையும் ஊடுருவி, உள்நோக்கத்திற்கு வெளிப்படுத்தும் திறன் தொடர்பாக.

4. "ஆன்மா மற்றும் ஆவி, மூட்டுகள் மற்றும் மஜைஜ இரண்டையும் பிரிக்கும் வரை துளைத்தல்."

"ஆன்மா" மற்றும் "ஆவி" என்பது பெரும்பாலும் "உள்ளான மனிதன்" மற்றும் "வெளிப்புற மனிதன்" (2 கொரி. 4:16) என்பதற்கு ஒன்றுக்கொன்று மாற்றாகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. ஆனால் அவை ஒன்றையொன்று வேறுபடுத்திக் காட்டும்போது, "ஆன்மா" (psuche) என்பது விலங்குகளின் படைப்போடு மனிதனுக்குப் பொதுவாக உள்ள உடல் அனிமேஷனைக் குறிக்கிறது, மேலும் "ஆவி" (நியூமா) என்பது கடவுளின் சாயலில் உருவாக்கப்பட்ட மனிதனின் அந்த பகுதியைக் குறிக்கிறது. விலங்குகள் இல்லாத வகையில் மனிதனை கடவுளுக்கு ஒப்பானதாக ஆக்குகிறது.

"மூட்டுகள்" என்பது பெரும்பாலும் எலும்புகள் மிகவும் பொருத்தப்பட்டு ஒன்றுடன் ஒன்று தொடர்புடைய இயக்கத்தை எளிதாக்கும் வகையில் ஒன்றாக இணைக்கப்படுகின்றன. மேலும் "மஜைஜ" என்பது ஆன்மாவின் ஆழத்திற்கு அடையாளப்பூர்வமாக பயன்படுத்தப்பட்டது, கிமு 5 ஆம் நூற்றாண்டில் யூரிபிடிஸ், ஹிப்போலிட்டஸ் 225 இல், "மிதமான நட்பை உருவாக்குவதற்கு, ஆன்மாவின் ஆழமான மஜைஜக்கு அல்ல" (வின்சென்ட், வேர்ட் ஸ்டடீஸ் இன் தி புதிய ஏற்பாடு).

எனவே, மேலே உள்ள சொற்றொடர், கடவுளின் வார்த்தையால் ஊடுருவி,

within the veil, since the high priest required it before he entered.

"(3) Though the word itself, *thumiaterion*, certainly means 'censer,' and not 'altar of incense,' in the LXX., yet in the Hellenistic writers it is otherwise. Philo and Josephus, and also Clemens Alexandrinus and Origen, always call the altar of incense *thumiaterion chrusoun*; and the language of the Epistle is Hellenistic.

"(4) The wording does not of necessity imply that what is spoken of was locally within the veil: it is not said (as where the actual contents of the 'first tabernacle' and the ark are spoken of) wherein (*en he*), but having (*exousa*), which need only mean having as belonging to it), as connected with its symbolism. It was an appendage to the holy of holies, though not actually inside it, in the same way (to use a homely illustration given by Delitzsch) as the sign-board of a shop belongs to the shop and not to the street.

"It is, indeed, so regarded in the Old Testament. See Ex.40:5, 'Thou shalt set the altar of gold for the incense before the ark of the testimony'; also Ex.30:6, 'Before the mercy-seat that is over the testimony'; and 1 Kings 6:22, 'The altar which was by the oracle,' or belonging to the oracle'; cf. Also Isa.6:6 and Rev.8:3, where, in the visions of the heavenly temple based upon the symbolism of the earthly, the altar of incense is associated with the Divine throne.

"And it was also so associated in the ceremonial of the tabernacle. The smoke of the incense daily offered on it was supposed to penetrate the veil to the holy of holies, representing the sweet savour of intercession before the mercy-seat itself; and on the Day of Atonement, not only was its incense taken by the high priest within the veil, but also it, as well as the mercy-seat, was sprinkled with the atoning blood."

Observations on Foregoing from Pulpit Commentary

1. Why selected to Represent Its Class? The foregoing has been presented because its main thrust, not necessarily all its details, is one of the most thoroughly and convincingly argued

உள்ளோக்கத்திற்காக, அதன் பகுதிகள் திறந்திருக்கும் உள்ளான மனிதனின் ஆழத்திற்கான ஒரு உருவக வெளிப்பாடு ஆகும் -- அது "ஆன்மாவை" "ஆன்மா" விலிருந்து பிரிக்கவில்லை அல்லது "மஜ்ஜை" யில் இருந்து "மூட்டுகள்" -- ஆனால் அது இந்த அனைத்து பகுதிகளையும் "பிரித்தல்" வரை ஊடுருவி, அடையாளப்பூர்வமாகச் சொன்னால்.

5. "இதயத்தின் எண்ணங்களையும் நோக்கங்களையும் விரைவாகக் கண்டறியவும்." இது மேற்கூறியவற்றை மேலும் மேலும் எழுத்துப்பூர்வமாக வெளிப்படுத்துகிறது மற்றும் வரையறுக்கிறது, தவிர, "விரைவாகப் பகுத்தறிதல்" என்பது கிரேக்க உரையில் உள்ள கிருதிகோஸ் என்ற வாய்மொழி உரிச்சொல்லுக்கு நியாயம் செய்வதாகத் தெரியவில்லை, அதாவது திறமையானவர் அல்லது பகுத்தறிவதில் அல்லது தீர்ப்பளிப்பதில் வல்லவர். (எங்கள் ஆங்கில வார்த்தை "விமர்சகர்" அதிலிருந்து வந்தது.)

"இந்த வார்த்தை பிரிக்கும் எண்ணத்தை கொண்டு செல்கிறது. கிரினினில் இருந்து வகுத்தல் அல்லது பிரித்தல் வரை, இது நீதிபதி என்ற அர்த்தத்தில் இயங்குகிறது, NT இல் உள்ள வழக்கமான அர்த்தம், சாட்சியங்களை பிரித்து பகுப்பாய்வு செய்வதை உள்ளடக்கிய தீர்ப்பு. கிருதிகோஸில் பாகுபாடு மற்றும் தீர்ப்பு பற்றிய கருத்துக்கள் கலக்கப்படுகின்றன." (வின்சென்ட், வேர்ட் ஸ்டடீஸ்.) மனித இதயத்திற்குள் செயல்படுவதற்கான சரியான அணுகல் மூலம், கடவுளின் வார்த்தை தனிநபருக்கு அவனது நடத்தையின்

presentations in its category examined for this study, and its basic thesis is presented by a number of highly respectable commentaries as practically self-evident. We mention two.

(1) The Expositor's Bible: "To it [the Most Holy Place] belonged the altar of incense (for so we must read in the fourth verse, instead of 'golden censer'), although its actual place was in the outer sanctuary [the Holy Place]. It stood in front of the veil that the high-priest might take the incense from it, without which he was not permitted to enter the holiest; and when he came out, he sprinkled it with blood as he had sprinkled the holiest place itself."

(2) The Epistle to the Hebrews, by Charles R. Erdman: "The author mentions the 'golden altar of incense' as belonging to the Holy of Holies because of its close association with this most holy place in the ancient ritual. The altar represented worship; the Holy of Holies symbolized the manifestation of God. Thus the two are placed in immediate connection."

It is only fair to say, however, that there are a number of translations that do not lend support to the foregoing position, but rather to that of the The Cambridge Commentary on the New English Bible, which is presented above before quoting from The Pulpit Commentary. Instead of translating the Greek word *echousa* ("having"), they substitute an interpretative word or phrase, as Goodspeed (the altar of incense "stood" in the Most Holy Place), Moffatt (the Holy Place "containing" it), Good News Bible (it was "in" the Most Holy Place), New English Bible ("here" was the altar of incense "beyond the second curtain") -- a list that could be extended.

But among those rendering *echousa* literally, and thus as "having" (or "had"), as construed by The Pulpit Commentary and others of its class, are, in alphabetical order, the Amplified New Testament, American Standard Version, Berry's Interlinear, Emphatic Diaglott (though omitting either "golden altar of incense" or "golden censer" from the list the Most Holy Place is said to have), Jerusalem Bible, King James Version, Living Oracles, Marshall's Interlinear, New American Standard Bible, New International Version, New King

தன்மை மட்டுமல்ல, "இதயத்தின் எண்ணங்கள் மற்றும் நோக்கங்களின்" தன்மையையும் வெளிப்படுத்துகிறது. சொந்த இதயம்.

"கூடுதலாக, இந்த (காய்), வார்த்தையின் உள்ளோக்கிய செயல்பாடு, நாம் செய்ய வேண்டிய கடவுளைத் தேடும், தவிர்க்க முடியாத விசாரணையில் அதன் பிரதிபலிப்பைக் காண்கிறது" (மார்க்ஸ் டாட்ஸ், தி எக்ஸ்போசிட்டர்ஸ் கிரேக்க டெஸ்டமென்ட்டில் "ஹீப்ரு" பற்றிய தனது வர்ணனையில்) அந்த கூடுதல் உண்மை அடுத்த வசனத்தில் பின்வருமாறு கூறப்பட்டுள்ளது:

6. "13. மேலும் அவருடைய பார்வையில் வெளிப்படாத எந்த உயிரினமும் இல்லை: ஆனால் அனைத்தும் நிர்வாணமாகவும், அவருடைய கண்களுக்கு முன்பாகவும் திறந்திருக்கும், நாம் செய்ய வேண்டியவை" - அல்லது நாம் யாரிடம் கணக்குக் கொடுக்க வேண்டும்.

எனவே, மற்ற எல்லாவற்றிலும், கடவுள் அவருடைய வார்த்தையின் மீதான நமது உள்ளார்ந்த எதிர்வினைகளையும் மனப்பான்மையையும் கூட அறிவார், அவற்றை நம் சக மனிதர்கள் பலரிடம் அல்லது அனைவரிடமிருந்தும் இரகசியமாக வைத்திருப்பதில் நாம் வெற்றி பெற்றாலும் கூட. பூமியில் உள்ள நமது உழைப்பும் வாழ்க்கையும் முடிவுக்கு வந்த பிறகு, கடவுளின் அனைத்து கீழ்ப்படிதலுள்ள பிள்ளைகளுக்கும் வாக்களிக்கப்பட்ட சப்பாத்த ஓய்வுக்கான வாய்ப்பை

James Bible, Revised Standard Version, Rotherham, Weymouth -- likewise a list that could be extended.

2. Statements Subject to Challenge. A few statements of the above quotation from The Pulpit Commentary, though not of the essence of its main thrust, nevertheless invite question if not challenge. And it is only fair to call attention to them on the basis of the biblical principle, "Prove all things; hold fast that which is good" (1 Thessalonians 5:21).

(1) In argument (2) it is stated that if a golden censer had been reserved for use of the high priest behind the veil on the Day of Atonement, it would not "have been placed, any more than the altar of incense, within the veil, since the high priest required it before he entered."

At the outset, we quoted Macknight as saying the writer of Hebrews "may have learned from the priests that the censer used by the high-priest on the day of atonement was of gold and that it was left by him in the inward tabernacle, so near to the veil, that, when he was about to officiate next year, by putting his hand under the veil he could draw it out to fill with burning coals before he entered into the most holy place to burn incense." And we underscored his word "may," saying we were doing so because likewise, he may not have so learned.

Now by the same token, we have to say that, while the censer may not have been stored in the Most Holy Place near the veil so as to have been drawn out by the high priest putting his hand under the veil and reaching it, it is surely too much to say it would not have been stored there "since the high priest required it before he entered." For he might have obtained it in the way mentioned by Macknight, before going in and burning incense upon it, in case it was thus stored.

(3) In argument (3) it is suggested that since the language of the Epistle to the Hebrews is "Hellenistic," and the Hellenistic writers as Philo and Josephus, and also Clemens Alexandrinus and Origen, "always call the altar of incense *thumiaterion chrusoun*," the writer of Hebrews would do likewise instead of using *thumiaterion* in

இழக்காமல் இருக்க, இது மகிழ்ச்சியுடன் நம் வாழ்வில் முழு வீச்சில் இருக்க அனுமதிக்கும் மிகவும் சக்திவாய்ந்த உந்துதலாக இருக்க வேண்டும்.

ஞானஸ்நானம் கோட்பாடு

"இறந்தவர்களுக்காக ஞானஸ்நானம்" அத்தியாயம் 6:2

இது அத்தியாயம் 6:2 "இறந்தவர்களுக்காக ஞானஸ்நானம்" (1 கொரி.15:29) உள்ளடக்கியதா என்று கேட்கப்பட்ட கேள்வியைப் பற்றி விவாதிக்க வேண்டும். அது அந்த நோக்கத்திற்காக இல்லை என்றாலும், அது தொடர்பாக நாம் விவாதிப்பது பொருத்தமற்றது அல்ல.

வ.30 அதே மாதிரியான மற்றொரு வாதத்தை அறிமுகப்படுத்துகிறது (அது வ.32 வரை தொடர்கிறது), இல்லையெனில், சிலர் நினைப்பது போல், அதே வாதத்தின் ஒரு பகுதியாகவும் இருக்கலாம், இரண்டையும் ஒன்றாகக் கொடுப்போம், இருப்பினும் நம் கவனத்தின் பெரும்பகுதியை இயக்குகிறோம். v.29க்கு.

வேத உரை (ASV)

29 இறந்தவர்களுக்காக ஞானஸ்நானம் பெறுபவர்கள் என்ன செய்வார்கள்? இறந்தவர்கள் உயிர்த்தெழுப்பப்படவில்லை என்றால், அவர்களுக்காக அவர்கள் ஏன் ஞானஸ்நானம் பெறுகிறார்கள்? 30 நாமும் ஏன் ஒவ்வொரு மணி நேரமும் ஆபத்தில் நிற்கிறோம்?

இதுவே ஒரு வாதம் ஆட் ஹோமினெம் என்று அழைக்கப்படுகிறது -- அதாவது மனிதனுக்கு -- இந்த

the sense of "censer" as done by the LXX, as if the LXX itself was not Hellenistic, which it was.

The word "Hellenistic" derives from Hellen, the mythological ancestor of the Hellenes, or Greeks, who originally lived in Greece, or *Hellas* (the Greek word for Greece). And another word having the same derivation is Hellenic." These two terms as applied to language, culture, and the like, have reference to such in two historical periods separated by the conquest of Alexander the Great in the 4th century B.C. -- the one prior referred to as Hellenic or classical, and the latter spoken of as Hellenistic. The LXX postdated Alexander the Great by more than a century and was a Hellenistic translation in the sense just mentioned.

But "Hellenistic" may have been used by The Pulpit Commentary in contrast with "Hebraistic," pertaining to "Hellenists," or Grecians, in contrast to "Hebraists," or Hebrews. In Acts 6:1 we have mention of "Hellenists" (Grecians) as distinguished from "Hebrews" -- the former being Jews of the Dispersion and of Greek culture and language, and the latter being Jews of Palestine, whose culture was basically Hebraic and Hebrew (Aramaic) their native language. The LXX was itself a translation by Hellenists, to put the Hebrew thought of the Old Testament scriptures into Hellenistic or Greek language.

The Hellenists who translated the LXX were closer to the Hellenic period than the writer of Hebrew and his contemporaries and may have had a closer affinity to classical Greek than to the Koine Greek of the New Testament period. Yet the LXX was nevertheless the Old Testament of the Jewish as well as Gentile Christians of the first century A.D., and they were so familiar with it that the writer of Hebrews made use of it predominantly. So, there does not seem to be lot at stake in whether he was Hellenistic in contrast with being either "Hellenic" or "Hebraic."

Moreover, remember that under the caption of "The Greek Text of Hebrews 9:4, "we called attention to the fact that the Hellenistic writer Josephus is cited by Thayer as using *thumiaterion*, the word in Hebrews 9:4, for both "censer" and altar of incense." That completely nullifies the

விஷயத்தில், மரித்தோரின் உயிர்த்தெழுதல் இல்லை என்றால் நடைமுறைக்கும் உண்மைக்கும் இடையே உள்ள முரண்பாட்டை வெளிப்படுத்துகிறது.

இது தெளிவாகிறது (1) சில நபர்கள், கொரிந்துவில் இல்லாவிட்டால் (அங்கு பிழைக்கு எதிராக ஒரு விளம்பர வாதத்திற்கு அது கிட்டத்தட்ட இருக்க வேண்டும்), "இறந்தவர்களுக்காக ஞானஸ்நானம்" பெறுகிறார்கள், அது என்னவாக இருந்தாலும்; (2) எழுத்தாளர் தனது வாசகர்கள் அந்த உண்மையை அறிந்திருப்பதை சாதாரணமாக எடுத்துக் கொண்டார்; மேலும் (3) இது ஒரு பொதுவான நடைமுறை அல்ல, ஏனெனில் அதில் ஈடுபட்டுள்ளவர்கள் "அவர்கள்" என்று நியமிக்கப்பட்டனர், இது எழுத்தாளரை விலக்குவதாகவும் தெரிகிறது. இன்னும் (4) எந்த கண்டனமும் வெளிப்படுத்தப்படவில்லை, அது தவறாக இருந்தால் கொஞ்சம் விசித்திரமாகத் தோன்றுகிறது, குறிப்பாக கொரிந்துவில் அது தொடர்பான வழக்குகள் இருந்தால், திருச்சபையின் தார்மீக, ஆன்மீகம் மற்றும் கோட்பாட்டு பிறழ்வுகளை சரிசெய்வதே நிருபத்தின் பொதுவான நோக்கம். அங்கு.

பவுலின் அசல் வாசகர்கள் அவரது வாதத்தின் வரலாற்று அமைப்பை அவரது பங்கில் மேலும் விவரிக்காமல் புரிந்துகொண்டிருந்தாலும், இன்று நமக்கு அந்த நன்மை இல்லை. அது இல்லாதது, மேலும் "இறந்தவர்களுக்காக" என்ற வெளிப்பாட்டில் "க்காக" என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்ட வார்த்தையின் நெகிழ்வுத்தன்மை கிட்டத்தட்ட முடிவில்லாத

argument of The Pulpit Commentary cited above against understanding *thumiaterion* in the sense of "censer" because Hebrews is a Hellenistic Epistle. It rather means that other considerations have to indicate which is meant, not simply the word itself.

4. At first it may seem that argument (4) above is itself also a little far-fetched. But the more one thinks about the word "having," the more it becomes apparent that it may indeed be used of "belonging to" without at all indicating physical location. As remarked earlier, each of us has a heart, liver, and stomach, which are within the cavity of the physical body, but also legs and arms, which are appendages of the body but not located inside of it with the organs just named. Most people also "have" possessions that are not even appendages -- such as houses or lands or automobiles, or whatever. So the "homely illustration of Delitzsch" of a shop "having" a sign-board that belongs to the shop rather than the street though it is outside the shop, becomes a quite apt illustration of how the "golden altar of incense" could belong to the Most Holy Place though not in it -- that is, because of the close relation between them, that is explained in the scriptures.

And that seems to make both irrefutable and compelling, the conclusion and emphasis of The Expositor's Greek Testament, that the change from "wherein" in Hebrews 9:2 to "having" in 9:4, is not incidental but purposeful and meaningful, as follows:

"As has been frequently urged it is incredible that in describing the furniture of the tabernacle there should be no mention of the altar of incense. The difficulty has been felt regarding the position here assigned to it, for in fact, it stood outside the veil, and the author has been charged with error. But the change from *en he* [wherein], to *echousa* [having] is significant and indicates that it was not precisely its local relations he had in view, but rather its ritual associations, 'its close connection with the ministry of the Holy of Holies on the day of atonement, of which he is speaking' (Davidson). Their altar was indeed so strictly connected with the Sancta Sanctorum that in the directions originally given for its construction, this was brought out (Exod.30:1-6). 'Thou shalt set it before the veil

கோட்பாடுகளை (30 மற்றும் 40 க்கு இடையில்) தோற்றுவித்துள்ளது, சில வெளிப்படையாக தவறானவை, மற்றவை கிட்டத்தட்ட ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடியவை, ஆனால் எதுவும் உறுதியாகவோ அல்லது முழுமையாகவோ இல்லை. தீர்க்கமான.

எனவே நாம் செய்யக்கூடியது சிறந்தது (1) எங்கள் கருத்தில் மிகவும் நடைமுறையானவற்றைக் கவனிப்பது, அதே போல் (2) ஹூப்பர் என்ற கிரேக்க வார்த்தையின் பயன்பாடுகளுக்கு கவனம் செலுத்துவது, ஹைப்பர், மற்றும் "இறந்தவர்களுக்காக ஞானஸ்நானம்" என்ற வெளிப்பாட்டில் "for" என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது -- இதை நாம் தலைகீழ் வரிசையில் செய்வோம்.

அதன் நேரடி அர்த்தத்தில் ஹூப்பர் என்றால் மேல் அல்லது மேலே அல்லது அதற்கு அப்பால். ஆனால் புதிய ஏற்பாட்டிலும், அதே போல் எல்எக்ஸ்எக்ஸிலும், அது இலக்கியமற்ற உணர்வுகளில் மட்டுமே நிகழ்கிறது.

ஹூப்பர்புதிய ஏற்பாட்டில்

ஹூப்பர்புதிய ஏற்பாட்டில் 160 நிகழ்வுகள் உள்ளன. இவற்றில் 134 இல் இது நமது உரை உட்பட மரபு வழக்கில் உள்ள சொற்களுடன் நிகழ்கிறது; மற்றும் 104 இல் இது KJV இல் "க்காக" மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது; 12 இல், "இன்"; 8ல், 'for' (one's) sake"; 3 இல், "(ஒருவரின்) சார்பாக; 2 இல், "(ஒருவரின்) பதிலாக"; 5 இல், இதர -- பின்வருவனவற்றில் ஒவ்வொன்றும்: "(ஒருவரின்) பகுதியில் (Mk.9:40); "குறித்த" (ரோமர்.9:27); "நோக்கி" (2

(*apenanti t. katapetasmatos*) that is over the ark of the testimony, and in ver.10, 'it is most holy (*hagion ton hagion*) to the Lord.'"

It needs also to be remarked with reference to v.10, that in its entirety it reads: "And Aaron shall make atonement upon the horns of it [the altar of incense] once in the year; with the blood of the sin-offering of atonement once in the year shall he make atonement for [margin, Or, upon] it throughout your generations: it is most holy to Jehovah." This was similar to what was done in the Most Holy Place itself in connection with the mercy-seat, where incense was also burned (Leviticus 16:11-14,15-16).

Moreover, in Leviticus 4 it is stated that for sins unwittingly committed by high priest or congregation (obviously during the year between annual days of atonement, when the Most Holy Place could not be entered), the blood of the animal offered for sin was to be brought inside the tent of meeting by the anointed priest, sprinkled before the veil (separating the Holy and Most Holy places), and put "upon the horns of the altar of sweet incense before Jehovah, which is in the tent of meeting" (vs.1-12, 13-26). This again was similar to what was done in the Most Holy Place itself in connection with the mercy-seat, where incense was also burned (Leviticus 16:11-14, 15-16).

Moreover, in Leviticus 4 it is stated that for sins unwittingly committed by high priest or congregation (obviously during the year between annual days of atonement, when the Most Holy Place could not be entered), the blood of the animal offered for sin was brought inside the tent of meeting by the anointed priest, sprinkled before the veil (separating the Holy and Most Holy places), and put "upon the horns of the altar of sweet incense before Jehovah, which is in the tent of meeting" (vs.1-12, 13-26). This again was similar to what was done in the Most Holy Place itself in connection with the mercy-seat, where incense was also burned (Leviticus 16:11-14, 15-16).

No other article of furniture in the Holy Place is spoken of as having so much affinity, so much in common, with the Most Holy Place.

கொரி.7:7); "சார்பில்" (பிலி. 1:29a); "மூலம்" (2 தெச.2:1).

ஹூப்பர்குற்றச்சாட்டு வழக்கு 20 முறை நிகழ்கிறது, "மேலே" 12 முறை மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது; "அதிகமாக," 3 முறை; "விட," 2 முறை; "அப்பால்," ஒருமுறை (2 கொரி.8:3); ஒருமுறை "க்கு" (2 கொரி.12:13); "முடிந்தது," ஒருமுறை (எபே. 1:22).

ஹூப்பர்ஒரு வினையுரிச்சொல் 6 முறை நிகழ்கிறது, "மிகவும் தலைசிறந்தது" என்று 2 முறை மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது; "மேலும்," ஒருமுறை (2 கொரி.11:23); "அதிகமாக," ஒருமுறை (எபி.3:20b); "அதிகமாக," ஒருமுறை (1 தெச.3:10); "மிக உயர்ந்தது," ஒருமுறை (1 தெச.5:13).

ஹூப்பர்புதிய ஏற்பாட்டின் கிரேக்க-ஆங்கில லெக்சிகன் மற்றும் பிற ஆரம்பகால கிறிஸ்தவ இலக்கியங்கள், அர்ன்ட் & கிங்ரிச் ஆகியோரால் வரையறுக்கப்பட்ட மரபணுவடன்: (அ). யாரோ அல்லது ஏதாவொன்றின் பொருட்டு, சார்பாக: (b). காரியத்தின் ஜென்மத்துடன், அதற்காக பரிசீலனையில் உள்ளதைச் செய்ய; (c) என்ற இடத்தில், பதிலாக, என்ற பெயரில். (சில நேரங்களில் இது சார்பாக இணைகிறது.) (ஈ) நகரும் காரணம் அல்லது காரணத்தைக் குறிக்க,* ஏனெனில், நிமித்தமாக, (இ) ஹூப்பர் டெஸ் யூடோகியாஸில் மேலேயும் அதற்கு அப்பாலும் சாத்தியமாகும் (பிலி.2:13); (எஃப்) பற்றி, பற்றி (பெரிக்கு சமமானவை மற்றும் MSS இல் அடிக்கடி பரிமாற்றங்கள்).

Conclusion and Explanation

As a result of the cumulative impact of factors found to have a bearing on the subject in hand, the writer of this review has had to reverse the conviction with which he began. He started out with the persuasion that in Hebrews 9:4 the rendering of "the golden censer" (King James Version) is preferable to that of "a golden altar of incense" (American Standard Version). (By the way, there is no "the" in the Greek text, so that "a" is perfectly permissible.) He recognized the possibility of *thumiaterion* being translated as either "censer" or "altar of incense," depending on context. But he considered the fact that the writer of Hebrews used the LXX predominantly in his quotations from and allusions to the Old Testament writings, and that the only use in the LXX of *thumiaterion* was for "censer," made it probable that such was also the use made of it in Hebrews 9:4. That he thought to be the simplest explanation that explains the most, in the most satisfactory manner.

And Robert Milligan, who had had a part in shaping my previous interpretation, in his commentary on Hebrews published in 1875, which is still one of the finest available, at which time our topic was highly controversial and he endeavored to represent all major viewpoints fairly, concluded by saying: "On the whole, I agree with Alford, and I might say with the majority of commentators both ancient and modern, that the 'balance inclines toward the censer interpretation; though I do not feel by any means that the difficulty is wholly removed; and I would hail with pleasure any new solution which might clear it still further.'"

It is my conviction that in my research this time, which is far more extensive than any I had ever made or could take time for before or even expected for now, and finding data not mentioned by Milligan, I may have discovered details that had not come to his attention -- details that would tip the balance the other way for him as they have for me. These make me more comfortable now with the "altar" interpretation -- yet not so wedded to it that further information to the contrary could not tip the balance back to the "censer" interpretation. And I have shared said data in this review for the consideration and evaluation of the reader for

ஹூலிப்பர்குற்றச்சாட்டுடன்: சிறந்து, மிஞ்சும், மேலுமாக, அப்பால், மேலும் என்ற பொருளில்.

ஹூலிப்பர்வினையுரிச்சொல்லாக: மேலும் (2 கொரி.11:23). (மேலே மொழிபெயர்ப்புகளைப் பார்க்கவும்.)

* தையர் இதேபோல்: "4. தூண்டுதல் அல்லது நகரும் காரணம்; எந்த நபர் அல்லது பொருளின் பொருட்டு."

தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட விளக்கங்கள்

1. இறந்த நபர்களின் சார்பாக ப்ராக்ஸிகளின் ஞானஸ்நானம். "கொரிந்துவில் உள்ள கிறிஸ்தவர்களில் சிலரிடையே அந்த புனிதம் வழங்கப்படுவதற்கு முன்பு இறந்த சில மதமாற்றத்திற்குப் பதிலாக ஒரு உயிருள்ள கிறிஸ்தவருக்கு ஞானஸ்நானம் கொடுக்கும் நடைமுறை இருந்தது என்பது மட்டுமே நியாயமான விளக்கம். இரண்டாம் நூற்றாண்டு [மார்சியன் கி.பி. 144 இல் செழித்தோங்கினார்], இன்னும் முன்னதாக செரிந்தியர்கள் என்று அழைக்கப்படும் ஒரு பிரிவினரிடையே [செரிந்தஸ் கி.பி. 100 இல் செழித்தோங்கினார்]. ஞானஸ்நானத்தின் மூலம் எந்தப் பலனும் கிடைத்தாலும் அது இறந்த கிறிஸ்தவர்களுக்குப் பாதுகாப்பாக இருக்கலாம் என்பது தெளிவாகத் தெரிகிறது. கி.பி 407 இல் இறந்தார்] அதைப் பற்றிய பின்வரும் விளக்கத்தைத் தருகிறார்: -- 'ஒரு கேட்குமன் (அதாவது ஞானஸ்நானத்திற்குத் தயாரானவர், ஆனால் உண்மையில் ஞானஸ்நானம் பெறவில்லை) இறந்த பிறகு, அவர்கள் உயிருடன் இருக்கும் ஒரு மனிதனை இறந்தவரின் படுக்கையின் கீழ்

himself, not to try to impose my newly-arrived-at persuasion on him or her. Moreover, instead of simply giving my conclusions, I have written out something of the process of my own investigation and reasoning for whatever it may be worth.

To do so, however, has taken far more space than anticipated at the outset, for then I had only charted somewhat the route I would take, not the details I would include as I discovered what to me were significant ones for evaluation. Furthermore, parts of it may be too detailed and/or technical for the interests of some. But such is included for my own record as well as for the benefit of any others who may be interested in it.

It might also be mentioned that frequently I found material that would have been useful in sections already written, and went back and made use of it there. That means that some thoughts are reflected earlier in the review than they occurred in the process of research and original writing. In case some items appear to be tacked on somewhere rather than integrated with the rest, what has just been mentioned may be the reason for it.

With these explanations, it is hoped that the serious student will read and ponder the foregoing several times -- because it may be too much to be digested in one reading.

ADDENDUM

Synopsis and Comparison of Interpretation Options

This is to give a summary presentation of viewpoints already discussed and documented, in order to bring them to a focus for easier comparison and evaluation -- two involving the "golden censer" interpretation, and three involving the "golden altar of incense" interpretation.

1. "Golden Censer" Interpretation, in Reference to the Tabernacle: (a) Would have been favored linguistically in Hellenic or classical Greek, but not in Hellenistic Greek as previously supposed by some -- including myself before the present extensive research; (b) omits any mention at all of the "golden altar of incense" anywhere in the tabernacle, whereas it is prominently featured in

மறைத்து வைத்தனர்; பின்னர் இறந்தவரின் படுக்கைக்கு வந்து அவர்கள் அவரிடம் பேசினர், அவர் எந்தப் பதிலும் சொல்லாமல், மற்றவர் அவருக்குப் பதிலாக பதிலளித்தார், அதனால் அவர்கள் "இறந்தவர்களுக்காக வாழ்கிறார்கள்" என்று ஞானஸ்நானம் பெற்றார்கள். மூடநம்பிக்கை பழக்கத்தை அனுமதிப்பதா? நிச்சயமாக இல்லை. அவர் கொரிந்தியர்களிடமிருந்து தன்னை கவனமாகப் பிரித்துக் கொள்கிறார், அவர் உடனடியாக தன்னைப் பற்றி பேசுகிறார், வழக்கத்தை ஏற்றுக்கொண்டவர்களிடமிருந்து. அவர் இனி முதல் அல்லது இரண்டாவது நபரைப் பயன்படுத்துவதில்லை; இந்த பத்தி முழுவதும் 'அவர்கள்' தான். மற்றவர்களுக்கு இது ஆதாரம் இல்லை; இது வெறுமனே வாதத்தின் விளம்பரம். அதைச் செய்து, மறுமையை நம்பாதவர்கள், தங்களைத் தாங்களே மறுத்துக் கொள்கிறார்கள். இந்த வழக்கம் யூத மதம் மாறியவர்களிடையே தோன்றியிருக்கலாம், அவர்கள் தங்கள் சொந்த நம்பிக்கையில் இதேபோன்ற ஒன்றைப் பழக்கப்படுத்தினர். ஒரு யூதர் ஒரு சடங்கு அசுத்தத்திலிருந்து சுத்திகரிக்கப்படாமல் இறந்தால்,

""இறந்தவர்கள் எழுந்திருக்கவில்லை என்றால், மரித்தவர்களுக்காக ஞானஸ்நானம் பெற்றவர்கள் என்ன செய்வார்கள்?" (ver.29) -- கொரிந்தியர்கள் சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி முழு சக்தியையும் உணர்ந்தனர், ஆனால் அதன் அர்த்தம் என்னவென்று எங்களுக்குத்

Old Testament texts (c) no censer mentioned in either Old Testament texts or other historical records I have seen cited as being furniture "in" the Most Holy Place, and none of the gold mentioned as being used in it. Unless and until historical evidence is produced in its favor, this interpretation has now to be regarded as conjectural and therefore as less than satisfactory.

2. "Golden Censer" interpretation, in Possible Reference to Solomon's Temple Instead of Tabernacle: But (a) the writer of Hebrews makes no obvious reference to the temple structure, but to the tabernacle "pitched" by man (8:2) and "made" by Moses (8:5); and (b) and no mention is made in the scriptures of the temple "oracle" (Most Holy Place) as having any furniture but the ark of the covenant and the cherubim covering it. So the scriptures describing Solomon's temple offer no assistance toward resolving the problem of Hebrews 9:2-4.

3. "Altar of Incense" Interpretation, but Placing the Altar in the Holy Place; This occurred in the version of Benjamin Wilson's Emphatic Diaglott (1864). His explanation was: "The reading of the Vatican MS. Has been adopted as giving a solution of an acknowledged difficulty, and as perfectly harmonizing with the Mosaic account." That it does, but is a reading that seems to have no support from any other of the abundant manuscripts extant, and among textual scholars is considered spurious. Even Westcott and Hort, who prized the Vatican Manuscript as a whole quite highly (too highly, some have thought), instead of including it in their recension of The New Testament in Greek, placed it in their "List of Noteworthy Rejected Readings." So, Wilson's version at this point has such infinitesimal support that it is precarious to adopt it.

4. "Altar of Incense" Interpretation, but Believing the Writer of Hebrews to Have Mistakenly Thought the Golden Altar Was Inside the Veil -- that is, inside the Most Holy Place. Such is set forth in The Cambridge Commentary on the New English Bible (1967). It reflects, however, against (a) not only the inspiration of the writer of Hebrews but against (b) his Old Testament understanding, which seems otherwise too great for him to have

தெரியாததால் அது நம்மை இழந்து விட்டது....

"எவ்வாறாயினும், இந்த வார்த்தைகளின் தெளிவான அர்த்தம், ஞானஸ்நானம் பெறாமல் இறந்த ஒரு நபருக்கு பினாமியாக ஞானஸ்நானம் பெற்ற ஒரு உயிருள்ள நண்பர் ஞானஸ்நானம் பெறுவதை சுட்டிக்காட்டுகிறது. மரணத்தை நெருங்கும் போது, அவிசுவாசிகளின் எண்ணங்கள் கிறிஸ்தவ நம்பிக்கையின் பக்கம் வலுவாகத் திரும்பியது, ஆனால் ஞானஸ்நானம் கொடுக்கப்படுவதற்கு முன்பே மரணம் நினைத்த கிறிஸ்தவரை வெட்டி வீழ்த்தியது. பொதுவாக இளமை அல்லது நடுத்தர வாழ்க்கை வரை ஞானஸ்நானம் ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

ஞானஸ்நானத்தில் பல பாவங்கள் கழுவப்படலாம் அல்லது அதற்குப் பிறகு ஆன்மாவைக் கறைபடுத்தலாம், ஆனால் இயற்கையாகவே, சில நேரங்களில் தவறான கணக்கீடுகள் ஏற்பட்டன, மற்றும் திடீர் மரணம் நீண்ட தாமதமான ஞானஸ்நானத்தை எதிர்பார்க்கிறது. பிரிந்தவர்களின் நம்பிக்கையை நம்பிய ஒருவர் அவருக்குப் பதிலளித்தார், அவருக்குப் பதிலாக ஞானஸ்நானம் பெற்றார்." (W. ராபர்ட்சன் நிகோல், எட்., தி எக்ஸ்போசிட்டுர்ஸ் பைபிள், கி.பி 20 ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பம்)

குறிப்பு: இருப்பினும் நம்பத்தகுந்ததாக இருந்தாலும், மேலே உள்ள மேற்கோள்களில் ஒரு பெரிய அனுமானம் உள்ளது. குறிப்பாக அது பலரால் நம்பப்படும் அவரது எழுத்தில் இருந்து பின்னர் வளர்ந்ததா என்பது தெரியவில்லை. "ஃபார்" (ஹூப்பர்) என்ற வார்த்தையின்

made a blunder like that, had he been inspired. Therefore, it cannot be accepted as a satisfactory solution.

Much more acceptable would be A.E. Harvey's comment in his Companion to the New Testament (of the New English Bible), saying: "It is strange that this writer seems to think of this altar in the inner room -- unless he is speaking of it as a necessary adjunct of the inner room, though not actually inside it" (emphasis added) -- which comment we failed to include in our initial observations on the above-mentioned interpretation, but which is a fit introduction to the next and final interpretation to be presented.

5. "Altar of Incense" Interpretation, but as Belonging to the Most Holy Place in a Significant Sense Without Being Located 'In' it" -- supported by the change from "wherein" in 9:2 in reference to the Holy Place, to "having" in 9:4 on the part of the Most Holy Place, which neither precludes nor necessitates being in it. Each of us has a heart, liver, and stomach within the cavity of the physical body but also arms and legs which are appendages of the body but not located inside of it with the organs just named. So the Most Holy Place could have both the "ark of the covenant" with its mercy-seat and cherubim located inside it and the "golden altar of incense" located just outside it in the Holy Place -- where it sustained a relationship to the Most Holy Place that the rest of the furniture of the Holy Place did not, both as to location and function, as heretofore described.

This seems both irrefutable and compelling, and surely the simplest explanation that explains the most, without any of the objectionable features associated with the other options.

நெகிழ்வுத்தன்மை எந்த வகையிலும் மொழியியல் சாத்தியங்கள் அல்லது நிகழ்தகவுகளை ப்ராக்ஸி ஞானஸ்நானத்திற்கு வரம்பிடுவதில்லை.

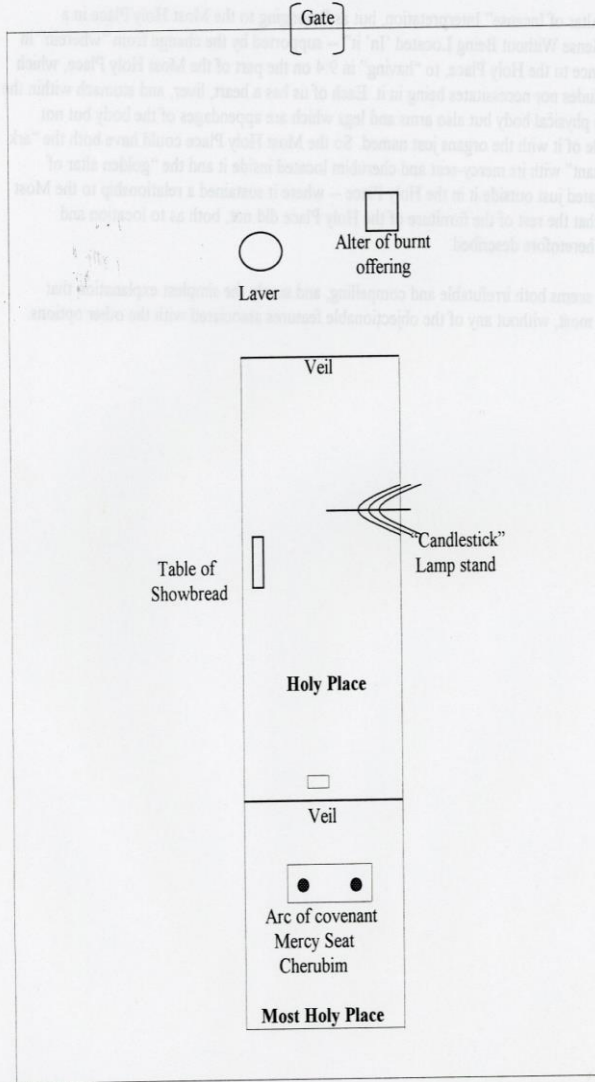
2. வாழும் ஞானஸ்நானம் கிறிஸ்துவுடன் ஐக்கியமாக இருக்க மாறுகிறது. "சிலர் நம் இரட்சகரையே புரிந்துகொள்கிறார்கள். இறந்தவர்கள் உயிர்த்தெழுவில்லை என்றால், இறந்தவர்களிடையே இருக்கும் இரட்சகர், இறந்த இரட்சகரின் பெயரில் ஏன் ஞானஸ்நானம் பெறுகிறார்கள்? ஆனால், ஹோய் நெக்ரோன் என்பதற்கு இது ஒரு சிறந்த உதாரணம் என்று நான் நம்புகிறேன். ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட இறந்தவர்கள்; இது வார்த்தைகளுக்கு வேறு எங்கும் இல்லாத ஒரு குறியீடாகும்." (மத்தேயு ஹென்றியின் வர்ணனை, கி.பி 18 ஆம் நூற்றாண்டின் முதல் பாதி)

குறிப்பு: மேற்கூறிய சொற்றொடர், மத்தேயு ஹென்றியால் குறிப்பிடப்பட்டு, "இறந்தவர்கள்" என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது, கிரேக்க உரையில் பன்மை, ஒருமை அல்ல, அவர் கிறிஸ்துவைக் குறிப்பிடுவது மிகவும் சாத்தியமற்றது -- நிச்சயமாக அது சரியாக இருக்கும்.

3. வாழும் ஞானஸ்நானம் கிறிஸ்துவுடனும் இறந்த கிறிஸ்தவர்களுடனும் ஐக்கியமாக மாறுகிறது. "இறந்தவர்கள் உயிர்த்தெழுவில்லை என்றால், இந்த மதம் மாறியவர்கள் ஏன் ஞானஸ்நானத்தில் புதைக்கப்படுகிறார்கள்? அல்லது அவர்களின் எண்ணத்தில்? ரோம். 6: 3-11 இந்த பத்தியில் பவுலின் அர்த்தத்தை மிகவும் தெளிவாக்குகிறது. இறந்தவர்கள் ஒரு

TABERNACLE

(Not to scale)

Things in the Heavens Cleansed

Hebrews 9:23

Text: "It was necessary therefore that the copies of the things in the heavens should be cleansed with these [animal sacrifices]; but the heavenly things themselves with better sacrifices than these."

This refers to a "necessary" difference in the "cleansing" element of the heavenly realities and of their earthly "copies," and poses a question as to what the "things in the heavens" or "heavenly things" are that need cleansing, and why they need

வகுப்பினர். கிறிஸ்துவே உயிர்த்தெழுதலுக்கு தலையாகவும் முதல் பலனாகவும் இருக்கிறார், ஞானஸ்நானத்தின் மூலம் நாம் அடையாளமாக அந்த வகுப்போடும், அதனால் கிறிஸ்துவோடும் ஐக்கியப்படுகிறோம், மேலும் கிறிஸ்துவின் வல்லமையின் மூலம் அந்த வகுப்பினருடன் நாம் எழுப்பப்படுவோம் என்ற நம்பிக்கையின் காரணமாக இதைச் செய்கிறோம் (ரோ.6: 5) ஆனால் இறந்தவர்கள் எழுப்பப்படவே இல்லை என்றால், மதம் மாறியவர்கள் ஏன் அவர்களுடன் ஒரு அடையாள அடக்கம் மூலம் ஒன்றிணைக்க வேண்டும்? அவர்கள் ஏன் அவர்கள் கணக்கில் ஞானஸ்நானம் பெற வேண்டும், அல்லது அவர்களைப் பற்றி? உயிர்த்தெழுதல் இல்லை என்றால், ஞானஸ்நானம், இது அதை அடையாளப்படுத்துகிறது, அர்த்தமற்றது. ஞானஸ்நானத்திற்காக தெளிப்பதை மாற்றியமைத்த தேவாலயங்களைச் சேர்ந்த வர்ணனையாளர்கள் இந்த பத்தியை சோகமாக அழிக்கிறார்கள். ஞானஸ்நானம் என்பதன் அடையாள அர்த்தத்தை -- மரித்தோருடன் மதம் மாறிய ஒருவரின் ஐக்கியத்தை இழந்து, கிறிஸ்துவை தங்கள் தலையாகவும், முதல் பலனாகவும் புதைத்து வாழ்வதற்கு -- அப்போஸ்தலரின் வார்த்தைகளை எப்படி விளக்குவது என்று தெரியாமல், விரக்தியில் உள்ளனர். ஞானஸ்நானம் பெறாமல் இறந்த தங்கள் நண்பர்களுக்காக கிறிஸ்தவர்கள் ஞானஸ்நானம் பெறும் பழக்கத்தில் இருந்தனர் என்று வலியுறுத்துகின்றனர். பவுல் எழுதிய நீண்ட காலத்திற்குப் பிறகு, இந்தப் பத்தியைப் பற்றிய இதேபோன்ற தவறான புரிதல், மார்சியன் மற்றும்

it. And it may be beyond our ability to ascertain with anything like certainty, for it has been a puzzle to some of the most astute textual scholars.

Quotations from Scholars

1. Robert Milligan mentions that it has been alleged that the above-mentioned "necessity arises from the sin of the angels who kept not their first estate, but who in consequence of their rebellion were cast down to Tartarus (2 Peter 2:4; Jude 6)." "But," says he, "angels are not embraced in our premises, and must not, therefore, be forced into our conclusions. See note on ch.2:16." (Commentary on Hebrews.)

2. A.T. Robertson says: "To us it seems a bit strained to speak of the ritual of cleansing or dedication of heaven itself by the appearance of Christ as Priest-Victim. But the whole picture is highly mystical" (Word Studies in the New Testament).

3. The Expositor's Greek Testament quotes Bruce as follows: "I prefer to make no attempt to assign a theological meaning to the words. I would rather make them intelligible to my mind by thinking of the glory and honor accruing even to heaven by the entrance there of the 'lamb of God.' I believe there is more poetry than theology in the words."

On the other hand, however, its editor of Hebrews, Marcus Dods, continues by saying:

"But it is scarcely permissible to exclude at this point of the author's argument the theological inference that in some sense and in some relation the heavenlies need cleansing. The earthly tabernacle, as God's dwelling, might have been supposed to be hallowed by His presence and to need no cleansing, but being also his meeting place with men it required to be cleansed. And so our heavenly relations with God, and all wherewith we seek to approach Him, need cleansing. In themselves things heavenly need no cleansing, but as entered upon by sinful men they need it. Our eternal relations with God require purification."

4. Similarly, Marvin R. Vincent quotes Delitzsch as follows: "If the heavenly city of God, with its Holy Place, is, conformably with the promise, destined

செரிந்தஸ் ஆகிய இருவரையும் பின்பற்றுபவர்கள் இத்தகைய மோசமான ஞானஸ்நானங்களைப் பயிற்சி செய்ய வழிவகுத்தது; ஆனால் அந்த பழக்கம் பவுலின் வார்த்தைகளில் இருந்து வளர்ந்தது, அவருடைய வார்த்தைகள் நடைமுறையில் அழைக்கப்படுவதற்கு பதிலாக." (McGarvey and Pendleton, Thessalonians, Corinthians, Galatians, and Romans,

குறிப்பு: Rom.6:3-11 நாம் ஞானஸ்நானத்தில் இருப்பதைப் பற்றி பேசுகிறது "(கிறிஸ்து) அவருடைய மரணத்தின் சாயலில் ஐக்கியப்பட்டோம்" மற்றும் "அவருடைய உயிர்த்தெழுதலின் சாயலில் இருப்போம்." ஆனால் அதில் இறந்த கிறிஸ்தவர்களைக் குறிப்பிடவில்லை, அவர்கள் "அவர்கள்" அல்லது "அவர்கள்" (மூன்றாவது நபர்) -- "நாங்கள்" அல்லது "எங்கள்" (முதல் நபர், "கிறிஸ்துவுக்குள் ஞானஸ்நானம் பெற்ற" அனைவரையும் அரவணைப்பது) மற்றும் "அவர்" ," "அவருடைய," அல்லது "கிறிஸ்து" (மூன்றாவது நபர், கிறிஸ்துவில் இருக்கும் மரித்தவர்களும் அல்ல -- ரோமர்களில் கிறிஸ்து விவாதிக்கப்பட்டதைப் போன்ற அதே உறவை நாம் பேணவில்லை). இவ்வாறிருக்கையில், ரோமானியப் பத்தியானது 1 கொரி.15:29-30ல் "நாம்" என்று பவுல் பேசும் "இறந்தவர்களுக்காக ஞானஸ்நானம்" என்பதன் அர்த்தத்தை "மிகத் தெளிவாக" எப்படிக் கூறுகிறது என்பதைப் பார்ப்பது கடினம். (அவனும் அவனது பிரிவில் உள்ள மற்றவர்களும்) வேறொரு வகையைச் சேர்ந்த "அவர்கள்" ("இறந்தவர்களுக்காக ஞானஸ்நானம்

for the covenant people, that they may attain to perfect fellowship with God, then their guilt has defiled these holy things as well as the earthly, and they must be purified in the same way as the typical law appointed for the latter, only not by the blood of an imperfect, but of a perfect sacrifice" (Word Studies in the New Testament).

5. Albert Barnes, however, makes short shrift of the matter with the following words: "The use of the word purified, here applied to heaven, does not imply that heaven was before unholy, but it denotes that it is now made accessible to sinners; or that they may come and worship there in an acceptable manner" (Notes on the New Testament).

6. On the other hand, Robert Milligan again states: "Nothing short of real purification of 'the heavenly things' will, it seems to me, fairly meet the requirements of the text. And I am therefore inclined to think that for the present, at least, this is for us rather a matter of faith than of philosophy. When we can fully comprehend and explain how much more holy God is than any of the holy angels (rev. 15:4), and how it is that the very heavens are not clean in his sight (Job 15:15), we may then perhaps understand more clearly than we do now, how it is that 'the heavenly things,' embracing even the city of the living God, the heavenly Jerusalem, should need to be purified with the atoning blood of the Lord Jesus. The fact itself seems to be clearly revealed in our text; but the reason of it is not so obvious."

Then he asks: "Can it be owing to the fact, that many of the saints were admitted into Heaven in anticipation of the death of Christ, and that though justified by faith, through the grace and forbearance of God, they nevertheless required the purifying application of the blood of Christ when shed, in order to make them absolutely holy. See notes on ch.9:15." (Commentary on Hebrews.)

We shall proceed on the premise that Milligan, in his first sentence quoted above, and not Barnes, is correct. But please keep in mind the latter's word "before," and likewise Milligan's question just noted, both of which we shall have occasion to refer to again under "Concluding Observations."

பெற்றவர்கள்") இருந்து வேறுபடுத்தப்பட்டவர்கள். இவ்வாறு அவர் பிந்தைய பத்தியின் அர்த்தத்தில் "இறந்தவர்களுக்காக ஞானஸ்நானம் பெறவில்லை" என்று தோன்றுகிறது, அதேசமயம், McGarvey மற்றும் Pendleton படி, அவர் இவ்வாறு ஞானஸ்நானம் பெற்றார் - ஒரு தட்டையான முரண்பாடு.

4. இறந்தவர்களின் உயிர்த்தெழுதலுக்கான பார்வையுடன் மதம் மாறியவர்களின் ஞானஸ்நானம். "கிரேக்க விளக்கவுரையாளர்கள் அதை இறந்தவர்களைப் பற்றியதாகக் கருதினர் (பெரி என்ற பொருளில் அடிக்கடி 2 கொரி.1:6 இல் உள்ளதைப் போல) ஞானஸ்நானம் ஒரு அடக்கம் மற்றும் உயிர்த்தெழுதல் (Rom.6:2-6)." (ராபர்ட்சன், புதிய ஏற்பாட்டில் வேர்ட் பிக்சர்ஸ், 1931.)

"கிரேக்க விளக்கவுரையாளர்கள் இறந்தவர்கள் என்ற வார்த்தைகளை இறந்தவர்களின் உயிர்த்தெழுதலுக்குச் சமமானதாகவும், ஞானஸ்நானம் என்பது உயிர்த்தெழுதல் கோட்பாட்டில் நம்பிக்கையின் வெளிப்பாடாகவும் கருதினர்." (வின்சென்ட், புதிய ஏற்பாட்டில் வார்த்தை ஆய்வுகள், 1890.)

குறிப்பு: "இறந்தவர்கள்" என்பதன் மூலம் பவுல் "இறந்தவர்களின் உயிர்த்தெழுதல்" என்று அர்த்தப்படுத்தியிருந்தால், அவர் ஏன் அவ்வாறு நம்புபவர்களில் இருந்து தன்னை விலக்கிக் கொள்கிறார் -- இறந்தவர்களுக்காக ஞானஸ்நானம் பெற்ற "அவர்கள் என்ன செய்வார்கள்"

Observations from Scripture

1. The First Covenant and Earthly Tabernacle. The "copies of the things in the heavens" were the earthly tabernacle erected by Moses and its furniture and utensils (vs.1-5, 18-22). They were associated with the first "testament" or "covenant" made at Sinai with fleshly Israel, which was "dedicated" with the blood of calves and goats, sprinkled upon "the book itself and all the people" (vs.18-20).

The Greek word for "dedicated" is *egkekainistai*, a form of *egkainizo*, 1. To renew (2 Chronicles 15:8). 2. To do anew, again (Sir. 33(36).6). 3. To initiate, consecrate, dedicate (Deuteronomy 20:5; 1 Kings 8:63; 1 Samuel 11:14, etc.; Hebrews 9:18; 10:20) - according to Thayer. Milligan suggests "inaugurated" as the best sense in 9:18, where it is said that "the first covenant hath not been dedicated without blood." This accords with Thayer's "initiated."

(NOTE: It appears that Thayer should have included 1 Samuel 11:14 in category No.1, "to renew," instead of category N.3.)

2. The Second or New Covenant and Heavenly Tabernacle. The "first" covenant or testament was taken away by Christ, "that he may establish the second" (10:9), of which "new covenant" he is the mediator (9:15), and his blood is the blood of said covenant (Matthew 26:28; Mark 14:24; Luke 22:20; 1 Corinthians 11:25) -- through which blood he "entered in once for all into the holy place [heaven itself, Hebrews 9:24], having obtained eternal redemption" (Hebrews 9:12).

"We have ... a high priest, who sat down on the right hand of the throne of the Majesty in the heavens, a minister of the sanctuary, and of the true tabernacle, which the Lord pitched, not man [in contrast with the earthly copy]. . . . Now, if he were on earth, he would not be a priest at all, seeing there are those who offer the gifts according to the law; who serve that which is a copy and shadow of the heavenly things, . . . But now he has obtained a ministry the more excellent, by so much more as he is also the mediator of a better covenant, which is enacted upon better promises" (8:1-6).

என்று கூறுகிறார்?" என்பதற்கு பதிலாக "என்ன? நாம் செய்யலாமா?"

5. இறந்தவர்களின் உயிர்த்தெழுதலின் நம்பிக்கையில் மதம் மாறியவர்களின் ஞானஸ்நானம். "நோக்கம், நோக்கம் மற்றும் இணைப்பு ஆகியவை ஒரே ஒரு அர்த்தத்தை ஒப்புக் கொள்ளும் - இறந்தவர்கள் உயிர்த்தெழுப்பப்படாவிட்டால், உயிர்த்தெழுதலின் நம்பிக்கையில் ஞானஸ்நானம் பெற்றவர்கள் என்ன செய்வார்கள்? . . .

"அவர்கள் இறப்பதைக் கருத்தில் கொண்டு, அவர்கள் மரணத்திற்குப் பிறகு அவர்களின் நல்வாழ்வுக்காக ஞானஸ்நானம் பெறுகிறார்கள். அவர்கள் மரித்தோரிலிருந்து எழுப்பப்படாவிட்டால், உயிர்த்தெழுதலுக்கு ஏற்றவாறு அவர்கள் ஏன் ஞானஸ்நானம் பெறுகிறார்கள்?"

"[இறந்தவர்கள் உயிர்த்தெழுவில்லை என்றால் இழக்க நேரிடும் (முக்கியத்துவம் சேர்க்கப்பட்டது) எதிர்கால நன்மையை எதிர்பார்த்து செய்யப்படும் சில செயல்களை மேற்கொள் காட்டுவது என்பதில் எந்த சந்தேகமும் இல்லை. மேலும் இங்கு கொடுக்கப்பட்டுள்ள பார்வை வாதத்திற்கு பொருந்துகிறது மற்றும் சூழலுடன் ஒத்துப்போகிறது. விசுவாசம் அவர்களுக்கு எல்லாவற்றையும் இழக்க நேரிடும் என்பதை முன்னறிந்து, ஒருவேளை வாழ்க்கையே, ஒரு சிலர் அல்ல, ஞானஸ்நானம் பெறுவதால், அவ்வாறு செய்தார்கள், கிட்டத்தட்ட அப்போஸ்தலரிடம், 'வாழ்கிற நாம் எப்போதும் இயேசுவுக்காக மரணத்திற்கு ஒப்புக்கொடுக்கப்படுகிறோம். ' (2

"For if the blood of goats and bulls [offered under the first covenant], and the ashes of a heifer sprinkling them that hath been defiled, sanctify unto the [ceremonial] cleanness of the flesh: how much more shall the blood of Christ, who through the [or, his] eternal Spirit offered himself without blemish unto God, cleanse your conscience from dead works to serve a living God?" (9:13-14).

(NOTE: Take notice of how closely "dedication," "sanctification," and "cleansing" seem to be associated. And this is reinforced by the statement of 1 Thessalonians 4:3-7, as follows: "For this is the will of God, even your sanctification; that ye abstain from fornication; that each one of you know how to possess himself of his own vessel in sanctification and honor, not in the passion of lust, even as the Gentiles who know not God; that no man transgress and wrong his brother in the matter: because the Lord is an avenger in all these things, as also we forewarned you and testified. For God called us not for uncleanness, but in sanctification.")

Again, "when he had offered one sacrifice for sins forever, [he] sat down on the right hand of God; ... For by one offering he hath perfected forever them that are sanctified" (10:12-14). "And their sins and their iniquities will I remember no more" (v.17).

NOTE: This does not mean that when one becomes a Christian, even sins he might commit in the future are also then taken care of; but rather it means that once any sin is forgiven it is, unlike under the law of Moses, not remembered again annually and need atoning for again and again year by year, but forgiven for all time to come, But the efficacy of the blood of Jesus Christ does continue for all time to be available for the cleansing of sins committed by Christians after they become such.)

3. Practical Benefits Under the New Covenant For Those Who Are Still Upon Earth. On the basis of Christ's high priesthood and the superior blessings it makes available, Christians are admonished to "draw near with boldness unto the throne of grace [which must be thought of as being in heaven], that we may receive mercy [which involves forgiveness of sins as needed] and find grace to help us [otherwise also] in time of need" (4:16). "HAVING

கொரி.4:11.) இதன் பொருள் என்னவென்றால்: ஞானஸ்நானம் பெறும்போது, இறந்தவர்கள் உயிர்த்தெழாவிட்டால், அது அவர்களின் மரண உத்தரவை நிரூபிக்கும் என்று தெரிந்தும் அப்படிச் செய்வதால் என்ன ஆகும்?" (லிப்ச்காம்ப் மற்றும் ஷெப்பர்ட், 1 கொரிந்தியன்ஸ் , 1935.)

குறிப்பு: இது மேலே உள்ள எண்.4 ஐப் போன்றது, ஆனால் சமீபத்திய விளக்கங்கள். முதல் இரண்டு பத்திகள் டேவிட் லிப்ச்காம்ப் எழுதியது, மற்றும் அடைப்புக்குறிக்குள் உள்ள பத்தி JW ஷெப்பர்ட் எழுதியது. லிப்ச்காம்ப் சொல்வது அனைத்து சிந்தனையுள்ள மாற்றுத்திறனாளிகளையும் சரியாக விவரிக்கிறது, மேலும் ஷெப்பர்ட் சொல்வது மேலும் விளக்கமாக இருக்கிறது, சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி சரியாக இருக்கும், பெரும்பாலானவர்கள் கிறிஸ்துவுக்குள் ஞானஸ்நானம் பெறுவதன் மூலம் தங்கள் உயிரைப் பணயம் வைக்கும் உணர்வுடன் இல்லை என்றால், அது தனக்குள்ளேயே ஆதாரம் இல்லை. பவுலின் பொருள். அவர் மனதில் இருந்தவர்களிடமிருந்தும் விவரிப்பவர்களிடமிருந்தும் அவர் தன்னை ஒதுக்கி வைப்பதாகத் தோன்றுவதால், அது இருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

6. சமீபத்தில் தியாகிகளான கிறிஸ்தவர்களின் இடத்தைப் பிடிக்க புதிய மறைமுகங்களின் ஞானஸ்நானம். "அது [இறந்தவர்களின் உயிர்த்தெழுதல்] அவ்வாறு இல்லையென்றால், இறந்தவர்களின் அறையில் கிறிஸ்தவ விசுவாசத்தைத் தழுவிவதன்

therefore, brethren, boldness to enter into the holy place [where Christ and the "throne of grace" are, and the benefits of his shed blood are to be obtained] by the blood of Jesus, by the way which he dedicated for us, a new and living way, through the veil, that is to say, his flesh; and HAVING a great high priest over the house of God; let us draw near with a true heart in fullness of faith" (10:19-22a).

(NOTE: The drawing "near" that we do now [through the "better hope" we have in Christ, 7:19] seems to be by means of sincere prayer and genuine worship and obedience, while we await the return of Christ, our great high priest, and the completion of our salvation [9:27-28; cf. John 14:1-3; 1 Thessalonians 4:13-18] -- salvation "to the uttermost" [Hebrews 7:25]. Emphasis has been placed on "sincere" and "genuine," because Jesus said to some: "And ye have made void the word of God by your tradition. Ye hypocrites, well did Isaiah prophesy of you, saying This people honoreth me with their lips, But their heart is far from me. But in vain do they worship me, teaching as their doctrines the precepts of men" [Matthew 15:6b-9, ASV -- the KJV of v.6 reading, "This people draweth nigh unto me with their mouth, and honoreth me with their lips; but their heart is far from me".])

Concluding Observations

1. The "things in the heavens," or the "heavenly things," must be the realities of which the earthly tabernacle and its furnishings and ministries were "copies," and would seem to include both the church on earth and the church of the redeemed in heaven (see 12:22-24). The Most Holy Place, which was an extension of it and through which the Most Holy Place was itself entered, must be the church on earth. This can be seen from the fact that Christians are said to occupy "heavenly places in Christ: (Ephesians 1:3; 2:6), and that "our citizenship is in heaven" (Philippians 3:20) -- the church being God's kingdom on earth, which, among other things, is called "the kingdom of heaven" (see Matthew 16:18-19).

2. Surely Milligan can hardly be faulted for rejecting the suggestion that heaven had to be cleansed with the blood of Christ because of the

அடையாளமாக ஞானஸ்நானம் பெற்றவர்கள் என்ன செய்ய வேண்டும், அவர்கள் கிறிஸ்துவின் வழியில் விழுந்துவிட்டாலும் இன்னும் ஆதரிக்கப்படுகிறார்கள். புதிய மதம் மாறியவர்களால், உடனடியாகத் தங்களை நிரப்பிக் கொள்ள முன்வருபவர்கள், தங்கள் தோழர்களின் அறையில் போருக்கு முன்னேறும் வீரர்களின் வரிசையில், அவர்கள் பார்வையில் கொல்லப்பட்டதா? நான் எதிர்க்கும் கோட்பாடு உண்மையாக இருந்தால், மற்றும் இறந்தவர்கள் உயிர்த்தெழுப்பப்படவில்லை, ஆயினும் கூட, அவர்கள் ஏன் இறந்தவர்களின் அறையில் ஞானஸ்நானம் பெற்றார்கள், தங்கள் உயிரின் ஆபத்தில், உலகில் இயேசுவின் காரணத்தை நிலைநிறுத்துவதற்கு மகிழ்ச்சியுடன் தயாராக இருக்கிறார்கள்? உண்மையில், என் நடத்தை எப்படி இருக்க முடியும்? வேறு எந்த வெளிச்சத்திலும் கணக்கிடப்படும், ஆனால் இந்த மாபெரும் கொள்கை மற்றும் இந்த புகழ்பெற்ற நம்பிக்கைக்கு நாம் ஒரு நிலையான மற்றும் ஆளும் பார்வையுடன் செயல்படுகிறோம் என்று வைத்துக்கொள்வோம்? மற்றபடி ஒவ்வொரு மணி நேரமும் ஒரு மாஸ்டரின் சேவையில் நாம் ஏன் இவ்வளவு ஆபத்தில் இருக்கிறோம், அவரிடமிருந்து நாம் எதிர்பார்க்கும் மதச்சார்பற்ற வெகுமதிகள் இல்லை என்பது தெளிவாகிறது?" (பிலிப் டோட்ரிட்ஜ், தி ஃபேமிலி எக்ஸ்போசிட்டர், 15வது பதிப்பு, 1845.)

குறிப்பு: ஹூப் பர் என்ற வார்த்தை மொழியியல் ரீதியாக இந்த விளக்கத்திற்கு தன்னைக் கொடுக்கும். ஆனால், 1 கொரிந்தியர்

angels that had sinned and had been cast out as a result, as per 2 Peter 2:4 and Jude 6 -- for, as stated by Milligan, angels are not embraced in the premises of the Epistle to the Hebrews 9 see 2:16-17).

3. Milligan did not have the answer to his own question, and we would do well not to be dogmatic with reference to it. But we may with profit investigate and consider its implications. His question was: "Can it be owing to the fact, that many of the saints were admitted into Heaven in anticipation of the death of Christ, and that though justified by faith, through the grace and forbearance of God, they nevertheless required the purifying application of the blood of Christ when shed, in order to make them absolutely holy. See notes on ch. 9:15."

Chapter 9:15, as cited by Milligan, states that Christ is "the mediator of a new covenant, that a death [his own] having taken place for the redemption of the transgressions that were under the first covenant, they that have been called may receive the promise of the eternal inheritance."

But that does not say they had already received it. And Chapter 11:39-40, after giving examples from before and after the flood, and in both the Patriarchal and Mosaic dispensations, of men and women of faith, states: "And these all, having had witness borne to them through their faith, received not the promise, God having provided some better thing concerning us, that apart from us they should not be made perfect."

And of David, who was included in that roster of the faithful (11:32), the apostle Peter said on Pentecost after the resurrection and ascension of Christ, that "he both died and was buried, and his tomb is with us unto this day," and specifically that "he ascended NOT into the heavens" (Acts 2:29,34).

Moreover, what was true of David could be expected to be true of all the others, unless Enoch (Hebrews 11:5-6) was an exception, who was changed so as not to experience death and was no longer found on earth, but likely taken either to Heaven or else to Hades, we know not which,

காலத்திலோ அல்லது அதற்கு முன்னரோ கொரிந்துவில் அல்லது அதற்குப் பிறகு பெரிய அளவில் வேறு எங்கும் ஒரு விளம்பர வாதம் போன்ற ஒரு வரலாற்றுச் சூழலை ஆதரிக்கும் ஆதாரம் எங்களிடம் இல்லை. தியாகிகள் "ராஜ்யத்தின் விதை".

எவ்வாறாயினும், மேலே குறிப்பிட்டுள்ளபடி பவுல் தன்னைப் பற்றிய விளம்பர வாதத்தை முன்வைக்கிறார் - ஆனால் மேலே குறிப்பிட்டுள்ளபடி, "இறந்தவர்களுக்காக ஞானஸ்நானம்" என்று அவர் பேசியவர்களில் தன்னையும் சேர்த்துக்கொள்ளும் நோக்கத்திற்காக அல்ல -- அவர் பேசினார். அவற்றில் "நாங்கள்" என்பதை விட "அவர்கள்"

ஆயினும் கூட, அவரது பணியின் தன்மை காரணமாக, அவர் ஒவ்வொரு நாளும் மரண ஆபத்தில் இருந்தார். பின்னர், 2 கொரி.1:8-11ல், மீண்டும் 11:23-33ல், அவர் தனது ஆபத்துகளையும் துன்பங்களையும் விவரிக்கிறார். அப்போஸ்தலர்களின் புத்தகமும் இதுபோன்ற பலவற்றை விவரிக்கிறது (9:22-25, 28-30); 14:19-20; 19:23-41; 21:27-36) -- மற்றும் ஸ்டீபன் (7:54-60) மற்றும் அப்போஸ்தலன் ஜேம்ஸ் (12:1-2) ஆகியோரின் உண்மையான தியாகம் -- ஆனால் இதுவரை பரவலான தியாகங்கள் எதுவும் இல்லை, மேலும் கொரிந்துக்காக எதுவும் ஆவணப்படுத்தப்படவில்லை.

7. இனி வாழாத நபர்களால் ஞானஸ்நானம். "கிறிஸ்தவர்களின் மரணம் தப்பிப்பிழைத்தவர்களின் மனமாற்றத்திற்கு வழிவகுக்கிறது என்று பால் மிகவும் சாதாரணமான, உண்மையில் ஒரு சாதாரண

except that the latter is primarily for the spirits of the dead before the resurrection -- and Elijah, not mentioned in Hebrews 11, would fall in the same category as Enoch (2 Kings 2:11-12).

But, even if these two were exceptions to what is said in Hebrews 11:39-40, they would hardly constitute Milligan's "many." Yet, if they were such exceptions and taken into Heaven instead of going to Hades, what Milligan said about the "many" defiling Heaven could nevertheless conceivably be true of the presence of Enoch and Elijah.

Hades is the place of departed spirits between death and the resurrection and is not represented as being emptied and done away with until the general resurrection and judgment (Revelation 20:11-15) - - at which time ("the last day") all the righteous dead will be raised (John 6:39,40,44,54). So it is likely that the spirits of all the dead remain in Hades till their bodies are raised. But Christ's spirit was not left in Hades, for he was raised from the dead (Acts 2:31), and forty days later ascended into heaven (1:3, 9-11) -- the first, it would seem, to die no more (see Acts 13:34).

Also, in connection with the death and resurrection of Christ, "the veil of the temple was rent in two from the top to the bottom; and the earth did quake; and many bodies of the saints that had fallen asleep were raised [which obviously meant that their spirits were not left in Hades either]; and coming forth out of the tombs after his resurrection they entered into the holy city and appeared unto many" (Matthew 27:51-53).

Question: Was their return to life only temporary, or did they ascend into heaven with Christ? That we cannot answer with certainty. But there is a possibility that the latter is correct. Ephesians 4:8 is a reference to Psalm 68:18, which is applied to Christ, saying, "When he ascended on high, he led captivity captive, and gave gifts unto men." This was according to the custom of triumphal entries of military generals after major victorious battles -- leading a contingent of captives as proof of victory over enemies and tossing gifts to persons along the route of march from booty taken in battle. The gifts to men in the case of Christ's return to heaven were

அனுபவத்தைக் குறிப்பிடுகிறார். மீண்டும் இணைதல், கிறிஸ்துவிடம் திரும்புதல் -- எ.கா., இறக்கும் நிலையில் இருக்கும் தாய் தன் மகனை 'என்னை பரலோகத்தில் சந்தியுங்கள்!' இத்தகைய முறையீடுகள் மற்றும் அவற்றின் அடிக்கடி நன்மை பயக்கும் விளைவு, உயிர்த்தெழுதலில் உள்ள நம்பிக்கைக்கு வலுவான மற்றும் தொடுகின்ற அத்தாட்சியை அளிக்கிறது; சில சமீபத்திய எடுத்துக்காட்டுகள் இந்த குறிப்பை பரிந்துரைத்திருக்கலாம். பவுல் அத்தகைய மாற்றங்களை "இறந்தவர்களுக்காக ஞானஸ்நானம்" என்று குறிப்பிடுகிறார், ஏனெனில் ஞானஸ்நானம் புதிய விசுவாசியை முத்திரையிடுகிறது மற்றும் அனைத்து இழப்புகள் மற்றும் ஆபத்துகளுடன் அவரை கிறிஸ்தவ வாழ்க்கையில் ஒப்புக்கொடுக்கிறது, எதிர்கால ஆசீர்வாதத்தின் நம்பிக்கை, குடும்ப பாசத்துடனும் நட்புடனும் தன்னை இணைத்துக்கொள்வது, கிறித்துவம் பரவுவதற்கு மிகவும் சக்திவாய்ந்த காரணிகளில் ஒன்றாகும். ... இந்த ஞானஸ்நானங்கள் தங்கியிருக்கும் நம்பிக்கை, உயிர்த்தெழுதல் இல்லாமல் சிதைக்கப்படும்; அது அவர்களுக்குத் துரோகம் செய்யும் (ரோம்.5:5)." (ஜி.ஜி. ஃபைன்ட்லே, தி எக்ஸ்போசிட்டுர்ஸ் கிரீக் டெஸ்டமென்ட், எட்., டபிள்யூ. ராபர்ட்சன் நிகோல், கி.பி 20 ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பம்)

குறிப்பு: இது ஹூப்ரின் வரையறைகளில் ஒன்றான மரபணுவடன் சரியாகப் பொருந்துகிறது -- அதாவது, "இயங்கும் காரணத்தை அல்லது காரணத்தைக் குறிக்க, அதற்காக," (ஆர்ன்ட் & கிங்ரிச்); "உந்துதல் அல்லது

spiritual gifts in the early church, according to Ephesians 4:11-12.

The purpose for which the quotation was made from Psalm 68:18 did not involve anything else than "the gifts unto men"; but the quotation itself did. It involved "a multitude of captives," as it is rendered in the margin of the King James Version. If this is perchance a reference to those raised after Christ's resurrection (which it may very well be), they had been Satan's captives till released by Christ and taken to heaven with him when he ascended and presented them along with himself as proof of his victory over Satan and death, which victory is referred to in Hebrews 2:14-15.

[Note: For an additional analysis of when the spirits of the righteous depart for Hades refer to Where Will Your Spirit Go When You Die?, Joe McKinney, www.thebiblewayonline.com. -rd]

4. Consider this, then: That (a) since Christ rose from the dead in the same body in which he died though it was changed from a mortal and corruptible to an immortal and incorruptible one, as per 1 Corinthians 15:53-54, and (b) since he had been "made to be sin on our behalf" (2 Corinthians 5:21), for "Jehovah hath laid on him the iniquity of us all" (Isaiah 53:6), could not (c) his entrance into heaven (and that of others if there were others with him) conceivably be thought of as defiling heaven and making it in need of cleansing before and until Christ had there symbolically offered his blood for cleansing and atonement, which he is represented as having done?

(In such event, the heavens would not necessarily be considered unholy "before" this, as per Barnes, mentioned above -- unless already possibly contaminated by receiving Enoch and Elijah --but would now be such until "cleansed" with the blood of Christ.)

5. Finally, though we cannot answer either Milligan's or our own questions with certainty, we can nevertheless be tremendously profited by serious consideration of (a) the awful abhorrence of God for sin, (b) the equally awful consequences of sin and the penalty that must vicariously be paid for us if we are pardoned, and (c) the amazing,

நகரும் காரணம்; எந்தவொரு நபர் அல்லது பொருளின் பொருட்டு" (தாயர்).

கிறிஸ்துவாக மாறுதல் மற்றும் ஞானஸ்நானம் பெறுதல் போன்ற பெரும்பாலான நிகழ்வுகளில், வேறு சில நபர் அல்லது நபர்கள் முக்கிய இடைநிலை மற்றும் நகரும் காரணமாக இருந்துள்ளனர். சில சந்தர்ப்பங்களில், ஞானஸ்நானம் ஏற்படுவதற்கு முன்பே நபர் அல்லது நபர்கள் இறந்துவிட்டார்கள் என்று கூறப்படுகிறது. அத்தகைய சந்தர்ப்பத்தில், விவரங்கள் எதுவாக இருந்தாலும், மதம் மாறியவர் மிகவும் உண்மையான அர்த்தத்தில் ஞானஸ்நானம் பெற்றவர், ஏனெனில், அல்லது அந்த நபர் அல்லது நபர்களால். இது பவுலின் அர்த்தமா இல்லையா என்பதை நாம் உறுதியாக அறிய முடியாது. ஆனால் அது நன்றாக இருந்திருக்கலாம் - இந்த எழுத்தாளரால் தனக்குத் தெரிந்த வேறு எந்த விளக்கத்தையும் சம நம்பிக்கையுடன் சொல்ல முடியாது.

முடிவுரை

"இறந்தவர்களுக்காக ஞானஸ்நானம் பெறுவது" என்பது எபி.6:2ல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள "ஞானஸ்நானம் கற்பித்தல்" என்ற நோக்கத்துக்குள் வந்ததா, அது நிச்சயமாக சில மதவெறிப் பிரிவினரால் நடைமுறைப்படுத்தப்படும் மரித்தோருக்கான பதிலாள் அல்லது விகாரியஸ் ஞானஸ்நானம் ஆகியவற்றைக் கொண்டிருக்கவில்லை. ஆரம்பகால கிறிஸ்துவர் நூற்றாண்டுகளில் மற்றும் மார்மன்ஸ் மூலம் நமது சொந்த நாளில். ஏனென்றால், ஒவ்வொருவரும் அவரவர் செயல்களின்படி (மத்.16:27; வெளி. 2:23;

super-a-bounding grace of God displayed for human redemption from sin and its eternal penalty through Christ Jesus, our Lord, set forth by God to be "a propitiation, through faith, in his blood, . . . that he might himself be just and the justifier of him that hath faith in Jesus" (Romans 3:25-26; cf. 1 John 2:2-1), and (d) be constantly and increasingly grateful for it. That is the chief purpose we have in the foregoing considerations, though, as Paul exclaimed, "how unsearchable are his judgments, and his ways past tracing out!" (Romans 11:33).

Boldness and Exhortation Chapter 10:19-25

1. INTRODUCTION.

This is a rich hortatory section, with its exhortations based upon tremendously important facts already established (4:14 - 10:18) or upon conclusions derived therefrom. The facts relate to what we have (vs.19-21), introduced by the word "having." And each of the exhortations begins with the phrase "Let us" (vs.22, 23, 24).

II. FACTS: "HAVING" (Vs.19-21).

1. "Having therefore, brethren, boldness to enter into the holy place by the blood of Jesus" (vs.19). "The holy place" here is "heaven itself," which Christ has himself entered for us, with, as it were, his own blood, and by means of it -- and by means of which he has obtained eternal redemption for us (9:24-25; cf. Vs 11-12).

When we "enter into the holy place by the blood of Jesus," we enter "by the way which he dedicated for us, a new and living way, through the veil, that is to say, his flesh" (vs.20) -- which is likewise to say, his humanity. It was only because he took upon himself the nature of man that he could experience death and have blood to shed for us (see 2:14-17). And when he ascended back to heaven, it was with his resurrected human body (changed as ours will be, see 1 Corinthians 15:50-52 and Philippians 3:20-21). He thus became the author (archegos, captain, or chief leader) or our salvation (Hebrews 2:10). Moreover, when he comes a second time, it will be "unto salvation" ("to the uttermost," 7:25) "to them that wait for him" (9:28). He will come to receive us unto himself; that where he is, there we may be also (John 14:3). Then we shall literally "enter into the holy place"

20:12, 13; 22:12) -- மற்றும்
ஒவ்வொருவரும் செய்யும்
செயல்களில்படி
நியாயந்தீர்க்கப்பட்டு வெகுமதி
அளிக்கப்பட வேண்டும் என்று
வேதங்கள் தெளிவாகக் கூறுகின்றன.
உடல் (2 கொரி.5:10) -- மரணத்திற்குப்
பிறகு அல்ல, மற்றவரின் உடலிலும்
இல்லை.

பலிபீடம் அல்லது தணிக்கை? அத்தியாயம் 9:4

எபிரேயரின் அமெரிக்கன்
ஸ்டாண்டர்ட் பதிப்பு 9:4,
உடன்படிக்கைப் பெட்டியுடன் "பொன்
தூப பலிபீடம்" மற்றும் பிற
பொருட்களுடன் ஹோலி ஆஃப்
ஹோலிஸ் பற்றி பேசுகிறது, ஆனால்
விளிம்பில், "அல்லது, தூப" என்று
எழுதப்பட்டுள்ளது. மேலும் கிங்
ஜேம்ஸ் பதிப்பும் இன்னும் சிலரும்
"கோல்டன் சென்ஸர்" என்று
வாசிக்கின்றனர். ஆனால்
பெரும்பாலான புதிய
மொழிபெயர்ப்புகள் தி நியூ கிங்
ஜேம்ஸ் பைபிள் உட்பட அமெரிக்கன்
ஸ்டாண்டர்ட் பதிப்பின் உரையைப்
போலவே வாசிக்கின்றன. மேலும் இது
ஒரு உரை மற்றும்/அல்லது
மொழிபெயர்ப்பைக் குறிக்கிறது.
நம்மிடம் அல்லது பிறரிடம் அதற்கான
தீர்வு இருப்பதாக நாம்
நினைக்கிறோமோ இல்லையோ, நாம்
அடையாளம் கண்டுகொள்வது
நல்லது.

பிரச்சனை கூறப்பட்டது

(1) புதிய ஏற்பாட்டு வேதங்களில்
ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட எபிரேயரின்
கிரேக்க உரையில், புனித ஸ்தலத்தில்
உள்ள "தூப பீடத்தைப்" பற்றி எந்தக்

where he is because redeemed "by the blood of Jesus."

Now, however, we do so only spiritually, in our affections and worship. But this is of transcendent importance if we are to enter literally in the after a while. And it may and ought to be done with "boldness," because we are redeemed "by the blood of Jesus" and have the greatest possible reason for anticipation of the literal entrance when Christ comes again. And that "boldness" is a dominant theme in our epistle (3:6; 4:16; 10:19, 35). It is not brashness or foolhardiness, but courage, confidence, and comfortableness, grounded in what has been done for us by God through Christ and promised to us for the future.

2. "And having a great priest over the house of God" (vs.19) -- namely, Jesus Christ, whose priesthood was alluded to in 1:3, and has been specially featured ever since 4:14 -- providing all the assurance underlying and justifying the "boldness" enjoined, and the exhortations that follow.

III. EXHORTATIONS: "LET US" (Vs.22-25).

1. "Let us draw near" (vs.22) -- that is, continue to draw near -- "unto the throne of grace [in heaven], that we may receive mercy, and find grace to help us in time of need" (see 4:16).

a. "With a true heart" -- in all sincerity, earnestness, and loyalty.

b. "In fullness of faith" -- or "in full assurance of faith" -- belief of the word of God through Christ (see Romans 10:17).

c. "Having (had, perfect tense in the original) our hearts sprinkled from an evil conscience" -- related to having "a true heart" -- a figurative sprinkling with the blood of Christ (cf. 9:14,18-22) -- equivalent to having our hearts cleansed from sin, and from the consciousness of sin (see 10:2) -- equivalent again to having our robes washed and made white in the blood of the Lamb (Revelation 7:14).

குறிப்பும் இல்லை, அதேசமயம் பழைய ஏற்பாட்டில் இது ஒரு முக்கிய அம்சமாகும். உரை. (2) கிங் ஜேம்ஸ் பதிப்பின் எபிரேய உரையைப் போலவே, புனித ஸ்தலத்திலோ அல்லது கூடாரத்தின் புனித இடத்திலோ "தங்கத் தூபக்கலவை" பற்றி பழைய ஏற்பாட்டில் குறிப்பிடப்படவில்லை. பிரதான ஆசாரியன் "முக்காடுக்குள்" (லேவியராகமம் 16:12-13) தூபம் காட்டுவதற்காக -- அதாவது, அவர் வருடத்திற்கு ஒருமுறை பிரவேசித்த மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்திற்குள்.

மேக்நைட், தனது அப்போஸ்தலிகல் நிருபங்களில் இவ்வாறு குறிப்பிடுகிறார்: "அப்போஸ்தலன் [முக்கியத்துவம் சேர்த்திருக்கலாம், ஏனென்றால் அவரும் அவ்வாறே இல்லாமல் இருக்கலாம்], பிராயச்சித்த நாளில் பிரதான ஆசாரியர் பயன்படுத்திய தூபகலசம் தங்கத்தால் செய்யப்பட்டதாக இருந்தது. அதை அவர் உள் வாசஸ்தலத்தில், திரைக்கு அருகில் விட்டுச் சென்றார், அடுத்த ஆண்டு அவர் பதவியேற்கவிருந்தபோது, திரைக்குக் கீழே தனது கையை வைத்து, எரியும் நிலக்கரியால் நிரப்புவதற்கு அதை வெளியே இழுக்க முடியும். தூபங்காட்டும் பரிசுத்த இடம், திசைக்கு ஏற்றவாறு, லேவி.16:12,13."

ஆனால், அப்படியானால் (வேதத்தில் அதற்கான ஆதாரம் இல்லாவிட்டாலும் கூட), பழைய ஏற்பாட்டில் உள்ளதைப் போல, எபிரேய மொழியில் எந்த "தூப பீடமும்" பரிசுத்த ஸ்தலத்தில் இருப்பதாக குறிப்பிடப்படவில்லை என்பது இன்னும் தெளிவான உண்மை. அத்தகைய பலிபீடம் மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்திற்குள் இருப்பதாக

NOTE: This and the following item should no doubt be taken together as having occurred in conjunction with each other.

d. "And having (had) our body washed with pure water" -- an obvious reference to Christian baptism (see Acts 10:47-48) -- the whole man, soul, and body, sanctified unto God (see Romans 12:1; 1 Corinthians 6:15,20-- the latter verse reading in the AV, "glorify God in your body, and in your spirit, which are God's). (Cf. Acts 22:16; Eph.5:26; Titus 3:5 [cf. John 3:5]; 1 Peter 3:21*) *See

Excursus on 1 Peter 3:21. Page 60

2. "Let us hold fast (vs.23) -- that is, "hold fast the confession of our hope that it waver not; for he is faithful that promised." The AV has "faith," possibly because of the word "confession," which it renders "profession." But the Greek text has the word *elpis*, hope, instead of *pistis*, faith, though the two are related, as will be noted below. And "hope" as well as "faith" may be "professed" or "confessed." The word in the Greek text, "*homologia*," may be translated either way in English. If it is perceived by the translator as being an admission, "confession" is the better translation; if perceived as a proclamation or unsolicited affirmation, then "profession" would be preferable.

"Hope" is an indeed significant word in Hebrews, occurring also in 3:6; 6:11,18; 7:19. It is a combination of expectation and desire, and "faith" is "the assurance of things hoped for, a conviction of things not seen" (11:1).

The reason given for holding fast to our hope is that "he is faithful that promised." And in that connection, the text of 6:13-20 needs to be reviewed.

3. "And let us consider" (vs.24-25) -- that is, "consider one another to provoke unto love and good works" (vs.24).

a. "Not forsaking our own assembling together, as the custom of some is" (vs.25a) -- or, "not staying away from our meetings, as some do" (NEB). A. E. Harvey comments on this as follows: "There is probably more to this than mere slovenness in attendance at church [which itself should be

பழைய ஏற்பாட்டின் உரையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. மிகவும் திருப்திகரமான முறையில் விளக்கக்கூடிய எளிமையான விளக்கத்தைத் தேடுவதற்கு நாம் இன்னும் எஞ்சியுள்ளோம். எனவே, நாங்கள் தொடர்புடைய பழைய ஏற்பாட்டு நூல்களுடன் தொடங்கி, பின்னர் அங்கிருந்து செல்கிறோம்.

தொடர்புடைய பழைய ஏற்பாட்டு நூல்கள்

1. யாத்திராகமம் 25-27; 30:1-21 (துணை), கூடாரம் மற்றும் அதன் தளபாடங்கள் மற்றும் கோர்ட் தயாரித்தல் மற்றும் பயன்படுத்துவதற்கான வழிமுறைகள்: (அ) சரணாலயம் அல்லது கூடாரம் (25:1-9); (ஆ) பேழை, அதில் சாட்சியம் வைக்கப்பட்டுள்ளது (25:10-16); (c) கருணை-இருக்கை அதன் மேல் கேருபீன்கள், பேழையின் மீது வைக்கப்பட்டுள்ளது (25:17-22); (ஈ) ஷோபிரெட் அட்டவணை (25:23-30); (இ) மெழுகுவர்த்தி, அதன் விளக்குகள் (25:31-40); (f) வாசஸ்தலத்தை மூடுவதற்கான திரைச்சீலைகள் (26:1-14); (g) சுவர்களுக்கு தங்கத்தால் மூடப்பட்ட பலகைகள் (26:15-30); (h) முக்காடு, பரிசுத்த ஸ்தலத்தையும் மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்தையும் பிரிக்க, பெட்டகத்தையும் அதன் கருணை இருக்கையையும் மிக பரிசுத்தமான இடத்தில் வைத்து, பரிசுத்த ஸ்தலத்தின் தெற்கு மற்றும் வடக்குப் பக்கங்களில் முறையே "முக்காடு இல்லாமல்" மேஜை மற்றும் மெழுகுவர்த்தியுடன் (26 :31-35); கூடாரத்தின் கதவுக்கான திரை (26:36-37) -- அதன் மூலம் கூடாரம் நுழைந்தது; பித்தளையால் மூடப்பட்ட தகன பலிபீடம் (27:1-8), கூடாரத்தின் வாசலுக்கு முன்பாகக் கூடாரத்தின் நீதிமன்றத்தில் வைக்கப்பட வேண்டும்; கூடாரம் (27:9-19).

avoided]. Staying away suggests (in Greek, if not in English) a failure to stand firm with fellow-Christians in times of adversity -- and a sketch of such times follows a few lines further on" (The New English Bible Companion to the New Testament, 1970, pp.706-07.) Thayer likewise, in defining the Greek term, *egkatalieipo*, says it can mean "to leave in straits, leave helpless, (colloq. leave in the lurch)."

The emphasis in this verse is not the lack of proper consideration for brethren when we cease joining with them in Christian assemblies, and the emphasis, beginning with the following verse (26), is on the peril to which we subject ourselves by not "assembling."

b. "But exhorting one another" (vs.25b). "One another," while implied, is not in the Greek text. The word "but" introduces a contrast: "Not forsaking our own assembling together ... but exhorting." One reason, therefore, for our assembling is Christian contact, exhortation, encouragement, and support of one another -- "edification, and exhortation, and consolation" (see 1 Corinthians 14:3).

c. "And so much the more, as ye see the day drawing nigh" (vs.25c). This indicates the approach of a day of exceedingly great trial, when the fellowship and exhortation of Christian assemblies would be all the more needed instead of less so, to prevent backsliding and preserve from apostasy -- a day they knew about -- and referred to by them as "the day."

Some have thought of this as "the Lord's day" of Revelation 1:10, understood by early Christians as the first day of the week, on which they held regular weekly assemblies. But the context, "not forsaking" the assemblies "but exhorting," seems to indicate assembling for the purpose of exhorting one another, rather than meaning increasingly urgent exhortations through the week to assemble on the next approaching Lord's day.

Others have considered "the day approaching" to be the Second Coming of Christ. But, while we are to be prepared for that at any and all times, we are repeatedly informed that we know not when it will

துணை: (அ) தூப பலிபீடம், தங்கத்தால் மூடப்பட்டு, "முக்காடு முன் [NIV, "திரைச்சீலை முன்"] வைக்கப்பட்டது, அதாவது [NIV, "முன்"] சாட்சிப் பேழை, இரக்கத்திற்கு முன்- சாட்சியின் மேல் இருக்கும் இருக்கை" (30:1-10), இது பரிசுத்த ஸ்தலத்தில் மையமாக இருந்தது என்று பொருள்படலாம், ஏனெனில் பேழையும் கருணை இருக்கையும் மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்தில் மையமாக இருக்கலாம் -- எனவே, முன் பகுதியில் கூடாரம், "ஆண்டவரின் ஆலயத்தின்" பகுதிக்கு ஒத்ததாக இருந்தது, அங்கு ஒரு பாதிரியார் (ஆனால் பிரதான ஆசாரியர் அல்ல) மற்றும் ஜான் பாப்டிஸ்டின் தந்தை சகரியாஸ் தூபம் எரித்தார், மேலும் "தூப பீடம்" அமைந்திருந்தது (லூக்கா 1 :8-11) -- அதாவது, புனித ஸ்தலத்தில், பிரதான ஆசாரியன் மட்டுமே நுழையக்கூடிய மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்தில் அல்ல; (ஆ) பித்தளையால் செய்யப்பட்ட தொட்டி,

2. யாத்திராகமம் 40:1-8, கூடாரத்தை வளர்ப்பதற்கான வழிமுறைகள் மற்றும் தளபாடங்கள் வைப்பதற்கான வழிமுறைகள்: (அ) சந்திப்பு கூடாரத்தின் பின்புற கூடாரம் (vs.1-2); (ஆ) வாசஸ்தலத்தில் சாட்சிப் பேழையை வைத்து, அதை முக்காடு (vs.3) கொண்டு திரையிடவும் -- அதை திரைக்குள் வைத்து மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்தில் வைக்கும்; (c) அட்டவணை மற்றும் மெழுகுவர்த்தியை கொண்டு வாருங்கள் (vs.4); (ஈ) தூபத்திற்கான பொன் பலிபீடத்தை சாட்சிப் பேழைக்கு முன் வைக்கவும் (அது திரைக்கு அடுத்ததாக இருக்கும் மற்றும் பரிசுத்த ஸ்தலத்தின் இருபுறமும் இல்லாமல் மையமாக இருக்கலாம், அதே போல் பேழை மகா

be, including Christ himself when he was upon earth (Matthew 24:35-44; 25:1-13; Mark 13:31-37; Luke 21:33-36; 1 Thessalonians 4:13 -5:3; etc.). Yet, in our Lord's Parable of the Talents, there was the intimation of the possibility of his return not being for "a long time" (Matthew 25:14-30 and v.19 in particular). It was not "at hand" when 2 Thessalonians was written, and would not be prior to the occurrence of a great apostasy that the apostle Paul had previously foretold for some indefinite time in the future (2:1-12). And when the apostle Peter wrote his second epistle to Christians, mockers were even then questioning whether it would ever occur, since it had already been so long after being promised (2 Peter 3:1-13). Yet. When he wrote his first epistle, it was time "for judgment to begin with the house of God: and if it first begin at us, what shall be the end of them that obey not the gospel of God? And, if the righteous is scarcely saved, where shall the ungodly and sinner appear?" This was said in the context of "fiery trial" being experienced by Christians (1 Peter 4:12-19). And there is reason to believe that the "judgment" here mentioned had reference to sufferings and calamities foretold by Christ in the Gospels.

If so, then it is likely that "the day approaching" referred to in Hebrews 10:25 was the day of Jerusalem's destruction, which was to take place within the lifetime of the generation contemporary with Christ (Matthew 24:1-34; Mark 13:1-30; Luke 21:5-32), and occurred in A.D. 70, within a comparatively short time after the epistle to the Hebrews was likely written, when the signs of its approach would be increasing. It was brought about because of increasing tensions and clashes between Jewish leaders in Palestine and their Roman masters. And as such tensions increased, the lot of Jews everywhere in the Roman empire became more and more precarious -- and so with Christians, because they were at that time thought of generally as being a sect of the Jew and Gentile Christians as Jewish proselytes.

The Lord foretold that there would be unparalleled tribulation at the time of Jerusalem's siege and destruction, and gave instructions to his disciples for escape. And Eusebius, in his Ecclesiastical History, says: "The whole body, however, of the church at Jerusalem, having been commanded by

பரிசுத்த ஸ்தலத்தில் மையம் கொண்டிருந்தது போல) , மற்றும் சந்திப்புக் கூடாரத்தின் கூடாரத்திற்கு கதவின் திரையை வைக்கவும் (vs.5) -- இரண்டு திரைகளுக்கு இடையில் அல்லது பரிசுத்த ஸ்தலத்தின் உள்ளே மேஜை, மெழுகுவர்த்தி மற்றும் தூப பீடத்தை வைக்கும்; (இ) தகனபலியின் பலிபீடத்தை வாசஸ்தலத்தின் வாசலுக்கு முன்பாக அமைக்கவும் (எதிர். 6) -- இது கூடாரத்திற்கு வெளியே இருக்கும்; (f) சந்திப்புக் கூடாரத்திற்கும் பலிபீடத்திற்கும் இடையில் தொட்டியை அமைத்து, அதில் தண்ணீர் வைக்கவும் (vs.7); (g) சுற்றிலும் நீதிமன்றத்தை அமைத்து, நீதிமன்றத்தின் வாயிலின் (அதாவது நுழைவாயில்) திரையைத் தொங்கவிடவும் (vs.8).

3. யாத்திராகமம் 40:17-33, கூடாரத்தை வளர்ப்பது மற்றும் அதன் தளபாடங்கள் வைப்பது பற்றிய கணக்கு: (அ) கூடாரமே வளர்க்கப்பட்டது (vs.17-19); (ஆ) பேழைக்குள் "சாட்சியம்" வைக்கப்பட்டு, அதற்கு மேல் கருணை இருக்கை வைக்கப்பட்டு, அவை கூடாரத்தில் வைக்கப்பட்டு, முக்காடு மூலம் திரையிடப்பட்டது (vs.20-21) -- இதனால் அடுத்து குறிப்பிடப்பட்டுள்ளவற்றிலிருந்து அவற்றைப் பிரிக்கிறது; (இ) மேசை (காட்சி ரொட்டிக்காக) "முக்காடு இல்லாமல்" (vs.22-23) வடக்குப் பக்கத்தில் உள்ள கூடாரத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ளது -- அதாவது, பரிசுத்த ஸ்தலத்தில், முக்காடு மூலம் மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்திலிருந்து பிரிக்கப்பட்டது; (ஈ) கூடாரத்தின் தெற்கே வடக்குப் பக்கத்தில் உள்ள ஷோப்பரெட் மேசைக்கு எதிரே மெழுகுவர்த்தி வைக்கப்படுகிறது (vs.24-25); (ஐ) "திரைக்கு முன்" சந்திப்பு

divine revelation, given to men of approved piety before the war, removed from the city, and dwelt at a certain town beyond the Jordan, called Pella. Here those that believed in Christ, having removed from Jerusalem, as if holy men had entirely abandoned the royal city itself, and the whole land of Judea; the divine justice for their crimes against Christ and his apostles, finally overtook them, totally destroying the whole generation of these evildoers from the earth." (Book III, Chapter V.) This is enough to remind us of what Peter was saying about the righteous being "scarcely saved," and far-reaching in its effects Jesus said, "except that those days had been shortened, no flesh would have been save: but for the elect's sake those days shall be shortened" (Matthew 24:22).

IV. EXCURSUS (1 PETER 3:21).

1 Peter 3:21 has an important connection with Acts 22:16 involving "calling on the name of the Lord," and with Acts 2:38 involving "remission of sins" and a "good conscience." In the language of scripture, a "good conscience" (Acts 23:1) is a "conscience void of offense toward God and men" (24:16). The AV has 1 Peter 3:21 saying baptism is "the answer of a good conscience toward God," which would seem to mean that it is "because of the remission of sins," whereas Acts 2:38 says it is "for [or, unto] the remissions of sins." And the ASV in the text of 1 Peter 3:21 has baptism as "the interrogation of a good conscience toward God," which does not seem to make much sense at all. But in the margin, it says, "Or, inquiry or, appeal." "Inquiry" does not seem to make good sense in this context, but "appeal" does if it should be "for a good conscience," which it can mean and evidently does mean, as a number of modern speech translations render it -- either as "appeal" or its equivalent. The RSV and NASB have it "an appeal to God for a clear conscience." Others render it similarly, as follow:

Goodspeed: "the craving for a conscience right with God."

Williams: "the craving for a clear conscience before God."

Rotherham: "the request unto God for a good conscience."

Moffatt: "the prayer for a clean conscience before God."

Montgomery: "the prayer for a good conscience toward God."

கூடாரத்தில் வைக்கப்படும் தூபத்திற்கான தங்க பலிபீடம் (vs.26027) -- அதாவது, "திரைக்கு முன்னால்" (NIV) பரிசுத்த ஸ்தலத்தை மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்திலிருந்து பிரித்தது; (f) கூடாரத்திற்கான கதவின் (வாசல்) திரை வைக்கப்பட்டது (vs.28) -- புனித ஸ்தலத்தையும் அதன் தளபாடங்களையும் நீதிமன்றத்திற்கு வெளியே இருந்து பிரிக்கிறது; (g) கூடாரத்தின் வாசலில் அமைக்கப்பட்ட சர்வாங்க தகன பலிபீடம் (vs.29) -- ஆனால் அதற்கு வெளியே; (h) சந்திப்புக் கூடாரத்திற்கும் பலிபீடத்திற்கும் இடையில் வைக்கப்பட்டிருந்த தொட்டி, அங்கு ஆரோனும் அவருடைய மகன்களும் (பிரதான ஆசாரியரும் ஆசாரியர்களும்) சந்திப்புக் கூடாரத்திற்குள் செல்லும்போதும், பலிபீடத்தின் அருகே வரும்போதும் (தகனபலி) தங்கள் கைகளையும் கால்களையும் கழுவினார்கள். vs.30-31); (i) கூடாரம் மற்றும் பலிபீடத்தை சுற்றி கோர்ட் சுற்று, மற்றும் நீதிமன்றத்தின் வாயிலின் திரை அமைக்கப்பட்டுள்ளது (vs.33). ஆரோனும் அவனுடைய மகன்களும் (பிரதான பூசாரி மற்றும் ஆசாரியர்கள்) சந்திப்புக் கூடாரத்திற்குள் சென்றபோதும், பலிபீடத்திற்கு (தகனபலி) அருகில் வந்தபோதும் தங்கள் கைகளையும் கால்களையும் கழுவினார்கள் (vs.30-31); (i) கூடாரம் மற்றும் பலிபீடத்தை சுற்றி கோர்ட் சுற்று, மற்றும் நீதிமன்றத்தின் வாயிலின் திரை அமைக்கப்பட்டுள்ளது (vs.33). ஆரோனும் அவனுடைய மகன்களும் (பிரதான பூசாரி மற்றும் ஆசாரியர்கள்) சந்திப்புக் கூடாரத்திற்குள் சென்றபோதும், பலிபீடத்திற்கு (தகனபலி) அருகில்

NOTE: This accords with Acts 2:38, "baptized in the name of Christ for the remission of sins" -- that is, so as to have a good conscience toward God, and as the expression of a "craving" for such.

The word used in 1 Peter 3:21 is *eperotema*. Thayer's Greek-English Lexicon of the New Testament, says that it means: 1. An inquiry, a question. 2. A demand. 3. As the terms of inquiry and demand often include the idea of desire, the word thus gets its signification of earnest seeking, i.e., a craving, an intense desire. If this use of the word is conceded, it affords us with the easiest and most congruous explanation of that vexed passage 1 Pet.3:21: "which (baptism) now saves us [you] not because in receiving it we [ye] have put away the filth of the flesh, but because we [ye] have earnestly sought a conscience reconciled to God."

Arndt and Gingrich, in their Greek-English Lexicon of the New Testament and Other Early Christian Literature, say: 1. Question. 2. Request, appeal (*eperotao* 2, to ask someone for something) -- an appeal to God for a clear conscience 1 Pet. 3:21.

NOTE: That understanding of the word *eperotema* in 1 Peter 3:21 accords beautifully with Acts 22:16, "arise, and be baptized, and wash away thy sins, calling on the name of the Lord." That is, in being baptized to wash away sins, one is expressing his heart's desire for a good conscience toward God -- in fact, has to do so in order to be saved. Scriptural baptism is therefore an overt prayer for the remission of sins. Calling on the name of the Lord involves prayer. It is calling on the Lord.

"For there is no distinction between Jew and Greek: for the same Lord is Lord of all, and is rich unto all that call upon him: for, whosoever shall call upon the name of the Lord shall be saved" Romans 10:12-13). "And they stoned Stephen, calling upon the Lord, and saying, Lord Jesus, receive my spirit" (Acts 7:59).

To be saved, then, according to the terms of the New Covenant, one must call upon the name of the Lord, and do so in connection with his baptism, so

வந்தபோதும் தங்கள் கைகளையும் கால்களையும் கழுவினார்கள் (vs.30-31); (i) கூடாரம் மற்றும் பலிபீடத்தை சுற்றி கோர்ட் சுற்று, மற்றும் நீதிமன்றத்தின் வாயிலின் திரை அமைக்கப்பட்டுள்ளது (vs.33).

எபிரேயரின் கிரேக்க உரை 9:4

பழைய பதிப்புகளில் "சென்சர்" என்றும், பெரும்பாலான புதிய பதிப்புகளில் "பலிபீடம்" என்றும் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட கிரேக்க வார்த்தையானது, துமியாவோவில் இருந்து தூபத்தை எரிப்பதற்காக துமியடேரியன் ஆகும். இது புதிய ஏற்பாட்டில் இந்த பத்தியில் மட்டுமே உள்ளது, மற்றும் LXX இல் (பழைய ஏற்பாட்டின் கிரேக்க மொழிபெயர்ப்பு) இரண்டு முறை மட்டுமே, 2 நாளாகமம் 26:19 மற்றும் எசேக்கியேல் 8:1 இல் நிகழ்கிறது, மேலும் இரண்டு இடங்களிலும் இது நடைபெற்றதாகப் பேசப்படுகிறது. கை, மற்றும் அனைத்து பழைய ஏற்பாட்டின் பதிப்புகளிலும், இந்த பத்திகளில் உள்ள மொழிபெயர்ப்பு "சென்சர்" என்பதை நான் அறிவேன். மேலும், "கல்வெட்டுகள், பாப்பிரி, மற்றும் கிளாசிக்கல் கிரேக்கத்தில் துமியடேரியன் என்பதன் பொருள் சென்ஸராகத் தெரிகிறது" (டிண்டேல் நியூ டெஸ்டமென்ட் வர்ணனைகள் [1960] எபிரேயர் 9:4).

LXX இல் "பலிபீடம்" மற்றும் புதிய ஏற்பாட்டில் உள்ள வழக்கமான வார்த்தை துசியாஸ்டேரியன் ஆகும், இது மற்ற வார்த்தையை "சென்சர்" என எபிரேய மொழியிலும், 2 நாளாகமம் மற்றும் எசேக்கியேல் பழைய பதிப்புகளிலும் மொழிபெயர்ப்பதற்கு வலுவான வழக்கை உருவாக்குகிறது. செய். மேலும், எபிரேய எழுத்தாளர் பழைய

that it becomes an overt prayer for remission of sins.

We conclude with the following from Kittel's Theological Dictionary of the New Testament (1964): "Hence we may translate 1 Pet.3:21: 'Not the putting away of outward filth, but prayer to God for a good conscience.'"

Also: "in view of v.21 we should expect *alla* [but] to be followed by a cleansing in the spiritual sense. Thus the request for a good conscience is to be construed as a prayer for the remission of sins ... remission of sins is closely related to baptism from the very outset (Mk.1:4 and par.; Acts 2:38)." (Vol. II, p. 688.) [Additional discussion on this subject can be found in Baptism into Christ, Joe McKinney, www.thebiblewayonline.com -rd]

Abel's "More Excellent" Sacrifice Chapter 11:4

Text: "By faith, Abel offered unto God a more excellent sacrifice than Cain, through which he had witness borne to him that he was righteous, God bearing witness in respect of his gifts: and through it he being dead yet speaketh" (American Standard Version).

1. PERSONAL OBSERVATIONS.

The basic lesson is that Abel offered by faith and was accepted as righteous, implying that Cain did not offer by faith and therefore was not accepted. But we need to learn as best we can the significance of the expressions (1) "offered by faith" and (2) "a more excellent sacrifice." In some respects the latter is more elusive than the former, and therefore more controversial.

The reference in Hebrews is to the following from Genesis 4:2b-5: "Abel was a keeper of sheep, but Cain was a tiller of the ground. And in process of time it came to pass, that Cain brought of the fruit of the ground an offering unto Jehovah. And Abel, he also brought of the firstlings of his flock and of the fat thereof. And Jehovah had respect unto Abel and to his offering: but unto Cain and his offering he had not respect. And Cain was very wroth, and his countenance fell."

ஏற்பாட்டின் குறிப்புகள் மற்றும் மேற்கோள்களில் பெரும்பாலும் LXX ஐப் பயன்படுத்துவதால், thumiatarian ஐ "சென்சர்" என்று மொழிபெயர்ப்பதற்கான வழக்கு இன்னும் வலுவாக உள்ளது. உண்மையில், வைன்ஸ் எக்ஸ்போசிட்டுரி டிக்ஷனரி ஆஃப் நியூ டெஸ்டமென்ட் வார்த்தைகள் (புதிய ஒரு-தொகுதி பதிப்பு, 1952), "CENSER" இன் கீழ் ஒரு புகழ்பெற்ற மற்றும் பரவலாகப் பயன்படுத்தப்படும் படைப்பு, பிந்தைய கிரேக்க வார்த்தைக்கு வேறு எந்த அர்த்தத்தையும் குறிப்பிடவில்லை.

ஆயினும் கூட, அத்தகைய கருத்தாய்வுகளுக்கு எதிராக, ஃபிலோ (கி.பி., 50 இல் இறக்கிறார்) மற்றும் ஜோசபஸ் (கி.பி. 95 இல் இறக்கிறார்), இருவரும் எபிரேய எழுத்தாளருடன் ஓரளவு சமகாலத்தவர்கள் மற்றும் கிரேக்க மொழியைப் பயன்படுத்திய யூத எழுத்தாளர்கள் இருவரும், துமியடேரியனைப் பயன்படுத்தினர். பரிசுத்த ஸ்தலத்தில் மெழுகுவர்த்தி மற்றும் மேஜையுடன் தங்க பலிபீடம். பின்னர், அலெக்ஸாண்டிரியாவின் கிளெமென்ட் (கி.பி. 215 இறப்பது) மற்றும் ஆரிஜென் (கி.பி. 185?-245?) ஆகிய இரு எழுத்தாளர்களும் அவ்வாறே செய்தனர். அந்த வார்த்தையானது, ஒரு கருவி அல்லது தூப பிரசாதத்துடன் இணைக்கப்பட்ட ஒரு இடத்தைக் குறிக்கும் அல்லது குறைந்த பட்சம் பொருள் வந்திருப்பதற்கான சாத்தியக்கூறுகளைக் குறிக்கும். மற்றும் எபிரேய எழுத்தாளர் அதை பிந்தைய அர்த்தத்தில் பயன்படுத்துகிறார் -- இது பெரும்பாலான நவீன

It is to be observed that Genesis mentions nothing directly about faith but describes the objective difference between the two offerings, whereas Hebrews mentions the subjective difference (faith) but does not mention the objective difference explicitly.

1. "Offered by Faith." Yet, while faith is not mentioned directly in the Genesis account in regard to either, a belief in the existence of God is implied on the part of both -- of Cain as well as Abel, for he "brought an offering unto Jehovah" as did Abel. The Hebrew word translated "offering" is *minchah*, which in the LXX is rendered *thusia*, or "sacrifice" in English, as occurs in our Hebrew text quoted above -- words referring in scripture to an offering unto God or a god.

But there are different kinds of faith -- (a) "faith" in the existence of God, but "apart from works" of obedience, which is ineffectual, "barren," "dead"; and (b) "faith" that is effectual, manifesting itself by its "works" (James 2:17-26). Both James 2 and Hebrews 11 make it clear that it is the latter that is accounted to man for righteousness. Note also the following Old Testament example.

At the waters of Meribah (Numbers 20:2-13), in the oasis of Kadesh-barnea, normally supplied by a stream gushing from a certain rock, there was no water when the Israelites led by Moses and Aaron arrived, and the people mutinied. God spoke to Moses, saying: "Take the rod, and assemble the congregation, thou, and Aaron, thy brother, and speak ye unto the rock before their eyes, that it give forth its water; and thou shalt bring forth to them water out of the rock; so thou shalt give the congregation and their cattle drink."

But they were seemingly so frustrated and angry with the people for their obstreperousness, that Moses spoke, not to the rock, but to the people, saying, "Hear now ye rebels; shall we bring you forth water out of this rock?" And Moses "smote the rock with his rod twice," which he was not commanded to do, "and [notwithstanding] water came forth abundantly, and the congregation drank, and their cattle." But that was not the end of the story.

மொழிபெயர்ப்புகளில் பிரதிபலிக்கிறது.

மேலும், தாயரின் புதிய ஏற்பாட்டின் கிரேக்க-ஆங்கில லெக்சிகனின் படி, மேலே குறிப்பிட்டுள்ள ஃபிலோ மற்றும் ஜோசஃபஸ் இருவரும், தூபத்தின் தங்க பலிபீடத்திற்கு துமியடேரியனையும் துசியாஸ்டேரியனையும்

ஒன்றுக்கொன்று மாற்றாகப் பயன்படுத்தினர் -- சில சமயங்களில் ஒன்று, மற்ற நேரங்களில் மற்றொன்று. மேலும், The Expositor's Greek Testament படி, ஹீப்ரு பழைய ஏற்பாட்டின் இரண்டு கிரேக்க மொழிபெயர்ப்புகள் -- தியோடேஷன் மூலம், கி.பி 2 ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் (160 க்கு முன்), மற்றும் சிம்மாச்சஸ் மூலம், 3 ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் (கி.பி. 200கள்) --- இருவரும் யாத்திராகமம் 31 இல் "தூப பீடத்திற்கு" துமியடேரியனைப் பயன்படுத்துகின்றனர்.

(எவ்வாறாயினும், அத்தியாயத்தின் மேற்கோள் வெளிப்படையாக அச்சுக்கலை பிழையாகும், மேலும் யாத்திராகமம் 30 -- வசனங்கள் 1-10 பொருந்தக்கூடிய பகுதியாக இருப்பதைப் படிக்க திருத்த வேண்டும்) .

நாம் மேலே ஒப்புக்கொண்டதை ஏற்றுக்கொள்வதற்கு ஏற்றவாறு, துமிடேரியன் என்பது "தூபமிடுதல் அல்லது தூப எரிப்பதற்கான ஒரு பாத்திரத்தை சரியாகக் குறிக்கிறது. Arndt & Gingrich, அவர்களின் கிரேக்க-ஆங்கில லெக்சிகன் ஆஃப் தி நியூ டெஸ்டமென்ட் மற்றும் பிற ஆரம்பகால கிறிஸ்தவர்களில்" என்பதை இப்போது கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். இலக்கியம், இந்த வார்த்தையின் அர்த்தம் "தூபத்தை

Jehovah said unto Moses and Aaron,: "Because YE BELIEVED NOT IN ME, TO SANCTIFY ME IN THE EYES OF THE CHILDREN OF ISRAEL, therefore YE SHALL NOT BRING THIS ASSEMBLY INTO THE LAND WHICH I HAVE GIVEN THEM." Consequently, they both died before the land of promise was entered.

Was this because Moses and Aaron on that occasion believed any less in the existence of God than previously? Obviously not. But they did not exactly obey God either, and besides, they took credit unto themselves for the miracle God would perform instead of giving him the glory and "sanctifying" him "in the eyes of the people."

2. "A More Excellent Sacrifice." Obviously, in much the same way, Cain, though believing in the existence of God, did not believe so as to obey God fully as did Abel. For, "By faith Abel offered a more excellent sacrifice than Cain," according to the King James Version, the American Standard Version, and others. The Greek text, however, has only pleiona thusian, "more sacrifice." But more in what respect? As to quality, as per the KJV and ASV? As to quantity, seeing his "gifts" (plural) are mentioned? Or, as to kinds (which is also quantitative), as some have thought, to which the word "gifts" would likewise lend itself?

The Genesis record, however, does not specifically mention more than one kind of offering by either. So, if, as some think, is implied that Abel brought a vegetable offering (a thank-offering later incorporated in the law of Moses) as well as an animal sacrifice (Possibly as a sin-offering as well), the former was not the point of difference in the offerings of the two, and therefore not specifically mentioned, whereas the lack of animal offering by Cain was a significant difference. And in such an event, it would not be unlike that of Mark 10:46-52 reporting the healing of only one blind man by Christ as he was leaving the city of Jericho, though according to Matthew 20:29-34, he healed two -- possibly because of the mention of the one and identifying him (Bartimaeus, son of Timaeus) would be more significant for the readers Mark had in mind. But this, while a possibility, or if even a probability, is not a conclusively

எரிப்பதற்கான சரியான இடம் அல்லது பாத்திரம்" மற்றும் "பொதுவாக ஒரு தூபம்" என்று பொருள் கூறுகிறது. VH12,51; esp. யூத கோவிலில் உள்ள தூப பீடத்தின்: பிலோ, ரெர். டிவி. ஹெர்.220, மோஸ்.2,94; ஜோஸ்., பெல்.5,218, ஆண்ட் 3,147; 198." மேலும், மோல்டன் மற்றும் மில்லிகன் , பாப்பிரி மற்றும் பிற இலக்கியம் அல்லாத ஆதாரங்களில் இருந்து விளக்கப்பட்ட கிரேக்க ஏற்பாட்டின் சொற்களஞ்சியத்தில், அதன் பயன்பாட்டின் பல 2 ஆம் நூற்றாண்டு ஆதாரங்களை மேற்கோள் காட்டவும், அவற்றில் சிலவற்றில் இது "வெளிப்படையாக", மற்றும் "பல சூழல்களில், தணிக்கைக் கருவி நிலையானதா அல்லது நகரக்கூடியதா என்று எங்களால் கூற முடியாது" -- அதாவது, இது ஒரு பலிபீடமாக கருதப்படுமா அல்லது ஒரு தூபக்கலமாக கருதப்படுமா மேலே உள்ள வரையறைகள்.

அப்படியானால், மேற்கூறியவற்றின் கூட்டுத்தொகை மற்றும் பொருள் என்னவென்றால், எபிரேய எழுத்தாளர் "தூப பீடம்" என்ற பொருளில் அவர் செய்த கிரேக்க வார்த்தையை மிகவும் உறுதியாகப் பயன்படுத்தியிருக்கலாம், ஆனால் அவர் செய்ததை நிரூபிப்பதில் குறைவுபடுகிறது. இருப்பினும், அவர் செய்திருந்தால், அது ஒரு பிரச்சனையை மற்றொரு சிக்கலை உருவாக்குவதன் மூலம் மட்டுமே தீர்க்கிறது: (1) பழைய ஏற்பாட்டில் உள்ளதைப் போலவே முக்கியமாகக் குறிப்பிடப்படும் கூடார தளபாடங்கள் பற்றிய குறிப்பை அவர் ஏன் தவிர்க்கிறார் என்று யோசிப்பதில் இருந்து நம்மை விடுவிக்கிறது. பழைய ஏற்பாட்டு வேதங்களில் கூடாரத்தின் அலங்காரமாக

established fact with reference to the Genesis and Hebrews records.

And most translations, ignoring that as an option, favor the concept of more as to quality, as the KJV and ASV, already cited, with the NKJV translating the same way. And there are a few instances in the New Testament scriptures where it is unquestionably so used, though much more frequently used with reference to quantity or numbers. The following are variations from the wording "more excellent," yet all seeming to have to do with quality: "better and more acceptable" (Amplified); "better sacrifice" (TCNT, NASB, JB, TEV, Spencer, Living Oracles); "richer sacrifice" (Moffitt); "a sacrifice superior" (Berkley); "A sacrifice greater" (NEB).

"Better sacrifice" is seen to predominate in the variations from "more excellent sacrifice." But the Greek word of our text is not that used in other passages of Hebrews and translated "better" (1:4; 7:7,19,22; 8:6; 9:23; 10:34; 11:35) -- namely, *kreisson*. And Alfred Marshall, in his Greek-English Interlinear (almost standard in our day) has the following in English under the Greek word for "more": "a greater (? Better)." In other words, with him there are some reservations about "better" being the sense of the text.

The Rheims and Rotherham translation, "a fuller sacrifice," might be interpreted either qualitatively or quantitatively (as to either numbers or kinds). The rendering of Wemouth, Williams, and RSV, "a more acceptable sacrifice," while obviously expressive of fact, does not indicate why more acceptable.

Goodspeed, on the other hand, puts it: "Faith made Abel's sacrifice greater in the sight of God than Cain's." This, too, while obviously true, because faith, which comes from hearing God's word and results in obeying it, caused Abel to offer the sacrifice that he did, but was absent in Cain and did not lead him to offer a like sacrifice. Yet if what Goodspeed intended to suggest is that what he offered would itself have been sufficient and acceptable if only Cain had offered with the same sincerity and earnestness that Abel made his offering, that can hardly be correct for reasons

குறிப்பிடப்படாத "தங்கத் தூபக்கட்டி" மாற்று; ஆனால் (2) இது "தூபத்தின் பொன் பலிபீடத்தை" மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்துடன் தொடர்புபடுத்துகிறது, அதேசமயம் பழைய ஏற்பாட்டு வேதங்கள் அதன் இருப்பிடத்தை பரிசுத்த ஸ்தலமாகக் கொடுக்கின்றன.

எனவே, ஏதோவொரு வகையில் அப்படிப்பட்ட தொடர்பு இருக்க முடியாவிட்டால், அது மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்தில் உடல் ரீதியாக "இருக்காமல்", எபிரேயரின் உரைக்கும் பழைய ஏற்பாட்டு நூல்களுக்கும் இடையே நமக்கு இன்னும் முரண்பாடு உள்ளது. எபிரேயர் 9:4 இன் உரை, மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்தில் "தங்க தூப பீடம்" (அந்த மொழிபெயர்ப்பு சரியாக இருந்தால்) "உள்ளது" என்று பேசுகிறது, அதேசமயம் தூப பீடம் பரிசுத்த ஸ்தலத்தில் இருந்தது என்பதற்கு பழைய ஏற்பாட்டு சான்றுகள் அதிகமாக உள்ளன. , திரைக்கு அடுத்ததாக அது மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்திலிருந்து பிரிக்கப்படுகிறது, ஆனால் மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்திலேயே "இல்ல" இல்லை.

எனவே, "தூபத்தின் தங்கப் பலிபீடத்தைக் கொண்டிருத்தல் (எச்செளசா)" என்ற வெளிப்பாடு போதுமான அளவு விரிவானதா அல்லது நெகிழ்வானதா என்ற கேள்வியை நாம் எதிர்கொள்கிறோம். அல்லது "தூப பீடம்" உண்மையில் மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்திற்குள் இருந்தது என்பதில் சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி எழுத்தாளரைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டுமா? இந்தக் கேள்விக்கான பதில், இந்த மதிப்பாய்வின் தொடக்கத்தில் முன்வைக்கப்பட்ட பிரச்சனைக்கான

already touched on. That viewpoint, however -- that believing a thing is right makes it right and acceptable to God -- has a multitude of adherents.

II. QUOTATIONS FROM OTHERS.

1. A. T. Robertson, Word Pictures in the New Testament: "Literally, 'more sacrifice' (comparative of *polus*, much). . . . Precisely why Abel's sacrifice was better than that of Cain apart from his faith is not shown." (That seems an obvious conclusion from what we have noticed above.)

2. The Pulpit Commentary: "It is usual to find a reason in the nature of Abel's offering as signifying atonement, and to suppose that his faith manifested in his recognition of the need of such atonement, signified to him, as has been further supposed, by Divine command. This view of the intention of the narrative is indeed suggested by the description of what his offering was, viewed in light of subsequent sacrificial theory; but it is not apparent in the narrative taken by itself, or in reference to it in the passage before us. The acceptableness of the offering is here simply attributed, as of necessity, to the faith of the offerer, without any intimation of how that faith had been evinced. And with this view of the matter agrees the record itself, where it is said that 'unto Abel his offering the Lord had respect'; i.e. to Abel first, and then to his offering." (We reserve comment till later, in "Conclusion.")

3. Adam Clarke, Commentary: "More sacrifice; as if he had said; Abel, by faith, made more than one offering; and hence it is said, God testified of his GIFTS, *tois dorois*. The plain state of the case seems to have been this; Cain and Abel both brought offerings to the altar of God, probably the altar erected for family worship. As Cain was a husbandman, he brought a mincha, or eucharistic offering, of the fruits of the ground, by which he acknowledged the being and providence of God. Abel, being a shepherd or a feeder of cattle, brought, not only the eucharistic offering, of the fruits of the ground, but also of the produce of his flock as a sin-offering to God, by which he acknowledged his own sinfulness, God's justice and mercy, as well as his being and providence. Cain, not at all apprehensive of the demerit of sin,

திருப்திகரமான தீர்வுக்கு முக்கியமானது.

ஒரு சிறிய சிந்தனையின் போது, நிகழ்தகவு ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டதா இல்லையா என்பதைப் பொருட்படுத்தாமல் சாத்தியத்தை ஒப்புக்கொள்வது அவசியம் என்று தோன்றுகிறது. நம் ஒவ்வொருவருக்கும் உடலின் குழிக்குள் இதயம், கல்லீரல் மற்றும் நுரையீரல்கள் உள்ளன, அதே போல் கைகள் மற்றும் கால்கள் உடலுக்கு வெளியே இணைப்புகளாக உள்ளன. அதே அர்த்தத்தில் "தங்க தூப பலிபீடம்" நிச்சயமாக மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்தின் பிற்சேர்க்கையாகக் கருதப்பட்டிருக்கலாம், இருப்பினும் அதற்குள் இடம் சார்ந்ததாக இல்லை. மேலும் அதை நாங்கள் பின்னர் கவனிப்போம்.

ஆனால், இப்போதைக்கு, எங்களுக்கு இன்னும் கேள்வி உள்ளது, மிகவும் திருப்திகரமான முறையில் மிகவும் எளிமையான விளக்கம் எது? மேலும் பதில், ஒவ்வொன்றையும் பொறுத்த வரையில், வேதங்கள் மற்றும் அவற்றின் மனித ஆசிரியர்கள் மீதான ஒருவரின் அணுகுமுறையை ஓரளவு சார்ந்திருக்கும். பரிசீலனையில் உள்ள பத்தியில் "தபக்குழம்பு" என்பதற்குப் பதிலாக "தூப பலிபீடம்" என்பது சரியான மொழிபெயர்ப்பாக இருக்கும் என்று நம்புபவர்களின் தரப்பில் நாங்கள் கருத்தில் கொள்ள விரும்பும் இரண்டு முக்கிய அணுகுமுறைகள் உள்ளன, மேலும் இரண்டு முறை அதிக நாணயத்தைப் பெறாத மற்ற இரண்டு அணுகுமுறைகளும் உள்ளன. நாம் பிந்தையவற்றுடன் தொடங்குவோம்.

or God's holiness, contented himself with the *mincha*, or thank-offering: this God could not, consistently with his holiness and justice, receive with complacency; the other, as referring to him who was the Lamb slain from the foundation of the world, God could receive, and did particularly testify his approbation. Though the *mincha*, or eucharistic offering, was a very proper offering in its place, yet this was not received, because there was no sin-offering. The rest of the history is well known.: (For a more detailed and expanded treatment by Clarke, see his comments on Genesis 4:3-5.)

4. James Macknight, Apostolical Epistles: "Offered to God (*pleiona thusian*) more sacrifice.' In this translation, I have followed the critics, who tell us that *pleiona*, [an expression] in the comparative degree, signifies more in number rather than more in value. Accordingly, they observe, that notwithstanding Cain ought to have offered a sin-offering, he brought only 'of the fruit of the ground an offering to the Lord,' which was no proper sacrifice. But Abel, 'he also brought of the firstlings of his flock, and of the fat thereof'; that is, besides the fruit of the ground, which was one of the gifts mentioned in the following verse,* he also brought the fattest of the firstlings of his flock; so that he offered a sin-offering as well as a meat-offering [that is, a thank-offering], and thereby shewed both is sense of divine goodness and of his own sinfulness. Whereas Cain, having no sense of sin, thought himself obliged to offer nothing but a meat-offering; and made it perhaps not of the first-fruits, or of the best of the fruits."

*Should be same verse, in Hebrews 11, that is, v.4.

III. CONCLUSION.

1. The conclusion of The Pulpit Commentary as given above, that the offering of Abel was accepted because he was accepted, and not at all on account of the kind of his offering, does not square with all the facts. The kind of offering he made was the result of his faith, which made him and therefore his offering to be accepted. The Commentary's implication is that if Cain had had the same kind of faith subjectively that Abel had, his offering just as

வெளிப்படையான முரண்பாட்டை விளக்குவதற்கான முயற்சிகள்

1. கூடாரத்திற்குப் பதிலாக சாலமன் கோவிலுக்கான சாத்தியமான குறிப்பு (1 இராஜாக்கள் 7:48-50; 2 நாளாகமம் 4:19-22): சாலமோனின் ஆலயத்தில் "சென்சர்கள்" ("நெருப்புக்கள்," அமெரிக்கன் ஸ்டாண்டர்ட் பதிப்பு) குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது உண்மைதான். கோவில், ஆனால் புனித ஸ்தலத்தின் ஆடம்பரமான அலங்காரங்களின் ஒரு பகுதியாக (அவை "கடவுளின் வீட்டில்" வேறு இடங்களில் சேமித்து வைக்கப்பட்டிருந்தால், ஆனால் பரிசுத்த ஸ்தலத்திலும் மற்ற இடங்களிலும் பயன்படுத்தப்படும் வரை) -- மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்தில் இருப்பது போல் அல்ல, "" ஆரக்கிள்." பிந்தையது முறையே 1 கிங்ஸ் 8 வது அத்தியாயம் மற்றும் 2 நாளாகமத்தின் 5 வது அத்தியாயம் வரை விவரிக்கப்படவில்லை, மேலும் உடன்படிக்கைப் பேழை மற்றும் அதை மூடியிருக்கும் கேருபீன்களைத் தவிர வேறு எந்த தளபாடங்களும் இருப்பதாகக் குறிப்பிடப்படவில்லை. (மேலே உள்ள அத்தியாயங்களில் முறையே vs.6-8 மற்றும் vs. 7-8ஐப் பார்க்கவும்.)

பரிசுத்த ஸ்தலத்திற்கான நிலையான தளபாடங்கள் (1) தங்க பலிபீடம், (2) காட்சிப்பீடம், மற்றும் (3) குத்துவிளக்குகள் (அவற்றில் ஒன்றுக்கு பதிலாக பத்து, ஆரக்கிள் முன்" அமைந்துள்ளன. கூடாரத்தில் உள்ளதைப் போல தெற்குப் பக்கத்தில் அமைந்திருப்பதற்குப் பதிலாக). மேலும் பாகங்கள் பூக்கள் மற்றும் விளக்குகள் (பாகங்கள் அல்லது விளக்குத்தண்டுகள் அல்லது "மெழுகுவர்த்திகள்") உதிரி பாகங்கள், மற்றும் இடுக்கிகள், கப்புகள், ஸ்னஃபர்கள், பேசின்கள், கரண்டிகள்

it was objectively would have been "more" than it was, just as Abel's was "more" than his. But surely that is not the whole truth -- for if he had had the same kind of subjective faith Abel had, he would not have omitted the kind of offering objectively that distinguished Abel's from his.

It seems in order to allow the author of the Genesis section of the above-mentioned Commentary to correct the author of the Hebrews section on this point. Beginning with the phrase, "Unto Abel and his offering" (Genesis 4:4), he comments as follows: "Accepting first his person and then his gift (cf. Prov.12:2; 15:8; 2 Cor.8:12). 'The sacrifice was accepted for the man, and not the man for the sacrifice' (Ainsworth); but still 'without a doubt the words of Moses imply that the matter [emphasis added] of Abel's offering was more excellent and suitable than that of Cain's,' and 'one can hardly entertain a doubt that this was the idea of the author of the Epistle to the Hebrews' (Prof. Lindsay, 'Lectures on Hebrews,' Edin. 1867). Abel's sacrifice was pleiona, fuller than Cain's; it had more in it; it had faith, which was wanting in the other. It was also [emphasis added] offered in obedience to Divine prescription. The universal prevalence of sacrifice rather points to Divine prescription than to man's invention as its proper source. Had divine worship been of purely human origin, it is almost certain that greater diversity would have prevailed in its forms. Besides, the fact that the mode of worship was not left to human ingenuity under the law, and that will-worship is specifically condemned under the Christian dispensation (Col.2:23), favors the presumption that it was divinely appointed from the first."

The rationale of the Hebrews author of The Pulpit Commentary for the conclusion we have challenged is set forth in the first part of our quotation from him above, as follows: "It is usual to find a reason in the nature of Abel's offering as signifying atonement, and to suppose his faith manifested in his recognition of the need of such atonement, signified to him as has been further supposed, by Divine command. This view of the intention of the narrative is indeed suggested by the description of what his offering was, viewed in the light of subsequent sacrificial theory [maybe either sacrificial "history" or "philosophy" would be a

மற்றும் ஃபயர்பான்கள் ("சென்சர்கள்," கிங் ஜேம்ஸ் பதிப்பு, "சாம்பல் பாத்திரங்கள்" என பட்டியலிடப்பட்டுள்ளன. விளிம்பு) -- அனைத்து தங்கம். பெரும்பாலான பாகங்கள் விளக்குகள் மற்றும் தூப பீடங்கள் மற்றும் ஒருவேளை ஷோப்பரெட் மேசைக்கு சேவை செய்வதில் பயன்படுத்தப்பட்டதாக கருதப்படுகிறது.

தற்செயலாக, மேற்கூறிய பத்திகளில் பயன்படுத்தப்பட்ட எபிரேய வார்த்தை (மக்தா) மற்றும் 2 நாளாகமம் 26:19 மற்றும் எசேக்கியேல் 8 இல் உள்ள வார்த்தைகளில் அல்லாமல் "சென்சர்"/"ஆஷ் பான்" (KJV அல்லது "firepan" (ASV) என மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது: 11, அதாவது, miqtereth, LXX மற்றும் ஆங்கில பதிப்புகளில் "சென்சர்" என மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. மேலும் மேலே குறிப்பிடப்பட்ட பத்திகளில், "ஆரக்கிள்" அல்லது மகா பரிசுத்தத்தில் இருப்பதாகக் குறிப்பிடப்படும் ஒரு கோல்டன் மைக்டெரேத் அல்லது கோல்டன் மக்தா இல்லை. சாலமன் கோவில் இடம்.எனவே எபி. 9:2-4 பிரச்சனையை கையாள்வதில் அந்த பத்திகள் எந்த உதவியும் அளிக்கவில்லை.

2. Wilson's Emphatic Diaglott (1864): இது க்ரீஸ்பேக்கின் கிரேக்க உரையின் மறுபரிசீலனை மற்றும் வாடிகன் கையெழுத்துப் பிரதியின் பல்வேறு வாசிப்புகளை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஒரு படைப்பாகும், இது குறைந்தது 1481 முதல் வாடிகன் நூலகத்தில் இருந்ததாகக் கூறப்படுகிறது. எபிரேயர் 9:2, வில்சன் ஒரு அடிக்குறிப்பில் பின்வருமாறு விளக்குகிறார்: "வத்திக்கான் MS இன் வாசிப்பு. ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட

better term; but it is not apparent in the narrative taken by itself, or in the reference to it in the passage before us" (emphasis added).

With this climaxing statement, we would agree but would insist that it still gives no reason for believing that obedient faith would not result in animal sacrifice on the part of Cain as well as of Abel. As to how much God had revealed of divine philosophy behind the requirement of animal sacrifice, we do not know. But it seems probable that the ancients were better informed than Old Testament makes known. For example, Jesus informed the Jews, saying, "Your father Abraham rejoiced to see my day, and he saw it, and was glad" (John 8:56) -- a thing not apparent apart from New Testament revelation.

2. Macknight, in his Apostolical Epistles, states that the critics "tell us that pleiona, in the comparative degree, signifies more in numbers rather than more in value." If he is correct, for that is its predominant use. But there are a few obvious exceptions, as in Matthew 12:41,42; Luke 11:31,32 (a parallel passage); and Acts 15:28, where "greater" can hardly be improved upon in translation. In the parallel passages, Jesus is "more" (greater) than either Solomon or Jonah. And the other speaks of "no greater [more] burden than these necessary things." However, even in the latter, what would make the burden "more" would be more things in number. But in Matthew 6:25 and its parallel in Luke 12:23, quoting Jesus as saying, "Is not the life more [pleion] than the food, and the body than the raiment?" the reference again is not to "more" numerically, but value-wise.

3. So, it seems that not every point of argument by Clarke and Macknight can be proved conclusively, but that neither can any be disproved conclusively, and that, all things considered, the weight of probability is considerably in their favor. Or so it seems to this writer, on the basis of the following considerations:

(a) In the Hebrews text, Abel is said literally to have offered "more sacrifice" than Cain. In the absence of a context indicating otherwise, the word for "more" is likely to mean more in number rather

சிமத்திற்கு ஒரு தீர்வை வழங்குவதாகவும், மொசைக் கணக்குடன் முற்றிலும் இணக்கமாக இருப்பதாகவும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது." மேலும் அவர் அதை இவ்வாறு வழங்குகிறார்: "ஒரு கூடாரம் தயார் செய்யப்பட்டது -- முதல் -- அதில் விளக்குத்தண்டு மற்றும் இரண்டும் இருந்தன. மேஜை, மற்றும் பிரசன்னத்தின் ரொட்டிகள், மற்றும் தூபத்தின் தங்க பலிபீடம் [தலைநகரங்கள் சேர்க்கப்பட்டது]; இது பரிசுத்த ஸ்தலம் என்று பெயரிடப்பட்டது." மேலும் அவர் வ.4 இல் உள்ள மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்தின் "தங்க தூபகலசம்" என்ற குறிப்பை தவிர்த்துவிட்டார்.

இது உண்மையில் மொசைக் கணக்குடன் ஒத்துப்போகிறது. ஆனால், தற்போதுள்ள ஏராளமான கையெழுத்துப் பிரதிகளில் இதுபோன்ற வாசிப்பு இது மட்டுமே என்று தோன்றுகிறது; மற்றும் வெஸ்ட்காட் மற்றும் ஹார்ட் ஆகியோர் வத்திக்கான் கையெழுத்துப் பிரதியை மிகவும் உயர்வாக மதிப்பிட்டனர் (மிகவும் அதிகமாக, சிலர் நினைத்துள்ளனர்), கிரேக்க மொழியில் தங்கள் புதிய ஏற்பாட்டில், தங்கள் கிரேக்க உரைக்கு பதிலாக "குறிப்பிடத்தக்க நிராகரிக்கப்பட்ட வாசிப்புகளின் பட்டியலில்" சேர்த்துள்ளனர். 9:2ல் thumiatieron என்ற கிரேக்க வார்த்தையைப் பயன்படுத்தியதற்கும், 9:4 இல் அதைத் தவிர்த்துவிட்டதற்கும் அவர்கள் சாட்சியமளிக்கிறார்கள். அதனால், "தூபப் பீடம்" மற்றும் "தபல்" என்ற வார்த்தையை மொழிபெயர்ப்பவர்களின் பக்கத்தில் வில்சனின் அழுத்தமான டயக்லாட்டை வைக்கிறது. "சூழலின்

than more in value, and the text itself mentions Abel's "gifts" (plural).

(b) The Genesis account likewise lends itself to such an interpretation. Cain brought one kind of offering, namely, the fruit of the ground, but Abel "also brought of the firstlings of the flock and of the fat thereof." That is, he not only brought the kind of gift Cain had brought, but the other kind in addition -- hence, "gifts," plural, as per the Hebrews text.

(c) "Firstlings" and "fat" (fat of animals slain in sacrifice) were characteristics of certain offerings required under the law of Moses 25 or more centuries later, and so did not originate with Sinaitic legislation. The same was true of vegetable offerings also. Under the law of Moses, animal sacrifices as well as vegetable offerings were used as thank-offerings, though animal sacrifices alone were used as sin-offerings except in extreme poverty, when prescribed vegetable offerings could be substituted (Leviticus 5:11-13). So, the offerings of Cain and Abel (and in all likelihood of Adam before them) were prototypes of those legislated centuries later in the Law of Moses at Mt. Sinai.

(The foregoing is offered for whatever it may be worth as a matter of consideration, but without endeavoring to force its conclusions. And any data or argument to the contrary would be welcome.)

படி. ஆனால் அது எல்லையற்ற ஆதரவைக் கொண்டுள்ளது, அதன் மீது ஒரு வழக்கை நிறுத்துவது மிகவும் ஆபத்தானது.

(குறிப்பு: எபிரேயர் 9:4-ன் வாசகங்களுக்கிடையே உள்ள வெளிப்படையான முரண்பாட்டைத் தீர்ப்பதற்கு அடுத்த இரண்டு அணுகுமுறைகளுக்குப் பல ஆதாரங்கள் இருந்தாலும், பொதுவாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட கிரேக்க வாசிப்புகள் மற்றும் பழைய ஏற்பாட்டு நூல்களில் இந்த விஷயத்தைப் பற்றிய வெளிப்படையான முரண்பாட்டைத் தீர்ப்பதற்கு, நாங்கள் ஒன்றை மட்டுமே பிரதிநிதியாகத் தேர்ந்தெடுப்போம். மீதமுள்ளவை அந்தந்த வகைகளில்.)

3. கேம்பிரிட்ஜ் வர்ணனை ஆன் த நியூ இங்கிலீஷ் பைபிள் (1967): "Exod.30:6 அது [தூப பலிபீடம்] முக்காடு முன் நிற்கிறது. திரைக்கு வெளியே என்று பொருள்.நம் எழுத்தாளர் யாத்திராகமம்.30:6ஐப் பின்பற்றியதாகவும், திரைக்குள் தங்கப் பலிபீடம் இருப்பதாகவும் எண்ணியதாகத் தெரிகிறது."

மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்தில் "தூப பீடத்தை" வைத்திருப்பது என்ற பொருளில் "உள்ளது" என்பதை "எங்கள் எழுத்தாளர்" உண்மையில் பயன்படுத்தினார், ஆனால் அவர் பின்பற்றிய பழைய ஏற்பாட்டு வேதத்தை தவறாகப் புரிந்து கொண்டார், எனவே தவறாகப் புரிந்து கொள்ளப்பட்டது. இருப்பினும், அது அவருக்கு (அ) தெய்வீக தூண்டுதலால் (கருத்துரையாளர், தாராளவாதியாக இருந்ததால், செய்ய விரும்பவில்லை), அல்லது (ஆ) அவரது நிருபம்

வேறுவிதமாகக் காட்டும் பழைய ஏற்பாட்டு வேதங்களைத் திறமையான மாணவர் என்பதற்காக அவருக்கு எந்தப் பெருமையும் அளிக்கவில்லை. அவர் இருக்க வேண்டும் (உத்வேகம் இல்லை என்றால்). பழைய ஏற்பாட்டு வேதவசனங்கள் தூப பீடத்தை மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்திற்கு பதிலாக பரிசுத்த ஸ்தலத்தில் அமைந்துள்ளதாக அவர் அறியவில்லை என்று கூறுவதற்கு சமமானதாகும். (2) அவர்கள் பிழையில் இருப்பதாக நினைத்தார்கள் -- இதில் ஏதேனும் தீர்வு இருந்தால் நிச்சயமாக நினைத்துப் பார்க்க முடியாது -- இது இருக்கிறது என்று நாங்கள் நம்புகிறோம். நிச்சயமாக, மேலே கொடுக்கப்பட்ட விளக்கம் திட்டவாட்டமாக நிராகரிக்கப்பட வேண்டும்.

(குறிப்பு: அடுத்த மேற்கோள் அசலில் உள்ள ஒரு நீண்ட பத்தியில் இருந்து ஒரு பகுதி, ஆனால் அதன் எண்ணங்களின் வாரிசைப் பிரிப்பதற்கும் புரிந்துகொள்வதற்கும் அதிக எளிதாக பல துணைப் பத்திகளாகப் பிரிக்கப்படும். அதுவும் "பலிபீடத்தின் மொழிபெயர்ப்புக்கு ஆதரவாக உள்ளது. "தணிக்கை" என்பதற்குப் பதிலாக, "தணிக்கை" என்பதற்குப் பதிலாக, இது முற்றிலும் வேறுபட்ட பகுத்தறிவை முன்வைக்கிறது, இது அனைத்து விவரங்களிலும் முற்றிலும் துல்லியமாக இருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும் மேலே வழங்கப்பட்ட ஆட்சேபனைக்குரிய குணங்களைக் கொண்டிருக்கவில்லை. இது பல்வேறு கோணங்களில் தீவிரமாக வாதிடுகிறது மற்றும்

பரிந்துரைக்கப்படுகிறது. அதன் முக்கிய உந்துதல் மற்றும் ஆய்வறிக்கையை ஏற்கும் அல்லது நிராகரிக்கும் முன் தீவிர பரிசீலனைக்கு.

4. தி பல்பிட் வர்ணனை (1950) மறுபதிப்பு): "அவற்றிற்கு இடையே [காட்சி ரொட்டி மற்றும் தங்க மெழுகுவர்த்தி], திரைக்கு அருகில் தூபத்தின் தங்க பலிபீடம் இருந்தது; இருப்பினும், இது மரச்சாமான்களின் ஒரு பகுதியாக இங்கு குறிப்பிடப்படவில்லை. 'முதல் கூடாரம்', 'இரண்டாம்' உடன் தொடர்புடைய காரணங்களுக்காக, பார்க்கப்படும். 'இரண்டாம் திரை' என்பது பரிசுத்த ஸ்தலத்திற்கும் மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்திற்கும் இடையில் இருந்தது (புற.26:35), நுழைவாயிலில் உள்ள திரை புனித ஸ்தலத்தின் (எக்.36:37) முக்காடுக்கு பின்னால் உள்ள சரணாலயம் முதலில் 'ஒரு தங்கத் தூபம்' கொண்டதாக (எச்செளசா) பேசப்படுகிறது, ஏனெனில் துமியாடேரியன் என்ற வார்த்தை AV இல் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. (அப்படியே வல்கேட், துரிபுலத்திலும்).

"ஆனால் அது நிச்சயமாக, 'தங்க தூப பலிபீடம்' என்று பொருள், அது திரைக்கு வெளியே உள்நாட்டில் நிற்கிறது. ஏனெனில் (1) இல்லையெனில் இந்த பலிபீடம் பற்றி எதுவும் குறிப்பிடப்படாது, இது கூடாரத்தின் அடையாளத்தில் மிகவும் முக்கியமானது. ஐந்தெழுத்தில் முக்கியமானது, அதில் இருந்து முழு விளக்கமும் எடுக்கப்பட்டது.

"(2) பிராயச்சித்த நாளன்று முக்காடுக்குப் பின்னால் பிரவேசித்த பிரதான ஆசாரியரின்

பயன்பாட்டிற்காக ஒதுக்கப்பட்ட ஒரு தூபகலசம் என்ற மாற்றுக் கருத்து, ஐந்தெழுத்தில் இருந்து எந்த ஆதரவையும் கொண்டிருக்கவில்லை. வாசஸ்தலத்தின் நிற்கும் தளபாடங்கள், தங்கம் எதுவும் பேசப்படவில்லை; அப்படி இருந்திருந்தால், பிரதான ஆசாரியன் தனக்கு முன்பாக அதைக் கேட்டதால், அது தூப பீடத்தை விட அதிகமாக வைக்கப்படாது. உள்ளிட்ட.

"(3) LXX இல், thumiaterion என்ற வார்த்தைக்கு நிச்சயமாக 'தூபம்' என்று அர்த்தம், 'தூப பலிபீடம்' அல்ல, ஆனால் ஹெலனிஸ்டிக் எழுத்தாளர்களில் இது வேறுவிதமாக இருக்கிறது. தூபத்தின் பலிபீடத்தை க்ரூஸூன் என்று எப்போதும் அழைக்கவும்; மற்றும் நிருபத்தின் மொழி ஹெலனிஸ்டிக் ஆகும்.

"(4) உள்ளூரில் பேசப்படுவது திரைக்குள் இருந்தது என்று வார்த்தைகள் அவசியமில்லை: அது ('முதல் கூடாரம்' மற்றும் பேழையின் உண்மையான உள்ளடக்கங்கள் எங்கே பேசப்படுகின்றன) என்று கூறப்படவில்லை. , ஆனால் கொண்ட (எக்ஸௌஸா), அதன் அடையாளத்துடன் தொடர்புடையது, அதற்குச் சொந்தமானது என்று மட்டுமே பொருள் கொள்ள வேண்டும். இது புனிதமான புனிதத்தின் ஒரு இணைப்பாக இருந்தது, உண்மையில் அதன் உள்ளே இல்லாவிட்டாலும், அதே வழியில் (ஒரு வீட்டு விளக்கத்தைப் பயன்படுத்துவதற்கு) டெலிட்ச் வழங்கியது) ஒரு கடையின் அடையாள பலகை கடைக்கு சொந்தமானது, தெருவுக்கு அல்ல.

"இது உண்மையில் பழைய ஏற்பாட்டில் கருதப்படுகிறது. Ex.40:5

ஐப் பார்க்கவும், 'சாட்சிப் பெட்டிக்கு முன்பாக தூபவர்க்கத்திற்குப் பொன் பலிபீடத்தை வைப்பாய்'; மேலும் Ex.30:6, 'கருணைக்கு முன் -சாட்சியின் மேல் இருக்கும் இருக்கை'; மற்றும் 1 இராஜாக்கள் 6:22, 'ஆரக்கிளின் அருகில் இருந்த பலிபீடம்,' அல்லது ஆரக்கிளுக்கு சொந்தமானது'; cf. மேலும் ஏசா.6:6 மற்றும் வெளி. 8:3, எங்கே, பூமிக்குரிய அடையாளத்தின் அடிப்படையில் பரலோக ஆலயத்தின் தரிசனங்களில், தூப பலிபீடம் தெய்வீக சிம்மாசனத்துடன் தொடர்புடையது.

"அது கூடாரத்தின் சடங்குகளிலும் மிகவும் தொடர்புடையது. அதில் தினமும் செலுத்தப்படும் தூபத்தின் புகை, கருணை இருக்கைக்கு முன்பாகப் பரிந்துபேசுதலின் இனிமையான நறுமணத்தைக் குறிக்கும், புனிதமான புனிதமான திரைக்கு ஊடுருவ வேண்டும். பாவநிவிர்த்தி நாளில், பிரதான ஆசாரியரால் திரைக்குள் அதன் தூபம் எடுக்கப்பட்டது மட்டுமல்லாமல், அதுவும் கருணை இருக்கையின் மீதும் பரிகார இரத்தம் தெளிக்கப்பட்டது."

பல்பிட் வர்ணனையிலிருந்து மேற்கூறியவை பற்றிய அவதானிப்புகள்

1. அதன் வகுப்பை பிரதிநிதித்துவப்படுத்த ஏன் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டது? மேற்கூறியவை முன்வைக்கப்பட்டது, ஏனெனில் அதன் முக்கிய உந்துதல், அதன் அனைத்து விவரங்களும் அவசியமில்லை, இந்த ஆய்வுக்காக ஆராயப்பட்ட அதன் வகையின் மிகவும் முழுமையாகவும் உறுதியானதாகவும் வாதிடப்பட்ட விளக்கக்காட்சிகளில் ஒன்றாகும், மேலும் அதன் அடிப்படை

ஆய்வறிக்கை நடைமுறையில்
சுயமாக மிகவும் மரியாதைக்குரிய
பல கருத்துக்களால்
வழங்கப்படுகிறது. -தெளிவாக.
இரண்டைக் குறிப்பிடுகிறோம்.

(1) தி எக்ஸ்போசிட்டுர்ஸ் பைபிள்:
"அதற்கு [மிகப் புனிதமான இடம்] தூப
பீடத்தைச் சேர்ந்தது (எனவே நாம்
நான்காவது வசனத்தில் 'தங்கத்
தூபக்கட்டி' என்பதற்குப் பதிலாக
படிக்க வேண்டும்), இருப்பினும் அதன்
உண்மையான இடம் வெளிப்புற
சுரணாலயத்தில் [பரிசுத்த
ஸ்தலம்]. பிரதான ஆசாரியன்
அதிலிருந்து தூபவர்க்கத்தை
எடுக்கும்படி முக்காடு முன் நின்றது,
அது இல்லாமல் அவர்
பரிசுத்தத்திற்குள் நுழைய
அனுமதிக்கப்படவில்லை, அவர்
வெளியே வந்ததும், அவர் தெளித்தபடி
இரத்தத்தை தெளித்தார். மிகவும்
புனிதமான இடம்."

(2) எபிஸ்டில் டு தி எபிஸ்டல், சார்லஸ்
ஆர். எர்ட்மேன் எழுதியது: "புராதன
சடங்கில் உள்ள இந்த மிக புனிதமான
இடத்துடன் அதன் நெருங்கிய
தொடர்பு காரணமாக, 'தூபத்தின்
தங்க பலிபீடம்' மகா பரிசுத்தத்திற்கு
சொந்தமானது என்று ஆசிரியர்
குறிப்பிடுகிறார். பலிபீடம்
வழிபாட்டைப்
பிரதிநிதித்துவப்படுத்தியது; மகா
பரிசுத்த ஸ்தலமானது கடவுளின்
வெளிப்பாட்டைக் குறிக்கிறது.
இவ்வாறு இரண்டும் உடனடி
இணைப்பில் வைக்கப்படுகின்றன."

எவ்வாறாயினும், மேற்கூறிய
நிலைப்பாட்டிற்கு ஆதரவளிக்காத பல
மொழிபெயர்ப்புகள் உள்ளன, மாறாக
தி கேம்பிரிட்ஜ் வர்ணனையின் புதிய
ஆங்கில பைபிளின்

மொழிபெயர்ப்பிற்கு

ஆதரவளிக்கவில்லை என்று கூறுவது நியாயமானது. வர்ணனை. கிரேக்க வார்த்தையான echousa ("உள்ளது") என்பதை மொழிபெயர்ப்பதற்குப் பதிலாக, அவர்கள் குட்ஸ்பீட் (மிகப் பரிசுத்த ஸ்தலத்தில் தூப பீடம் "நின்று"), மொஃபாட் (புனித இடம் 'அதைக் கொண்டது'), குட் என ஒரு விளக்கமான சொல் அல்லது சொற்றொடரை மாற்றுகின்றனர். நியூஸ் பைபிள் (இது "இரண்டாவது திரைக்கு அப்பால்" தூப பீடம், நியூ இங்கிலீஷ் பைபிள் ("இங்கே" இருந்தது) -- நீட்டிக்கப்படக்கூடிய பட்டியல்.

ஆனால், தி பல்பிட் வர்ணனை மற்றும் அதன் வகுப்பைச் சேர்ந்த மற்றவர்களால் "உள்ளது" (அல்லது "உள்ளது") என எகோசாவை வழங்குபவர்களில், அகரவரிசையில், ஆம்ப்ளிஃபைட் நியூ டெஸ்டமென்ட், அமெரிக்கன் ஸ்டாண்டர்ட் வெர்ஷன், பெர்ரிஸ் இன்டர்லீனியர், Emphatic Diaglott (அதிக பரிசுத்த ஸ்தலத்தில் இருப்பதாகக் கூறப்படும் பட்டியலில் இருந்து "தங்க தூப பீடம்" அல்லது "தங்கத் தூபம்" ஆகியவற்றைத் தவிர்த்துவிட்டாலும்), ஜெருசலேம் பைபிள், கிங் ஜேம்ஸ் பதிப்பு, லிவிங் ஆரக்கிள்ஸ், மார்ஷல்ஸ் இன்டர்லீனியர், நியூ அமெரிக்கன் ஸ்டாண்டர்ட் பைபிள், நியூ இன்டர்நேஷனல் பதிப்பு, New King James Bible, Revised Standard Version, Rotherham, Weymouth -- இதேபோல் நீட்டிக்கப்படக்கூடிய பட்டியல்.

2. சவாலுக்கு உட்பட்ட அறிக்கைகள். தி புல்பிட் வர்ணனையின் மேற்கோள்களின் சில அறிக்கைகள், அதன் முக்கிய உந்துதலின் சாரமாக இல்லாவிட்டாலும், சவாலாக

இல்லாவிட்டாலும் கேள்வியை
அழைக்கின்றன. மேலும்,
"எல்லாவற்றையும்
சோதித்துப்பாருங்கள்;
நன்மையானதைப்
பற்றிக்கொள்ளுங்கள்" (1
தெசலோனிகேயர் 5:21) என்ற
விவிலியக் கோட்பாட்டின்
அடிப்படையில் அவர்கள் கவனத்தை
ஈர்ப்பது நியாயமானது.

(1) வாதத்தில் (2) பாவநிவிர்த்தி நாளில்
திரைக்குப் பின்னால் பிரதான
ஆசாரியனுக்குப் பயன்படுத்துவதற்கு
தங்கத் தூபகலசம்
ஒதுக்கப்பட்டிருந்தால், அது "தூப
பீடத்தைத் தவிர வேறு எதுவும்
வைக்கப்பட்டிருக்காது. திரைக்குள்,
பிரதான ஆசாரியன் உள்ளே
நுழைவதற்கு முன்பு அதைக்
கோரினார்."

ஆரம்பத்தில், எபிரேயரின் எழுத்தாளர்
கூறியதாக மேக்ரைன்டை மேற்கோள்
காட்டினோம், "பிரதான நாளில்
பிரதான ஆசாரியர் பயன்படுத்திய
தூபகலசம் தங்கத்தால் ஆனது
என்பதையும், அதை அவர் உள்ளான
கூடாரத்தில் விட்டுச் சென்றார்
என்பதையும் ஆசாரியர்களிடமிருந்து
அறிந்திருக்கலாம். திரைக்கு அருகில்,
அவர் அடுத்த ஆண்டு பணிபுரியும்
போது, அவர் தூபங்காட்டுவதற்காக
மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்திற்குள்
பிரவேசிப்பதற்கு முன், திரையின் கீழ்
தனது கையை வைத்து, எரியும்
நிலக்கரியை நிரப்புவதற்காக அதை
வெளியே இழுக்கலாம்." மேலும், "மே"
என்ற அவரது வார்த்தையை நாங்கள்
அடிக்கோடிட்டுக் காட்டினோம்,
நாங்கள் அவ்வாறு செய்கிறோம்,
ஏனெனில் அவர் அவ்வாறு கற்றுக்
கொள்ளாமல் இருக்கலாம்.

இப்போது அதே அடையாளத்தில், பிரதான ஆசாரியன் திரைக்குக் கீழே தன் கையை வைத்து அதை அடைவதன் மூலம் வெளியே இழுக்கப்படுவதற்கு, திரைக்கு அருகில் உள்ள மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்தில் தூபகலசம் சேமிக்கப்படாமல் இருக்கலாம் என்று நாம் சொல்ல வேண்டும். "தலைமை ஆசாரியன் உள்ளே நுழைவதற்கு முன்பு அதைக் கேட்டதால்" அது அங்கே சேமித்து வைக்கப்பட்டிருக்காது என்று கூறுவது மிக அதிகம். ஏனென்றால், அது சேமித்து வைக்கப்பட்டிருந்தால், உள்ளே சென்று அதன் மீது தூபத்தை எரிப்பதற்கு முன்பு, மேக்ரைட் குறிப்பிட்ட வழியில் அவர் அதைப் பெற்றிருக்கலாம்.

(3) வாதத்தில் (3) ஹீப்ருக்களுக்கு எழுதப்பட்ட நிருபத்தின் மொழி "ஹெலனிஸ்டிக்" என்பதாலும், ஹெலனிஸ்டிக் எழுத்தாளர்கள் பிலோ மற்றும் ஜோசபஸ் மற்றும் க்ளெமென்ஸ் அலெக்ஸாண்ட்ரினஸ் மற்றும் ஆரிஜென் போன்றவர்களாலும், "எப்போதும் தூப பீடத்தின் பலிபீடத்தை அழைக்கலாம். chrusoun," ஹீப்ருவின் எழுத்தாளர் LXX ஆல் "சென்சர்" என்ற பொருளில் thumiaterion ஐப் பயன்படுத்துவதற்குப் பதிலாக, LXX தானே ஹெலனிஸ்டிக் அல்ல என்பது போல் செய்வார்.

"ஹெலனிஸ்டிக்" என்ற வார்த்தை ஹெலனின் புராண மூதாதையர் அல்லது கிரேக்கத்தில் முதலில் வாழ்ந்த கிரேக்கர்கள் அல்லது ஹெல்லாஸ் (கிரீஸ்க்கான கிரேக்க வார்த்தை) என்பதிலிருந்து வந்தது. அதே வழித்தோன்றலைக் கொண்ட மற்றொரு சொல் ஹெலனிக்." மொழி, கலாச்சாரம் மற்றும் பலவற்றிற்குப்

பயன்படுத்தப்படும் இந்த இரண்டு சொற்களும், கிமு 4 ஆம் நூற்றாண்டில் அலெக்சாண்டர் தி கிரேட் வெற்றியால் பிரிக்கப்பட்ட இரண்டு வரலாற்று காலகட்டங்களில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன -- ஒன்று. முன்பு ஹெலனிக் அல்லது கிளாசிக்கல் என்று குறிப்பிடப்பட்டது, பிந்தையது ஹெலனிஸ்டிக் எனப் பேசப்பட்டது. எல்எக்ஸ்எக்ஸ் அலெக்சாண்டர் தி கிரேட் என்று ஒரு நூற்றாண்டுக்கும் மேலாகப் பின் தேதியிட்டது மற்றும் இப்போது குறிப்பிடப்பட்ட அர்த்தத்தில் ஹெலனிஸ்டிக் மொழிபெயர்ப்பாகும்.

ஆனால் "ஹெலனிஸ்டிக்" என்பது "ஹெலனிஸ்டுகள்" அல்லது ஹீப்ருக்களுக்கு மாறாக "ஹெலனிஸ்டுகள்" அல்லது கிரேக்கர்கள் தொடர்பான "ஹீப்ராஸ்டிக்" என்பதற்கு மாறாக தி பல்பிட் வர்ணனையால் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கலாம்.

அப்போஸ்தலர் 6:1 இல், "ஹெலனிஸ்டுகள்" (கிரேசியர்கள்) "ஹீப்ருக்கள்" என்பதிலிருந்து வேறுபடுத்தப்பட்டவர்கள் என்று குறிப்பிடுகிறோம் -- முன்னாள் யூதர்கள் சிதறல் மற்றும் கிரேக்க கலாச்சாரம் மற்றும் மொழி, மற்றும் பிந்தையவர்கள் பாலஸ்தீனத்தின் யூதர்கள், அவர்களின் கலாச்சாரம் அடிப்படையில் ஹீப்ரைக். மற்றும் ஹீப்ரு (அராமைக்) அவர்களின் சொந்த மொழி. பழைய ஏற்பாட்டு வேதங்களின் எபிரேய சிந்தனையை ஹெலனிஸ்டிக் அல்லது கிரேக்க மொழியில் வைக்க, எல்எக்ஸ்எக்ஸ் என்பது ஹெலனிஸ்டுகளால் மொழிபெயர்க்கப்பட்டது.

எல்எக்ஸ்எக்ஸ்ஜ மொழிபெயர்த்த ஹெலனிஸ்டுகள் ஹீப்ருவின்

எழுத்தாளர் மற்றும் அவரது சமகாலத்தவர்களை விட ஹெலனிக் காலகட்டத்திற்கு நெருக்கமானவர்கள் மற்றும் புதிய ஏற்பாட்டு காலத்தின் கொயின் கிரேக்கத்தை விட கிளாசிக்கல் கிரேக்கத்துடன் நெருங்கிய தொடர்பைக் கொண்டிருந்தனர். ஆயினும் கூட, எல்எக்ஸ்எக்ஸ் என்பது கி.பி முதல் நூற்றாண்டின் யூதர்கள் மற்றும் புறஜாதி கிறிஸ்தவர்களின் பழைய ஏற்பாடாக இருந்தது, மேலும் அவர்கள் அதை நன்கு அறிந்திருந்தனர், எபிரேய எழுத்தாளர்கள் அதை முக்கியமாகப் பயன்படுத்தினர். எனவே, அவர் "ஹெலனிக்" அல்லது "ஹீப்ரேயிக்" என்பதற்கு மாறாக ஹெலனிஸ்டாக இருந்தாரா என்பதில் அதிக ஆபத்து இருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

மேலும், "எபிரேயரின் கிரேக்க உரை 9:4," என்ற தலைப்பின் கீழ், ஹெலனிஸ்டிக் எழுத்தாளர் ஜோசபஸ், எபிரேயர் 9:4-ல் உள்ள வார்த்தையான துமியடேரியனைப் பயன்படுத்தியதாக தேயர் மேற்கோள் காட்டினார் என்பதை நினைவில் கொள்ளுங்கள். "மற்றும் தூப பலிபீடம்." ஹீப்ரூஸ் ஒரு ஹெலனிஸ்டிக் நிருபமாக இருப்பதால், "சென்சர்" என்ற பொருளில் துமியேட்டரியனைப் புரிந்துகொள்வதற்கு எதிராக மேலே மேற்கோள் காட்டப்பட்ட தி பல்பிட் வர்ணனையின் வாதத்தை இது முற்றிலுமாக ரத்து செய்கிறது. வார்த்தை தன்னை.

4. மேலே உள்ள வாதம் (4) தானே கொஞ்சம் தூரமானது என்று முதலில் தோன்றலாம். ஆனால் "உள்ளது" என்ற வார்த்தையைப் பற்றி ஒருவர் எவ்வளவு அதிகமாகச்

சிந்திக்கிறார்களோ, அவ்வளவு அதிகமாக அது உடல் இருப்பிடத்தைக் குறிப்பிடாமல் "சொந்தமானது" என்று பயன்படுத்தப்படலாம் என்பது தெளிவாகிறது. முன்பு குறிப்பிட்டது போல, நம் ஒவ்வொருவருக்கும் இதயம், கல்லீரல் மற்றும் வயிறு உள்ளது, அவை உடல் குழிக்குள் உள்ளன, ஆனால் கால்கள் மற்றும் கைகள், அவை உடலின் பிற்சேர்க்கைகள் ஆனால் இப்போது பெயரிடப்பட்ட உறுப்புகளுடன் அதன் உள்ளே இல்லை. வீடுகள் அல்லது நிலங்கள் அல்லது வாகனங்கள் அல்லது வேறு எதுவாக இருந்தாலும், பெரும்பாலான மக்கள் உடைமைகள் கூட இல்லாத உடைமைகளையும் "உள்ளனர்". எனவே, கடைக்கு வெளியில் இருந்தாலும், தெருவைக் காட்டிலும் கடைக்குச் சொந்தமான அடையாளப் பலகையை ஒரு கடையின் "டெலிடிஷின் வீட்டுப் படம்", "எப்படி" என்பதற்கு மிகவும் பொருத்தமான விளக்கமாக அமைகிறது.

எபிரேயர் 9:2ல் உள்ள "இதில்" என்பதிலிருந்து 9:4ல் "உள்ளது" என்பதற்கு மாற்றமானது, தற்செயலானது அல்ல, ஆனால் நோக்கமானது மற்றும் அர்த்தமுள்ளது என்று தி எக்ஸ்போசிட்டுரின் கிரேக்க ஏற்பாட்டின் முடிவும் வலியுறுத்தலும் மறுக்க முடியாததாகவும், அழுத்தமாகவும் ஆக்குகிறது. பின்வருமாறு:

"அடிக்கடி வலியுறுத்தப்பட்டபடி, கூடாரத்தின் தளபாடங்களை விவரிப்பதில் தூப பீடத்தைப் பற்றி எதுவும் குறிப்பிடக்கூடாது என்பது நம்பமுடியாதது. இங்கு அதற்கு ஒதுக்கப்பட்ட நிலை குறித்து சிரமம் உணரப்பட்டது, ஏனெனில்

உண்மையில் அது திரைக்கு வெளியே நின்றது. , மற்றும் ஆசிரியர் தவறு செய்ததாகக் குற்றம் சாட்டப்பட்டுள்ளார்.ஆனால் அவர் [எங்கே], echousa [உள்ளது] என்பது குறிப்பிடத்தக்கது மற்றும் அவர் பார்வையில் துல்லியமாக அதன் உள்ளூர் உறவுகள் இல்லை என்பதை குறிக்கிறது, மாறாக அதன் சடங்கு சங்கங்கள், 'அது அவர் பேசும் பாவநிவாரண நாளில் மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்தின் ஊழியத்துடன் நெருங்கிய தொடர்பு உள்ளது' (டேவிட்சன்) அவர்களின் பலிபீடம் உண்மையில் புனித சன்னதியுடன் மிகவும் கண்டிப்பாக இணைக்கப்பட்டிருந்தது, அதன் கட்டுமானத்திற்காக முதலில் கொடுக்கப்பட்ட திசைகளில், இது கொண்டுவரப்பட்டது.

(யாத்திராகமம்.30:1-6).katapetasmatos) அது சாட்சிப் பேழையின் மேல் உள்ளது, மற்றும் ver.10 இல், 'இது இறைவனுக்கு மிகவும் புனிதமானது (hagion ton hagion)."

வ.10ஐக் குறிப்பிடுவதுடன், அது முழுவதுமாக இவ்வாறு கூறுகிறது: "ஆரோன் வருடத்திற்கு ஒருமுறை அதன் கொம்புகளின் மீது பாவநிவிர்த்தி செய்ய வேண்டும்; பாவநிவாரணபலியின் இரத்தத்தால். வருடத்திற்கு ஒருமுறை பாவநிவிர்த்தி செய்வான்: அது உங்கள் தலைமுறைதோறும் [விளிம்பு, அல்லது,] பரிகாரம் செய்வான்: அது யெகோவாவுக்கு மகா பரிசுத்தமானது." இது மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்தில் இரக்க இருக்கை சம்பந்தமாக செய்யப்பட்டதைப் போலவே இருந்தது, அங்கு தூபமும் எரிக்கப்பட்டது (லேவியராகமம் 16:11-14,15-16).

மேலும், லேவியராகமம் 4 இல், பிரதான ஆசாரியன் அல்லது சபையால் அறியாமல் செய்த பாவங்களுக்காக (வெளிப்படையாக வருடாந்தர பாவநிவாரண நாட்களுக்கு இடைப்பட்ட வருடத்தில், மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்திற்குள் நுழைய முடியாத போது), பாவத்திற்காக செலுத்தப்படும் மிருகத்தின் இரத்தம் அபிஷேகம் செய்யப்பட்ட ஆசாரியனால் சந்திப்புக் கூடாரத்திற்குள் கொண்டுவரப்பட்டு, திரைக்கு முன்பாக (பரிசுத்த மற்றும் மகா பரிசுத்த ஸ்தலங்களைப் பிரிக்கும்) தெளிக்கப்பட்டு, "ஆசரிப்புக் கூடாரத்திலுள்ள கர்த்தருக்கு முன்பாக இனிமையான தூப பீடத்தின் கொம்புகளின்மேல்" வைக்கவும். vs.1-12, 13-26). இதுவும் மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்தில் இரக்க இருக்கை சம்பந்தமாகச் செய்யப்பட்டதைப் போலவே இருந்தது, அங்கு தூபமும் எரிக்கப்பட்டது (லேவியராகமம் 16:11-14, 15-16).

மேலும், லேவியராகமம் 4ல், பிரதான ஆசாரியன் அல்லது சபையால் அறியாமல் செய்த பாவங்களுக்காக (வெளிப்படையாக வருடாந்தர பாவநிவாரண நாட்களுக்கு இடைப்பட்ட வருடத்தில், மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்திற்குள் நுழைய முடியாதபோது), பாவத்திற்காகப் பலியிடப்பட்ட மிருகத்தின் இரத்தம் கொண்டுவரப்பட்டது என்று கூறப்பட்டுள்ளது. அபிஷேகம் செய்யப்பட்ட ஆசாரியரால் சந்திப்புக் கூடாரத்தின் உள்ளே, திரைக்கு முன்பாக (பரிசுத்த மற்றும் மகா பரிசுத்த ஸ்தலங்களைப் பிரிக்கும்) தெளிக்கப்பட்டு, "ஆசரிப்புக் கூடாரத்திலுள்ள கர்த்தருக்கு முன்பாக இனிமையான தூப பீடத்தின் கொம்புகளின் மேல்" (வி. 1-

12, 13-26). இதுவும் மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்தில் இரக்க இருக்கை சம்பந்தமாகச் செய்யப்பட்டதைப் போலவே இருந்தது, அங்கு தூபமும் எரிக்கப்பட்டது (லேவியராகமம் 16:11-14, 15-16).

பரிசுத்த ஸ்தலத்தில் உள்ள வேறு எந்த மரச்சாமான்களும், மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்துடன் இவ்வளவு ஒற்றுமை, இவ்வளவு பொதுவானதாக இருப்பதாகப் பேசப்படவில்லை.

முடிவு மற்றும் விளக்கம்

காரணிகளின் ஒட்டுமொத்த தாக்கத்தின் விளைவாக, இந்த மதிப்பாய்வை எழுதியவர், அவர் தொடங்கிய நம்பிக்கையை மாற்றியமைக்க வேண்டியிருந்தது. அவர் எபிரேயர் 9:4 இல் "தங்க தூபம்" (கிங் ஜேம்ஸ் பதிப்பு) "தூபத்தின் தங்க பலிபீடம்" (அமெரிக்கன் ஸ்டாண்டர்ட் பதிப்பு) என்பதை விட சிறந்ததாக இருக்கும் என்று வற்புறுத்தினார். (இதன் மூலம், கிரேக்க உரையில் "தி" இல்லை, அதனால் "அ) முற்றிலும் அனுமதிக்கப்படுகிறது.) சூழலைப் பொறுத்து துமியட்டேரியன் "தபல்" அல்லது "தூப பலிபீடம்" என மொழிபெயர்க்கப்படும் சாத்தியத்தை அவர் அங்கீகரித்தார். ஆனால் ஹீப்ருவின் எழுத்தாளர் தனது மேற்கோள்களிலும் பழைய ஏற்பாட்டு எழுத்துக்களுக்கான குறிப்புகளிலும் முக்கியமாக LXX ஐப் பயன்படுத்தினார் என்ற உண்மையை அவர் கருதினார், மேலும் LXX இன் துமியேட்டேரியனின் ஒரே பயன்பாடு "

எனது முந்தைய விளக்கத்தை வடிவமைப்பதில் பங்கு கொண்டிருந்த ராபர்ட் மில்லிகன், 1875 இல் வெளியிடப்பட்ட ஹீப்ரு பற்றிய தனது

வர்ணனையில், இது இன்னும் கிடைக்கக்கூடிய மிகச் சிறந்த ஒன்றாகும், அந்த நேரத்தில் எங்கள் தலைப்பு மிகவும் சர்ச்சைக்குரியதாக இருந்தது. மேலும் அவர் அனைத்து முக்கிய கண்ணோட்டங்களையும் நியாயமான முறையில் பிரதிநிதித்துவப்படுத்த முயன்றார். , இவ்வாறு கூறி முடித்தார்: "ஒட்டுமொத்தமாக, நான் ஆல்ஃபோர்டுடன் உடன்படுகிறேன், மேலும் பெரும்பாலான பழங்கால மற்றும் நவீன வர்ணனையாளர்களுடன் நான் கூறலாம், 'சமநிலையானது சென்சர் விளக்கத்தை நோக்கிச் செல்கிறது; இருப்பினும் சிரமத்தை நான் உணரவில்லை. முழுவதுமாக அகற்றப்பட்டது; மேலும் அதை மேலும் அழிக்கக்கூடிய எந்தவொரு புதிய தீர்வையும் நான் மகிழ்ச்சியுடன் வாழ்த்துவேன்.

இந்த முறை எனது ஆராய்ச்சியில், நான் இதுவரை செய்ததை விட மிகவும் விரிவானது அல்லது இதற்கு முன் அல்லது இப்போது எதிர்பார்க்கும் நேரத்தை விட அதிகமாக உள்ளது, மேலும் மில்லிகன் குறிப்பிடாத தரவுகளை நான் கண்டுபிடித்திருக்கலாம். அவரது கவனத்திற்கு வரவும் -- எனக்கு இருப்பதைப் போல அவருக்கும் வேறு வழியில் சமநிலையை ஏற்படுத்தும் விவரங்கள். இவை இப்போது "பலிபீடம்" விளக்கத்துடன் எனக்கு மிகவும் வசதியாக உள்ளன -- ஆனால் அதற்கு நேர்மாறான தகவல்கள் "சென்சர்" விளக்கத்திற்கு சமநிலையை மீண்டும் கொடுக்க முடியாது. இந்த மதிப்பாய்வில் நான் கூறிய தரவுகளை வாசகரின் கருத்தில் மற்றும் மதிப்பீட்டிற்காகப் பகிர்ந்துள்ளேன், புதிதாக வந்த எனது

வற்புறுத்தலை அவர் அல்லது அவள் மீது திணிக்க முயற்சிக்கவில்லை. மேலும், எனது முடிவுகளை வெறுமனே வழங்குவதற்குப் பதிலாக,

இருப்பினும், அவ்வாறு செய்வதற்கு, ஆரம்பத்தில் எதிர்பார்த்ததை விட அதிக இடம் எடுத்தது, ஏனென்றால் நான் செல்லும் பாதையை ஓரளவு மட்டுமே பட்டியலிட்டிருந்தேன், மதிப்பீட்டிற்கு குறிப்பிடத்தக்கவை என நான் கண்டறிந்ததால் நான் சேர்க்கும் விவரங்கள் அல்ல. மேலும், அதன் பகுதிகள் சிலரின் நலன்களுக்காக மிகவும் விரிவானதாகவும்/அல்லது தொழில்நுட்பமாகவும் இருக்கலாம். ஆனால் இது எனது சொந்தப் பதிவுக்காகவும், அதில் ஆர்வமுள்ள பிறரின் நலனுக்காகவும் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

ஏற்கனவே எழுதப்பட்ட பிரிவுகளில் பயனுள்ளதாக இருக்கும் என்று அடிக்கடி நான் கண்டுபிடித்து, மீண்டும் சென்று அதைப் பயன்படுத்தினேன் என்பதையும் குறிப்பிடலாம். அதாவது, சில எண்ணங்கள் ஆய்வு மற்றும் அசல் எழுத்தின் செயல்பாட்டில் ஏற்பட்டதை விட மதிப்பாய்வில் முன்னதாகவே பிரதிபலிக்கின்றன. சில உருப்படிகள் மற்றவற்றுடன் ஒருங்கிணைக்கப்படுவதற்குப் பதிலாக எங்காவது ஒட்டப்பட்டதாகத் தோன்றினால், இப்போது குறிப்பிடப்பட்டவை அதற்குக் காரணமாக இருக்கலாம்.

இந்த விளக்கங்கள் மூலம், தீவிரமான மாணவர் மேற்கூறியவற்றைப் பலமுறை படித்து யோசிப்பார் என்று நம்பப்படுகிறது -- ஏனெனில் ஒரு

வாசிப்பில் ஜீரணிக்க முடியாத அளவுக்கு அதிகமாக இருக்கலாம்.

சேர்க்கை

விளக்க விருப்பங்களின் சுருக்கம் மற்றும் ஒப்பீடு

இது ஏற்கனவே விவாதிக்கப்பட்ட மற்றும் ஆவணப்படுத்தப்பட்ட கண்ணோட்டங்களின் சுருக்கமான விளக்கக்காட்சியை வழங்குவதாகும், அவற்றை எளிதாக ஒப்பிடுவதற்கும் மதிப்பீடு செய்வதற்கும் கவனம் செலுத்துவதற்காக -- இரண்டு "கோல்டன் சென்சர்" விளக்கம் மற்றும் மூன்று "தூபத்தின் தங்க பலிபீடம்" விளக்கத்தை உள்ளடக்கியது.

1. "கோல்டன் சென்சர்" விளக்கம், கூடாரத்தைப் பற்றிய குறிப்பு: (அ) ஹெலனிக் அல்லது கிளாசிக்கல் கிரேக்கத்தில் மொழியியல் ரீதியாக விரும்பப்பட்டிருக்கும், ஆனால் ஹெலனிஸ்டிக் கிரேக்கத்தில் அல்ல, சிலரால் முன்னர் கருதப்பட்டது -- தற்போதைய விரிவான ஆராய்ச்சிக்கு முன் நான் உட்பட; (ஆ) வாசஸ்தலத்தில் எங்கும் "தூபத்தின் பொன் பலிபீடம்" பற்றிய எந்தக் குறிப்பையும் தவிர்க்கிறது, அதேசமயம் இது பழைய ஏற்பாட்டு நூல்களில் முக்கியமாக இடம்பெற்றுள்ளது (இ) பழைய ஏற்பாட்டு நூல்களிலோ அல்லது நான் மேற்கோள் காட்டிய பிற வரலாற்றுப் பதிவுகளிலோ எந்த தூபமும் குறிப்பிடப்படவில்லை. மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்தில் மரச்சாமான்கள் இருப்பதுடன், தங்கம் எதுவும் அதில் பயன்படுத்தப்படவில்லை. வரலாற்றுச் சான்றுகள் அதற்குச் சாதகமாகத் தயாரிக்கப்படும் வரை, இந்த விளக்கம் இப்போது அனுமானமாகவே கருதப்பட

வேண்டும், எனவே திருப்திகரமாக இல்லை.

2. "கோல்டன் சென்சர்" விளக்கம், கூடாரத்திற்குப் பதிலாக சாலமோனின் கோவிலுக்கு சாத்தியமான குறிப்பு: ஆனால் (அ) எபிரேய எழுத்தாளர் கோவில் அமைப்பைப் பற்றி தெளிவாகக் குறிப்பிடவில்லை, ஆனால் மனிதனால் "பிட்ச்" செய்யப்பட்ட கூடாரத்தைப் பற்றி (8:2) மற்றும் மோசேயால் "செய்யப்பட்டது" (8:5); மற்றும் (ஆ) மற்றும் உடன்படிக்கைப் பேழை மற்றும் அதை மூடியிருக்கும் கேருபீன்கள் ஆகியவற்றைத் தவிர வேறு எந்த தளபாடங்களையும் கொண்டதாக கோவில் "ஆரக்கிள்" (மிகப் புனித இடம்) வேதங்களில் குறிப்பிடப்படவில்லை. எனவே சாலமோனின் ஆலயத்தை விவரிக்கும் வேதவசனங்கள் எபிரேயர் 9:2-4-ன் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு எந்த உதவியும் அளிக்கவில்லை.

3. "தூப பலிபீடம்" விளக்கம், ஆனால் பரிசுத்த இடத்தில் பலிபீடத்தை வைப்பது; இது பெஞ்சமின் வில்சனின் Emphatic Diaglott (1864) பதிப்பில் நிகழ்ந்தது. அவரது விளக்கம்: "வத்திக்கான் MS இன் வாசிப்பு. ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட சிரமத்திற்கு ஒரு தீர்வாகவும், மொசைக் கணக்குடன் முழுமையாக இணக்கமாகவும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது." அது செய்கிறது, ஆனால் தற்போதுள்ள ஏராளமான கையெழுத்துப் பிரதிகளிலிருந்து எந்த ஆதரவையும் கொண்டிருக்கவில்லை என்று தோன்றுகிறது, மேலும் உரை அறிஞர்கள் மத்தியில் இது போலியானதாகக் கருதப்படுகிறது.

வத்திக்கான் கையெழுத்துப் பிரதியை மிகவும் உயர்வாக மதிப்பிட்ட வெஸ்ட்காட் மற்றும் ஹார்ட் கூட, கிரேக்க மொழியில் புதிய ஏற்பாட்டின் மறுபரிசீலனையில் அதைச் சேர்ப்பதற்குப் பதிலாக, தங்கள் "குறிப்பிடத்தக்க நிராகரிக்கப்பட்ட வாசிப்புகளின் பட்டியலில்" சேர்த்தனர். அதனால்,

4. "தூப பலிபீடம்" விளக்கம், ஆனால் எபிரேய எழுத்தாளரை நம்புவது, பொன் பலிபீடம் முக்காடுக்குள் இருந்ததாக தவறாக நினைத்தார்" -- அதாவது, மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்தின் உள்ளே. இது புதிய ஆங்கிலத்தில் கேம்பிரிட்ஜ் வர்ணனையில் கூறப்பட்டுள்ளது. பைபிள் (1967. எவ்வாறாயினும், இது (அ) எபிரேய எழுத்தாளரின் உத்வேகத்திற்கு எதிராக பிரதிபலிக்கிறது, ஆனால் (ஆ) அவரது பழைய ஏற்பாட்டு புரிதலுக்கு எதிராக, அவர் அப்படி ஒரு தவறு செய்திருக்க முடியாது என்று தோன்றுகிறது. ஈர்க்கப்பட்டது. எனவே, இது ஒரு திருப்திகரமான தீர்வாக ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது.

ஏ.இ. ஹார்வி தனது புதிய ஏற்பாட்டின் துணையில் (புதிய ஆங்கில பைபிளின்) கருத்து மிகவும் ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்கது: "இந்த எழுத்தாளர் இந்த பலிபீடத்தை உள் அறையில் நினைத்துப் பார்ப்பது விந்தையானது -- அவர் அதைப் பற்றி பேசாத வரை. உட்புற அறையின் அவசியமான இணைப்பாக, உண்மையில் உள்ளே இல்லாவிட்டாலும்" (முக்கியத்துவம் சேர்க்கப்பட்டது) -- மேற்கூறிய விளக்கத்தின் மீதான எங்கள் ஆரம்ப அவதானிப்புகளில் நாம் சேர்க்கத் தவறிய கருத்து, ஆனால் இது அடுத்த மற்றும் இறுதி விளக்கத்திற்கு

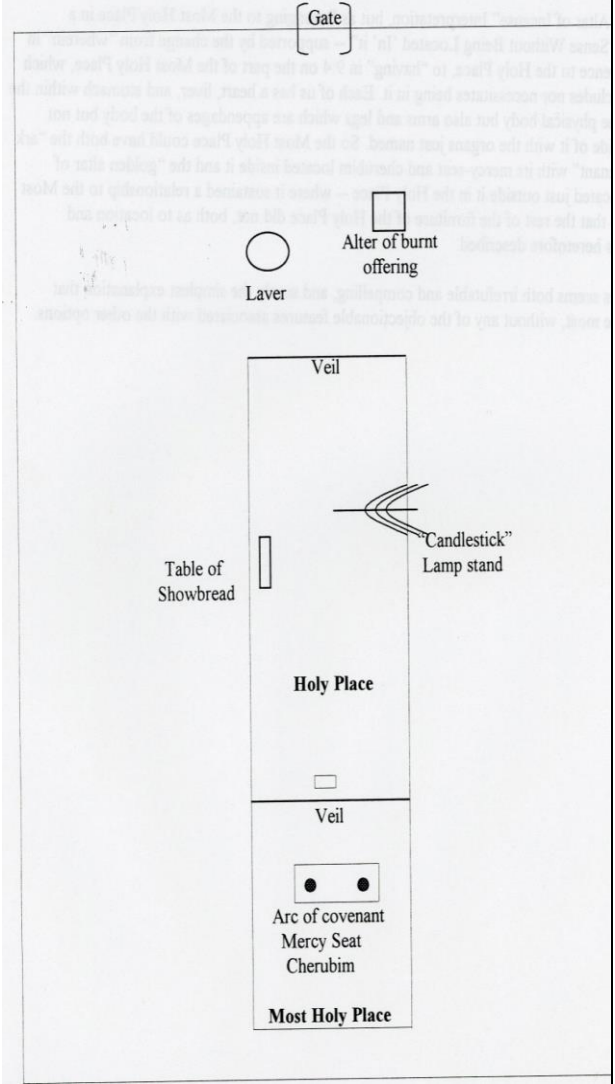
பொருத்தமான அறிமுகமாகும்
வழங்க வேண்டும்.

5. "தூப பலிபீடம்" விளக்கம், ஆனால் 'இதில்' இடம் பெறாமல் ஒரு குறிப்பிடத்தக்க அர்த்தத்தில் மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்திற்கு சொந்தமானது" -- புனித ஸ்தலத்தைக் குறிக்கும் வகையில் 9:2 இல் உள்ள "எங்கே" என்பதிலிருந்து மாற்றத்தால் ஆதரிக்கப்படுகிறது, மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்தின் பாகத்தில் 9:4 இல் "இருப்பது", அது அதில் இருப்பதைத் தடுக்காது அல்லது அவசியமில்லை. நம் ஒவ்வொருவருக்கும் உடல் உடலின் குழிக்குள் இதயம், கல்லீரல் மற்றும் வயிறு உள்ளது ஆனால் கைகள் மற்றும் கால்கள் உள்ளன. உடலின் பிற்சேர்க்கைகள் ஆனால் அதன் உள்ளே இப்போது பெயரிடப்பட்ட உறுப்புகள் இல்லை. எனவே மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்தில் "உடன்படிக்கைப் பேழை" அதன் கருணை-இருக்கை மற்றும் கேருபீன்கள் மற்றும் "தூபத்தின் தங்க பலிபீடம்" ஆகிய இரண்டையும் கொண்டிருக்க முடியும். புனித ஸ்தலத்தில் அதற்கு சற்று வெளியே அமைந்துள்ளது -- இது மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்துடனான உறவை நிலைநிறுத்தியது, புனித ஸ்தலத்தின் மற்ற தளபாடங்கள் முன்பு விவரிக்கப்பட்ட இடம் மற்றும் செயல்பாடு ஆகிய இரண்டிலும் இல்லை.

இது மறுக்க முடியாததாகவும் கட்டாயப்படுத்துவதாகவும் தெரிகிறது, மேலும் மற்ற விருப்பங்களுடன் தொடர்புடைய எந்த ஆட்சேபனைக்குரிய அம்சங்களும் இல்லாமல் மிக எளிமையான விளக்கம்.

TABERNACLE

(Not to scale)

**சொர்க்கத்தில் உள்ள விஷயங்கள்
சுத்தப்படுத்தப்பட்டன
எபிரெயர் 9:23**

உரை: "எனவே, பரலோகத்தில் உள்ளவற்றின் பிரதிகள் இந்த [விலங்குகளின் பலிகளால்] சுத்திகரிக்கப்பட வேண்டும்; ஆனால் பரலோகப் பொருள்களே இவற்றை விட சிறந்த பலிகளால் சுத்தப்படுத்தப்பட வேண்டும்."

இது பரலோக உண்மைகள் மற்றும் அவற்றின் பூமிக்குரிய "நகல்கள்" ஆகியவற்றின் "சுத்தப்படுத்தும்" கூறுகளில் உள்ள "தேவையான" வேறுபாட்டைக் குறிக்கிறது, மேலும் "வானத்தில் உள்ள விஷயங்கள்" அல்லது "பரலோக விஷயங்கள்" என்ன சுத்திகரிக்கப்பட வேண்டும் என்ற கேள்வியை எழுப்புகிறது, மற்றும் அவர்களுக்கு அது ஏன் தேவை. மேலும் இது உறுதியான எதையும் உறுதிசெய்யும் திறனுக்கு அப்பாற்பட்டதாக இருக்கலாம், ஏனெனில் இது மிகவும் புத்திசாலித்தனமான உரைநடை அறிஞர்கள் சிலருக்கு ஒரு புதிராக உள்ளது.

அறிஞர்களின் மேற்கோள்கள்

1. ராபர்ட் மில்லிகன் குறிப்பிடுகையில், மேலே குறிப்பிடப்பட்ட "தேவையானது தேவதூதர்களின் பாவத்திலிருந்து எழுகிறது, அவர்கள் தங்கள் முதல் சொத்துக்களை வைத்திருக்கவில்லை, ஆனால் அவர்களின் கிளர்ச்சியின் விளைவாக டார்டாரஸுக்குத் தள்ளப்பட்டார்கள் (2 பேதுரு 2:4; ஜூட் 6)" "ஆனால்," அவர் கூறுகிறார், "எங்கள் வளாகத்தில் தேவதூதர்கள் அரவணைக்கப்படுவதில்லை, எனவே, நமது முடிவுகளுக்கு கட்டாயப்படுத்தப்படக்கூடாது. அத்தியாயம் 2:16 இல் உள்ள குறிப்பைப் பார்க்கவும்." (ஹீப்ரு பற்றிய வர்ணனை.)

2. ராபர்ட்சன் கூறுகிறார்: "கிறிஸ்து பாதிரியார்-பாதிக்கப்பட்டவராகத் தோன்றியதன் மூலம் பரலோகத்தையே சுத்திகரிக்கும்

அல்லது அர்ப்பணிக்கும் சடங்கைப் பற்றி பேசுவது எங்களுக்கு சற்று சிரமமாகத் தெரிகிறது. ஆனால் முழுப் படமும் மிகவும் மாயமானது" (புதிய வார்த்தை ஆய்வுகள் ஏற்பாடு).

3. எக்ஸ்போசிட்டுரின் கிரேக்க ஏற்பாடு பின்வருமாறு புருஸை மேற்கோள் காட்டுகிறது: "வார்த்தைகளுக்கு இறையியல் அர்த்தத்தை வழங்க நான் எந்த முயற்சியும் செய்ய விரும்பவில்லை. நுழைவாயிலில் சொர்க்கத்திற்கு கூட கிடைக்கும் மகிமையையும் மரியாதையையும் நினைத்து அவற்றை என் மனதிற்கு புரிய வைப்பேன். அங்கே 'கடவுளின் ஆட்டுக்குட்டி.' வார்த்தைகளில் இறையியலை விட அதிகமான கவிதை இருப்பதாக நான் நம்புகிறேன்."

இருப்பினும், மறுபுறம், எபிரேயஸின் அதன் ஆசிரியர் மார்கஸ் டாட்ஸ் தொடர்ந்து கூறுகிறார்:

"ஆனால், ஆசிரியரின் வாதத்தின் இந்த கட்டத்தில், சில அர்த்தத்தில் மற்றும் சிலவற்றில் பரலோகத்திற்குச் சுத்திகரிப்பு தேவை என்ற இறையியல் அனுமானத்தை விலக்குவது அரிதாகவே அனுமதிக்கப்படுகிறது. பூமிக்குரிய கூடாரம், கடவுளின் வாசஸ்தலமாக, அவருடைய பிரசன்னத்தால்

புனிதப்படுத்தப்பட்டிருக்கலாம். சுத்திகரிப்பு தேவையில்லை, ஆனால் மனிதர்களுடன் அவர் சந்திக்கும் இடமாகவும் அது சுத்தப்படுத்தப்பட வேண்டும், எனவே கடவுளுடனான நமது பரலோக உறவுகள் மற்றும் நாம் அவரை அணுக விரும்பும் அனைத்தும் சுத்தப்படுத்தப்பட வேண்டும். பாவமுள்ள மனிதர்களால் அவர்களுக்கு அது தேவைப்படுகிறது.

கடவுளுடனான நமது நித்திய
உறவுகளுக்கு சுத்திகரிப்பு
தேவைப்படுகிறது."

4. அதேபோன்று, மார்வின் ஆர்.
வின்சென்ட் டெலிட்ச்சைப்
பின்வருமாறு மேற்கோள்
காட்டுகிறார்: "கடவுளின் பரலோக
நகரம், அதன் பரிசுத்த ஸ்தலத்துடன்,
உடன்படிக்கைக்கு ஏற்றவாறு,
உடன்படிக்கை செய்தவர்கள்
கடவுளுடன் பரிபூரணமான
ஐக்கியத்தை அடைவதற்கு
விதிக்கப்பட்டிருந்தால், பிறகு
அவர்களுடைய குற்றமானது இந்தப்
புனிதமான விஷயங்களையும்
பூமிக்குரியவற்றையும்
அசுத்தப்படுத்தியுள்ளது, மேலும்
பிந்தையவர்களுக்காக
நியமிக்கப்பட்ட வழக்கமான
சட்டத்தைப் போலவே அவை
சுத்திகரிக்கப்பட வேண்டும்,
அபூரணரின் இரத்தத்தால் மட்டுமல்ல,
ஒரு முழுமையான தியாகம்"
(வார்த்தை ஆய்வுகள் இல் புதிய
ஏற்பாடு).

5. இருப்பினும், ஆல்பர்ட் பார்ன்ஸ்,
பின்வரும் வார்த்தைகளுடன்
விஷயத்தை சுருக்கமாக
மாற்றுகிறார்: "சுத்திகரிக்கப்பட்ட,
இங்கே சொர்க்கத்திற்குப்
பயன்படுத்தப்பட்ட வார்த்தையின்
பயன்பாடு, முன்பு சொர்க்கம்
புனிதமற்றதாக இருந்தது என்பதைக்
குறிக்கவில்லை, ஆனால் அது
இப்போது அணுகக்கூடியதாக உள்ளது
என்பதைக் குறிக்கிறது. பாவிகள்;
அல்லது அவர்கள் அங்கு வந்து
ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய விதத்தில்
வழிபடலாம்" (புதிய ஏற்பாட்டின்
குறிப்புகள்).

6. மறுபுறம், ராபர்ட் மில்லிகன் மீண்டும் கூறுகிறார்: "பரலோக விஷயங்களை' உண்மையான சுத்திகரிப்புக்குக் குறைவானது எதுவுமில்லை, உரையின் தேவைகளை நியாயமான முறையில் பூர்த்தி செய்யும் என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது. எனவே நான் தற்போது சிந்திக்க விரும்புகிறேன். , குறைந்த பட்சம், இது நமக்கு தத்துவத்தை விட நம்பிக்கையின் விஷயமாகும், எந்த பரிசுத்த தேவதூதர்களையும் விட கடவுள் எவ்வளவு பரிசுத்தமானவர் என்பதை நாம் முழுமையாக புரிந்துகொண்டு விளக்கும்போது (வெளி. 15:4), அது எப்படி பரலோகம் அவருடைய பார்வையில் சுத்தமாக இல்லை (யோபு 15:15), ஜீவனுள்ள கடவுளின் நகரமான பரலோக ஜெருசலேமையும் கூட 'பரலோக விஷயங்கள்' தழுவிக்கொள்வது எப்படி என்பதை நாம் இப்போது புரிந்துகொள்வதை விட தெளிவாக புரிந்து கொள்ளலாம். கர்த்தராகிய இயேசுவின் பாவநிவிர்த்தி இரத்தத்தால் சுத்திகரிக்கப்பட வேண்டும். உண்மையே நமது உரையில் தெளிவாகத் தெரிகிறது; ஆனால் அதற்கான காரணம் அவ்வளவு தெளிவாக இல்லை."

பின்னர் அவர் கேட்கிறார்: "கிறிஸ்துவின் மரணத்தை எதிர்பார்த்து, பல பரிசுத்தவான்கள் பரலோகத்தில் அனுமதிக்கப்பட்டார்கள், விசுவாசத்தால் நீதிமான்களாக்கப்பட்டாலும், கடவுளின் கிருபையினாலும், சகிப்புத்தன்மையினாலும், அவர்கள் சுத்திகரிப்பு தேவைப்படுகிறார்களா? கிறிஸ்துவின் இரத்தம் சிந்தப்படும்போது, அவற்றை முற்றிலும் பரிசுத்தமாக்குவதற்காக,

அத்தியாயம் 9:15 இல் உள்ள குறிப்புகளைப் பார்க்கவும்." (ஹீப்ரு பற்றிய வர்ணனை.)

மேலே மேற்கோள் காட்டப்பட்ட அவரது முதல் வாக்கியத்தில் மில்லிகன், பார்ன்ஸ் அல்ல, சரியானது என்ற அடிப்படையில் நாம் தொடர்வோம். ஆனால் தயவு செய்து "முன்னர்" என்ற பிந்தைய வார்த்தையை நினைவில் வைத்துக் கொள்ளுங்கள், அதேபோல் மில்லிகனின் கேள்வியும் இப்போது குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது, இவை இரண்டையும் "முடிவு அவதானிப்புகள்" என்பதன் கீழ் மீண்டும் குறிப்பிடுவதற்கான சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும்.

வேதாகமத்திலிருந்து அவதானிப்புகள்

1. முதல் உடன்படிக்கை மற்றும் பூமிக்குரிய கூடாரம். "பரலோகத்தில் உள்ள பொருட்களின் பிரதிகள்" மோசேயால் அமைக்கப்பட்ட பூமிக்குரிய கூடாரம் மற்றும் அதன் தளபாடங்கள் மற்றும் பாத்திரங்கள் (vs.1-5, 18-22). கன்றுகள் மற்றும் ஆடுகளின் இரத்தத்தால் "அர்ப்பணிக்கப்பட்ட", "புத்தகத்தின் மீதும் மக்கள் அனைவரின் மீதும்" தெளிக்கப்பட்ட மாம்ச இஸ்ரவேலுடன் சினாயில் செய்யப்பட்ட முதல் "ஏற்பாடு" அல்லது "உடன்படிக்கை" உடன் அவர்கள் தொடர்புபடுத்தப்பட்டனர் (vs.18-20)

"அர்ப்பணிக்கப்பட்ட" என்பதன் கிரேக்க வார்த்தை egkekainistai, egkainizo என்பதன் ஒரு வடிவம், 1. புதுப்பிக்க (2 நாளாகமம் 15:8). 2. புதிதாகச் செய்ய, மீண்டும் (ஐயா. 33(36.6). 3. தொடங்குதல், பிரதிஷ்டை செய்தல், அர்ப்பணித்தல் (உபாகமம் 20:5; 1

இராஜாக்கள் 8:63; I சாமுவேல் 11:14, முதலியன; எபிரேயர் 9:18; 10:20) -- தாயரின் கூற்றுப்படி. மில்லிகன் 9:18 இல் "பதிவுசெய்யப்பட்டது" என்று பரிந்துரைக்கிறார், அங்கு "முதல் உடன்படிக்கை "இரத்தம் இல்லாமல் அர்ப்பணிக்கப்படவில்லை." இது தாயரின் "தொடக்கத்துடன்" ஒத்துப்போகிறது.

(குறிப்பு: I சாமுவேல் 11:14ஐ வகை எண்.1ல், "புதுப்பிக்க," வகை N.3க்கு பதிலாக தாயர் சேர்த்திருக்க வேண்டும் என்று தோன்றுகிறது.)

2. இரண்டாவது அல்லது புதிய உடன்படிக்கை மற்றும் பரலோக கூடாரம். "முதல்" உடன்படிக்கை அல்லது ஏற்பாடு கிறிஸ்துவால் அகற்றப்பட்டது, "அவர் இரண்டாவது உடன்படிக்கையை நிறுவுவதற்காக" (10:9), அதில் "புதிய உடன்படிக்கை" அவர் மத்தியஸ்தர் (9:15), மற்றும் அவரது இரத்தம் இரத்தம் உடன்படிக்கை கூறினார் (மத்தேயு 26:28; மாற்கு 14:24; லூக்கா 22:20; I கொரிந்தியர் 11:25) -- அந்த இரத்தத்தின் மூலம் அவர் "பரிசுத்த ஸ்தலத்தில் [பரலோகம், எபிரேயர் 9:24] ஒருமுறை பிரவேசித்தார், நித்திய மீட்பைப் பெற்றவர்" (எபிரேயர் 9:12).

"எங்களுக்கு ஒரு பிரதான ஆசாரியர் இருக்கிறார். பூமிக்குரிய நகல்]. . . இப்போது, அவர் பூமியில் இருந்தால், அவர் ஒரு பாதிரியாராக இருக்க மாட்டார், ஏனென்றால் சட்டத்தின்படி பரிசுகளை வழங்குபவர்கள் இருக்கிறார்கள்; பரலோகத்தின் நகலையும் நிழலையும் சேவிப்பவர்கள் இருக்கிறார்கள். விஷயங்கள், . . . ஆனால் இப்போது அவர் ஒரு சிறந்த ஊழியத்தைப் பெற்றுள்ளார், மேலும் அவர் ஒரு

சிறந்த உடன்படிக்கையின் மத்தியஸ்தராகவும் இருக்கிறார், இது சிறந்த வாக்குறுதிகளின் அடிப்படையில் இயற்றப்படுகிறது" (8:1-6).

"ஏனெனில், [முதல் உடன்படிக்கையின்படி செலுத்தப்பட்ட] வெள்ளாடு மற்றும் காளைகளின் இரத்தமும், மாடுகளின் சாம்பலைத் தூவினால், மாம்சத்தின் [சம்பிரதாயமான] சுத்தத்திற்கு பரிசுத்தமாக்கும்: கிறிஸ்துவின் இரத்தம் எவ்வளவு அதிகமாக இருக்கும். [அல்லது, அவருடைய] நித்திய ஆவியின் மூலம், கடவுளுக்கு பழுதற்ற தன்னை ஒப்புக்கொடுத்தவர் யார், உயிருள்ள கடவுளுக்கு சேவை செய்ய உங்கள் மனசாட்சியை இறந்த செயல்களிலிருந்து சுத்தப்படுத்தினார்? (9:13-14).

(குறிப்பு: "அர்ப்பணிப்பு", "புனிதப்படுத்துதல்" மற்றும் "சுத்தம்" ஆகியவை எவ்வளவு நெருக்கமாக தொடர்புடையதாகத் தோன்றுகிறது என்பதை கவனியுங்கள். மேலும் இது 1 தெசலோனிகேயர் 4:3-7ன் கூற்று மூலம் வலுப்படுத்தப்படுகிறது: "இதுவே விருப்பம். கடவுளின், உங்கள் பரிசுத்தமாக்குதலும் கூட; நீங்கள் வேசித்தனத்திலிருந்து விலகி இருங்கள்; நீங்கள் ஒவ்வொருவரும் கடவுளை அறியாத புறஜாதிகளைப் போல, காமத்தின் பேரார்வத்தில் அல்ல, பரிசுத்தத்திலும் மரியாதையிலும் தனது சொந்த பாத்திரத்தை எப்படி உடைமையாக்க வேண்டும் என்பதை அறிவீர்கள்; மனிதன் இந்த விஷயத்தில் தன் சகோதரனுக்கு அநீதி இழைக்கிறான்: ஏனென்றால் கர்த்தர் இவை அனைத்திலும் பழிவாங்குபவர், நாங்கள் உங்களுக்கு முன்னறிவித்து

சாட்சியமளித்தோம், ஏனென்றால் கடவுள் நம்மை அசுத்தத்திற்காக அல்ல, பரிசுத்தப்படுத்துவதற்காக அழைத்தார்.")

மீண்டும், "அவர் என்றென்றும் பாவங்களுக்காக ஒரே பலியைச் செலுத்தி, [அவர்] கடவுளின் வலது பாரிசத்தில் அமர்ந்தார்; ... பரிசுத்தமாக்கப்பட்டவர்களை ஒரே பலியினால் அவர் என்றென்றும் பூரணப்படுத்தினார்" (10:12-14). "அவர்களுடைய பாவங்களையும் அக்கிரமங்களையும் இனி நான் நினைவுகூரமாட்டேன்" (வச.17).

குறிப்பு: ஒருவர் கிறிஸ்தவராக மாறினால், எதிர்காலத்தில் அவர் செய்யக்கூடிய பாவங்கள் கூட கவனிக்கப்படும் என்று இது அர்த்தப்படுத்துவதில்லை; மாறாக ஒருமுறை பாவம் மன்னிக்கப்பட்டால், அது மோசேயின் சட்டத்தின்படி அல்லாமல், வருடந்தோறும் மீண்டும் நினைவுகூரப்படாமல், மீண்டும் மீண்டும் வருடாவருடம் பரிகாரம் செய்ய வேண்டும், ஆனால் எல்லாக் காலத்திற்கும் மன்னிக்கப்படும், ஆனால் இரத்தத்தின் பலன் இயேசு கிறிஸ்து கிறிஸ்தவர்கள் செய்த பாவங்களைச் சுத்திகரிப்பதற்காக எல்லா நேரங்களிலும் தொடர்ந்து இருப்பார்.)

3. இன்னும் பூமியில் இருப்பவர்களுக்கு புதிய உடன்படிக்கையின் கீழ் நடைமுறை நன்மைகள். கிறிஸ்துவின் பிரதான ஆசாரியத்துவம் மற்றும் அது கிடைக்கப்பெறும் மேன்மையான ஆசீர்வாதங்களின் அடிப்படையில், கிறிஸ்தவர்கள் "துணிவுடன் கிருபையின் சிங்காசனத்திடம் நெருங்கிச் செல்லுமாறு அறிவுறுத்தப்படுகிறார்கள் [இது

பரலோகத்தில் இருப்பதாகக் கருதப்பட வேண்டும்], நாம் இரக்கத்தைப் பெறலாம். தேவைக்கேற்ப பாவங்களைச் செய்து, தேவைப்படும் நேரத்தில் [இல்லையெனில்] எங்களுக்கு உதவ அருளைப் பெறுங்கள்" (4:16). "எனவே, சகோதரர்களே, அவர் அர்ப்பணித்த வழியில், இயேசுவின் இரத்தத்தினாலே [கிறிஸ்துவம் "கிருபையின் சிங்காசனமும்" இருக்கும் பரிசுத்த ஸ்தலத்திற்குள் பிரவேசிக்க தைரியம் வேண்டும். நாம், முக்காடு வழியாக ஒரு புதிய மற்றும் வாழ்க்கை வழி, அதாவது, அவரது மாம்சம், மற்றும் கடவுளின் வீட்டில் ஒரு பெரிய தலைமை ஆசாரியர் வேண்டும்.

இந்த ஜனங்கள் தங்கள் வாயினால் என்னிடத்தில் வந்து, தங்கள் உதடுகளினால் என்னைக் கனம்பண்ணுகிறார்கள்; ஆனால் அவர்களின் இதயம் என்னிடமிருந்து வெகு தொலைவில் உள்ளது.])

இறுதி அவதானிப்புகள்

1. "பரலோகத்தில் உள்ளவை" அல்லது "பரலோகத்தில் உள்ளவை" என்பது பூமிக்குரிய வாசஸ்தலமும் அதன் அலங்காரங்களும் ஊழியங்களும் "பிரதிகளாக" இருந்த உண்மைகளாக இருக்க வேண்டும், மேலும் பூமியிலுள்ள தேவாலயம் மற்றும் தேவாலயம் இரண்டையும் உள்ளடக்கியதாகத் தோன்றும். பரலோகத்தில் மீட்கப்பட்டவர்கள் (பார்க்க 12:22-24). மகா பரிசுத்த ஸ்தலம், அதன் விரிவாக்கமாக இருந்தது மற்றும் அதன் வழியாக மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்திற்குள் நுழைந்தது, பூமியில் உள்ள தேவாலயமாக இருக்க வேண்டும். கிறிஸ்தவர்கள் "கிறிஸ்துவில் பரலோக இடங்களை

ஆக்கிரமித்துள்ளனர்: (எபேசியர் 1:3; 2:6), மற்றும் "எங்கள் குடியரிமை பரலோகத்தில் உள்ளது" (பிலிப்பியர் 3:20) -- சபை இருப்பது என்பதிலிருந்து இதைக் காணலாம். பூமியில் உள்ள கடவுளின் ராஜ்யம், மற்றவற்றுடன், "பரலோக ராஜ்யம்" என்று அழைக்கப்படுகிறது (பார்க்க மத்தேயு 16:18-19).

2. 2 பேதுரு 2:4 மற்றும் யூதா 6-ன் படி, பாவம் செய்து துரத்தப்பட்ட தேவதூதர்களின் காரணமாக கிறிஸ்துவின் இரத்தத்தால் சொர்க்கம் சுத்திகரிக்கப்பட வேண்டும் என்ற கருத்தை நிராகரித்ததற்காக மில்லிகளை நிச்சயமாக குறை சொல்ல முடியாது. - ஏனெனில், மில்லிகன் கூறியது போல், எபிஸ்டில் 9 வது எபிஸ்டலின் வளாகத்தில் தேவதூதர்கள் தழுவப்படவில்லை 2:16-17 ஐப் பார்க்கவும்).

3. மில்லிகனிடம் அவரது சொந்தக் கேள்விக்கு பதில் இல்லை, மேலும் அதைக் குறித்து பிடிவாதமாக இருக்காமல் இருப்பது நல்லது. ஆனால் நாம் லாபத்துடன் அதன் தாக்கங்களை ஆராய்ந்து பரிசீலிக்கலாம். அவருடைய கேள்வி என்னவென்றால், "கிறிஸ்துவின் மரணத்தை எதிர்பார்த்து பல பரிசுத்தவான்கள் பரலோகத்தில் அனுமதிக்கப்பட்டார்கள் என்பதற்காகவும், விசுவாசத்தினால் நீதிமான்களாக்கப்பட்டாலும், கடவுளின் கிருபையினாலும், சகிப்புத் தன்மையினாலும், அவர்களுக்குத் தாய்மைப்படுத்துதல் தேவைப்பட்டது. கிறிஸ்துவின் இரத்தம் சிந்தப்படும் போது, அவற்றை முற்றிலும் பரிசுத்தமாக்குவதற்காக பயன்படுத்துதல். அத்தியாயம் 9:15

இல் உள்ள குறிப்புகளைப் பார்க்கவும்."

அதிகாரம் 9:15, மில்லிகனால் மேற்கோள் காட்டப்பட்டபடி, கிறிஸ்து "ஒரு புதிய உடன்படிக்கையின் மத்தியஸ்தராக இருக்கிறார், முதல் உடன்படிக்கையின் கீழ் இருந்த, அழைக்கப்பட்ட மீறல்களின் மீட்பிற்காக ஒரு மரணம் [அவருடைய சொந்த] நடந்தது. நித்திய சுதந்தரத்தின் வாக்குறுதியைப் பெறலாம்."

ஆனால் அவர்கள் ஏற்கனவே அதைப் பெற்றதாகக் கூறவில்லை. மேலும் அத்தியாயம் 11:39-40, வெள்ளத்திற்கு முன்னும் பின்னும், மற்றும் ஆணாதிக்க மற்றும் மொசைக் காலகட்டங்களில், விசுவாசமுள்ள ஆண்கள் மற்றும் பெண்களின் உதாரணங்களைக் கொடுத்த பிறகு, இவ்வாறு கூறுகிறது: "இவர்கள் அனைவரும் தங்கள் விசுவாசத்தின் மூலம் அவர்களுக்கு சாட்சியமளிக்கப்பட்டனர். , வாக்குத்தத்தத்தைப் பெறவில்லை, நம்மைத் தவிர அவர்கள் பரிபூரணராகிவிடக் கூடாது என்பதற்காக, கடவுள் நம்மைக் குறித்து சில சிறந்த விஷயங்களைக் கொடுத்திருக்கிறார்."

விசுவாசிகளின் பட்டியலில் சேர்க்கப்பட்ட தாவீதைப் பற்றி (11:32), கிறிஸ்துவின் உயிர்த்தெழுதல் மற்றும் விண்ணேற்றத்திற்குப் பிறகு பெந்தெகொஸ்தே நாளில் அப்போஸ்தலன் பேதுரு கூறினார், "அவர் இறந்து அடக்கம் செய்யப்பட்டார், அவருடைய கல்லறை இதற்கு நம்மிடம் உள்ளது. நாள்," மற்றும் குறிப்பாக "அவர்

பரலோகத்திற்கு ஏறவில்லை" (அப்போஸ்தலர் 2:29,34).

மேலும், தாவீதைப் பற்றிய உண்மையே மற்ற அனைவருக்கும் உண்மையாக இருக்கும் என்று எதிர்பார்க்கலாம், ஏனோக் (எபிரேயர் 11:5-6) ஒரு விதிவிலக்காக இல்லாவிட்டால், மரணத்தை அனுபவிக்காதபடி மாற்றப்பட்டு, பூமியில் காணப்படவில்லை. பரலோகத்திற்கு அல்லது பாதாளத்திற்குக் கொண்டு செல்லப்பட்டிருக்கலாம், பிந்தையது உயிர்த்தெழுதலுக்கு முன் இறந்தவர்களின் ஆவிகளுக்கானது என்பதைத் தவிர - மற்றும் எபிரேயர் 11 இல் குறிப்பிடப்படாத எலியா, ஏனோக்கின் அதே வகைக்குள் வருவார் என்பது எங்களுக்குத் தெரியாது (2 இராஜாக்கள் 2:11-12).

ஆனால், இவை இரண்டும் எபிரேயர் 11:39-40 இல் கூறப்பட்டுள்ளவற்றுக்கு விதிவிலக்குகளாக இருந்தாலும் கூட, அவை மில்லிகனின் "பல" ஆகாது. இருப்பினும், அவர்கள் அத்தகைய விதிவிலக்குகளாக இருந்து, ஹேடஸுக்குச் செல்வதற்குப் பதிலாக சொர்க்கத்திற்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டால், "பல" அசுத்தமான சொர்க்கத்தைப் பற்றி மில்லிகன் கூறியது ஏனோக் மற்றும் எலியாவின் இருப்பைப் பற்றி கற்பனை செய்யக்கூடிய உண்மையாக இருக்கலாம்.

ஹேடஸ் என்பது மரணத்திற்கும் உயிர்த்தெழுதலுக்கும் இடைப்பட்ட ஆவிகளின் இடம் மற்றும் பொது உயிர்த்தெழுதல் மற்றும் நியாயத்தீர்ப்பு வரை (வெளிப்படுத்துதல் 20:11-15) -- அந்த நேரத்தில் ("கடைசி நாள்") அனைத்தும்

வெறுமையாக்கப்பட்டதாகக் குறிப்பிடப்படவில்லை. இறந்த நீதிமான்கள் எழுப்பப்படுவார்கள் (யோவான் 6:39,40,44,54). எனவே இறந்த அனைவரின் ஆவிகளும் அவர்களின் உடல்கள் எழுப்பப்படும் வரை பாதாளத்தில் இருக்கும். ஆனால் கிறிஸ்துவின் ஆவி பாதாளத்தில் விடப்படவில்லை, ஏனென்றால் அவர் மரித்தோரிலிருந்து உயிர்த்தெழுப்பப்பட்டார் (அப்போஸ்தலர் 2:31), மேலும் நாற்பது நாட்களுக்குப் பிறகு பரலோகத்திற்கு ஏறினார் (1:3, 9-11) - முதல், அது இறக்கும் என்று தோன்றுகிறது. இனி இல்லை (அப்போஸ்தலர் 13:34 பார்க்கவும்).

மேலும், கிறிஸ்துவின் மரணம் மற்றும் உயிர்த்தெழுதல் தொடர்பாக, "கோயிலின் திரை மேலிருந்து கீழாக இரண்டாகக் கிழிந்தது; பூமி அதிர்ந்தது; உறங்கிக் கொண்டிருந்த பல புனிதர்களின் உடல்கள் எழுப்பப்பட்டன. அவர்களுடைய ஆவிகள் பாதாளத்திலும் விடப்படவில்லை என்று அர்த்தம்]; அவருடைய உயிர்த்தெழுதலுக்குப் பிறகு அவர்கள் கல்லறைகளிலிருந்து வெளியே வந்து, பரிசுத்த நகரத்திற்குள் நுழைந்து, பலருக்குத் தோன்றினர்" (மத்தேயு 27:51-53).

கேள்வி: அவர்கள் வாழ்க்கைக்குத் திரும்புவது தற்காலிகமானதா அல்லது கிறிஸ்துவுடன் பரலோகத்திற்கு ஏறினார்களா? அதற்கு நாம் உறுதியாக பதிலளிக்க முடியாது. ஆனால் பிந்தையது சரியானதாக இருக்க வாய்ப்பு உள்ளது. எபேசியர் 4:8 என்பது சங்கீதம் 68:18 ஐக் குறிக்கிறது, இது கிறிஸ்துவுக்குப் பயன்படுத்தப்படுகிறது, "அவர்

உயரத்திற்கு ஏறிச் சென்றபோது, சிறைப்பிடிக்கப்பட்டதைக் கொண்டுபோய், மனிதர்களுக்குப் பரிசுகளை வழங்கினார்." பெரிய வெற்றிகரமான போர்களுக்குப் பிறகு இராணுவ ஜெனரல்களின் வெற்றிகரமான துழைவு வழக்கத்தின்படி இது இருந்தது -- எதிரிகளை வென்றதற்கான சான்றாக சிறைப்பிடிக்கப்பட்ட ஒரு குழுவை வழிநடத்தியது மற்றும் போரில் எடுக்கப்பட்ட கொள்ளையிலிருந்து அணிவகுத்து செல்லும் வழியில் நபர்களுக்கு பரிசுகளை வீசியது. எபேசியர் 4:11-12 இன் படி, கிறிஸ்து பரலோகத்திற்குத் திரும்பும் விஷயத்தில் மனிதர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட பரிசுகள் ஆரம்பகால தேவாலயத்தில் ஆவிக்குரிய பரிசுகளாக இருந்தன.

சங்கீதம் 68:18 இலிருந்து மேற்கோள் காட்டப்பட்டதன் நோக்கம் "மனிதர்களுக்கான பரிசுகளை" தவிர வேறு எதையும் உள்ளடக்கவில்லை; ஆனால் மேற்கோள் தானே செய்தது. இது கிங் ஜேம்ஸ் பதிப்பின் விளிம்பில் வழங்கப்பட்டுள்ளதால், "பல சிறைக்கைதிகளை" உள்ளடக்கியது. இது கிறிஸ்துவின் உயிர்த்தெழுதலுக்குப் பிறகு எழுப்பப்பட்டவர்களைக் குறிப்பதாக இருந்தால் (அது நன்றாக இருக்கலாம்), அவர்கள் கிறிஸ்துவால் விடுவிக்கப்படும் வரை சாத்தானின் கைதிகளாக இருந்தனர், மேலும் அவர் ஏறும் போது அவருடன் பரலோகத்திற்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டு, அவரது வெற்றிக்கு சான்றாக அவர்களுடன் அவர்களையும் வழங்கினார். எபிரேயர் 2:14-15 இல்

குறிப்பிடப்பட்டுள்ள வெற்றி சாத்தான் மற்றும் மரணத்தின் மீது.

[குறிப்பு: நீதிமான்களின் ஆவிகள் பாதாளத்திற்கு எப்போது புறப்படும் என்பது பற்றிய கூடுதல் பகுப்பாய்விற்கு, நீங்கள் இறக்கும்போது உங்கள் ஆவி எங்கே போகும்?, ஜோ மெக்கின்னி, www.thebiblewayonline.com ஐப் பார்க்கவும். -rd]

4. இதைக் கவனியுங்கள்: 1 கொரிந்தியர் 15:53-54 இன் படி, (அ) கிறிஸ்து மரித்த அதே சரீரத்தில் மரித்தோரிலிருந்து உயிர்த்தெழுந்தார். , மற்றும் (ஆ) அவர் "நம்முடைய சார்பாகப் பாவமாக்கப்பட்டதால்" (2 கொரிந்தியர் 5:21), ஏனெனில் "யெகோவா நம் அனைவரின் அக்கிரமத்தையும் அவர்மேல் சுமத்தினார்" (ஏசாயா 53:6), முடியவில்லை (c.) அவர் பரலோகத்திற்குள் நுழைவது (மற்றும் அவருடன் மற்றவர்கள் இருந்தால்) சொர்க்கத்தை அசுத்தப்படுத்துவதாகவும், அதைச் சுத்திகரிப்பு தேவைப்படுவதாகவும் கருதலாம், அதற்கு முன்னும் பின்னும் கிறிஸ்து தனது இரத்தத்தை சுத்திகரிப்புக்காகவும் பாவநிவர்த்திக்காகவும் அடையாளப்பூர்வமாகக் கொடுத்தார். செய்தது போல்?

(அத்தகைய நிகழ்வில், மேலே குறிப்பிட்டுள்ள பார்ன்ஸ் படி, வானங்கள் இதற்கு "முன்" புனிதமற்றதாக கருதப்படாது -- ஏனோக் மற்றும் எலியாவைப் பெறுவதன் மூலம் ஏற்கனவே மாசுபடுத்தப்பட்டிருந்தால் - ஆனால் இப்போது இரத்தத்தால்

"சுத்தப்படுத்தப்படும்" வரை அவ்வாறு இருக்கும். கிறிஸ்து.)

5. இறுதியாக, மில்லிகனின் அல்லது நம்முடைய சொந்தக் கேள்விகளுக்கு நம்மால் உறுதியாகப் பதிலளிக்க முடியாவிட்டாலும், (அ) பாவத்திற்காக கடவுளின் மோசமான வெறுப்பு, (ஆ) பாவம் மற்றும் தண்டனையின் சமமான மோசமான விளைவுகளைப் பற்றி தீவிரமாகக் கருத்தில் கொள்வதன் மூலம் நாம் பெரும் லாபம் பெறலாம். நாம் மன்னிக்கப்பட்டால், அது நமக்காக செலுத்தப்பட வேண்டும், மேலும் (c) பாவத்திலிருந்து மனித மீட்பிற்காகவும், அதன் நித்திய தண்டனைக்காகவும் கடவுளின் அற்புதமான, மிகைப்படுத்தப்பட்ட கிருபை, நம்முடைய கர்த்தராகிய கிறிஸ்து இயேசுவின் மூலம் கடவுளால் முன்வைக்கப்பட்டது. "ஒரு பாவநிவாரணம், விசுவாசத்தின் மூலம், அவருடைய இரத்தத்தில், ... மற்றும் (ஈ) அதற்காக தொடர்ந்து அதிக நன்றியுடன் இருங்கள். இதுவே நாம் மேற்கூறிய பரிசீலனைகளில் உள்ள முக்கிய நோக்கமாகும், இருப்பினும், பவுல் கூச்சலிட்டது போல், "அவருடைய தீர்ப்புகள் எவ்வளவு ஆராய முடியாதவை,

தைரியம் மற்றும் அறிவுரை அத்தியாயம் 10:19-25

1. அறிமுகம்.
ஏற்கனவே நிறுவப்பட்ட (4:14 - 10:18) மிக முக்கியமான உண்மைகள் அல்லது அதிலிருந்து பெறப்பட்ட முடிவுகளின் அடிப்படையில் இது ஒரு செழுமையான ஹோர்டேட்டரி பகுதி. "உள்ளது" என்ற வார்த்தையால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட (vs.19-21) உண்மைகளுடன் தொடர்புடையது. மேலும் ஒவ்வொரு உபதேசமும்

"எங்களை விடுங்கள்" (vs.22, 23, 24)
என்ற சொற்றொடருடன்
தொடங்குகிறது.

II. உண்மைகள்: "உள்ளது" (Vs.19-21).

1. "எனவே, சகோதரரே, இயேசுவின்
இரத்தத்தினாலே பரிசுத்த
ஸ்தலத்திற்குள் பிரவேசிக்க
தேரியம்" (vs.19). இங்குள்ள "புனித
இடம்" என்பது "பரலோகம்" ஆகும்,
இது கிறிஸ்து தம்முடைய சொந்த
இரத்தத்துடன் நமக்காகப்
பிரவேசித்துள்ளார், அதன் மூலம் --
அதன் மூலம் அவர் நமக்கு நித்திய
மீட்பைப் பெற்றார் (9:24-25; cf. Vs 11-12).

நாம் "இயேசுவின் இரத்தத்தினாலே
பரிசுத்த ஸ்தலத்திற்குள்
பிரவேசிக்கும்போது," "அவர் நமக்காக
அர்ப்பணித்த ஒரு புதிய மற்றும்
ஜீவனுள்ள வழியின் மூலம், முக்காடு
வழியாக, அதாவது அவருடைய
மாம்சத்தின் வழியாக" நுழைகிறோம்
(vs.20) -- இதைப் போலவே சொல்ல
வேண்டும், அவருடைய
மனிதாபிமானம். அவர் மனிதனின்
இயல்பை ஏற்றுக்கொண்டதால்தான்,
அவர் மரணத்தை அனுபவித்து
நமக்காக இரத்தம் சிந்த முடிந்தது
(பார்க்க 2:14-17). மேலும் அவர் மீண்டும்
பரலோகத்திற்கு ஏறிச் சென்றபோது,
அது அவருடைய உயிர்த்தெழுந்த
மனித உடலுடன் இருந்தது
(நம்முடையது போல் மாற்றப்பட்டது, 1
கொரிந்தியர் 15:50-52 மற்றும்
பிலிப்பியர் 3:20-21 ஐப் பார்க்கவும்).
இவ்வாறு அவர் ஆசிரியரானார்
(ஆர்கோஸ், கேப்டன் அல்லது
தலைமைத் தலைவர்) அல்லது நமது
இரட்சிப்பு (எபிரெயர் 2:10). மேலும்,
அவர் இரண்டாவது முறை
வரும்போது, அது "இரட்சிப்புக்கு"
("முற்றிலும்," 7:25) "அவருக்காகக்
காத்திருப்பவர்களுக்கு" (9:28)

இருக்கும். அவர் தம்மிடம் நம்மை ஏற்றுக்கொள்ள வருவார்; அவர் எங்கே இருக்கிறார், அங்கே நாமும் இருக்கலாம் (யோவான் 14:3). பின்னர், "இயேசுவின் இரத்தத்தால்" மீட்கப்பட்டதால், அவர் இருக்கும் "புனித இடத்திற்குள்" நாம் உண்மையில் நுழைவோம்.

இருப்பினும், இப்போது நாம் ஆன்மீக ரீதியில், நமது பாசத்திலும் வழிபாட்டிலும் மட்டுமே செய்கிறோம். ஆனால் சிறிது நேரத்திற்குப் பிறகு நாம் உண்மையில் நுழைய வேண்டுமானால் இது மிகைப்படுத்தப்பட்ட முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. மேலும் இது "தேரீயத்துடன்" செய்யப்பட வேண்டும், ஏனென்றால் நாம் "இயேசுவின் இரத்தத்தால்" மீட்கப்பட்டுள்ளோம், மேலும் கிறிஸ்து மீண்டும் வரும்போது நேரடி நுழைவாயிலின் எதிர்பார்ப்புக்கான மிகப் பெரிய காரணம் உள்ளது. மேலும் அந்த "தேரீயம்" என்பது நமது நிருபத்தில் ஒரு முக்கிய கருப்பொருளாகும் (3:6; 4:16; 10:19, 35). இது துணிச்சல் அல்லது முட்டாள்தனம் அல்ல, ஆனால் தேரீயம், நம்பிக்கை மற்றும் வசதியானது, கிறிஸ்துவின் மூலம் கடவுளால் நமக்காகச் செய்யப்பட்டு எதிர்காலத்திற்காக நமக்கு வாக்குறுதியளிக்கப்பட்டவற்றின் அடிப்படையில் அமைந்துள்ளது.

2. "மேலும் கடவுளின் இல்லத்தின் மீது ஒரு பெரிய ஆசாரியனைக் கொண்டிருத்தல்" (vs.19) -- அதாவது, இயேசு கிறிஸ்து, அவருடைய ஆசாரியத்துவம் 1:3 இல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது, மேலும் 4:14 முதல் எப்போதும் சிறப்பாக இடம்பெற்று வருகிறது --

அனைத்தையும் வழங்குகிறது
கட்டளையிடப்பட்ட "தேரீயத்தை"
அடிப்படையான மற்றும்
நீயாயப்படுத்தும் உத்தரவாதம்
மற்றும் அதைத் தொடர்ந்து வரும்
அறிவுரைகள்.

III. உபதேசங்கள்: "எங்களை
விடுங்கள்" (Vs.22-25).

1. "நாம் நெருங்கி வருவோம்" (vs.22) --
அதாவது, தொடர்ந்து நெருங்கி
வருவோம் -- "[பரலோகத்தில்]
கிருபையின் சிங்காசனத்திற்கு, நாம்
இரக்கத்தைப் பெறலாம், மேலும்
நமக்கு உதவ கிருபை கிடைக்கும்.
தேவை" (பார்க்க 4:16).

அ. "உண்மையான இதயத்துடன்" --
அனைத்து நேர்மையிலும்,
அக்கறையிலும், விசுவாசத்திலும்.

பி. "விசுவாசத்தின் முழுமையில்" -
அல்லது "விசுவாசத்தின் முழு
நிச்சயத்தில்" -- கிறிஸ்துவின் மூலம்
கடவுளுடைய வார்த்தையின்
நம்பிக்கை (ரோமர் 10:17 ஐப்
பார்க்கவும்).

c. "நமது இதயங்கள் தீய
மனசாட்சியிலிருந்து
தெளிக்கப்பட்டவை" -- "உண்மையான
இதயம்" கொண்டிருப்பதுடன்
தொடர்புடையது -- கிறிஸ்துவின்
இரத்தத்தால் உருவகமான தெளிப்பு
(cf. 9:14,18-22) -- நம்முடைய
இருதயங்கள் பாவத்திலிருந்தும்,
பாவத்தின் உணர்விலிருந்தும்
சுத்திகரிக்கப்படுவதற்குச் சமம்
(காண்க 10:2) -- மீண்டும்
ஆட்டுக்குட்டியின் இரத்தத்தில் நமது
ஆடைகளைக் கழுவி
வெண்மையாக்குவதற்குச் சமம்
(வெளிப்படுத்துதல் 7:14).

குறிப்பு: இதுவும் பின்வரும் உருப்படியும் ஒன்றுக்கொன்று இணைந்து நிகழ்ந்தவை என்பதில் சந்தேகமில்லை.

ஈ. "நம் உடலைத் தூய நீரில் கழுவிக்கொண்டோம்" -- கிறிஸ்தவ ஞானஸ்நானத்தைப் பற்றிய தெளிவான குறிப்பு (அப்போஸ்தலர் 10:47-48 ஐப் பார்க்கவும்) -- முழு மனிதனும், ஆன்மாவும், உடலும் கடவுளுக்குப் பரிசுத்தமாக்கப்பட்டது (ரோமர் 12:1ஐப் பார்க்கவும். . 3:5 [cf. யோவான் 3:5]; 1 பேதுரு 3:21*) *1 பேதுரு 3:21 இல் எக்ஸ்கூர்சைஸ்ப் பார்க்கவும்.பக்கம் 60

2. "நாம் உறுதியாகப் பிடிப்போம் (vs.23) -- அதாவது, "நம்முடைய நம்பிக்கையின் வாக்குமூலத்தை அது அசைக்கக் கூடாது; ஏனெனில் அவர் வாக்குறுதி அளித்ததில் உண்மையுள்ளவர்." AV க்கு "விசுவாசம்" உள்ளது, ஒருவேளை அது "ஒப்புதல்" என்ற வார்த்தையின் காரணமாக இருக்கலாம், இது "தொழில்" என்று பொருள்படும். ஆனால் கிரேக்க உரையில் பிஸ்டிஸ், நம்பிக்கை என்பதற்கு பதிலாக எல்பிஸ், நம்பிக்கை என்ற வார்த்தை உள்ளது. இரண்டு தொடர்புடையவை, கீழே குறிப்பிடப்படும். மேலும் "நம்பிக்கை" மற்றும் "நம்பிக்கை" ஆகியவை "உரிமை" அல்லது "ஒப்புக் கூறப்பட்டவை" ஆக இருக்கலாம். கிரேக்க உரையில் உள்ள "ஹோமோலோஜியா" என்ற வார்த்தை ஆங்கிலத்தில் எந்த வகையிலும் மொழிபெயர்க்கப்படலாம். இது ஒரு ஒப்புதலாக மொழிபெயர்ப்பாளரால் உணரப்படுகிறது, "ஒப்புதல்" சிறந்த மொழிபெயர்ப்பாகும்; ஒரு பிரகடனமாகவோ அல்லது

கோரப்படாத உறுதிமொழியாகவோ கருதப்பட்டால், "தொழில்" விரும்பத்தக்கதாக இருக்கும்.

"நம்பிக்கை" என்பது எபிரேய மொழியில் குறிப்பிடத்தக்க ஒரு வார்த்தையாகும், இது 3:6 இல் உள்ளது; 6:11,18; 7:19. இது எதிர்பார்ப்பு மற்றும் ஆசை ஆகியவற்றின் கலவையாகும், மேலும் "விசுவாசம்" என்பது "நம்பிக்கைக்குரிய விஷயங்களின் உறுதி, காணப்படாதவைகளின் நம்பிக்கை" (11:1).

நம்முடைய நம்பிக்கையை உறுதியாகப் பற்றிக் கொள்வதற்குக் கூறப்பட்ட காரணம், "வாக்குறுத்தப்பட்டதற்கு அவர் உண்மையுள்ளவர்" என்பதே. அது தொடர்பாக, 6:13-20 உரையை மதிப்பாய்வு செய்ய வேண்டும்.

3. "மேலும் நாம் பரிசீலிப்போம்" (vs.24-25) -- அதாவது, "அன்புக்கும் நல்ல செயல்களுக்கும் தூண்டுவதற்கு ஒருவரையொருவர் கருத்தில் கொள்ளுங்கள்" (vs.24).

அ. "சிலரது வழக்கம் போல், நாங்கள் ஒன்றாகக் கூடுவதை விட்டுவிடாமல் இருத்தல்" (vs.25a) -- அல்லது, "சிலர் செய்வது போல் எங்கள் கூட்டங்களில் இருந்து விலகி இருக்கக்கூடாது" (NEB). AE ஹார்வி இதைப் பற்றி பின்வருமாறு கருத்துரைக்கிறார்: "தேவாலயத்தில் கலந்துகொள்வதில் வெறும் சோம்பேறித்தனத்தை விட அதிகமாக இருக்கலாம் [இது தவிர்க்கப்பட வேண்டும்]. விலகி இருப்பது (கிரேக்கத்தில், ஆங்கிலத்தில் இல்லாவிட்டாலும்) சக-உறுதியாக நிற்கத் தவறியதைக் குறிக்கிறது- துன்பக் காலங்களில் கிறிஸ்தவர்கள் -- மற்றும் அத்தகைய

நேரங்களின் ஒரு ஓவியம் சில வரிகளை மேலும் தொடர்கிறது" (தி நியூ இங்கிலீஷ் பைபிள் கம்பேனியன் டு தி நியூ டெஸ்டமென்ட், 1970, பக்.706-07.) கிரேக்க வார்த்தையான எக்கடலிபோவை வரையறுப்பதில் தாயர், இது "நெருக்கடியில் வெளியேறுதல், உதவியற்றவர்களை விட்டுச் செல்வது, (colloq. லீவ் இன் தி லர்ச்)" என்று பொருள் கூறுகிறது.

இந்த வசனத்தில் வலியுறுத்தப்படுவது, கிறிஸ்தவ சபைகளில் நாம் சகோதரர்களுடன் சேர்வதை நிறுத்தும்போது அவர்களை சரியான முறையில் கருத்தில் கொள்ளாதது அல்ல, மேலும் பின்வரும் வசனம் (26) முதல் வலியுறுத்துவது, "கூடி வராமல் இருப்பதன் மூலம் நம்மை நாமே உட்படுத்திக்கொள்ளும் ஆபத்து" ."

பி. "ஆனால் ஒருவரையொருவர் உபதேசித்தல்" (vs.25b). "ஒருவருக்கொருவர்" என்பது கிரேக்க உரையில் இல்லை. "ஆனால்" என்ற வார்த்தை ஒரு மாறுபாட்டை அறிமுகப்படுத்துகிறது: "நம்முடைய சொந்த ஒன்றுகூடுவதை விட்டுவிடாமல்... ஆனால் உபதேசம் செய்வது." எனவே, நாம் ஒன்றுகூடுவதற்கு ஒரு காரணம் கிறிஸ்தவ தொடர்பு, அறிவுரை, ஊக்கம் மற்றும் ஒருவருக்கொருவர் ஆதரவு -- "திருத்தம், மற்றும் அறிவுரை, மற்றும் ஆறுதல்" (பார்க்க 1 கொரிந்தியர் 14:3).

c. "அதிகமாக, நாள் நெருங்கி வருவதை நீங்கள் காண்கிறீர்கள்" (vs.25c). கிறிஸ்தவ கூட்டங்களின் கூட்டுறவும் போதனையும் குறைவானதற்குப் பதிலாக, பின்வாங்குவதைத் தடுக்கவும்,

விசுவாச துரோகத்திலிருந்து பாதுகாக்கவும் -- அவர்கள் அறிந்த ஒரு நாள் -- குறிப்பிடப்பட்ட ஒரு நாள் மிகவும் பெரிய சோதனையின் அணுகுமுறையை இது குறிக்கிறது. அவர்களால் "நாள்."

சிலர் இதை வெளிப்படுத்துதல் 1:10 இன் "கர்த்தரின் நாள்" என்று நினைத்திருக்கிறார்கள், ஆரம்பகால கிறிஸ்தவர்கள் வாரத்தின் முதல் நாளாக புரிந்து கொண்டனர், அன்று அவர்கள் வழக்கமான வாராந்திர கூட்டங்களை நடத்தினர். ஆனால், அசெம்பிளிகளை "கைவிடாமல்" "ஆனால் புத்திமதி" என்ற சூழல், அடுத்த நெருங்கி வரும் கர்த்தருடைய நாளில் கூடிவருவதற்கு வாரம் முழுவதும் அதிக அவசரமான அறிவுரைகளை அர்த்தப்படுத்துவதைக் காட்டிலும், ஒருவரையொருவர் ஊக்கப்படுத்தும் நோக்கத்திற்காக ஒன்றுகூடுவதைக் குறிக்கிறது.

மற்றவர்கள் "அருகிவரும் நாள்" கிறிஸ்துவின் இரண்டாம் வருகை என்று கருதுகின்றனர். ஆனால், எல்லா நேரங்களிலும் நாம் அதற்குத் தயாராக இருக்க வேண்டும் என்றாலும், அது எப்போது வரும் என்று எங்களுக்குத் தெரியாது என்று மீண்டும் மீண்டும் தெரிவிக்கிறோம், அவர் பூமியில் இருந்தபோது கிறிஸ்து உட்பட (மத்தேயு 24: 35-44; 25: 1-13 ; மாற்கு 13:31-37; லூக்கா 21:33-36; 1 தெசலோனிகேயர் 4:13 -5:3; முதலியன). ஆயினும் கூட, நமது இறைவனின் திறமைகளின் உவமையில், அவர் "நீண்ட காலத்திற்கு" திரும்பாமல் இருப்பதற்கான சாத்தியக்கூறு இருந்தது (குறிப்பாக மத்தேயு 25:14-30 மற்றும் v.19). 2 தெசலோனிகேயர்

எழுதப்பட்டபோது அது "கையில்" இல்லை, மேலும் எதிர்காலத்தில் சில காலவரையற்ற காலத்திற்கு அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் முன்னறிவித்த ஒரு பெரிய விசுவாச துரோகம் ஏற்படுவதற்கு முன்னதாக இருக்காது (2:1-12). அப்போஸ்தலன் பேதுரு கிறிஸ்தவர்களுக்கு தனது இரண்டாவது நிருபத்தை எழுதியபோது, கேலி செய்பவர்கள் அது எப்போதாவது நிகழுமா என்று கேள்வி எழுப்பினர், ஏனெனில் இது வாக்குறுதியளிக்கப்பட்டு நீண்ட காலமாகிவிட்டது (2 பேதுரு 3:1-13). இன்னும். அவர் தனது முதல் நிருபத்தை எழுதியபோது, "நியாயத்தீர்ப்பு தேவனுடைய வீட்டிலிருந்து தொடங்கும் நேரம்: அது முதலில் நம்மிடம் ஆரம்பித்தால், தேவனுடைய சிவசேஷத்திற்குக் கீழ்ப்படியாதவர்களின் முடிவு என்னவாகும்? மேலும், நீதிமான்கள் என்றால் அரிதாகவே இரட்சிக்கப்பட்டது, பக்தியில்லாதவனும் பாவியும் எங்கே தோன்றுவார்கள்?" இது கிறிஸ்தவர்களால் "அக்கினி சோதனை" அனுபவிக்கும் சூழலில் கூறப்பட்டது (1 பேதுரு 4:12-19). மேலும் இங்கு குறிப்பிடப்பட்டுள்ள "தீர்ப்பு" நற்செய்திகளில் கிறிஸ்து முன்னறிவித்த துன்பங்கள் மற்றும் பேரழிவுகளைக் குறிக்கிறது என்று நம்புவதற்கு காரணம் உள்ளது. நியாயத்தீர்ப்பு தேவனுடைய வீட்டிலிருந்து தொடங்கும்: அது முதலில் நம்மிடமிருந்தால், தேவனுடைய சிவசேஷத்திற்குக் கீழ்ப்படியாதவர்களின் முடிவு என்னவாகும்? மேலும், நீதிமான் அரிதாகவே இரட்சிக்கப்பட்டால், தேவபக்தியற்றவனும் பாவியும் எங்கே தோன்றுவார்கள்?" இது கிறிஸ்தவர்களால் "அக்கினி

சோதனை" அனுபவிக்கும் சூழலில் சொல்லப்பட்டது (1 பேதுரு 4:12-19) மற்றும் நம்புவதற்கு காரணம் இருக்கிறது. இங்கு குறிப்பிடப்பட்டுள்ள "தீர்ப்பு" நற்செய்திகளில் கிறிஸ்துவால் முன்னறிவிக்கப்பட்ட துன்பங்கள் மற்றும் பேரழிவுகளைக் குறிக்கிறது. நியாயத்தீர்ப்பு தேவனுடைய வீட்டிலிருந்து தொடங்கும்: அது முதலில் நம்மிடமிருந்தால், தேவனுடைய சுவிசேஷத்திற்குக் கீழ்ப்படியாதவர்களின் முடிவு என்னவாகும்? மேலும், நீதிமான் அரிதாகவே இரட்சிக்கப்பட்டால், தேவபக்தியற்றவனும் பாவியும் எங்கே தோன்றுவார்கள்?" இது கிறிஸ்தவர்களால் "அக்கினி சோதனை" அனுபவிக்கும் சூழலில் சொல்லப்பட்டது (1 பேதுரு 4:12-19) மற்றும் நம்புவதற்கு காரணம் இருக்கிறது. இங்கு குறிப்பிடப்பட்டுள்ள "தீர்ப்பு" நற்செய்திகளில் கிறிஸ்துவால் முன்னறிவிக்கப்பட்ட துன்பங்கள் மற்றும் பேரழிவுகளைக் குறிக்கிறது.

அப்படியானால், எபிரேயர் 10:25 இல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள "நாள் நெருங்கி வருகிறது" என்பது ஜெருசலேமின் அழிவின் நாளாக இருக்கலாம், இது கிறிஸ்துவின் சமகால தலைமுறையின் வாழ்நாளில் நடக்கவிருந்தது (மத்தேயு 24:1-34; மார்க் 13:1-30; லூக்கா 21:5-32), மற்றும் எபிரேயர்களுக்கான நிருபம் எழுதப்பட்ட ஒப்பீட்டளவில் குறுகிய காலத்திற்குள், அதன் அணுகுமுறையின் அறிகுறிகள் அதிகரிக்கும் போது, கி.பி 70 இல் நிகழ்ந்தது. பாலஸ்தீனத்தில் யூத தலைவர்களுக்கும் அவர்களின் ரோமானிய எஜமானர்களுக்கும் இடையே அதிகரித்து வரும்

பதட்டங்கள் மற்றும் மோதல்கள் காரணமாக இது கொண்டு வரப்பட்டது. இத்தகைய பதட்டங்கள் அதிகரித்ததால், ரோமானியப் பேரரசில் எல்லா இடங்களிலும் உள்ள யூதர்களின் எண்ணிக்கை மேலும் மேலும் ஆபத்தானதாக மாறியது - மற்றும் கிறிஸ்தவர்களுடன், ஏனெனில் அவர்கள் பொதுவாக யூத மற்றும் புறஜாதி கிறிஸ்தவர்களின் ஒரு பிரிவாக யூத மதத்திற்கு மாறியவர்கள் என்று கருதப்பட்டனர்.

எருசலேம் முற்றுக்கை மற்றும் அழிவின் போது இணையற்ற உபத்திரவம் இருக்கும் என்று கர்த்தர் முன்னறிவித்தார், மேலும் தப்பிப்பதற்கான வழிமுறைகளை சீடர்களுக்கு வழங்கினார். யூசுபியஸ் தனது திருச்சபை வரலாற்றில் கூறுகிறார்: "எவ்வாறாயினும், ஜெருசலேம் தேவாலயத்தின் முழு உடலும், தெய்வீக வெளிப்பாட்டால் கட்டளையிடப்பட்டு, போருக்கு முன் அங்கீகரிக்கப்பட்ட பக்தி கொண்ட மனிதர்களுக்கு வழங்கப்பட்டது, நகரத்திலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டு, ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்தில் தங்கியது. ஜோர்டானுக்கு அப்பால் உள்ள நகரம், பெல்லா என்று அழைக்கப்படுகிறது, கிறிஸ்துவை நம்பியவர்கள், ஜெருசலேமை விட்டு வெளியேறி, புனித மனிதர்கள் அரச நகரத்தையும், யூதேயா முழுவதையும் முழுவதுமாக கைவிட்டது போல, கிறிஸ்துவுக்கும் அவருடைய அப்போஸ்தலர்களுக்கும் எதிரான அவர்களின் குற்றங்களுக்கு தெய்வீக நீதி, இறுதியாக அவர்களை முந்தியது, இந்த தீயவர்களின் முழு தலைமுறையையும் பூமியிலிருந்து முற்றிலும் அழித்தது." (புத்தகம் III, அத்தியாயம் V.

IV. எக்ஸ்குர்சஸ் (1 பேதுரு 3:21).

1 பேதுரு 3:21, அப்போஸ்தலர் 22:16 உடன் "கர்த்தருடைய நாமத்தைத் தொழுதுகொள்ளுதல்", மற்றும் அப்போஸ்தலர் 2:38 ஆகியவற்றுடன் "பாவங்களை மன்னித்தல்" மற்றும் "நல்ல மனசாட்சி" ஆகியவற்றுடன் முக்கியமான தொடர்பைக் கொண்டுள்ளது. வேதத்தின் மொழியில், "நல்ல மனசாட்சி" (அப்போஸ்தலர் 23:1) என்பது "கடவுளுக்கும் மனிதர்களுக்கும் விரோதமான மனசாட்சி" (24:16). AV 1 பேதுரு 3:21 இல் ஞானஸ்நானம் என்பது "கடவுளிடம் ஒரு நல்ல மனசாட்சியின் பதில்" என்று கூறுகிறது, இது "பாவங்களை மன்னிப்பதால்" என்று அர்த்தம் போல் தோன்றுகிறது, ஆனால் அப்போஸ்தலர் 2:38 கூறுகிறது. அல்லது, பாவங்களின் மன்னிப்புக்காக." மேலும் 1 பேதுரு 3:21 இன் உரையில் உள்ள ASV ஞானஸ்நானம் "கடவுளிடம் ஒரு நல்ல மனசாட்சியின் விசாரணை" என்று உள்ளது, இது மிகவும் அர்த்தமுள்ளதாக தெரியவில்லை. ஆனால் விளிம்பில், "அல்லது, விசாரணை அல்லது, மேல்முறையீடு" என்று கூறுகிறது. "விசாரணை" இச்சூழலில் நல்ல அர்த்தமுள்ளதாகத் தெரியவில்லை, ஆனால் "முறையீடு" என்பது "நல்ல மனசாட்சிக்காக" இருக்க வேண்டும் என்றால், பல நவீன பேச்சு மொழிபெயர்ப்புகள் இதை வழங்குவது போல, வெளிப்படையாகவும் பொருள் கொள்ளலாம். மேல்முறையீடு" அல்லது அதற்கு இணையான RSV மற்றும் NASB ஆகியவை "தெளிவான மனசாட்சிக்காக கடவுளிடம் ஒரு வேண்டுகோள்." மற்றவர்கள் இதைப் பின்வருமாறு வழங்குகிறார்கள்:

குட்ஸ்பீட்: "கடவுளுடன் சரியான மனசாட்சிக்கான ஏக்கம்."
வில்லியம்ஸ்: "கடவுளுக்கு முன்பாக தெளிவான மனசாட்சிக்கான ஏக்கம்."
ரோதர்ஹாம்: "ஒரு நல்ல மனசாட்சிக்காக கடவுளிடம் கோரிக்கை."
Moffatt: "கடவுளுக்கு முன்பாக சுத்தமான மனசாட்சிக்கான பிரார்த்தனை."
மாண்ட்கோமெரி: "கடவுளை நோக்கி ஒரு நல்ல மனசாட்சிக்கான பிரார்த்தனை."

குறிப்பு: இது அப்போஸ்தலர் 2:38 உடன் ஒத்துப்போகிறது, "பாவங்களை மன்னிப்பதற்காக கிறிஸ்துவின் நாமத்தில் ஞானஸ்நானம் பெற்றார்" -- அதாவது, கடவுளிடம் ஒரு நல்ல மனசாட்சியைப் பெறுவதற்கும், அத்தகைய "ஏக்கத்தின்" வெளிப்பாடாகவும்.

1 பேதுரு 3:21 இல் பயன்படுத்தப்பட்ட வார்த்தை எப்பரோடெமா. தாயரின் புதிய ஏற்பாட்டின் கிரேக்க-ஆங்கில லெக்சிகன், அதன் பொருள் கூறுகிறது: 1. ஒரு விசாரணை, ஒரு கேள்வி. 2. ஒரு கோரிக்கை. 3. விசாரணை மற்றும் கோரிக்கையின் விதிமுறைகள் பெரும்பாலும் ஆசை என்ற கருத்தை உள்ளடக்கியிருப்பதால், இந்த வார்த்தையானது தீவிரமான தேடுதல், அதாவது ஒரு ஏக்கம், ஒரு தீவிர ஆசை ஆகியவற்றின் அடையாளத்தைப் பெறுகிறது. இந்த வார்த்தையின் இந்த பயன்பாடு ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டால், அது அந்த வேதனையான பத்தியின் எளிதான மற்றும் மிகவும் பொருத்தமான விளக்கத்தை அளிக்கிறது 1 Pet.3:21: "இது (ஞானஸ்நானம்) இப்போது எங்களைக் காப்பாற்றுகிறது, ஏனெனில் நாங்கள்

[நீங்கள்] பெறுகிறோம். மாம்சத்தின் அழுக்கை நீக்கிவிட்டோம், ஆனால் நாங்கள் [நீங்கள்] கடவுளோடு ஒப்புரவாகிய மனசாட்சியைத் தேடுகிறோம்."

Arndt மற்றும் Gingrich, புதிய ஏற்பாட்டின் கிரேக்க-ஆங்கில அகராதி மற்றும் பிற ஆரம்பகால கிறிஸ்தவ இலக்கியத்தில் கூறுகிறார்கள்: 1. கேள்வி. 2. வேண்டுகோள், முறையீடு (எபிரோடா 2, யாரிடமாவது ஏதாவது கேட்க வேண்டும்) -- தெளிவான மனசாட்சிக்காக கடவுளிடம் ஒரு வேண்டுகோள் 1 பெட். 3:21.

குறிப்பு: 1 பேதுரு 3:21 இல் உள்ள எபெரோடெமா என்ற வார்த்தையின் புரிதல், அப்போஸ்தலர் 22:16 உடன் அழகாக ஒத்துப்போகிறது, "எழுந்து, ஞானஸ்நானம் பெற்று, கர்த்தருடைய நாமத்தைத் தொழுதுகொண்டு, உன் பாவங்களைக் கழுவு." அதாவது, பாவங்களைக் கழுவ ஞானஸ்நானம் பெறும்போது, ஒரு நல்ல மனசாட்சியை கடவுளிடம் காட்ட வேண்டும் என்ற தனது இதய விருப்பத்தை வெளிப்படுத்துகிறார் - உண்மையில், இரட்சிக்கப்படுவதற்கு அவ்வாறு செய்ய வேண்டும். ஆகவே, வேதப்பூர்வ ஞானஸ்நானம் என்பது பாவ மன்னிப்புக்கான ஒரு வெளிப்படையான பிரார்த்தனை. கர்த்தருடைய நாமத்தைக் கூப்பிடுவது ஜெபத்தை உள்ளடக்கியது. அது இறைவனை அழைக்கிறது.

"யூதர் மற்றும் கிரேக்கர்களுக்கு இடையே எந்த வித்தியாசமும் இல்லை: ஒரே கர்த்தர் அனைவருக்கும் ஆண்டவர், அவரைக் கூப்பிடுகிற அனைவருக்கும் ஐசுவரியமுள்ளவர்; கர்த்தருடைய நாமத்தைத்

தொழுதுகொள்ளுகிற எவனும் இரட்சிக்கப்படுவான்" ரோமர் 10:12- 13) "அவர்கள் ஸ்தேவானைக் கல்லெறிந்து, கர்த்தரை நோக்கிக் கூப்பிட்டு, கர்த்தராகிய இயேசுவே, என் ஆவியை ஏற்றுக்கொள்" (அப்போஸ்தலர் 7:59).

இரட்சிக்கப்படுவதற்கு, புதிய உடன்படிக்கையின் விதிமுறைகளின்படி, ஒருவர் இறைவனின் பெயரைக் கூப்பிட வேண்டும், மேலும் அவருடைய ஞானஸ்நானம் தொடர்பாக அவ்வாறு செய்ய வேண்டும், அதனால் அது பாவங்களை மன்னிப்பதற்கான வெளிப்படையான பிரார்த்தனையாக மாறும்.

புதிய ஏற்பாட்டின் கிட்டலின் இறையியல் அகராதியிலிருந்து (1964) பின்வருவனவற்றைக் கொண்டு முடிக்கிறோம்: "எனவே நாம் 1 Pet.3:21 ஐ மொழிபெயர்க்கலாம்: 'வெளிப்புற அழுக்கை அகற்றுவது அல்ல, ஆனால் ஒரு நல்ல மனசாட்சிக்காக கடவுளிடம் பிரார்த்தனை."

மேலும்: "வ. 21 இன் பார்வையில், அல்லா [ஆனால்] ஆன்மீக அர்த்தத்தில் ஒரு சுத்திகரிப்புடன் பின்பற்றப்பட வேண்டும் என்று நாம் எதிர்பார்க்க வேண்டும். இவ்வாறு ஒரு நல்ல மனசாட்சிக்கான வேண்டுகோள், பாவங்களை மன்னிப்பதற்கான பிரார்த்தனையாக கருதப்பட வேண்டும் ... பாவங்கள் ஆரம்பத்திலிருந்தே ஞானஸ்நானத்துடன் நெருங்கிய தொடர்புடையது (Mk.1:4 மற்றும் par.; Acts 2:38). (தொகுதி. II, ப. 688.) [இந்த விஷயத்தைப் பற்றிய கூடுதல் விவாதத்தை கிறிஸ்துவுக்குள் ஞானஸ்நானம் செய்வதில்

காணலாம், ஜோ மெக்கின்னி,
www.thebiblewayonline.com -rd]

ஆபேலின் "மிகவும் சிறந்த" தியாகம் அத்தியாயம் 11:4

உரை: "விசுவாசத்தினாலே, ஆபேல் காயீனை விட சிறந்த பலியை கடவுளுக்குச் செலுத்தினார், அதன் மூலம் அவர் நீதியுள்ளவர் என்று அவருக்குச் சாட்சி கொடுத்தார், கடவுள் அவருடைய பரிசுகளைப் பற்றி சாட்சியமளித்தார், மேலும் அவர் இறந்த பிறகும் பேசுகிறார்" (அமெரிக்கன் நிலையான பதிப்பு).

1. தனிப்பட்ட அவதானிப்புகள்.
அடிப்படைப் பாடம் என்னவென்றால், ஆபேல் விசுவாசத்தால் வழங்கப்பட்டது மற்றும் நீதியுள்ளவராக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டார், இது காயீன் விசுவாசத்தால் கொடுக்கவில்லை, எனவே ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை என்பதைக் குறிக்கிறது. ஆனால் (1) "விசுவாசத்தால் அளிக்கப்படும்" மற்றும் (2) "அதிக சிறந்த தியாகம்" என்ற வார்த்தைகளின் முக்கியத்துவத்தை நம்மால் முடிந்தவரை கற்றுக்கொள்ள வேண்டும். சில விஷயங்களில் பிந்தையது முந்தையதை விட மழுப்பலானது, எனவே அதிக சர்ச்சைக்குரியது.

ஆதியாகமம் 4:2b-5 இலிருந்து எபிரேயரின் குறிப்பு பின்வருமாறு: "ஆபேல் ஆடுகளை மேய்பவர், ஆனால் காயீன் நிலத்தை உழுபவர். காலப்போக்கில், காயீன் அதன் பழங்களைக் கொண்டுவந்தார். நிலம் கர்த்தருக்குப் பலி, ஆபேலும் தன் மந்தையின் தலைக் குஞ்சுகளிலும் அவைகளின் கொழுப்பிலும்

கொண்டுவந்தான்; கர்த்தர்
ஆபேலையும் அவன்
காணிக்கையையும் மதித்து,
காயீனையும் அவன்
காணிக்கையையும் மதிக்கவில்லை,
காயீன் அவர் மிகவும்
கோபமடைந்தார், மேலும் அவரது
முகம் விழுந்தது."

ஆதியாகமம் விசுவாசத்தைப் பற்றி
நேரடியாக எதுவும் குறிப்பிடவில்லை,
ஆனால் இரண்டு காணிக்கைகளுக்கு
இடையிலான புறநிலை வேறுபாட்டை
விவரிக்கிறது, அதேசமயம் எபிரேயர்
அகநிலை வேறுபாட்டை (விசுவாசம்)
குறிப்பிடுகிறார், ஆனால் புறநிலை
வேறுபாட்டை வெளிப்படையாகக்
குறிப்பிடவில்லை.

1. "விசுவாசத்தால் வழங்கப்படுகிறது."
இருப்பினும், ஆதியாகமக் கணக்கில்
நம்பிக்கை நேரடியாகக்
குறிப்பிடப்படவில்லை என்றாலும்,
கடவுள் இருக்கிறார் என்ற நம்பிக்கை
காயீன் மற்றும் ஆபேல் ஆகிய
இருவரிடமும் உள்ளது, ஏனெனில்
அவர் "யெகோவாவுக்குப் பலியைக்
கொண்டுவந்தார்" ஆபேல் செய்தார்.
"பிரசாதம்" என்று
மொழிபெயர்க்கப்பட்ட ஹீப்ரு
வார்த்தை மிஞ்சா, இது LXX இல்
துஷியா அல்லது ஆங்கிலத்தில்
"தியாகம்" என்று
மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது, மேலே
மேற்கோள் காட்டப்பட்ட எங்கள்
ஹீப்ரு உரையில் காணப்படுகிறது --
கடவுள் அல்லது கடவுளுக்கான
காணிக்கையை வேதத்தில்
குறிப்பிடும் வார்த்தைகள்.

ஆனால் பல்வேறு வகையான
நம்பிக்கைகள் உள்ளன -- (அ)
கடவுளின் இருப்பில் "விசுவாசம்",
ஆனால் "செயல்களைத் தவிர"

கீழ்ப்படிதல், இது பயனற்றது, "மலட்டு," "இறந்த"; மற்றும் (ஆ) "விசுவாசம்" அதன் "கிரியைகளால்" வெளிப்படும் (யாக்கோபு 2:17-26). ஜேம்ஸ் 2 மற்றும் எபிரெயர் 11 இரண்டும் மனிதனுக்கு நீதியாகக் கணக்கிடப்படுவது பிந்தையது என்பதை தெளிவுபடுத்துகிறது. பின்வரும் பழைய ஏற்பாட்டின் உதாரணத்தையும் கவனியுங்கள்.

மெரிபாவின் நீரில் (எண்கள் 20:2-13), காதேஸ்-பர்னேயாவின் சோலையில், ஒரு குறிப்பிட்ட பாறையிலிருந்து வெளியேறும் ஒரு ஓடையின் மூலம், மோசே மற்றும் ஆரோன் தலைமையிலான இஸ்ரவேலர்கள் வந்தபோது தண்ணீர் இல்லை. கலகம் செய்தார். தேவன் மோசேயிடம் சொன்னார்: "கோலை எடுத்து, நீயும், உன் சகோதரனாகிய ஆரோனும், சபையைக் கூட்டி, அவர்கள் கண்களுக்கு முன்பாக கன்மலைக்குத் தண்ணீர் கொடுக்கும்படி பேசுங்கள்; நீ அவர்களுக்குத் தண்ணீரைக் கொடுங்கள். பாறையிலிருந்து வெளியேறி, சபைக்கும் அவர்களுடைய கால்நடைகளுக்கும் குடிக்கக் கொடுப்பாய்."

ஆனால், மக்கள் தங்கள் அடாவடித்தனத்திற்காக அவர்கள் மிகவும் விரக்தியடைந்து கோபமடைந்தனர், மோசே பாறையிடம் அல்ல, ஆனால் மக்களிடம், "கலகக்காரர்களே, கேளுங்கள், இந்தப் பாறையிலிருந்து தண்ணீரை வெளியே கொண்டு வரலாமா?" மேலும் மோசே "தனது கோலால் பாறையை இரண்டு முறை அடித்தார்," அதைச் செய்ய அவர் கட்டளையிடவில்லை, "[இருந்தாலும்] தண்ணீர் ஏராளமாக வந்தது, சபையும் அவர்களுடைய கால்நடைகளும்

குடித்தன." ஆனால் அது கதை முடிவடையவில்லை.

மோசே மற்றும் ஆரோனிடம் யெகோவா சொன்னார்: "நீங்கள் என்னை நம்பாததால், இஸ்ரவேல் பிள்ளைகளின் கண்களில் என்னைப் பரிசுத்தப்படுத்துங்கள், எனவே நீங்கள் இந்த கூட்டத்தை வரும் நாட்டிற்குள் கொண்டு வரக்கூடாது." இதன் விளைவாக, அவர்கள் இருவரும் வாக்குறுதி தேசத்தில் நுழைவதற்கு முன்பே இறந்துவிட்டனர்.

இதற்குக் காரணம், அந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் மோசேயும் ஆரோனும் முன்பு இருந்ததைவிட கடவுள் இருப்பதைக் குறைவாக நம்பியதா? வெளிப்படையாக இல்லை. ஆனால் அவர்கள் கடவுளுக்குச் சரியாகக் கீழ்ப்படியவில்லை, மேலும், கடவுளுக்கு மகிமையைக் கொடுப்பதற்கும், "மக்களின் பார்வையில்" அவரை "புனிதப்படுத்துவதற்கும்" பதிலாக கடவுள் செய்யும் அற்புதத்திற்காக அவர்கள் தங்களைத் தாங்களே ஏற்றுக்கொண்டனர்.

2. "அதிக சிறந்த தியாகம்." வெளிப்படையாக, அதே வழியில், காயீனும் கடவுள் இருப்பதை நம்பினாலும், ஆபேலைப் போலவே கடவுளுக்கு முழுமையாகக் கீழ்ப்படிவதற்கு நம்பவில்லை. ஏனென்றால், கிங் ஜேம்ஸ் பதிப்பு, அமெரிக்கன் ஸ்டாண்டர்ட் பதிப்பு மற்றும் பிறவற்றின் படி, "விசுவாசத்தின் மூலம் ஆபேல் காயீனை விட சிறந்த பலியைச் செலுத்தினார்". இருப்பினும், கிரேக்க உரையில், "அதிக தியாகம்" என்ற ப்ளீயோனா துஷியன் மட்டுமே உள்ளது. ஆனால் எந்த விஷயத்தில்

அதிகம்? KJV மற்றும் ASV இன் படி, தரத்தைப் பொறுத்தவரை? அளவைப் பொறுத்தவரை, அவருடைய "பரிசுகள்" (பன்மை) குறிப்பிடப்பட்டுள்ளதா? அல்லது, "பரிசுகள்" என்ற வார்த்தையும் எந்த வகையைச் சேர்ந்தது என்று சிலர் நினைத்தது போல (அதுவும் அளவு சார்ந்தது)?

எவ்வாறாயினும், ஆதியாகமப் பதிவேட்டில் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட வகையான காணிக்கைகளை குறிப்பாக குறிப்பிடவில்லை. எனவே, சிலர் நினைப்பது போல், ஆபேல் காய்கறிப் பலியையும் (பின்னர் மோசேயின் சட்டத்தில் இணைக்கப்பட்ட நன்றிப் பிரசாதம்) ஒரு மிருக பலியையும் (ஒருவேளை பாவநிவாரண பலியாகவும்) கொண்டு வந்தார் என்று மறைமுகமாகச் சொல்லப்பட்டால், முந்தையது அல்ல. இருவரின் காணிக்கைகளில் உள்ள வித்தியாசத்தின் புள்ளி, எனவே குறிப்பாக குறிப்பிடப்படவில்லை, அதேசமயம் காயின் மூலம் விலங்கு காணிக்கை இல்லாதது குறிப்பிடத்தக்க வித்தியாசமாக இருந்தது. அப்படிப்பட்ட ஒரு நிகழ்வில், மத்தேயு 20:29-34ன் படி, அவர் எரிகோ நகரை விட்டு வெளியேறும் போது, கிறிஸ்துவால் ஒரு குருடனை மட்டும் குணப்படுத்தியதை மாற்கு 10:46-52 அறிக்கையிடுவது போல் இருக்காது. இரண்டு -- ஒருவேளை ஒருவரைப் பற்றி குறிப்பிட்டு அவரை அடையாளம் காண்பது (டிமேயஸின் மகன் பர்திமேயஸ்) மார்க் மனதில் இருந்த வாசகர்களுக்கு மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக இருக்கும்.

மேலும் பெரும்பாலான மொழிபெயர்ப்புகள், அதை ஒரு விருப்பமாகப் புறக்கணித்து, KJV மற்றும் ASV, ஏற்கனவே மேற்கோள் காட்டப்பட்டுள்ளபடி, NKJVயும் அதே வழியில் மொழிபெயர்ப்பது போல, தரம் பற்றிய கூடுதல் கருத்தை ஆதரிக்கின்றன. புதிய ஏற்பாட்டு வேதங்களில் சில நிகழ்வுகள் உள்ளன, இது சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி பயன்படுத்தப்படுகிறது, இருப்பினும் அளவு அல்லது எண்களைக் குறிக்கும் வகையில் அடிக்கடி பயன்படுத்தப்படுகிறது.

பின்வருபவை "மிகச் சிறந்தவை" என்ற வார்த்தையின் மாறுபாடுகள், ஆனால் இவை அனைத்தும் தரத்துடன் தொடர்புடையதாகத் தெரிகிறது: "சிறந்தது மற்றும் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடியது"

(பெருக்கப்பட்டது); "சிறந்த தியாகம்" (TCNT, NASB, JB, TEV, Spencer, Living Oracles); "பணக்கார தியாகம்" (மோஃபிட்); "ஒரு தியாகம் உயர்ந்தது" (பெர்க்லி); "அதிக தியாகம்" (NEB).

"மிகச் சிறந்த தியாகம்" என்பதிலிருந்து மாறுபாடுகளில் "சிறந்த தியாகம்" ஆதிக்கம் செலுத்துகிறது. ஆனால் நமது உரையின் கிரேக்க வார்த்தை எபிரேயரின் மற்ற பத்திகளில் பயன்படுத்தப்படவில்லை மற்றும் "சிறந்தது" என்று

மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது (1:4; 7:7,19,22; 8:6; 9:23; 10:34; 11:35) -- அதாவது, kreisson. மேலும் ஆல்ஃபிரட் மார்ஷல், அவரது கிரேக்க-ஆங்கில இன்டர்லீனியரில் (நம் நாளில் கிட்டத்தட்ட நிலையானது) "மேலும்" என்ற கிரேக்க வார்த்தையின் கீழ் ஆங்கிலத்தில் பின்வருவனவற்றைக் கொண்டுள்ளது: "ஒரு பெரிய (? சிறந்தது)." வேறு வார்த்தைகளில்

கூறுவதானால், உரையின் உணர்வு "சிறந்தது" என்பதில் அவருக்கு சில இட ஒதுக்கீடுகள் உள்ளன.

ரைம்ஸ் மற்றும் ரோதர்ஹாம் மொழிபெயர்ப்பானது, "ஒரு முழுமையான தியாகம்", தரமான அல்லது அளவு அடிப்படையில் (எண்கள் அல்லது வகைகளில்) விளக்கப்படலாம். வெமவுத், வில்லியம்ஸ் மற்றும் ஆர்எஸ்வியின் ரெண்டரிங், "அதிக ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய தியாகம்", வெளிப்படையாக உண்மையை வெளிப்படுத்தும் போது, ஏன் இன்னும் ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்கது என்பதைக் குறிப்பிடவில்லை.

மறுபுறம், குட்ஸ்பீட் கூறுகிறது: "விசுவாசம் ஆபேலின் தியாகத்தை கடவுளின் பார்வையில் காயீனின் தியாகத்தை விட பெரியதாக ஆக்கியது." இதுவும், வெளிப்படையாக உண்மையாக இருந்தாலும், கடவுளுடைய வார்த்தையைக் கேட்டு அதற்குக் கீழ்ப்படிவதில் விளையும் விசுவாசம், ஆபேலை அவர் செய்த பலியைச் செலுத்தச் செய்தது, ஆனால் காயீனில் இல்லாததால், அவரைப் போன்ற பலியைச் செலுத்த வழிவகுக்கவில்லை. ஆயினும் கூட, ஆபேல் தனது காணிக்கையைச் செலுத்திய அதே நேர்மையுடனும் ஆர்வத்துடனும் காயீன் மட்டுமே வழங்கியிருந்தால், அவர் வழங்கியது போதுமானதாகவும் ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்கதாகவும் இருக்கும் என்று குட்ஸ்பீட் பரிந்துரைக்க நினைத்திருந்தால், ஏற்கனவே தொட்ட காரணங்களுக்காக அது சரியாக இருக்க முடியாது. இருப்பினும், அந்தக் கண்ணோட்டம் -- ஒரு விஷயத்தை

சரியானது என்று நம்புவது அதைச் சரியானதாகவும், கடவுளுக்கு ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடியதாகவும் ஆக்குகிறது -- ஏராளமான பின்பற்றுபவர்கள் உள்ளனர்.

II. மற்றவர்களிடமிருந்து மேற்கோள்கள்.

1. ராபர்ட்சன், வேர்ட் பிக்சர்ஸ் இன் தி நியூ டெஸ்டமென்ட்: "உண்மையில், 'அதிக தியாகம்' (பொலஸின் ஒப்பீடு, அதிகம்) . . . துல்லியமாக ஆபேலின் தியாகம் காயீனின் தியாகத்தை விட சிறப்பாக இருந்தது ஏன் காட்டப்படவில்லை." (மேலே நாம் கவனித்தவற்றிலிருந்து இது ஒரு தெளிவான முடிவாகத் தெரிகிறது.)

2. பிரசங்க விளக்கவுரை: "ஆபேலின் காணிக்கையின் இயல்பில் பாவநிவாரணத்தைக் குறிக்கும் ஒரு காரணத்தைக் கண்டறிவது வழக்கம், மேலும் மேலும் கூறப்பட்டபடி, அத்தகைய பாவநிவிர்த்தியின் அவசியத்தை அவர் அங்கீகரிப்பதில் அவரது நம்பிக்கை வெளிப்பட்டது என்று கருதுவது வழக்கம். , தெய்வீக கட்டளையின்படி, கதையின் நோக்கத்தைப் பற்றிய இந்த பார்வை உண்மையில் அவரது பிரசாதம் என்ன என்பது பற்றிய விளக்கத்தால் பரிந்துரைக்கப்படுகிறது, இது அடுத்தடுத்த தியாகக் கோட்பாட்டின் வெளிச்சத்தில் பார்க்கப்படுகிறது; ஆனால் அது தானாகவே எடுக்கப்பட்ட கதையிலோ அல்லது அதைக் குறிப்பதாலோ தெரியவில்லை. நமக்கு முன் உள்ள பத்தியில், காணிக்கையின் ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்கது, தேவையின்படி, வழங்குபவரின் நம்பிக்கைக்கு, அந்த நம்பிக்கை எவ்வாறு வெளிப்படுத்தப்பட்டது

என்பது பற்றிய எந்தத் தகவலும் இல்லாமல் எளிமையாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.மேலும், இந்த விஷயத்தைப் பற்றிய இந்த பார்வையுடன் பதிவு தன்னை ஒப்புக்கொள்கிறது, 'ஆபேலுக்கு அவன் காணிக்கையை ஆண்டவர் மதிக்கிறார்' என்று சொல்லப்படுகிறது; அதாவது முதலில் ஆபேலுக்கு,பின்னர் அவரது பிரசாதத்திற்கு."

மிஞ்சா அல்லது நன்றிப் பிரசாதத்தில் திருப்தியடைந்தார்: இந்த கடவுளால் அவருடைய பரிசுத்தம் மற்றும் நீதியுடன், மனநிறைவுடன் பெற முடியவில்லை; மற்றொன்று, உலகத்தின் அஸ்திபாரத்திலிருந்து கொல்லப்பட்ட

ஆட்டுக்குட்டியானவரைக் குறிப்பிடுவது போல, கடவுளால் பெற முடியும், குறிப்பாக அவருடைய அங்கீகாரத்திற்கு சாட்சியமளித்தார். மிஞ்சா அல்லது நற்கருணை பிரசாதம் அதன் இடத்தில் மிகவும் சரியான பலியாக இருந்தாலும், பாவநிவாரண பலி இல்லாததால் இது பெறப்படவில்லை. மீதமுள்ள வரலாறு நன்கு அறியப்பட்டதாகும்.: (கிளார்க்கின் விரிவான மற்றும் விரிவாக்கப்பட்ட சிகிச்சைக்கு, ஆதியாகமம் 4:3-5 பற்றிய அவரது கருத்துக்களைப் பார்க்கவும்.) மற்றும் குறிப்பாக அவரது அங்கீகாரத்திற்கு சாட்சியமளித்தார். மிஞ்சா அல்லது நற்கருணை பிரசாதம் அதன் இடத்தில் மிகவும் சரியான பலியாக இருந்தாலும், பாவநிவாரண பலி இல்லாததால் இது பெறப்படவில்லை. மீதமுள்ள வரலாறு நன்கு அறியப்பட்டதாகும்.: (கிளார்க்கின் விரிவான மற்றும் விரிவாக்கப்பட்ட சிகிச்சைக்கு, ஆதியாகமம் 4:3-5 பற்றிய அவரது கருத்துக்களைப்

பார்க்கவும்.) மற்றும் குறிப்பாக அவரது அங்கீகாரத்திற்கு சாட்சியமளித்தார். மிஞ்சா அல்லது நற்கருணை பிரசாதம் அதன் இடத்தில் மிகவும் சரியான பலியாக இருந்தாலும், பாவநிவாரண பலி இல்லாததால் இது பெறப்படவில்லை. மீதமுள்ள வரலாறு நன்கு அறியப்பட்டதாகும்.: (கிளார்க்கின் விரிவான மற்றும் விரிவாக்கப்பட்ட சிகிச்சைக்கு, ஆதியாகமம் 4:3-5 பற்றிய அவரது கருத்துக்களைப் பார்க்கவும்.)

4. ஜேம்ஸ் மேக்நைட், அப்போஸ்தலிகல் எபிஸ்டல்கள்: "கடவுளுக்கு (பிலியோனா துஷியன்) அதிக தியாகம் வழங்கப்பட்டது.' இந்த மொழிபெயர்ப்பில், pleiona, [ஒரு வெளிப்பாடு] ஒப்பீட்டு அளவில், மதிப்பை விட அதிக எண்ணிக்கையைக் குறிக்கிறது என்று சொல்லும் விமர்சகர்களைப் பின்பற்றினேன். அதன்படி, காயீன் ஒரு பாவத்தை அளித்திருக்க வேண்டும் என்று அவர்கள் கவனிக்கிறார்கள்- காணிக்கை செலுத்தும்போது, அவர் 'கர்த்தருக்குக் காணிக்கையாகக்' கொண்டு வந்தார், அது சரியான பலி அல்ல, ஆனால் ஆபேல், 'தன் மந்தையின் முதல் குட்டிகள் மற்றும் அதன் கொழுப்பையும் கொண்டு வந்தார்', அதாவது, பின்வரும் வசனத்தில்* குறிப்பிடப்பட்டுள்ள காணிக்கைகளில் ஒன்றான நிலத்தின் பழம், அவர் தனது மந்தையின் முதல் குட்டிகளில் கொழுத்ததையும் கொண்டு வந்தார்; அதனால் அவர் பாவநிவாரணபலியையும், இறைச்சி பலியையும் [அதாவது, ஒரு நன்றிப் பிரசாதம்], மற்றும் அதன் மூலம் தெய்வீக நன்மை மற்றும் அவரது

சொந்த பாவ உணர்வு இரண்டும் காட்டப்பட்டது. அதேசமயம் காயீன், பாவ உணர்வு இல்லாததால், இறைச்சிப் பலியைத் தவிர வேறெதையும் கொடுக்கக் கடமைப்படவில்லை என்று நினைத்தார். மேலும் இது முதல் பழங்களாலோ அல்லது சிறந்த பழங்களிலோ அல்ல."

*இருக்க

வேண்டும்அதேவசனம், எபிரேயர் 11ல், அதாவது வ.4.

III. முடிவுரை.

1. மேலே கொடுக்கப்பட்டுள்ள பல்பிட் வர்ணனையின் முடிவு, ஆபேலின் காணிக்கை

ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டதால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது, மேலும் அவருடைய காணிக்கையின் வகையின் அடிப்படையில் அல்ல, எல்லா உண்மைகளுக்கும் பொருந்தாது. அவர் அளித்த பிரசாதம் அவருடைய நம்பிக்கையின் விளைவாகும், அது அவரையும் அதனால் அவருடைய காணிக்கையும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

வர்ணனையின் உட்குறிப்பு என்னவென்றால், ஆபேல் கொண்டிருந்த அதே வகையான விசுவாசம் காயீனுக்கு அகநிலை ரீதியாக இருந்திருந்தால், அவனுடைய காணிக்கை புறநிலையாக இருந்ததைப் போலவே, ஆபேலின் "அதிகமாக" இருந்ததைப் போல, "அதிகமாக" இருந்திருக்கும். ஆனால் நிச்சயமாக அது முழு உண்மையல்ல - - ஏனெனில் ஆபேலுக்கு இருந்த அதே வகையான அகநிலை நம்பிக்கை அவருக்கு இருந்திருந்தால், ஆபேலை அவரிடமிருந்து வேறுபடுத்தும்

புறநிலையான காணிக்கையை அவர் தவிர்த்திருக்க மாட்டார்.

மேற்கூறிய வர்ணனையின் ஆதியாகமம் பகுதியின் ஆசிரியரை இந்தக் கட்டத்தில் எபிரேயப் பகுதியின் ஆசிரியரைத் திருத்த அனுமதிப்பதற்காக இது தெரிகிறது. "ஆபேலுக்கும் அவனுடைய காணிக்கைக்கும்" (ஆதியாகமம் 4:4) என்ற சொற்றொடருடன் தொடங்கி, அவர் பின்வருமாறு கருத்துரைக்கிறார்: "முதலில் அவருடைய நபரை ஏற்றுக்கொள்வது, பின்னர் அவருடைய பரிசை ஏற்றுக்கொள்வது (cf. நீதி.12:2; 15:8; 2 கொரி.8 :12) 'பலி மனிதனுக்காக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது, தியாகத்திற்கான மனிதன் அல்ல' (ஐன்ஸ்வொர்த்); ஆனால் இன்னும் 'சந்தேகமே இல்லாமல், மோசேயின் வார்த்தைகள், ஆபேலின் காணிக்கையின் விஷயம் [முக்கியத்துவம் சேர்க்கப்பட்டது] என்பதை குறிக்கிறது. கெய்னின் தியாகத்தை விட பொருத்தமானது,' மற்றும் 'எபிஸ்டில் ௫ தி ஹீப்ருவின் ஆசிரியரின் யோசனை இது என்பதில் சந்தேகம் இல்லை' (பேராசிரியர். லிண்ட்சே, 'எபிரேயர்களின் விரிவுரைகள்,' எடின். 1867) ஆபேலின் தியாகம் பிளேயோனா. , காயீனுடையதை விட நிறைவானது; அதில் அதிகமாக இருந்தது; அதற்கு விசுவாசம் இருந்தது, மற்றொன்றில் விரும்பியது. தெய்வீக பரிந்துரைகளுக்குக் கீழ்ப்படிவதற்காக இது [முக்கியத்துவம் சேர்க்கப்பட்டது] வழங்கப்பட்டது. தியாகத்தின் உலகளாவிய பரவலானது, மனிதனின் கண்டுபிடிப்பை அதன் சரியான ஆதாரமாகக் காட்டிலும் தெய்வீக பரிந்துரையை சுட்டிக்காட்டுகிறது.

தெய்வீக வழிபாடு முற்றிலும் மனித
 தோற்றம் கொண்டதாக
 இருந்திருந்தால், அதன் வடிவங்களில்
 அதிக வேறுபாடு நிலவியிருக்கும்
 என்பது கிட்டத்தட்ட
 உறுதியாகிவிட்டது. தவிர, வழிபாட்டு
 முறை சட்டத்தின் கீழ் மனித
 புத்திசாலித்தனத்திற்கு
 விட்டுவிடப்படவில்லை என்பதும்,
 கிரிஸ்துவர் காலகட்டத்தின் கீழ்
 விருப்ப வழிபாடு குறிப்பாகக்
 கண்டிக்கப்பட்டது என்பதும்
 (கொலோ. 2:23), இது முதன்முதலில்
 தெய்வீகமாக நியமிக்கப்பட்டது என்ற
 அனுமானத்தை ஆதரிக்கிறது. ."

தெய்வீக வழிபாடு முற்றிலும் மனித
 தோற்றம் கொண்டதாக
 இருந்திருந்தால், அதன் வடிவங்களில்
 அதிக வேறுபாடு நிலவியிருக்கும்
 என்பது கிட்டத்தட்ட
 உறுதியாகிவிட்டது. தவிர, வழிபாட்டு
 முறை சட்டத்தின் கீழ் மனித
 புத்திசாலித்தனத்திற்கு
 விட்டுவிடப்படவில்லை என்பதும்,
 கிரிஸ்துவர் காலகட்டத்தின் கீழ்
 விருப்ப வழிபாடு குறிப்பாகக்
 கண்டிக்கப்பட்டது என்பதும்
 (கொலோ. 2:23), இது முதன்முதலில்
 தெய்வீகமாக நியமிக்கப்பட்டது என்ற
 அனுமானத்தை ஆதரிக்கிறது. ."

தெய்வீக வழிபாடு முற்றிலும் மனித
 தோற்றம் கொண்டதாக
 இருந்திருந்தால், அதன் வடிவங்களில்
 அதிக வேறுபாடு நிலவியிருக்கும்
 என்பது கிட்டத்தட்ட
 உறுதியாகிவிட்டது. தவிர, வழிபாட்டு
 முறை சட்டத்தின் கீழ் மனித
 புத்திசாலித்தனத்திற்கு
 விட்டுவிடப்படவில்லை என்பதும்,
 கிரிஸ்துவர் காலகட்டத்தின் கீழ்
 விருப்ப வழிபாடு குறிப்பாகக்
 கண்டிக்கப்பட்டது என்பதும்
 (கொலோ. 2:23), இது முதன்முதலில்

தெய்வீகமாக நியமிக்கப்பட்டது என்ற அனுமானத்தை ஆதரிக்கிறது.."

நாம் சவால் செய்த முடிவுக்கான திபுல்பிட் வர்ணனையின் எபிரேய ஆசிரியரின் பகுத்தறிவு அவரிடமிருந்து மேலே உள்ள மேற்கோளின் முதல் பகுதியில் பின்வருமாறு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது: "ஆபேலின் காணிக்கையின் தன்மையில் ஒரு காரணத்தைக் கண்டறிவது வழக்கம். , மேலும் தெய்வீக கட்டளையின் மூலம் மேலும் கூறப்பட்டபடி, அத்தகைய பரிகாரத்தின் அவசியத்தை அவர் அங்கீகரிப்பதில் அவரது நம்பிக்கை வெளிப்பட்டது என்று வைத்துக்கொள்வோம், கதையின் நோக்கத்தைப் பற்றிய இந்த பார்வை உண்மையில் அவரது பிரசாதம் என்ன என்பதை விளக்குவதன் மூலம் பரிந்துரைக்கப்படுகிறது, அடுத்தடுத்த தியாகக் கோட்பாட்டின் வெளிச்சத்தில் பார்க்கும்போது [ஒருவேளை தியாகம் செய்யும் "வரலாறு" அல்லது "தத்துவம்" ஒரு சிறந்த சொல்லாக இருக்கலாம்; ஆனால் அது தானே எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட கதையிலோ அல்லது நமக்கு முன்னால் உள்ள பத்தியிலோ அது வெளிப்படையாகத் தெரியவில்லை" (முக்கியத்துவம் சேர்க்கப்பட்டது).

இந்த உச்சக்கட்ட அறிக்கையுடன், நாங்கள் ஒப்புக்கொள்கிறோம், ஆனால் கீழ்ப்படிதலுள்ள விசுவாசம் காயீன் மற்றும் ஆபேலின் பங்கில் மிருக பலிக்கு வழிவகுக்காது என்று நம்புவதற்கு இன்னும் எந்த காரணமும் இல்லை என்று வலியுறுத்துவோம். மிருக பலியின் தேவைக்கு பின்னால் கடவுள் எவ்வளவு தெய்வீக தத்துவத்தை வெளிப்படுத்தினார்

என்பது நமக்குத் தெரியாது. ஆனால் பழைய ஏற்பாட்டில் அறியப்பட்டதை விட பழங்காலத்தவர்கள் சிறந்த அறிவாளிகளாக இருந்திருக்கலாம். உதாரணமாக, இயேசு யூதர்களுக்கு அறிவித்தார், "உங்கள் தந்தை ஆபிரகாம் என் நாளைக் கண்டு மகிழ்ந்தார், அவர் அதைக் கண்டார், மகிழ்ச்சியடைந்தார்" (யோவான் 8:56) - புதிய ஏற்பாட்டு வெளிப்பாட்டிலிருந்து இது வெளிப்படையாகத் தெரியவில்லை.

2. மேக்ரைட், அவரது அப்போஸ்தலிகல் எபிஸ்டல்ஸில், விமர்சகர்கள் "பிளியோனா, ஒப்பீட்டு அளவில், அதிக மதிப்பைக் காட்டிலும் எண்களில் அதிகமாகக் குறிக்கிறது" என்று கூறுகிறார். அவர் சொல்வது சரியென்றால், அதுவே அதன் முக்கிய பயன்பாடாகும். ஆனால் மத்தேயு 12:41,42 போன்ற சில வெளிப்படையான விதிவிலக்குகள் உள்ளன; லூக்கா 11:31,32 (ஒரு இணையான பத்தி); மற்றும் அப்போஸ்தலர் 15:28, அங்கு "பெரியது" என்பதை மொழிபெயர்ப்பில் மேம்படுத்த முடியாது. இணையான பத்திகளில், இயேசு சாலமன் அல்லது ஜோனாவை விட "அதிகமானவர்" (பெரியவர்). மற்றவர் "இந்த அவசியமான விஷயங்களை விட பெரிய [அதிக] சுமை இல்லை" என்று பேசுகிறார். இருப்பினும், பிந்தையவற்றில் கூட, சுமையை "அதிகமாக" மாற்றுவது, எண்ணிக்கையில் அதிகமான விஷயங்கள் இருக்கும். ஆனால் மத்தேயு 6:25 மற்றும் அதற்கு இணையான லூக்கா 12:23 ல், இயேசு கூறியதை மேற்கோள் காட்டி, "உணவைவிட ஜீவன் மேலானதல்லவா,

3. எனவே, கிளார்க் மற்றும் மேக்நைட்டின் வாதத்தின் ஒவ்வொரு புள்ளியும் உறுதியாக நிரூபிக்க முடியாது, ஆனால் எதையும் உறுதியாக நிராகரிக்க முடியாது, மேலும் எல்லாவற்றையும் கருத்தில் கொண்டு, நிகழ்தகவின் எடை கணிசமாக அவர்களுக்கு சாதகமாக உள்ளது. அல்லது இந்த எழுத்தாளருக்கு பின்வரும் கருத்தாய்வுகளின் அடிப்படையில் தோன்றுகிறது:

(அ) எபிரேய உரையில், ஆபேல் காயீனை விட "அதிக தியாகம்" செய்ததாக சொல்லப்படுகிறது. வேறுவிதமாகக் குறிப்பிடும் சூழல் இல்லாத நிலையில், "அதிக" என்ற வார்த்தையானது அதிக மதிப்பைக் காட்டிலும் எண்ணிக்கையில் அதிகமாகக் குறிக்கும், மேலும் உரையே ஆபேலின் "பரிசுகள்" (பன்மை) குறிப்பிடுகிறது.

(ஆ) ஆதியாகமக் கணக்கும் அத்தகைய விளக்கத்திற்குத் தன்னைக் கொடுக்கிறது. காயீன் ஒரு வகையான காணிக்கையைக் கொண்டு வந்தான், அதாவது, நிலத்தின் பழம், ஆனால் ஆபேல் "மந்தையின் முதல் குட்டிகளிலும் அதன் கொழுப்பிலும் கொண்டு வந்தான்." அதாவது, அவர் காயீன் கொண்டு வந்த பரிசை மட்டும் கொண்டு வரவில்லை, ஆனால் வேறு வகையான பரிசு -- எனவே, எபிரேய உரையின்படி, "பரிசுகள்," பன்மை.

(இ) "முதல் குஞ்சுகள்" மற்றும் "கொழுப்பு" (பலியில் கொல்லப்பட்ட விலங்குகளின் கொழுப்பு) ஆகியவை மோசேயின் சட்டத்தின் கீழ் 25 அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட நூற்றாண்டுகளுக்குப் பிறகு

தேவைப்படும் சில பிரசாதங்களின்
 சிறப்பியல்புகளாகும், எனவே
 சைனாய்டிக் சட்டத்திலிருந்து
 தோன்றவில்லை. காய்கறி
 பிரசாதத்திலும் இதே நிலைதான்.
 மோசேயின் சட்டத்தின்படி, மிருக
 பலிகளும் காய்கறிப் பலிகளும்
 நன்றிப் பலிகளாகப்
 பயன்படுத்தப்பட்டன, இருப்பினும்
 விலங்கு பலிகள் மட்டுமே
 பாவநிவாரண பலிகளாகப்
 பயன்படுத்தப்பட்டன, ஆனால்
 கடுமையான வறுமையில் தவிர,
 பரிந்துரைக்கப்பட்ட காய்கறி
 பிரசாதங்களை மாற்றலாம்
 (லேவியராகமம் 5:11-13) . எனவே,
 காயின் மற்றும் ஆபேலின்
 காணிக்கைகள் (மற்றும் அவர்களுக்கு
 முன் ஆதாம் இருந்திருக்கலாம்)
 சினாய் மலையில் மோசேயின்
 சட்டத்தில் பல நூற்றாண்டுகளுக்குப்
 பிறகு சட்டமியற்றப்பட்ட அந்த
 முன்மாதிரிகளாகும்.

(மேற்கூறியவை பரிசீலிக்கப்பட
 வேண்டிய விஷயமாக இருக்கலாம்,
 ஆனால் அதன் முடிவுகளை வற்புறுத்த
 முயற்சிக்காமல் வழங்கப்படுகின்றன.
 மேலும் இதற்கு நேர்மாறான தரவு
 அல்லது வாதங்கள் வரவேற்கப்படும்.)